

ΕΚΚΛΗΣΙΑ

ΕΠΙΣΗΜΟΝ ΔΕΛΤΙΟΝ ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ



ΕΤΟΣ ΠΣΤ' - Τεύχος 11 - ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΣ 2009
ΑΘΗΝΑΙ

ΕΚΚΛΗΣΙΑ ΕΠΙΣΗΜΟΝ ΔΕΛΤΙΟΝ ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

ΕΚΔΙΔΕΤΑΙ ΠΡΟΝΟΙΑ του Μακ. Αρχιεπισκόπου Ἀθηνῶν καὶ πάσης Ἑλλάδος κ. **ΙΕΡΩΝΥΜΟΥ**

ΙΔΙΟΚΤΗΣΙΑ: Κλάδου Ἐκδόσεων τῆς Ἐπικοινωνιακῆς καὶ Μορφωτικῆς
Ἑπιχειρήσεως τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος

ΕΚΔΟΤΗΣ: Ὁ Ἀρχιεπίσκοπος τῆς Ἱ. Συνόδου Ἀρχιμ. Κύριλλος Μισιακούλης

ΑΡΧΙΣΥΝΤΑΞΙΑ - ΕΠΙΜΕΛΕΙΑ ΥΛΗΣ: Κωνσταντῖνος Χολέβας

ΔΙΟΡΘΩΣΕΙΣ ΔΟΚΙΜΙΩΝ: Κωνσταντῖνος Χολέβας, Λίτσα Ἰ. Χατζηφώτη, Βασίλειος Τζέροπος

ΣΤΟΙΧΕΙΟΘΕΣΙΑ - ΕΚΤΥΠΩΣΗ - ΒΙΒΛΙΟΔΕΣΙΑ: Ἀποστολικὴ Διακονία τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος.

ΥΠΕΥΘΥΝΟΣ ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΟΥ: Ν. Κάλτζιας, Ἰασιῶν 1 – 115 21 Ἀθήνα, Τηλ.: 210-7272.356 – Fax 210-7272.380.

ΔΙΕΥΘΥΝΣΗ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΥ: Ἰωάννου Γενναδίου 14, 115 21, ΑΘΗΝΑ Τηλ: 210 72.72.253, Fax: 210 72.72.251

<http://www.ecclesia.gr> e-mail: periodika@ecclesia.gr

Περιεχόμενα

| | |
|---|-----|
| ΤΟ ΑΡΘΡΟΝ ΤΗΣ ΣΥΝΤΑΞΕΩΣ | 772 |
| ΕΠΙΣΤΟΛΑΙ | |
| Σχόλια επί του Προσχεδίου Νόμου για την “Αναμόρφωση του συστήματος προσλήψεων και καθολική ύπαγωγή τους στον πλήρη έλεγχο του ΑΣΕΠ” και στο σχέδιο Υπουργικής Απόφασης “Καθιέρωση ανωτάτου όριου κυβισμού κρατικών αυτοκινήτων και άλλες διατάξεις” | 773 |
| Συλλυπητήρια του Μακαριωτάτου πρὸς τὸν Τοποτηρητὴ τοῦ Πατριαρχικοῦ Θρόνου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Σερβίας | 776 |
| ΜΗΝΥΜΑΤΑ | |
| Μήνυμα στὴν ἡμερίδα τῆς Εἰδικῆς Συνοδικῆς Ἐπιτροπῆς Παρακολουθήσεως Εὐρωπαϊκῶν Θεμάτων | 777 |
| Χαιρετισμὸς τοῦ Μακαριωτάτου στὴν ὑποδοχὴ τῶν πρωτοετῶν φοιτητῶν τῆς Θεολογικῆς Σχολῆς τοῦ Πανεπιστημίου Ἀθηνῶν | 779 |
| ΟΜΙΛΙΑΙ | |
| Ἐνθρονιστήριος λόγος τοῦ Σεβ. Μητροπολίτου Πολυανῆς καὶ Κιλκισίου κ. Ἐμμανουὴλ | 782 |
| Ἐνθρονιστήριος λόγος τοῦ Σεβ. Μητροπολίτου Διδυμοτείχου, Ὁρεσιάδος καὶ Σουφλίου κ. Δαμασκηνοῦ | 786 |
| Σεβ. Μητροπολίτου Φιλίππων, Νεαπόλεως καὶ Θάσου κ. Προκοπίου, Ὁ Νόμος περὶ διαθεσιμότητος Μητροπολιτῶν (Ἀπόσπασμα) | 793 |
| Σεβ. Μητροπολίτου Φιλίππων, Νεαπόλεως καὶ Θάσου κ. Προκοπίου, Ὁ περὶ Ἐκκλησιαστικῶν Δικαστηρίων Νόμος (Ἀπόσπασμα) | 795 |
| Σεβ. Μητροπολίτου Ναυπάκτου καὶ Ἁγίου Βλασίου κ. Τεροθέου, Ἡ λειτουργία τοῦ Συνοδικοῦ Πολιτεύματος στὴν Ἐκκλησία τῆς Ἑλλάδος (Ἀπόσπασμα) | 802 |
| Σεβ. Μητροπολίτου Ἡλείας κ. Γερμανοῦ, Περὶ πληρώσεως τῶν ἕξ (6) θέσεων βοηθῶν Ἐπισκόπων τοῦ Ν. 1951/1991 (Ἀπόσπασμα) | 806 |
| ΕΚΔΗΜΙΑΙ | |
| Ἡ Ἐκδημία τοῦ Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Λαγκαδᾶ κυροῦ Σπυρίδωνος (Τραντέλλη)..... | 809 |
| ΧΡΟΝΙΚΟΝ ΕΠΙΣΚΕΨΕΩΣ | |
| Ἡ ἐπίσημη εἰρηνικὴ ἐπίσκεψη τοῦ Ἀρχιεπισκόπου Καρελίας καὶ πάσης Φιλλανδίας κ. Λέοντος | 813 |
| ΚΑΝΟΝΙΣΜΟΙ - ΑΠΟΦΑΣΕΙΣ | 824 |
| ΠΡΟΚΗΡΥΞΕΙΣ..... | 828 |
| ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤΙΚΑ ΧΡΟΝΙΚΑ | 833 |
| ΔΙΟΡΘΟΔΟΞΑ ΚΑΙ ΔΙΑΧΡΙΣΤΙΑΝΙΚΑ | 842 |
| ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ ΤΟΜΟΥ ΠΣΤ’ (2009) | 844 |

ΤΟ ΑΡΘΡΟΝ ΤΗΣ ΣΥΝΤΑΞΕΩΣ

ΜΕ ΤΙΣ ΑΠΟΦΕΙΣ ποῦ ἀπέστειλε ἡ Ἱερὰ Σύνοδος τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος στὸν Ὑπουργὸ Ἐσωτερικῶν, Ἀποκεντρώσεως καὶ Ἡλεκτρονικῆς Διακυβερνήσεως κ. Ἰω. Ραγκούση, ἐπὶ δύο νέων νομοσχεδίων, ἀρχίζει ἡ ὕλη τοῦ τεύχους Δεκεμβρίου. Θὰ βρεῖτε ἐπίσης τὴν συλλυπητήριο Ἐπιστολὴ τοῦ Μακαριωτάτου Ἀρχιεπισκόπου Ἀθηνῶν καὶ πάσης Ἑλλάδος κ. Ἱερωνύμου πρὸς τὴν Ἱερὰ Σύνοδο τῆς Ὁρθοδόξου Σερβικῆς Ἐκκλησίας γιὰ τὴν ἐκδημία τοῦ μακαριστοῦ Πατριάρχου Παύλου.

Στὴν ἐνότητα τῶν μηνυμάτων θὰ διαβάσετε δύο χαιρετισμοὺς τοῦ Προκαθημένου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος. Ὁ πρῶτος ἀπευθύνεται πρὸς τοὺς συμμετασχόντας στὴν Ἡμερίδα τῆς Εἰδικῆς Συνοδικῆς Ἐπιτροπῆς Εὐρωπαϊκῶν Θεμάτων καὶ ὁ δεῦτερος πρὸς τοὺς πρωτοετείς φοιτητὲς τῆς Θεολογικῆς Σχολῆς τοῦ Πανεπιστημίου Ἀθηνῶν.

Στὴν ἐνότητα τῶν Ὁμιλιῶν μορεῖτε νὰ διαβάσετε τοὺς Ἐνθρονιστηρίους Λόγους τῶν Σέβ. Μητροπολιτῶν Πολυανῆς καὶ Κιλκισίου κ. Ἐμμανουὴλ καὶ Διδυμοτείχου καὶ Ὁρεστιάδος κ. Δαμασκηνοῦ. Ἐπίσης παραθέτουμε, ὅπως εἶχαμε ὑποσχεθεῖ, ἀποσπάσματα ἀπὸ τὶς εἰσηγήσεις τῶν Σεβ. Μητροπολιτῶν Νεαπόλεως, Φιλίππων καὶ Θάσου κ. Προκοπίου, Ναυπάκτου καὶ Ἁγίου Βλασίου κ. Ἱεροθέου καὶ Ἡλείας κ. Γερμανοῦ, τὶς ὁποῖες παρουσίασαν κατὰ τὴν τακτικὴ Ἱερὰ Σύνοδο τῆς Ἱεραρχίας τὸν Ὀκτώβριο τ.ἔ.

Στὴν ἐνότητα «Ἐκδημῖαι» θὰ διαβάσετε ἓνα σύντομο βιογραφικὸ τοῦ προσφάτως κοιμηθέντος Σεβ. Μητροπολίτου Λαγκαδᾶ κ. Σπυρίδωνος καὶ τὸν Ἐπικήδειο Λόγο, τὸν ὁποῖο ἐξεφώνησε ὁ Ἀρχιεπίσκοπος τῆς Ἱερᾶς Συνόδου, Πανος. Ἀρχιμανδρίτης Κύριλλος Μισιακούλης.

Τὸ Χρονικὸν Ἐπισκέψεως εἶναι ἀφιερωμένο στὴν ἐπίσημη ἐπίσκεψη τοῦ Ἀρχιεπισκόπου Φιλλανδίας κ. Λέοντος στὴν Ἐκκλησία τῆς Ἑλλάδος (2-9 Νοεμβρίου 2009).

Ὡς συνήθως ἡ ὕλη τοῦ τεύχους ὀλοκληρώνεται μὲ τοὺς Κανονισμοὺς, τὶς Προκηρύξεις τῶν Ἱερῶν Μητροπόλεων, τὰ Ἐκκλησιαστικὰ Χρονικὰ καὶ τὴ στήλη τῶν Διορθοδόξων καὶ Διαχριστιανικῶν.

Στοὺς ἀναγνώστες τοῦ περιοδικοῦ ΕΚΚΛΗΣΙΑ εὐχόμεστε τὸ Νέον Ἔτος 2010 νὰ εἶναι πλήρες θεοσδότου χαρᾶς, πνευματικῆς προόδου καὶ καρποφορίας μὲ τὴ βοήθεια τοῦ σαρκωθέντος Υἱοῦ καὶ Λόγου τοῦ Θεοῦ.

ΕΠΙΣΤΟΛΑΙ

Σχόλια ἐπὶ τοῦ Προσχεδίου Νόμου γιὰ τὴν “Ἀναμόρφωση τοῦ συστήματος προσλήψεων καὶ καθολικὴ ὑπαγωγή τους στὸν πλήρη ἔλεγχο τοῦ ΑΣΕΠ” καὶ στὸ σχέδιο Ὑπουργικῆς Ἀποφάσεως “Καθιέρωση ἀνωτάτου ὅριου κυβισμού κρατικῶν αὐτοκινήτων καὶ ἄλλες διατάξεις”

Η ΙΕΡΑ ΣΥΝΟΔΟΣ ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Πρὸς
Τὸν Ἐξοχώτατον
κ. Ἰωάννην Ραγκούσην,
Ὑπουργὸν Ἐσωτερικῶν, Ἀποκεντρώσεως
καὶ Ἡλεκτρονικῆς Διακυβερνήσεως.
Ἐνταῦθα.

Ἐξοχώτατε,

Λαβόντες γνώση τοῦ ὑπὸ διαβούλευση σχεδίου νόμου γιὰ τὴν «Ἀναμόρφωση τοῦ συστήματος προσλήψεων καὶ καθολικὴ ὑπαγωγή τους στὸν πλήρη ἔλεγχο τοῦ ΑΣΕΠ» ἐπιθυμοῦμε νὰ θέσουμε ὑπ’ ὄψιν τίς κατωτέρω παρατηρήσεις, ποὺ ἀφοροῦν στὴν Ἐκκλησία τῆς Ἑλλάδος, συμμετέχοντες στὴν δημόσια διαβούλευση.

Μὲ τὸ προτεινόμενο σχέδιο νόμου ὑπάγονται στὸ πεδίο ἐφαρμογῆς τοῦ ν. 2190/1994 οἱ διορισμοὶ τοῦ προσωπικοῦ τῶν νομικῶν προσώπων τῆς Ὁρθοδόξου Ἐκκλησίας καὶ τῶν λοιπῶν Ἐκκλησιῶν, δογματῶν καὶ τῶν κατὰ τὸ ἄρθρο 13 τοῦ Συντάγματος γνωστῶν θρησκευτῶν, ἐφ’ ὅσον ἡ μισθοδοσία τους βαρύνει τὸν κρατικὸ προϋπολογισμό, πλὴν τῶν κληρικῶν καὶ τῶν φερόντων τὸ ἱερατικὸ σχῆμα. Σὲ ὅ,τι ἀφορᾷ στὴν Ἐκκλησία τῆς Ἑλλάδος ὑπενθυμίζεται ὅτι πρόκειται οὐσιαστικὰ γιὰ ἀδιάθετες ὀργανικὲς θέσεις διακόνων (τοῦ ν.δ. 1398/1973) καὶ ἱεροκληρῶν (τοῦ ν. 813/1978), οἱ ὁποῖες «μετατρέπονται» σὲ θέσεις λαϊκῶν ὑπαλλήλων τῶν Ἱ. Μητροπόλεων, ἡ δὲ μισθοδοσία τῶν

ὁποίων βαρύνει τὸ Δημόσιο σὲ ἐλάχιστη ἀνταπόδοση τῶν δημεύσεων καὶ δωρεῶν ἀνυπολόγιστης σὲ ἀξία ἀκίνητης περιουσίας τῆς Ἐκκλησίας πρὸς τὸ Ἑλληνικὸ Κράτος. Παρατηρητέα λοιπὸν τὰ ἀκόλουθα:

Πρῶτον, ἡ προτεινόμενη ὑπαγωγή τῶν νομικῶν προσώπων δημοσίου δικαίου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος στὸ σύστημα ἐπιλογῆς προσωπικοῦ, ὅπως ρυθμίζεται στὸν ν. 2190/1994 συνεπάγεται τὴν κατάργησι τῆς αὐτοτελοῦς διαδικασίας ἐπιλογῆς προσωπικοῦ, ποὺ ἕως τώρα ἰσχύει δυνάμει τοῦ Κανονισμοῦ τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος 5/1978 (ΦΕΚ Α’ 78/3.4.1978) καὶ ἀποτελεῖ προἰὸν τῆς νομοθετημένης ἐσωτερικῆς αὐτονομίας τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος. Ὁ ἐν λόγω Κανονισμὸς ἔχει ἐγκριθεῖ ἀπὸ τὴν Ἱερὰ Σύνοδο τῆς Ἱεραρχίας τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος στὸ πλαίσιο τοῦ δικαιώματος αὐτορύθμισης τῶν ὑπαλληλικῶν σχέσεων τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος, Ἱ. Μητροπόλεων κ.λπ., τὸ ὁποῖο παραχώρησε ὁ τυπικὸς νομοθέτης μὲ τὸν Καταστατικὸ Χάρτη τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος, ἤτοι τὸν νόμο 590/1977 («περὶ Καταστατικοῦ Χάρτου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος», ΦΕΚ Α’ 146), εἰδικότερα τὸ ἄρθρο 42 παρ. 2 αὐτοῦ.

Κατὰ τὸ ἐν λόγω ἄρθρο:

«2. Τὰ προσόντα, ἡ διαδικασία διορισμοῦ, προαγωγῆς, μεταθέσεως, μετατάξεως, χορηγήσεως πάσης φύσεως ἀδειῶν, τὰ τῆς πειθαρχικῆς διώξεως καὶ χορηγήσεως ἠθικῶν ἀμοιβῶν, τὰ τῶν θέσεων, ὡς καὶ πᾶν ἕτερον ζήτημα ἀφορῶν εἰς τὴν ἐν γένει ὑπηρεσιακὴν κατάστασιν τοῦ ὑπαλληλικοῦ προσωπικοῦ τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος, τῶν

Ἱερῶν Μητροπόλεων, τῶν Ἱερῶν ἐνοριακῶν ναῶν, τοῦ ΟΔΕΠ, τῆς Ἀποστολικῆς Διακονίας, τοῦ Διορθοδόξου Κέντρου, τῶν ἱερῶν Μονῶν, ὡς καὶ παντὸς ἐτέρου ἐκκλησιαστικοῦ Νομικοῦ Προσώπου Δημοσίου Δικαίου, συμπεριλαμβανομένων καὶ τῶν ἀσφαλιστικῶν τοῦ Κλήρου Ὁργανισμῶν ἐπιφυλασσομένων τῶν διατάξεων τοῦ ἄρθρου 38 τοῦ παρόντος, ρυθμίζονται κατ' ἀναλογίαν τῶν διατάξεων τοῦ Κώδικος περὶ δημοσίων ὑπαλλήλων, ὡς αὐταὶ ἐφαρμόζονται ἐπὶ τῶν ὑπαλλήλων Ν.Π.Δ.Δ. δι' ἀποφάσεων τῆς Δ.Ι.Σ., δημοσιευμένων διὰ τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως.»

Δυνάμει τοῦ σχεδίου νόμου οὐσιαστικὰ ἐν μέρει καταργεῖται ἡ παραπάνω νομοθετικὴ ἐξουσιοδότηση τοῦ Καταστατικοῦ Χάρτη, τίθεται δηλαδὴ ἐκποδῶν ἡ κανονιστικὴ αὐτονομία τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος ὡς πρὸς τὸ ζήτημα καθορισμοῦ τῶν προσόντων καὶ τῆς διαδικασίας καὶ τῶν ἀρμοδίων ὀργάνων ἐπιλογῆς τῶν λαϊκῶν ὑπαλλήλων, οἱ ὁποῖοι θὰ ὑπηρετοῦν σὲ ὀργανικὲς θέσεις τῶν ἐκκλησιαστικῶν νομικῶν προσώπων δημοσίου δικαίου.

Καὶ δυστυχῶς ἡ ἐν λόγω μεταβολὴ στὸν Καταστατικὸ Χάρτη τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος προτείνεται παρ' ὅτι ἀποτελεῖ «ζήτημα κοινῆς ἐνδιαφέροντος», ἄνευ τῆς αὐτονόητης προηγούμενης συνεννόησής μετὰ τῆς Πολιτείας, τὴν ὁποῖαν ὁ ἴδιος ὁ Καταστατικὸς Χάρτης ἐπιβάλλει στὸ ἄρθρο 2 αὐτοῦ. Ἄλλωστε ἡ πρόθεση γιὰ ἀπ' εὐθείας συνεννόηση Πολιτείας καὶ Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος γιὰ θέματα ἀμοιβαίου ἐνδιαφέροντος καὶ συμπόρευση ἐπιβεβαιώθηκε κατὰ τὴν πρόσφατη συνάντησή μετὰ τὸν Ἐξοχώτατο Πρόεδρο τῆς Κυβερνήσεως κ. Γεώργιο Παπανδρέου.

Δεύτερον, θεωροῦμε ὡς δεδομένο ὅτι ἡ καθιέρωση ἀρμοδιότητας τοῦ Α.Σ.Ε.Π.:

Α) ὥστε νὰ ἐκδίδει προκηρῦξεις ἢ νὰ ἀσκεῖ ἔλεγχο στὸ περιεχόμενο τῶν προκηρῦξεων, πού ἀφοροῦν στὴν ἐπιλογή προσωπικοῦ στὰ ἐκκλησιαστικὰ νομικὰ πρόσωπα δημοσίου δικαίου,

Β) νὰ ἐλέγχει, νὰ τροποποιεῖ τοὺς πίνακες ἐπιτυχόντων καὶ νὰ ὀριστικοποιεῖ τοὺς πίνακες διοριστέων, παραγνωρίζει τὶς ἰδιαίτερες συνθήκες λειτουργίας καὶ προαγωγῆς τοῦ θρησκευτικοῦ καὶ πνευματικοῦ ἔργου τῶν ἐκκλησιαστικῶν νομικῶν προσώπων τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος καὶ εἶναι

ἐνδεχόμενο ὅτι προσκρούει καὶ στὴν κατοχυρωμένη θρησκευτικὴ ἐλευθερία τους.

Εἰδικότερα, ἐντὸς τῆς κατὰ πάντα σεβαστῆς ἀρχῆς τῆς ἀξιοκρατίας τὰ ἐκκλησιαστικὰ νομικὰ πρόσωπα ὀφείλουν νὰ ἀναγράφουν καὶ ἐπιπρόσθετες προϋποθέσεις στὶς προκηρῦξεις ἐπιλογῆς προσωπικοῦ, οἱ ὁποῖες κατ' ἀνάγκη ἀπτονται τῆς ιδιότητάς τους καὶ ὡς θρησκευτικῶν νομικῶν προσώπων καὶ ἔχουν προβλεφθεῖ ἤδη στὸν Κανονισμὸ 5/1978, ὅπως ἐνδεικτικῶς οἱ κατωτέρω:

«Οὐδεὶς διορίζεται ἐκκλησιαστικὸς ὑπάλληλος ἐὰν δὲν εἶναι χριστιανὸς ὀρθόδοξος καὶ ἐὰν δὲν κέκτηται τὸ προσήκον δι' ἐκκλησιαστικὸν ὑπάλληλον ἦθος» (8 παρ. 1)

«Δὲν διορίζεται ἐκκλησιαστικὸς ὑπάλληλος ὁ λόγῳ ἢ ἔργῳ ἐπιδεικνύων ἔλλειψιν σεβασμοῦ πρὸς τὴν ὀρθόδοξον χριστιανικὴν θρησκείαν» (ἄρθρο 12)

Σημειώνεται δὲ ὅτι οἱ πρόσθετες αὐτὲς καὶ κυριώδους σημασίας προϋποθέσεις ἰσχύουν ἕως σήμερα ἀδιακρίτως τῆς εἰδικότητάς τοῦ ὑπὸ πρόσληψη προσωπικοῦ στὰ ἐκκλησιαστικὰ νομικὰ πρόσωπα. Οἱ ἀναγκαῖες αὐτὲς προϋποθέσεις γιὰ τὴν ὀμαλὴ λειτουργία τους συνεπάγονται κατ' ἀνάγκη τὴν ἐξέταση τῆς συνδρομῆς ιδιοτήτων, ὅπως οἱ θρησκευτικὲς πεποιθήσεις καὶ τὸ χριστιανικὸ ἦθος, οἱ ὁποῖες δὲν ζητοῦνται προκειμένου περὶ διορισμοῦ στὸν ὑπόλοιπο δημοσίον τομέα, καὶ ἀξιολογοῦνται ἀπὸ ὄργανα τῶν ἐκκλησιαστικῶν νομικῶν προσώπων, τὰ ὁποῖα εἶναι καὶ πρέπει νὰ παραμείνουν ὡς τὰ καθ' ὑλὴν καὶ τελειωτικῶς ἀρμόδια, ἀπὸ πλευρᾶς οὐσίας ἀλλὰ καὶ νομιμότητας, γιὰ τὴν διατύπωση ἀξιολογικῶν κρίσεων ἐπὶ τέτοιου εἴδους προϋποθέσεων.

Συνεπῶς, θεωροῦμε ὅτι ἐν ὄψει τοῦ θρησκευτικοῦ καὶ εἰδικότερα σωτηριολογικοῦ προορισμοῦ, ἀλλὰ καὶ τῆς ἐσωτερικῆς αὐτονομίας τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος, πού ἔχει καὶ νομοθετικῶς ἀναγνωρισθεῖ ὡς «θεῖον καθίδρυμα» (ἄρθρο 1 παρ. 1 ν. 590/1977), ὑφίστανται σοβαροὶ λόγοι νὰ παραμείνει ὡς εἶχε ἐξ ἀρχῆς τὸ ἄρθρο 14 τοῦ ν. 2190/1994 καὶ νὰ μὴν ὑπαχθοῦν τὰ νομικὰ πρόσωπα τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος στὸ πεδίο ἐφαρμογῆς τοῦ ν. 2190/1994 ὡς πρὸς τὸν τρόπο ἐπιλογῆς, τὰ ἀρμόδια ὄργανα ἀξιολόγησής καὶ τὰ προσόντα ἐπιλογῆς προσωπικοῦ τους. Εἰδάλλως,

τυχόν τροποποίηση θα αποτελεῖ, μεταξύ ἄλλων, καὶ μονομερῆ τροποποίηση τοῦ Καταστατικοῦ Χάρτη τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος χωρὶς προηγούμενη συνεννόηση Πολιτείας καὶ Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος.

Ἐν κατακλείδι, παραθέτουμε καὶ δύο παρατηρήσεις ὡς πρὸς τὸ σχέδιο τῆς ὑπουργικῆς ἀποφάσεως «Καθιέρωση ἀνωτάτου ὄριου κυβισμοῦ κρατικῶν αὐτοκινήτων καὶ ἄλλες διατάξεις», στὴν ὁποία γιὰ πρώτη φορά, προβλέπεται στὸ ἄρθρο 2 παρ. β ὅτι μὲ αὐτοκίνητα κυβισμοῦ 1.600 κ.έ. τῆς Γενικῆς Γραμματείας Δημόσιας Διοικήσεως καὶ Ἡλεκτρονικῆς Διακυβερνήσεως τοῦ Ὑπουργείου Ἐσωτερικῶν, Ἀποκέντρωσης καὶ Ἡλεκτρονικῆς Διακυβερνήσεως ἔχει τὸ δικαίωμα νὰ ἐξυπηρετεῖται (μόνον) ὁ Ἀρχιεπίσκοπος Ἀθηνῶν καὶ πάσης Ἑλλάδος, ἐνῶ κατὰ τὴν ἰσχύουσα ὡς σήμερα Κοινὴ Ὑπουργικὴ Ἀπόφαση ὑπ' ἀριθμ. 543/5543-/2.3.2000 (ἄρθρο 4 παρ. θ) προεβλέπετο ἡ ἐξυπηρέτησή του, ὅπως καὶ ὄλων τῶν Μητροπολιτῶν τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος, μὲ αὐτοκίνητα τῶν Μητροπόλεων τους. Παράλληλα μὲ τὸ σχέδιο τῆς νέας ἀποφάσεως τίθεται χαμηλότερο ὄριο κυβισμοῦ 1400 κ.έ. γιὰ τὰ αὐτοκίνητα, πὺν θὰ χρησιμοποιοῦν οἱ λοιποὶ Μητροπολίτες τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος. Πρῶτον, ἀφοῦ σὰς εὐχαριστήσω προσωπικῶς, σὰς δηλώνω ὅτι δὲν ἐπιθυμῶ νὰ χρησιμοποιῶ κρατικὸ ὄχημα τοῦ Ὑπουργείου Ἐσωτε-

ρικῶν καὶ μάλιστα μεγαλύτερου κυβισμοῦ ἀπὸ τῶν ἀδελφῶν μου Μητροπολιτῶν.

Δεύτερον, γνωρίζετε ἀσφαλῶς ὅτι οἱ Μητροπολίτες δὲν εἶναι κάτοικοι τοῦ κέντρου τῶν Ἀθηνῶν, οὔτε συχνάζουν καθημερινὰ σὲ αὐτό. Δὲν μπορῶ λοιπὸν νὰ μὴν παρατηρήσω ὅτι ὁ περιορισμὸς τοῦ κυβισμοῦ στὰ 1.400 κ.έ. γιὰ τοὺς Μητροπολίτες, οἱ ὁποῖοι ὑποχρεοῦνται νὰ διανύουν συχνὰ μεγάλες ἀποστάσεις ἀπὸ τὶς ἀνὰ τὴν Ἑλλάδα ἐπαρχίες τους πρὸς ἄλλες ἐπαρχίες ἢ καὶ ἐντὸς τῆς ἐπαρχίας τους ἀλλὰ καὶ ἀπὸ/πρὸς τὴν Ἀθήνα, ὅταν καλοῦνται νὰ συμμετάσχουν στὰ ὄργανα διοικήσεως τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος, εἶναι μὴ ρεαλιστικός. Ἐὰν συνυπολογίσετε ὅτι ἤδη στὸ ἄρθρο 5 τοῦ σχεδίου τῆς ἀποφάσεως προβλέπεται ἐξαίρεση γιὰ τὶς μετακινήσεις «στὴν Περιφέρεια» ὡς πρὸς τὰ μέλη τῆς Κυβερνήσεως, εἶμαι σίγουρος ὅτι ἐσεῖς καὶ οἱ συνεργάτες σας θὰ πραγματοποιήσετε μία δεύτερη σκέψη ἐπὶ τοῦ ζητήματος.

Ἐπὶ δὲ τούτοις ἐπικαλούμενος ἐπὶ τὴν ὑμετέρα Ἐξοχότητα πλούσια τὴν χάρη τοῦ Θεοῦ καὶ τὸ ἄπειρο Αὐτοῦ ἔλεος, διατελῶ μετ' εὐχῶν διαπύρων καὶ τιμῆς.

† Ὁ Ἀθηνῶν ΙΕΡΩΝΥΜΟΣ, Πρόεδρος

Ὁ Ἀρχιεπίσκοπος
Ἀρχιμ. Κύριλλος Μισιακούλης

Συλλυπητήρια τοῦ Μακαριωτάτου πρὸς τὸν Τοποτηρητὴ τοῦ Πατριαρχικοῦ Θρόνου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Σερβίας

Συλλυπητήρια Ἐπιστολὴ ἀπέστειλε ὁ Μακαριώτατος Ἀρχιεπίσκοπος Ἀθηνῶν καὶ πάσης Ἑλλάδος κ. Ἱερώνυμος πρὸς τὸν Τοποτηρητὴ τοῦ Πατριαρχικοῦ Θρόνου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Σερβίας μετὰ τὴν ἀγγελία τῆς κοιμήσεως τοῦ μακαριστοῦ Πατριάρχου Παύλου, ἀναφέρων τὰ ἀκόλουθα:

«Σεβασμιώτατε Μητροπολίτα Μαυροβουνίου καὶ Παραθαλασσίας, ἐν Χριστῷ τῷ Θεῷ λίαν ἀγαπητὲ καὶ περιπόθητε Ἀδελφὲ καὶ συλλειτουργὲ τῆς ἡμῶν Μετριότητος, κύριε Ἀμφιλόχιε, Τοποτηρητὰ τοῦ Πατριαρχικοῦ Θρόνου τῆς Ἀγιωτάτης Ἐκκλησίας τῆς Σερβίας, τὴν Ὑμετέραν Σεβασμιότητα ἐν Κυρίῳ κατασπαζόμενοι ὑπερήδιστα προσαγορεύομεν.

Βαθύτατα συγκεκινημένοι ἐπὶ τῷ ἀκούσματι τῆς πρὸς Κύριον Ἐκδημίας τοῦ Ἀοιδίμου Πατριάρχου τῶν Σέρβων κυροῦ Παύλου, σπεύδομεν, ἵνα ἐκφράσωμεν τὰ βαθύτατα συλλυπητήρια ἡμῶν τε καὶ σύμπαντος τοῦ Κλήρου καὶ τοῦ εὐσεβοῦς Λα-

οῦ τῆς καθ' ἡμᾶς Ἀγιωτάτης ἐν Ἑλλάδι Ἐκκλησίας ἐπὶ τῇ μεταστάσει τοῦ Πατρὸς καὶ πνευματικοῦ Ἡγέτου τοῦ φιλάτου ἡμῖν Σερβικοῦ Λαοῦ, ὅστις ἐπὶ δύο σχεδὸν δεκαετίας Θεοφιλῶς ἐποίμα-
νεν αὐτόν.

Εἶθε ὁ Κύριος ἡμῶν Ἰησοῦς Χριστός, ὁ καὶ νεκρῶν καὶ ζώντων τὴν ἐξουσίαν ἔχων ὡς ἀθάνατος Βασιλεὺς καὶ Δεσπότης, ἀναπαύσῃ τὴν μακαρίαν Αὐτοῦ ψυχὴν ἐν χώρᾳ ζώντων καὶ μετὰ δικαίων, ἀναδείξῃ δὲ ἀντάξιον Διάδοχον Αὐτοῦ, ἱκανὸν ἵνα ὀδηγήσῃ πρὸς νομὰς σωτηρίους τὸν Ἀγιόλεκτον Λαὸν τῆς Σερβίας κατὰ τοὺς δυσχειμέρους καιροὺς, τοὺς ὁποίους διανύομεν.

Ἐπὶ δὲ τούτοις καὶ αὐθις τὴν ὑμετέραν Σεβασμιότητα κατασπαζόμενοι φιλήματι ἀγάπης ἐν Κυρίῳ διατελοῦμεν,

Ἀγαπητὸς ἐν Χριστῷ ἀδελφὸς
† Ὁ Ἀθηνῶν Ἱερώνυμος, Πρόεδρος

ΜΗΝΥΜΑΤΑ

Μήνυμα τοῦ Μακαριωτάτου στὴν ἡμερίδα τῆς Εἰδικῆς Συνοδικῆς Ἐπιτροπῆς Παρακολουθήσεως Εὐρωπαϊκῶν Θεμάτων

(Ἴερά Μονή Πεντέλης, 5.11.2009)

Ἡ ἹΕΡΑ ΣΥΝΟΔΟΣ
ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

ΕΙΔΙΚΗ ΣΥΝΟΔΙΚΗ ΕΠΙΤΡΟΠΗ
ΠΑΡΑΚΟΛΟΥΘΗΣΕΩΣ ΕΥΡΩΠΑΪΚΩΝ
ΘΕΜΑΤΩΝ

Ἀγαπητοί μου ἀδελφοί,

Οἱ ὀρθόδοξοι κληρικοὶ τῆς Ἐκκλησίας μας, ἀνὰ τοὺς αἰῶνας, εἶχαν βαθιὰ ἐπίγνωση τοῦ ρόλου καὶ τῆς προσφορᾶς τους μέσα στὴν Ἐκκλησία, ἀλλὰ καὶ μέσα στὴν κοινωνία. Αὐτὴ ἡ ἐπίγνωση δὲν περιοριζόταν μόνο στὴ λειτουργικὴ διακονία τους, ἀλλὰ ἐπεκτεινόταν καὶ στὸν εὐρύτερο κοινωνικὸ περίγυρο, ὅπου ζοῦσαν. Ἐνδιαφέρονταν γιὰ ὅλες τὶς ἐκφάνσεις τοῦ κοινωνικοῦ βίου. Πρωτοστατοῦσαν σὲ κάθε τι ποὺ βελτιώνει τὴν ἀνθρώπινη ζωὴ καὶ ἐξυψώνει τὸν ἄνθρωπο.

Μιά τέτοια ἔκφανση τοῦ ἀνθρωπίνου βίου στὴν ὁποία πρωτοστάτησαν οἱ ὀρθόδοξοι ἱερεῖς εἶναι ἡ καλλιέργεια τῶν ἐπιστημῶν σὲ σχέση μὲ τὴν πίστη στὸν Θεό. Οἱ Πατέρες μας ὑποστήριξαν σθεναρὰ τὴν στενὴ σχέση ἀνάμεσα στὴν ἐπιστήμη καὶ στὴν πίστη καὶ ὑπέδειξαν τὸ πῶς μπορεῖ νὰ συνδεθεῖ ἡ κατὰ «Θεὸν σοφία», ἡ θεολογία ἐπὶ τὸ ὀρθότερον, μὲ τὴν φιλοσοφία καὶ τὴν ἐπιστημονικὴ γνῶση. Κατόρθωσαν ἔτσι, διὰ τοῦ τρόπου αὐτοῦ, νὰ ἐννοήσουν ἀφ' ἑνὸς μὲν ὅτι τὰ πνευματικὰ τους χαρίσματα, ἡ σκέψη, ἡ λογικὴ, ἡ κρίση, εἶναι σημάδια «τῆς πνοῆς τοῦ Θεοῦ», ἀφ' ἑτέρου δὲ ὅτι ἡ τάξις, ἡ ἄρμονία καὶ ἡ ὁμορφιά τοῦ κόσμου δὲν εἶναι μόνον ἀποτέλεσμα τῶν φυσικῶν νόμων ποὺ διέπουν τὸ σύμπαν καὶ τὸν κόσμο ὁλόκληρο, ἀλλὰ κυρίως εἶναι ἀποτέλεσμα τοῦ ἀγαπητικοῦ δημι-

ουργικοῦ λόγου τοῦ Τριαδικοῦ Θεοῦ καὶ τῆς διαρκοῦς μερίμνας Του γιὰ τὴν κτίση.

Ἡ ἀντίληψη αὐτὴ τοὺς ὀδηγοῦσε σὲ χαρισματικὴ γνῶση τῆς σοφίας τοῦ Θεοῦ καὶ σὲ δοξολογία τῆς μεγαλωσύνης Του καὶ τῆς πανσοφίας Του, ὅπως καὶ στὴν κατανόηση - τοῦ ἀρχαιοελληνικοῦ συμπεράσματος, «ὅτι πᾶσα ἐπιστήμη χωριζομένη ἀρετῆς πανουργία καὶ οὐ σοφία Θεοῦ φαίνεται εἶναι».

Ἐπιπλέον τοὺς ἀποδείκνυε ὅτι ἡ ἀνθρώπινη σκέψη ἔχει περιορισμένες δυνατότητες καὶ ὅσο καὶ ἂν ἐμβαθύνει στὸ χῶρο τῆς κτίσεως εἶναι ἀνεπαρκῆς.

Δι' αὐτῆς τῆς ὁδοῦ ὁ ἄνθρωπος δὲν αὐτονομεῖται, δὲν θεωρεῖ πῶς τὸ κέντρο τῆς γνῶσεως εἶναι ἡ λογικὴ του καὶ οἱ ἰκανότητές του, δὲν ὑπερβαίνει ἐγωιστικὰ γιὰ τὶς ἀνακαλύψεις του, ἀλλὰ δοξολογώντας τὸν Θεό, τὴν πηγὴ τῆς γνῶσεως καὶ τῆς σοφίας, προσφέρει τὸ προϊόν τῆς ἔρευνάς του στὸν κόσμο καὶ στὸν ἄνθρωπο γιὰ νὰ βελτιώσει τὴν ποιότητα τῆς ζωῆς του καὶ γιὰ νὰ ἀναχθεῖ ἀπὸ τὴ γνῶση τῆς κτίσεως στὴ γνῶση τοῦ Κτίστου.

Ἡ θεολογικὴ αὐτὴ παράδοση, ἡ ὁποία διαμορφώθηκε κυρίως ἀπὸ τοὺς Μεγάλους Πατέρες τῆς Ἐκκλησίας μας μὲ κορυφαῖο τὸν Μέγα Βασίλειο, συνεχίσθηκε κατὰ τὴν Βυζαντινὴ καὶ Ὑστεροβυζαντινὴ περίοδο. Λόγιοι κληρικοὶ ἐπιστήμονες, συνέδεσαν συνειδητὰ τὶς ἐπιστήμες μὲ τὴ θεολογία δίνοντας νέα πνοὴ στὴν καλλιέργεια τῶν ἐπιστημῶν. Οἱ προσπάθειες κάποιων νὰ ἀποσυνδέσουν κατὰ τὸν μεσαῖωνα καὶ κατὰ τὸν εὐρωπαϊκὸ διαφωτισμὸ τὶς ἐπιστήμες ἀπὸ τὴν πίστη, ὀδήγησαν στὰ τραγικὰ ἀποτελέσματα τῆς ἀπάνθρωπης ἐπιστήμης, ποὺ σκοπὸ τῆς ἔχει μόνον τὴν ἐπιστημονικὴ ἐπιτυχία, χωρὶς νὰ ὑπολογίζει τὸν ἀνθρω-

πο και τις πραγματικές ανάγκες του. Ἐπιστήμη χωρίς παρουσία Θεοῦ εἶναι ἐπιστήμη ἐγωιστική, ἰδιοτελής, πού πολλές φορές μετατρέπεται σέ ἐπικίνδυνη και καταστροφική.

Τις θέσεις αὐτές τῆς ὀρθοδόξου Ἐκκλησίας ἐγκολ-πώθηκαν ἑκατοντάδες μεγάλοι ἐπιστήμονες, πού μέ τις ἐπιστημονικές ἀνακαλύψεις τους προσέφεραν πολλά στήν ἀνθρωπότητα. Παρά τήν κοσμική δόξα πού ἀπέκτησαν ἐξ αἰτίας τῶν ἀνακαλύψεών τους αὐτοὶ παρέμειναν ταπεινοὶ και ἀπλοί. Εἶχαν βαθιά τήν πεποίθηση πώς ὅ,τι ἔκαναν πραγματοποιήθηκε τοῦ Θεοῦ συνεργοῦντος. Γι' αὐτὸ ἦταν ἀληθινὰ μεγάλοι. Γι' αὐτὸ και τὰ ὀνόματά τους παραμένουν ὑψηλὰ στίς συνειδήσεις ὄλων τῶν ἐπιστημόνων.

Μέ αὐτές τις ἀπλές ταπεινές σκέψεις χαιρετίζω τήν ὑπὸ τῆς Ἱερᾶς Συνόδου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος διοργανουμένη ἡμερίδα μέ θέμα: «Ἡ

συμβολὴ τῶν Ἑλλήνων Κληρικῶν εἰς τὸν Ἑλληνικὸν Διαφωτισμὸν ἕως τὴν Ἀναγέννησιν τῶν θετικῶν ἐπιστημῶν», και εὐλογῶ τήν ὄλη προσπάθεια πού καταβάλλει ὁ Πρόεδρος τῆς Εἰδικῆς Συνοδικῆς Ἐπιτροπῆς Παρακολουθήσεως τῶν Εὐρωπαϊκῶν Θεμάτων τῆς Ἐκκλησίας μας, Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Καισαριανῆς, Βύρωνος και Ὑμηττοῦ κ. Δανιὴλ και τὰ μέλη Αὐτῆς, για τήν ἐνημέρωση τῶν Στελεχῶν τῶν Ἱερῶν Μητροπόλεων τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος ἐπὶ θεμάτων Εὐρωπαϊκῆς Ἐνώσεως, σέ συνεργασία μέ τὰ Γραφεῖα τῆς Εὐρωπαϊκῆς Ἐπιτροπῆς και τοῦ Εὐρωπαϊκοῦ Κοινοβουλίου στήν Ἀθήνα.

Μέ αὐτὰ τὰ λόγια εὐχομαι ὅ,τι ἀγαθὸν και εὐάρεστον «τῷ Κυρίῳ ἐν οἷς πράττομεν».

† Ὁ Ἀθηνῶν Ἱερόνυμος,
Πρόεδρος

Χαιρετισμός τοῦ Μακαριωτάτου στήν ὑποδοχή τῶν πρωτοετῶν φοιτητῶν τῆς Θεολογικῆς Σχολῆς τοῦ Πανεπιστημίου Ἀθηνῶν

(23 Νοεμβρίου 2009)

Βρίσκομαι σήμερα ανάμεσά σας ἀνταποκρινόμενος στό εὐλογημένο καθήκον νά καλωσορίσω ὡς Πνευματικός Πατέρας καί ὡς Ποιμενάρχης τοὺς καινούργιους φοιτητές τῆς Θεολογίας στόν τόπο τῶν σπουδῶν τους καί νά συναντηθῶ ἀπό κοντά, πρόσωπο πρὸς πρόσωπο, μὲ τὴ νέα γενιὰ τῶν σπουδαστῶν πού καλοῦνται νά μελετήσουν καί νά ὑπηρετήσουν τὴν ἱερὰ ἐπιστήμη τῆς Θεολογίας.

Ἀγαπητά μου παιδιά,

Ἐπιτρέψτε μου νά ὑπενθυμίσω καί σ' ἐσᾶς κάτι πού δήλωσα ἀπὸ τὴν ἀρχὴ τῆς ἀναλήψεως τῆς Ἀρχιεπισκοπικῆς μου διακονίας: «Πρῶτο σημεῖο, πού κατέκαιε πάντοτε καί συνεχίζει νά κατακαίει τὴν καρδιά μου, εἶναι ἡ μέριμνα γιὰ τὰ νιάτα τοῦ τόπου μας. Γιὰ τὰ παιδιά μας, πού αἰσθάνονται συνεχῶς προδομένα ἀπὸ τὴν ἀσυνέπεια ἔργων καί λόγων· πού ἀσφυκτιοῦν ἀπὸ ἔλλειψη πνευματικοῦ ὀξυγόνου· πού γίνονται ἔρμαια τῆς ἰδιοτέλειας ἡμῶν τῶν μεγαλυτέρων· πού πεινοῦν γιὰ ἀλήθεια καί ζωὴ καί διψοῦν γιὰ ὄραμα καί ἐλπίδα».

Ἔχω κάθε δικαίωμα νά αἰσθάνομαι εὐτυχῆς σήμερα, διότι πιστεύω ὅτι θέλετε καί μπορεῖτε νά εἶστε ἀρωγοὶ καί συναγωνιστές μου στήν ὑλοποίηση στόχων καί ὁραμάτων πού εἶναι δυνατὸν νά ἀντιστρέψουν αὐτὴ τὴν ἀρνητικὴ εἰκόνα.

Σᾶς καλῶ λοιπὸν νά συναντηθοῦμε ἀγωνιστικά ἐκεῖ πού ἡ Θεολογία ἀντιμετωπίζει τὴν πρόκληση τοῦ διαλόγου μὲ τὸν σύγχρονο κόσμο· τὴν πρόκληση τῆς συνάντησής της μὲ τὴν ἱστορία· τὴν πρόκληση τῆς ἀναμέτρησής της μὲ τὴ νέα παγκοσμιοποιημένη κοινωνικὴ πραγματικότητα.

Θέλω νά σᾶς παρακαλέσω νά ἀγαπήσετε αὐτὴ τὴ Σχολή, καί νά ἀξιοποιήσετε καί νά ἐφαρμοῦσετε τίς γνώσεις τίς ὁποῖες θὰ ἀποκτήσετε κατὰ τὴν

φοίτησή σας ἐδῶ γιὰ νά ὑπηρετήσετε μετὰ λόγου γνώσεως τὴν ἀλήθεια τοῦ Εὐαγγελίου, νά διακονήσετε τὸν λαὸ τοῦ Θεοῦ διασώζοντας τὴν οὐσία καί τὸ νόημα τῆς πίστεως πού μᾶς ἐμπιστεύθηκαν οἱ ἅγιοι καί οἱ πατέρες τῆς Ἐκκλησίας μας καί νά σταθεῖτε σὰν ἀληθινοὶ ἀδελφοὶ δίπλα σὲ κάθε ἄνθρωπο πού ἀντιμετωπίζει κάποια δοκιμασία μὴ λησμονώντας ποτὲ ὅτι ὑπὲρ αὐτοῦ ἢ αὐτῆς «Χριστὸς ἀπέθανεν».

Ἐπιτρέψτε μου λοιπὸν νά σᾶς προσκαλέσω καί νά σᾶς προκαλέσω ὅλους ἀνεξαιρέτως, ὅσοι ἐπιλέξατε συνειδητὰ νά γίνετε θεολόγοι καί ὅσοι ἀκόμα ἀμφιβάλλετε γιὰ τὴν εἰσοδὸ σας σὲ αὐτὴ τὴ Σχολή, νά ὑπερβεῖτε τὴν δουλεία τῶν αὐτονόητων.

Εἶναι πιὰ καιρὸς νά ὑπερβοῦμε μονομέρειες καί ἀπολυτοποιήσεις ὅπως εἶναι, γιὰ παράδειγμα, ἡ περιφρόνηση τῶν θεολογικῶν σπουδῶν ὑπερτονίζοντας ἢ ἀπολυτοποιώντας τὸ χαρισματικὸ σκέλος τῆς θεολογικῆς γνώσης. Πρέπει νά θυμάστε ὅτι οἱ Πατέρες τῆς Ἐκκλησίας μας δὲν ἦσαν ποτὲ ἐναντίον τῆς γνώσης.

Ὁ ἅγιος Ἰωάννης ὁ Δαμασκηνός, διδάσκει μὲ τρόπο σαφῆ ὅτι «δὲν ὑπάρχει τίποτε πολυτιμότερο ἀπὸ τὴ γνώση. Ἡ γνώση εἶναι φῶς τῆς ψυχῆς καί τὸ ἀντίθετο, ἡ ἄγνοια, εἶναι σκότος».

Ὅμως ἡ θεολογικὴ γνώση δὲν μπορεῖ νά εἶναι ἀφρημένη καί ἀποκομμένη ἀπὸ τὴν πράξη καί τὴν ἐμπειρία. Γι' αὐτὸ ἕνας ἄλλος μεγάλος ἅγιος, ὁ Μάξιμος ὁ Ὁμολογητῆς διευκρινίζει ὅτι: «ἡ ὁμορφιὰ τῆς σοφίας εἶναι ἡ ἔμπρακτὴ γνώση ἢ ἡ πράξη πού ἔχει σοφία».

Γιὰ τὴν Ὁρθόδοξη Παράδοση ἡ «ιδεώδης πραγματικότητα εἶναι τὸ κλίμα τῆς πατερικῆς Θεολογίας: ὁ συνδυασμὸς μὲ ἀρμονικὸ τρόπο τῆς λόγιας καί τῆς χαρισματικῆς θεολογίας».

Παιδιά μου,

Θέλω να σᾶς καλέσω να ζήσετε και να σπουδάσετε σε βάθος και πλάτος τὸ μυστήριο τῆς Ἐκκλησίας με ὅλο τὸ εἶναι σας και να δώσετε τὸν ζῆλο και τὸ σθένος τῆς νιότης σας ὥστε οἱ σπουδές σας να εἶναι καρποφόρες και γόνιμες.

Ἐμεῖς, οἱ πατέρες και ἀδελφοί σας, οἱ δάσκαλοί σας ἀλλὰ και ὁ κόσμος πού σᾶς περιβάλλει περιμένει ἀπὸ ἐσᾶς να μεταφέρετε τὸ χαρμόσυνο μήνυμα τῆς Ἀναστάσεως μετὰ λόγου γνώσεως σε ἕνα κόσμο πού ἀσφυκτιᾷ ἀπὸ ἔλλειψη νοήματος και στραγγαλίζεται ἀπὸ τὴν καταρράκωση τῆς ἐλπίδας και τὴν ἀπαξίωση τῆς ἀγάπης.

Κι ὅσοι αισθάνεστε ἀκόμη ξένοι και ἴσως ἄβολα ἐδῶ μέσα, σᾶς ὑπενθυμίζω ὅτι ὁ μέγας ἀπόστολος Παῦλος, στὸν ὁποῖον εἶναι ἀφιερωμένο τὸ Παρεκκλήσιο τῆς Σχολῆς σας, ξεκίνησε ὡς διώκτης τοῦ χριστιανισμοῦ και κατέληξε να εἶναι ἕνας ἐκ τῶν πρωτοκορυφαίων προσωπικοτήτων τῆς Ἐκκλησίας και τῆς Οἰκουμένης ὁλόκληρης.

Δεχθεῖτε λοιπὸν τὸν ἐρχομὸ σας ἐδῶ ὄχι ὡς τυχαῖο γεγονὸς ἢ ὡς συγκυριακὴ ἀτυχία ἀλλὰ ὡς προσωπικὴ τιμητικὴ πρόσκληση ἀπὸ τὸν ἴδιο τὸν Ἰησοῦ Χριστό.

Ξεχάστε ὅσα ἔχετε ἀκούσει ἢ πιστεύατε ἕως τώρα για τὴν Ἐκκλησία και τὴ Θεολογία. Τολμήστε να ἀμφισβητήσετε τὰ τετριμμένα και τὰ αὐτονόητα. Ἐπιστρατεύστε τὴν κρίση και τὴν ἐξυπνάδα σας, τὴν τόλμη και τὴ νεανικὴ σας εὐλικρίνεια και ἀντιπαραταχεῖτε στὶς διαστρεβλώσεις τῆς ἀλήθειας πού κάνουν τὴν καθημερινότητα τῆς ζωῆς μας μίζερη και στενόκαρδη.

Ἀνοιξτε τὴν καρδιά σας στὸ κάλεσμα τοῦ Θεοῦ. Τοῦ Θεοῦ πού ἔγινε ἄνθρωπος γιατί αὐτὸς μᾶς ἀγάπησε πρῶτος.

Ὁ ἱερός Φῶτιος, ἕνας ἄλλος μέγας ἅγιος τῆς Ἐκκλησίας, περὶ τοῦ ὁποῖου νομίζω ὅτι θὰ ἀκούσετε πολλὰ κατὰ τὴ διάρκεια τῶν σπουδῶν σας, περιγράφει αὐτὴ τὴ σχέση με τρόπο δυναμικὸ και εὐαίσθητο. Σᾶς μεταφέρω αὐτούσιο τὸν λόγο του: Ὁ Χριστὸς «μᾶς ἀγάπησε πρῶτος. Ἐμᾶς πού ὑπῆρξαμε και εἴμασθε ἐχθροὶ και πολέμοί Του. Καταλαβαίνετε τὴν ὑπερβολικὴ ἀγάπη; Κατανοεῖτε τὸ χρέος μας ἀπέναντί Του; Προσθέστε λοιπὸν και τὸ ἀκόμη σπουδαιότερο: ὄχι μόνο μᾶς

ἀγάπησε, ἀλλὰ και ἀτιμάστηκε για χάρη μας και χαστουκίστηκε και σταυρώθηκε και καταριθμήθηκε μετὰ τῶν νεκρῶν. Και με ὅλα αὐτὰ ἔδειξε ἔμπρακτα τὴν ἀγάπη του για ἐμᾶς».

Και τώρα αὐτὸς ὁ Θεὸς τῆς θυσίας και τῆς ἀγάπης κάλεσε ἐσᾶς να σπουδάσετε τὴν ἱερὰ ἐπιστήμη τῆς Θεολογίας και να ξανοιχθεῖτε αὐριο σὰν καινούργιοι ἀπόστολοι Παῦλοι στὸν κόσμο πού ἐξακολουθεῖ να διψᾷ για ἀλήθεια και να πεινᾷ για ζωὴ με νόημα και για οὐσιαστικὴ ἐλευθερία. Τὴν ἐλευθερία πού μᾶς χάρισε ὁ ἀναστημένος Κύριός μας.

Μὴν διστάζετε λοιπὸν. Ἡ Ἐκκλησία και ἡ οἰκουμένη ὁλόκληρη περιμένει ἀπὸ ἐσᾶς να γίνετε οἱ νέοι ἀγγελιοφόροι τῆς ἐλπίδας. Ἐλάτε να ἐργαστοῦμε μαζί για ἕνα κόσμο καλύτερο και δικαιότερο. Ἐλάτε να μᾶς βοηθήσετε να ἀρθρώσουμε λόγο οὐσιαστικὸ και ἐδραιωμένο σε στέρεες και ἐπιστημονικὰ δόκιμες γνώσεις για ὅλα τὰ μείζονα προβλήματα πού ταλανίζουν τὸν σύγχρονο κόσμο. Οἱ ἐπιστημονικὲς ἐξελίξεις, ἢ βιοηθικὴ, οἱ νέες τεχνολογίες ἀλλὰ και τὰ κοινωνικά και πολιτικοοικονομικὰ προβλήματα τῆς σημερινῆς πραγματικότητας περιμένουν και ἔχουν ἀνάγκη τὸν λόγο τῆς Θεολογίας. Και ἐσεῖς καλεῖστε τώρα να σπουδάσετε αὐτὸν τὸν λόγο και αὐριο να τὸν διακηρύξετε φρέσκο, οὐσιώδη και δυναμικὸ.

Ἀγαπητά μου παιδιά,

Δὲν μοῦ διαφεύγουν και δὲν βρίσκονται ἔξω ἀπὸ τὶς ἀνησυχίες και τὶς ἀγωνίες μου τὰ λεγόμενα ἐπαγγελματικὰ ζητήματα τῶν θεολόγων. Αὐτὰ τὰ προβλήματα, πού διογκώνονται στὶς μέρες μας και ἀπασχολοῦν ἔντονα τὸν κλάδο τῶν θεολόγων, δὲν εἶναι δυνατὸν να μὴ βρίσκονται στὸ ἐπίκεντρο τῶν ἀνησυχιῶν τῆς Ἐκκλησιαστικῆς διοικήσεως.

Ἡ ἀσάφεια, ἢ σύγχυση ἢ ἀκόμα και κάποιες προβληματικὲς μεθοδεύσεις πού ἐπικρατοῦν γύρω μας σχετικὰ με τὸ μάθημα τῶν θρησκευτικῶν, τὸ γεγονὸς ὅτι περισσότεροι ἀπὸ 3.000 θεολόγοι εἶναι ἐπαγγελματικὰ ἑτεροαπασχολούμενοι ἐνῶ ἄλλοι τόσοι εἶναι ἄνεργοι, με ἀπασχολεῖ ἔντονα. Με προβληματίζει ἐπίσης ἡ ἀδικία πού ἐπικρατεῖ στὴν μὴ ἰσότιμη ἐπαγγελματικὴ ἀποκατάσταση

τῶν θεολόγων σὲ διοικητικὰς θέσεις σὲ σχέση με πτυχιούχους ἄλλων σχολῶν.

Μὲ ἀπασχολεῖ σοβαρὰ ὁ σιωπηρὸς ἀλλὰ ἔμπρακτος ἐξοστρακισμὸς τῆς διδασκαλίας τῶν θρησκευτικῶν ἀπὸ τὴν πρωτοβάθμια ἐκπαίδευση ἀλλὰ καὶ ἡ προκλητικὴ στάση κάποιων ποὺ ἀγωνίζονται γιὰ τὴν ἐξαφάνιση ἀπὸ τὴ ζωὴ μας τῆς πίστεως, τῶν ἱερῶν συμβόλων καὶ τοῦ ἠθους μὲ τὸ ὁποῖο πορεύθηκε τὸ γένος μας μέσα στὴν ἱστορία.

Τὸ χαρμόσυνον τῆς ἡμέρας καὶ ἡ οἰκονομία τοῦ χρόνου δὲν ἐπιτρέπουν νὰ ἐπεκταθῶ περισσότερο σὲ αὐτὰ τὰ θέματα, ἀλλὰ πρέπει νὰ μᾶς ἀπασχολήσουν ὅλους, διδάσκοντες καὶ διδασκομένους, ποιμένες καὶ ποιμαινομένους καὶ νὰ ἀναζητήσουμε λύσεις καὶ ἀπαντήσεις πρὶν εἶναι πολὺ ἄργα.

Σήμερα ὅμως ἄς ἀπολαύσουμε τὴν εὐλογημένη μας συνάντηση καὶ ἄς χαροῦμε μαζί, ἐνώνοντας νοερὰ τὰ χέρια καὶ ἀλληλοὑποσχόμενοι ὅτι θὰ ἀγωνιστοῦμε μαζί γιὰ τὴν ἀλήθεια καὶ τὴ δικαιοσύνη. Ἄς χαροῦμε μαζί γιὰ τὸ δῶρο τοῦ Θεοῦ σ' ἐσᾶς νὰ εἶστε φοιτητές. Δεχθεῖτε αὐτὸ τὸ δῶρο ὡς πρόσκληση γιὰ μιὰ πορεία ζωῆς μὲ σκοπὸ καὶ νόημα, καὶ γι' αὐτὸ δώστε στίς σπουδές σας βαρῦτητα καὶ σημασία ὥστε αὔριο ὁ λόγος σας νὰ εἶναι οὐσιαστικὸς καὶ νὰ νοηματίζει τὴ ζωὴ τῶν ἀνθρώπων.

Καὶ πάνω ἀπ' ὅλα νὰ μὴν λησιμονεῖτε ποτὲ ὅτι ἡ Ἐκκλησία σᾶς χρειάζεται καὶ προσδοκᾷ πολλὰ ἀπὸ ἐσᾶς.

Ἡ Ἐκκλησία εἶναι ἡ κοινὴ μας οἰκογένεια καὶ τὸ σπίτι σας. Κι ὅταν βλέπετε αὐτὸ τὸ σπίτι νὰ κινδυνεύει ἀπὸ δικά μας λάθη καὶ ἀμέλειες, μὴν ἀπομακρύνεστε, μὴν κάθεστε στὸ ἀπέναντι πεζοδρόμιο ἐξαντλώντας τὸ ζῆλο σας σὲ εὐκόλες κριτικὰς. Μείνετε ἐδῶ καὶ ἀγωνιστεῖτε γιὰ ὅ,τι πολυτιμότερο μᾶς κληροδότησαν οἱ πρόγονοί μας. Μὴν χαρίζετε τὸ σπίτι σας στοὺς ἐχθροὺς τῆς πίστεως ποὺ τὸ θέλουν ἐρείπια. Μείνετε ἐδῶ διεκδικώντας τὴν πολὺτιμη κληρονομία ποὺ σᾶς ἀνήκει. Μείνετε στὸ σπίτι σας γιὰ νὰ τὸ ἀνανεώσετε καὶ νὰ τὸ ἀνακαινίσετε.

Ξέρω ὅτι οἱ καθηγητὲς αὐτῆς τῆς σχολῆς σᾶς ἀγαποῦν καὶ θέλουν τὸ καλύτερο γιὰ ἐσᾶς. Ἀπευθυνόμενος πρὸς αὐτοὺς θέλω νὰ τοὺς παρακαλέσω ὅλους καὶ τὸν καθένα προσωπικὰ νὰ σᾶς προσφέρουν τὸν καλύτερο ἑαυτό τους. Κι ἐσεῖς μὴν ἀφήσετε τὴν ἀγάπη τους καὶ ὅσα ἔχουν νὰ σᾶς προσφέρουν νὰ πάνε χαμένα. Ἀξιοποιεῖστε τίς γνώσεις καὶ τὴ σοφία τους καὶ ἀκολουθήστε τὸ παράδειγμά τους στὸν ζῆλο γιὰ τὴν ἐπιστήμη καὶ τὴ διακονία τοῦ λόγου τοῦ Θεοῦ.

Δὲν θέλω νὰ σᾶς κουράσω περισσότερο. Θὰ σταματήσω ἐδῶ δηλώνοντας ὅτι ἡ πόρτα τῆς Ἀρχιεπισκοπῆς Ἀθηνῶν εἶναι πάντα ἀνοιχτὴ γιὰ ὅλους σας.

Καλῶς ἤρθατε στὴ Θεολογικὴ Σχολὴ Ἀθηνῶν!

Καλὲς σπουδὲς καὶ καλὴ σταδιοδρομία!

Ἡ χάρις τοῦ Θεοῦ νὰ σᾶς ἀγιάξει καὶ νὰ γονιμοποιεῖ τοὺς κόπους σας!

Ἐνθρονιστήριος λόγος τοῦ Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου
Πολυανῆς καὶ Κιλκισίου κ. Ἐμμανουήλ

(Κιλκίς, 11 Νοεμβρίου 2009)

Μακαριώτατε Δέσποτα καὶ Πολυσέβαστε Γέροντά μου,
Σεβασμιώτατε Μητροπολίτα Γουμένισσης, ἐκπρόσωπε τῆς Α.Θ.Π. τοῦ Οἴκουμενικοῦ μας Πατριάρχου κ. Βαρθολομαίου καὶ Τοποτηρητῆ τῆς Ἱερᾶς ταύτης Μητροπόλεως,
Σεβασμιώτατε ἐκπρόσωπε τοῦ Μακαριωτάτου Πατριάρχου Ἀλεξανδρείας καὶ πάσης Ἀφρικῆς κ. Θεοδώρου,
Σεπτῆ τῶν ἁγίων Ἱεραρχῶν χορεία,
Κύριε Νομάρχα, Κύριοι Βουλευταί, Κύριε Δήμαρχε τοῦ Κιλκίς καὶ λοιποὶ κ. Δήμαρχοι καὶ ἀρχεῖς τοῦ τόπου,
Κύριοι Διοικητὲς καὶ λοιποὶ ἐκπρόσωποι στρατιωτικῶν, πολιτικῶν, δικαστικῶν καὶ ἐκπαιδευτικῶν ἀρχῶν.
Λαὲ τοῦ Κιλκίς καὶ τῶν ὑπολοίπων περιοχῶν τοῦ Νομοῦ μας. Ἀγαπητοί μου συνοδῖται καὶ τιμητικῶς εὐρισκόμενοι Βοιωτοί, ἀγαπημένοι μου Θεσπιεῖς καὶ Κυκλαδίτες.

Μετὰ τὸ συγκλονιστικὸ γεγονός πού ζεῖ ὁ κάθε ἐπίσκοπος κατὰ τὴν ἡμέραν τῆς χειροτονίας του, μετὰ τὸ ὕψιστο αὐτὸ γεγονός τῆς προσωπικῆς του Πεντηκοστῆς, φρονῶ ὅτι τὸ γεγονός τῆς ἐνθρονίσεώς Του εἰς τὴν καθέδρα τῆς Μητροπόλεως Του ἀποτελεῖ σταθμὸ ἀνεπανάληπτο διὰ τὴν ζωὴν Του, τὴν ζωὴ τοῦ ποιμνίου Του, τὴν ἱστορίαν τῆς Μητροπόλεώς Του, ἀλλὰ καὶ τὴν ἐν γένει ζωὴ καὶ ἱστορία τῆς Ἐκκλησίας μας.

Διότι αὐτὸ καθαυτὸ τὸ γεγονός τῆς ἀναλήψεως τῆς ἐπισκοπικῆς εὐθύνης, ὡς ἀδιάσπαστης συνέχειας τῆς ἀποστολικῆς διαδοχῆς, πλημμυρισμένο καὶ καταξιωμένο μὲ τὴν ἐντολὴ τοῦ Κυρίου πρὸς τοὺς μαθητὰς Του καὶ σφραγισθέντος διὰ τῆς Χά-

ριτος τοῦ Παναγίου καὶ Τελευταρχικοῦ Πνεύματος, δίδει τὸ ἔναυσμα διὰ τὴν ἀνυπέρβλητον δυναμικὴν τῆς Ἐκκλησίας πού συνάγει, διδάσκει, ποιμαίνει, ἀγιάζει καὶ σώζει τὸν κατ' εἰκόνα Θεοῦ πλασθέντα ἄνθρωπον.

Ἴδου λοιπὸν ἐγώ, ἀπολαμβάνων καὶ χαίρων διὰ τὴν εὐλογίαν τῆς Ἐκκλησίας μας τὴν ἐκφρασθεῖσαν πατρικῶς καὶ ἀγαπητικῶς ἐν Κυρίῳ ὑπὸ τοῦ Γέροντός μου καὶ Σεπτοῦ Προκαθημένου τῆς καθ' Ἑλλάδα Ἐκκλησίας τοῦ Χριστοῦ μας, τοῦ Μακαριωτάτου Ἀρχιεπισκόπου Ἀθηνῶν καὶ πάσης Ἑλλάδος κ. Ἱερωνύμου καὶ τῆς σεβαστῆς Ἱεραρχίας τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος, ἵσταμαι εἰς τὴν καθέδραν τῆς ἱστορικῆς Μητροπόλεως Πολυανῆς καὶ Κιλκισίου, ἀναλαμβάνων πλέον καὶ ἐπισήμως τὰ ποιμαντικά μου καθήκοντα.

Ἡ τιμὴ μεγάλη, ἡ εὐθύνη μεγίστη ἀλλὰ ἡ πληρότης τῆς Χάριτος καλύπτει, ἐνισχύει, θεραπεύει, ἀναπληροῖ καὶ καθοδηγεῖ τὸν ἱστάμενον εἰς τόπον καὶ τύπον Χριστοῦ, κατὰ τὸν Ἄγ. Ἰγνάτιον τὸν Θεοφόρον.

Καλοῦμαι, λοιπὸν, ὁ χάριτι Θεοῦ κατασταθεὶς Μητροπολίτης, ἀφενὸς μὲν ὡς ἐκφραστῆς τῆς ὄντως Ἐκκλησίας, κατὰ τὸν Ἅγιον Ἰγνάτιον τὸν Θεοφόρον: «ὅπου ὁ ἐπίσκοπος ἐκεῖ καὶ ἡ Ἐκκλησία» νὰ ἐκφράζω δι' ἔργων καὶ λόγων τὸ μέγα τῆς Ἐκκλησίας μυστήριον, νὰ προσφέρω τὸν Προσφερόμενον καὶ μηδέποτε Δαπανώμενον Κύριον καὶ νὰ προσφέρομαι, ἵνα καταστήσωμεν πάντες εἰς τὴν ἐνότητα τῆς πίστεως καὶ εἰς τὴν κοινωνίαν τοῦ Ἁγίου Πνεύματος». (Αἵτησις Θ. Λειτουργίας)

Νὰ προσφέρομαι καὶ νὰ προσφέρω Χριστὸν Ἐσταυρωμένον καὶ Ἀναστάντα εἰς ὅλους τοὺς Χριστιανούς τῆς Μητροπόλεώς μου, ἀλλὰ καὶ εἰς ὅλους τοὺς ἀνθρώπους πού ἐπιθυμοῦν καὶ ζητοῦν

νά ζήσουν ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ ἢ προστρέχουν καὶ ζητοῦν τὴν βοήθειάν μου, ἀλλὰ καὶ γιατί ὄχι εἰς πάντα ἄνθρωπον πὺν χρήζει τῆς παρὰ Θεοῦ καὶ ἀνθρώπων βοήθειας καὶ εἶναι δεκτικὸς Αὐτῆς.

Τὸ τῆς παραβολῆς τοῦ Καλοῦ Σαμαρείτου δίδαγμα, διὰ τὴν ἀγάπην πρὸς τὸν πλησίον εἶχε, ἔχει καὶ θὰ ἔχει πάντοτε τὴν ἐπικαιρότητά του καὶ θὰ ἀφυπνίζει διαχρονικὰ τὴ συνείδηση τῶν ἀνθρώπων διὰ τὴν ἀπάλυνση τοῦ πόνου καὶ τὴν θεραπείαν τοῦ πάσχοντος ἀδελφοῦ, ὁποθενδήποτε προερχομένου.

Ἡ φροντίδα καὶ ἡ θεραπεία τοῦ κάθε ἀνθρώπου, τοῦ ἐγγύς καὶ τοῦ μακρᾶν, τοῦ γνωστοῦ ἀλλὰ καὶ τοῦ λιγότερου γνωστοῦ, ἀποτελεῖ ἱερὰν ὑποχρέωσιν τοῦ Ποιμένου, ἀλλὰ καὶ σύνολης τῆς Ἐκκλησίας, δηλονότι ὅλων τῶν ἐνεργῶν μελῶν τῆς.

Ἀλλὰ ἡ παραβολὴ τοῦ Καλοῦ Σαμαρείτου ἔχει εὐρύτερη συνέχεια εἰς τὴν παραβολὴ τοῦ ἀπολωλότου προβάτου, μὲ τὸν ποιμένα νὰ τρέχει, νὰ ἀναζητᾷ καὶ νὰ σώζει ἐπαναφέροντας μὲ κίνδυνον τῆς ζωῆς του εἰς τὴν ποιμνὴν, εἰς τὴν σωτηριώδη ἀσφάλειαν τῆς Ἐκκλησίας, τὸ πλανηθὲν πρόβατον καὶ χαίρει ὁ Ποιμὴν οὐχὶ μόνον διὰ τὰ ἐνενηκοντα ἑννέα, ἀλλὰ κυρίως διὰ τὸ πρῶν πλανηθὲν, τὸ ἑκατοστόν.

Καὶ προχωρεῖ ὁ Κύριος μας καὶ μᾶς καλεῖ εἰς Δείπνον Μέγα, ὅπου «πολλοὶ οἱ κλητοὶ ὀλίγοι δὲ οἱ ἐκλεκτοί» (Ματθ. 22,14) τονίζοντας τὴν ἐν ἐλευθερίᾳ διάθεσιν τοῦ ἀνθρώπου διὰ τὴν συμμετοχὴν του εἰς τὸ Δείπνον μετὰ τοῦ Κυρίου καὶ τῶν ἀδελφῶν του, εἰς τὸ Δείπνον ὡς πρόγευσιν τοῦ Μυστικοῦ ἀλλὰ καὶ τοῦ ἐν γένει Δείπνου τοῦ πατριθεμένου στὴν Ἁγίαν Τράπεζαν εἰς ἄφεισιν ἁμαρτιῶν καὶ εἰς ζωὴν τὴν αἰώνιον, τοῦ Δείπνου πὺν καταξιώνει τὸν ἄνθρωπον ὡς ψυχοσωματικὴν ὄντοτητα, ὑπερτονίζει τὴν ἀξίαν τοῦ ἀνθρωπίνου προσώπου ἔχοντος τὴν δυνατότητα τῆς ἐν Χριστῷ θεώσεως. Θὰ ἦτο σφάλμα λοιπόν, ἐὰν παραμέναμε μόνο σ' ἓνα δυτικόφερτο κοινωνικόσχημο φιλανθρωπικὸ πρόσωπο τῆς Ἐκκλησίας μας καὶ ἂν δὲν ἀντιλαμβανόμεθα ὅτι ὁ σκοπὸς τῆς Ἐκκλησίας μας καὶ δὴ καὶ τοῦ Ποιμενάρχου καὶ Ἐπισκόπου Τῆς, εἶναι ἡ συνέχεια τῆς ζωῆς τοῦ Χριστοῦ μας (καὶ τῶν Ἀποστόλων) «ὁ ὁποῖος ἠθέλησε πάντας σωθῆναι καὶ εἰς ἐπίγνωσιν Ἀληθείας ἐλθεῖν» (Α' Τιμ. 2,4). Διὸ καὶ εἰς τὴν Κυριακὴν

Προσευχὴν μας ἔδωσε ὑπογραμμὸν «τὸν ἄρτον ἡμῶν τὸν ἐπιούσιον» νὰ ζητᾶμε ἀπὸ τὸν Θεὸν Πατέρα μας, ὡς ἄνθρωποι σάρκα φοροῦντες καὶ τὸν κόσμον οἰκοῦντες, ἀλλὰ καὶ τὴν ἐπιθυμίαν ἡ Βασιλεία τοῦ Θεοῦ νὰ ἔλθῃ εἰς τὴν γῆν, ὡς καὶ εἰς τὸν Οὐρανόν, «Ἐλθέτω ἡ Βασιλεία σου γεννηθῆτω τὸ θέλημά Σου, ὡς ἐν οὐρανῷ καὶ ἐπὶ τῆς γῆς» (Ματθ. 6,10).

Ὁ Ποιμὴν λοιπὸν ὁ καλός, ὁ ὁποῖος τὴν ψυχὴν αὐτοῦ θέτει ὑπὲρ τῶν προβάτων δὲν δύναται νὰ προσβλέπει εἰς τὴν ἱκανοποίησιν τῶν ἀναγκῶν τοῦ ἀνθρώπου ὡς κατ' ἔξοχὴν βιολογικοῦ ὄντος καὶ μὲ συναισθηματικὴν φόρτιση νὰ ἀντιμετωπίζει αὐτόν, ἀλλὰ τὸν ὅλον ἄνθρωπον ὡς ὄν πνευματικόν, ὡς βασιλέα τῆς κτίσεως, ὡς ἔχων τὸ συναμφοότερον, ἀθάνατη ψυχὴ καὶ σῶμα φθαρτό, τὸ ὁποῖον ἔχει ἀνάγκες ὑλικὰς ἀλλὰ συγχρόνως εἶναι «ναὸς τοῦ ἐν ἡμῖν οἰκοῦντος Ἁγίου Πνεύματος».

Οὕτω λοιπὸν φροντὶς καὶ ἀγωνία τοῦ Ποιμενάρχου εἶναι ἡ ἐπιστροφή πρωτίστως τοῦ ἀσώτου εἰς τὸν πατρικὸν οἶκον, τὴν Ἐκκλησίαν καὶ ἡ ἐκδήλωσις τῆς χαρᾶς καὶ ὁ πανηγυρισμὸς τῆς ἐπιστροφῆς συνοδεύεται μὲ τὴν σφαγὴν τοῦ μόσχου τοῦ σιτευτοῦ, ὥστε ὁ ἑορτασμὸς νὰ γίνῃ πλήρης καὶ ἡ χαρὰ τῆς ἐπιστροφῆς εἰς οἶκον τοῦ Πατρὸς νὰ συνοδευτεῖ ἀπὸ τὴν χαρὰν τῆς ὑλικῆς τραπέζης.

Αὐτὰ λοιπὸν τὰ θεόδοτα καὶ θεοδίδακτα δὲν μποροῦν νὰ διαφύγουν τῆς προσοχῆς τοῦ Ποιμενάρχου, τοῦ Πατρὸς, τοῦ Μητροπολίτου, ὁ ὁποῖος, «χαίρει μετὰ χαιρόντων καὶ κλαίει μετὰ θλιβομένων» (Πρβλ. Ρωμ. 12,15). Ὅλα αὐτὰ ἀπασχολοῦν τὴν σκέψιν του καὶ συνέχουν τὴν καρδιά του. Ἡ μετὰ ἀγάπης πολλῆς καὶ διακρίσεως ἀντιμετώπισις τῶν μικρῶν ἢ μεγάλων προβλημάτων τοῦ ποιμνίου του, εἶναι, καὶ ἐν προκειμένῳ θὰ εἶναι διὰ τὸν ὁμιλοῦντα, συνεχὲς μέλημα καὶ φροντίδα ἀνύστακος, ὡς καὶ ἡ ἱεράρχησις τῶν πνευματικῶν καὶ λοιπῶν ἀναγκῶν ὥστε μὲ τὸν πλέον συνετὸν τρόπον καὶ μέσα στό πλαίσιο τῆς ζωῆς καὶ ζωογονούσης Παραδόσεως τῆς Ἐκκλησίας μας, νὰ τίθενται εἰς τὴν σωστὴν βάσιν καὶ εὐρίσκουν τὴν λύσιν των.

Δὲ θὰ πρωτοτυπήσω ἐὰν εἶπω ὅτι μέσα εἰς τὸ ἀνύστακτο πατρικὸ ἐνδιαφέρον τοῦ ἐπισκόπου διὰ τὸν λαὸν πὺν τοῦ ἐμπιστεύθηκε ἡ Ἐκκλησία, εὐρίσκεται καὶ θὰ εὐρίσκεται νυχθημερὸν τὸ ζω-

ντανό ενδιαφέρον δια την νεότητα, τὰ παιδιά μας, τὴν ἐλπίδα καὶ τὴν προσδοκία τοῦ αὔριο τῶν ἐπιγενομένων πού ἐπιθυμοῦμε καὶ εὐχόμεθα ὀλοψύχως νὰ ἔχουν τὴν Χάριν καὶ τὴν Εὐλογία τοῦ Παναγάρχου Θεοῦ, ὥστε νὰ διδάσκονται ἀπὸ τὰ πολλὰ καὶ δυστυχῶς μεγάλα σφάλματα ἡμῶν τῶν μεγαλυτέρων, καὶ συγχρόνως νὰ παραλαμβάνουν πᾶν ἀγαθόν, ὑψηλόν καὶ τίμιον πού θὰ τοὺς παραδίδουμε καὶ νὰ τὸ ἀξιοποιοῦν καὶ νὰ τὸ καλλιεργοῦν καὶ νὰ τὸ αὐξάνουν ἐν Κυρίῳ.

Ἀγαπημένα μου παιδιά, νέοι τοῦ Κιλκίς καὶ τῆς γύρω περιοχῆς. Ἐπιτρέψατέ μου λόγῳ τῆς πολυετοῦς πείρας μου εἰς τὴν Μέσην Ἐκπαίδευσιν, ἢ ὅποια ξεπερνᾷ τὰ 30 χρόνια, νὰ τονίσω μὲ συναισθησι τῶν λόγων μου, τοῦτο. Οὐδέποτε καὶ οὐδαμοῦ συνήνητσα μαθητῆ μου ἀλλοτριωμένο καὶ κακόβουλο. Οὐδέποτε καὶ οὐδαμοῦ συνήνητσα μαθητῆ μου χωρὶς ἔστω κάποιες ἀξίες καὶ ιδανικά καὶ ὅπου ὑπῆρχαν προβλήματα ἢ ἔλλειψις ιδανικῶν, κάπου κρυβόταν ἢ ἀπροσεξία, ἢ ἀμέλεια ἢ ἢ κακὴ συμβουλή καὶ τὸ ἐπιπόλαιο παράδειγμα τῶν μεγαλυτέρων.

Ἡ ἀγκάλη τῆς ἀγίας μας Ἐκκλησίας καὶ δὴ καὶ τῆς Τοπικῆς μας Ἐκκλησίας διὰ τοῦ Ἐπισκόπου Τῆς θὰ εἶναι πάντοτε ἀγκάλη Πατρικῆ, πού αὐτὸ τὰ λέγει ὅλα, καὶ ὄχι ἀνάγκη πού θὰ καλύπτει ἢ θὰ καλλιεργῆ τὴν ιδιοτέλεια καὶ τὸν καιροσκοπισμό, ἀλλὰ ἀγκάλη Πατρικῆ πού θὰ δέχεται τὸ πρῶτον καθάπερ καὶ τὸν ἔσχατον καὶ θὰ γίνεται τὸ ἐφαλτήριον διὰ τὴν πνευματικὴν καὶ τὴν ἐν γένει πρόοδο καὶ προκοπὴν τῶν νέων ἀνθρώπων.

Μακαριώτατε, Σεβασμιώτατοι ἅγιοι Ἱεράρχες,
Ἀγαπητοί μου ἀδελφοί ἐν Κυρίῳ,

Ἡ Χάρις, τοῦ Θεοῦ μου ἐπεφύλαξε ἰδιαίτερας εὐλογίας, ὅπου καὶ ἂν διηκόνησα ὡς ἱερεὺς καὶ ὡς ἐκπαιδευτικὸς.

Ἡ ἀγάπη καὶ ἡ ἐμπιστοσύνη τῶν ἀνθρώπων πρὸς τὴν ταπεινότητά μου ὑπῆρξαν πλούσιες. Τὸ τέλειο καὶ τὸ ιδανικὸ βέβαια ὑπερβαίνει τὰ ἀνθρώπινα. Διὸ καὶ λέγω ὅτι τυχὸν πικρίες ἢ παράπονα τοῦ παρελθόντος εὐρίσκονται εἰς τὸ ἐλάχιστο ἕως τὸ μηδαμινόν.

Θερμότατα λοιπὸν εὐχαριστῶ τοὺς μαθητὰς ἀλλὰ καὶ ὅλους τοὺς χριστιανοὺς τῶν νήσων τῶν

Κυκλάδων ὅπου ὑπηρετήσα, ἰδιαίτερα δὲ τῆς νήσου τῆς καταγωγῆς μου, τῆς Ἀμοργοῦ.

Εὐχαριστῶ τοὺς μαθητὰς καὶ τοὺς χριστιανοὺς τῆς Βοιωτίας καὶ δὴ καὶ τῶν Θεσπιῶν, ὅπου ἐπὶ 26 καὶ πλέον χρόνια, χάριτι Θεοῦ, διηκόνησα. Κύριος οἶδεν τοὺς καρποὺς τῆς διακονίας μου εἰς τὸν ἡρωικὸν τόπον τῶν ἀρχαίων Θεσπιῶν καὶ δὴ εἰς τὰς καρδίας καὶ τὴν ζωὴν τῶν ἀπογόνων τῶν συγχρόνων Θεσπιέων, ἀπὸ τοὺς ὁποίους ἀγαθὴ ἀνάμνηση ἀπεκόμισα καὶ ἀγαθὲς μνήμες θὰ μὲ συνοδεύουν. Δὲν λησμονῶ ὅτι τὸ φρόνημα τῶν ἀρχαίων Θεσπιέων πού καὶ πολιτισμὸν λαμπρὸν ἐδημιούργησαν, ἀλλὰ καὶ ἡρωισμόν ἀπαράμιλλον ἐπέδειξαν καὶ δὴ καὶ μὲ τὴν αὐτοθυσία τῶν εἰς τὰς Θερμοπύλας ἐναντίον τῶν Περσῶν, μὲ συνεῖχε ὅλα τὰ ἔτη τῆς εἰς Βοιωτιανὴ διακονίας μου καὶ θὰ μὲ συνέχει εἰς τὸ μέλλον, συγκερασμένον μὲ τὸ ἡρωικὸν φρόνημα καὶ τὴν ἱστορίαν τῆς Μακεδονίας μας καὶ μάλιστα τὴν μακροαίωνα ἱστορικὴ καὶ ἔνδοξη πορεία τοῦ τόπου τούτου, ἀλλὰ καὶ τὴν πρὸ ὀλίγων δεκαετιῶν γραφείσα καὶ παραδοθεῖσα χρυσοῖς γράμμασι ἔνδοξον ἱστορίαν τῶν μαρτυρικῶν Μικρασιατῶν, Ποντίων καὶ κατοίκων τῆς Ρωμυλίας, οἱ ἀπόγονοι τῶν ὁποίων ἀποτελοῦν τὸν θεοσεβῆ λαὸν τοῦ Νομοῦ Κιλκίς.

Ἀπὸ δοξασμένο χωρὸ τῆς Ἑλλάδος μας ἔρχομαι καὶ εἰς δοξασμένο καὶ αἱματοβαμμένον χωρὸν καὶ πάλιν τῆς Μητρὸς Ἑλλάδος ἀνέρχομαι, ἵνα διαποιμάνω τὸν εὐλογημένον καὶ περιούσιον τοῦτον λαὸν τοῦ Κυρίου.

Διὸ μετὰ ἀπείρου εὐγνωμοσύνης καὶ συγκινήσεως πρὸς τὸν Κύριον καὶ Δομήτορα τῆς Ἐκκλησίας ἀναφωνῶ «Εἴη τὸ ὄνομα Κυρίου εὐλογημένον ἀπὸ τοῦ νῦν καὶ ἕως τοῦ αἰῶνος» (ὕμνος Θ. Λειτουργίας).

Εἰς αὐτὸ τὸ σημεῖον ἐπιτρέψατε μου νὰ μνησθῶ τὸν εἰς τὴν οὐράνιον πολιτείαν εὐρισκομένων, τοῦ αἰοιδίμου Γέροντος μου Μητροπολίτου Θήρας καὶ Ἀμοργοῦ κυροῦ Γαβριήλ, τῶν ἀειμνήστων γονέων μου Μάρκου καὶ Χρυσάνθης καὶ τῆς θείας μου Εὐαγγελίας πρεσβυτέρας. Ἰδιαίτερα δὲ μνεῖα ποιῶμαι τῶν ἀειμνήστων προκατόχων μου τῶν ἀρχιερευσάντων θεαρέστως εἰς τὴν Ἱερὰν Μητρόπολιν ταύτην, ἐν οἷς καὶ οἱ ἐπ' ἔσχάτων ἐκδημήσαντες μακαριστοὶ Χαρίτων, Ἀμβρόσιος καὶ Ἀπόστολος. Εἴη αἰωνία καὶ ἀγήρω ἢ μνήμη αὐτῶν.

Μακαριώτατε Γεροντά μου.

Θὰ ἀπετέλει ἴσως ὑπερβολὴ νὰ ἐκφράσω διὰ μίαν ἀκόμη φορὰν τὴν υἱϊκὴν μου ἀγάπη πρὸς Ὑμᾶς καὶ τὸν ἀπεριόριστο σεβασμὸ μου καὶ τὴν εὐγνωμοσύνη μου δι' ὅσα δι' ἐμὲ ἐπράξατε τὰ 26 καὶ πλέον χρόνια ποὺ διηκόνησα πλησίον σας. (Ἐπειδὴ ὅμως τὸ αἰσθάνομαι, διὸ τὸ πράττω καὶ τὸ λέγω, χωρὶς νὰ τὸ μετανιώνω) υἱϊκῶς ἀσπάζομαι τὴν δεξιάν Σας καὶ δηλώνω ὅτι ἡ παρουσία σας καὶ οἱ παραινήσεις σας κατὰ τὴν ἐπισκοπικὴ μου διακονία θὰ εἶναι πολύτιμες. Ταπεινῶς δὲ εὐχομαι εἰς Ὑμᾶς ὑγείαν ἀκλόνητον καὶ δύναμιν πολλὴν παρὰ Κυρίου.

Σεβασμιώτατε ἅγιε Γουμενίσσης. Παρακαλῶ διαβιβάστε πρὸς τὴν Α.Θ.Π., τὸν σεβασμὸν τὴν υἱϊκὴν μου ἐν Χριστῷ ἀγάπην καὶ τὴν ὑπακοὴν μου εἰς τὰ κελεύσματα τῆς Μητρὸς Ἐκκλησίας. Θερωμᾶς εὐχαριστίας δι' ὅσα μὲ ἀγάπην καὶ ζῆλον ἐπράξατε κατὰ τὴν τοποτηρητείαν. Σᾶς εἶμαι εὐγνώμων.

Σεβασμιώτατοι ἅγιοι ἀρχιερεῖς. Θερωμᾶς εὐχαριστῶ διὰ τὴν ἀγάπην Σας, ἡ ὁποία ὄντως μὲ συγκινεῖ. Μεγάλῃ μου τιμῇ ἡ παρουσία σας. Ταπεινῶς εὐχομαι ὑγείαν ἀδιάπτωτον καὶ δύναμιν πολλὴν πρὸς συνέχισιν τῆς Ἀποστολῆς Σας, αἰτούμενος καὶ πρὸς τὸν Κύριον τὰς δι' ἐμὲ προσευχὰς σας.

Σεβαστοὶ πατέρες καὶ ἀδελφοί μου ἐν Κυρίῳ ἔξ. Ἁγίου Ὁρους καὶ ἄλλαχού. Πολλὴν χαρὰν καὶ δύναμιν μοῦ παρέχει ἡ παρουσία σας, καὶ θερωμᾶς σᾶς εὐχαριστῶ.

Ἐντιμότατοι ἄρχοντες. Λαὸ τοῦ Κυρίου ἡγαπημένε, Ἰερεῖς τὸν Ὑψιστον διακονοῦντες εἰς τὴν ἱεράν ταύτην Μητρόπολιν. Τέκνα ἐν Κυρίῳ περιπόθητα.

Ὁ πνευματικὸς μας σύνδεσμος ἤδη ἄρχισε ἀπὸ τὴν ἡμέραν τῆς ἐκλογῆς μου ὡς Μητροπολίτου Πολυανῆς καὶ Κιλκισίου, ἔφθασε εἰς τὸ ἀπόγειόν του μὲ τὴν χειροτονίαν μου καὶ ἐδραιοῦται σήμερον μὲ τὴν ἐνθρόνισίν μου.

Πρὸς Ὑμᾶς δὲ ἀδελφοί μου, συμπρεσβύτεροι καὶ συνδιάκονοι, ἰδιαίτερος στρεφόμενος, σᾶς λέγω ἐκ μέσης καρδίας αἰτούμενος τὴν ἀγάπην καὶ τὴν ἄμεσον συνεργασίαν σας.

Στῶμεν καλῶς εἰς τὰς ἐπάλξεις τῆς Ἐκκλησίας μας καὶ θήσωμεν ἑαυτοὺς ὑπὲρ τῆς δόξης τοῦ Χριστοῦ μας καὶ τῆς σωτηρίας τοῦ Ποιμνίου μας. Τὸ ἐλπίζω, τὸ εὐχομαι, θὰ ἀγωνίζομαι καὶ θὰ προσεύχομαι δι' αὐτό.

Ταπεινῶς εὐχομαι μετὰ τὸν ἐνθρονισθέντα Χριστὸν εἰς τὰς καρδίας ὅλων σας, νὰ ἐνθρονισθῆ καὶ ὁ Πατέρας καὶ Ἐπίσκοπός σας, νὰ ἔχετε πλουσίαν τὴν Χάριν τοῦ Κυρίου μας εἰς τὴν ζωὴν σας, καὶ ὅλοι μαζί νὰ ἀγιαζώμεθα καὶ νὰ εὐφρανώμεθα εἰς τὴν ἀγκάλην τῆς Μίας, Ἁγίας, Καθολικῆς καὶ Ἀποστολικῆς μας Ἐκκλησίας, πρεσβείαις τῆς Παναχράντου καὶ Παναγίας Μητρὸς μας, τῆς Κυρίας Χοζοβιωτίσσης, τῆς Κυρίας Πορταϊτίσσης, τῶν ἁγίων Πέντε καὶ Δέκα Μαρτύρων ἐν Τιβεριουπόλει μαρτυρησάντων πολιούχων τῆς πόλης ταύτης, τῶν ἁγίων μαρτύρων Μηνᾶ, Βίκτωρος καὶ Βικεντίου, τοῦ ὁσ. Πατρὸς Θεοδώρου τοῦ Στουδίτου καὶ πάντων τῶν Ἁγίων. Ἀμήν.

Ἐνθρονιστήριοσ λόγος τοῦ Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Διδυμοτείχου, Ὁρεστιάδος καὶ Σουφλίου κ. Δαμασκηνοῦ

(Διδυμοτείχον, 19.11.2009)

Μακαριώτατε Ἀρχιεπίσκοπε Ἀθηνῶν καὶ πάσης
Ἑλλάδος κ.κ. Ἱερώνυμε,
Σεβ. Μητροπολίτα Πριγκηποννήσων κ. Ἰάκωβε,
ἐκπρόσωπε τῆς Α.Θ.Π. τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πα-
τριάρχου κ. Βαρθολομαίου,
Σεβασμιώτατοι ἐκπρόσωποι τῶν Πρεσβυγενῶν Πα-
τριαρχείων καὶ λοιπῶν Αὐτοκεφάλων Ὁρθοδόξων
Ἐκκλησιῶν,
Σεβασμιώτατοι καὶ Θεοφιλέστατοι ἅγιοι Ἀρχιερεῖς,
Ἐντιμότητα κε Νομάρχα,
Ἐντιμότητα κε Ἐπαρχε,
Ἐντιμότητα κοι Βουλευταί,
Ἀξιότιμοι κοι Δήμαρχοι, Διδυμοτείχου, Ὁρεστιά-
δος, Σουφλίου, Ὁρφέως, Τριγώνου, Νέας Βύσσης,
Κυπρίνου καὶ Μεταξιάδων,
Ἐνδοξιώτατε Στρατηγέ,
Ἀξιότιμοι ἐκπρόσωποι τῆς τοπικῆς αὐτοδιοικήσεως,
τῶν πολιτικῶν, δικαστικῶν, στρατιωτικῶν, ἀστυνο-
μικῶν καὶ ἐκπαιδευτικῶν ἀρχῶν,
Ἀξιότιμοι ἐκπρόσωποι τῶν τοπικῶν φορέων καὶ
συλλόγων,
Τίμιον Πρεσβυτέριον,
Χριστοῦ διακονία,
Σοφολογιώτατε,
Ἀγαπητοὶ χριστιανοί,

Χάριτι Θεοῦ ἐκλεγείς πρότρυτα ψήφοις κανονικαῖς
ὑπὸ τῆς Σεπτῆς Ἱεραρχίας τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλά-
δος Μητροπολίτης τῆς ἱστορικῆς ταύτης Ἱερᾶς Μη-
τροπόλεως Διδυμοτείχου, Ὁρεστιάδος καὶ Σουφλί-
ου, ἐν ταπεινώσει, ἐν πίστει καὶ ἀγάπῃ προσφέρων
ἐμαντὸν εἰς τὸ θεῖον θέλημα καὶ ὑπακούων εἰς τὴν
φωνὴν τῆς Ἐκκλησίας, ἐν χαρᾷ ἔρχομαι πρὸς ὑμᾶς
ἀδελφοί, φέρων τὴν εἰρήνην, τὴν δύναμιν καὶ τὴν
ἀλήθειαν τοῦ Εὐαγγελίου καὶ τὴν ὀλόθυμον πρόθε-
σίν μου νὰ διακονήσω.

Προσελθὼν, πρὸ ὀλίγου κατὰ τὴν ἐκκλησιαστικὴν
τάξιν, καὶ ἀσπασθεὶς τὴν Ἁγίαν Τράπεζαν, τὸν
βωμὸν τῆς θυσίας, ἀνῆλθον ἐν συνεχείᾳ εἰς τὸν Ἀρ-
χιερατικὸν Θρόνον, τὸ σύμβολον τῆς δυνάμεως.
Θρόνος καὶ Θυσιαστήριον εἶναι ἡ ἔκφρασις τῆς
ἀρχιερατικῆς ἀξίας, ἡ ἄσκησις τῆς δυνάμεως ἐν τῷ
πνεύματι τῆς θυσίας. Εἰς τὸ πρόσταγμα, λοιπόν, τῆς
Ἐκκλησίας ὁ Θρόνος γίνεται σήμερον δι' ἐμὲ κίνη-
τρον πρὸς ταπεινώσιν καὶ τὸ Θυσιαστήριον ἀφετη-
ρία διακονίας Θεοῦ καὶ ἀνθρώπων. Ἡ ἔδρα τοῦ
Ἐπισκόπου δὲν εἶναι θρόνος δόξης ἀλλὰ τύπος
Σταυροῦ καὶ θυσίας καὶ ὁ ἀνερχόμενος τὰς βαθμί-
δας του πρέπει νὰ εἶναι ἔτοιμος νὰ πῆ τὸ Ποτήριον
τὸ ὁποῖον ἔπιεν ὁ Κύριος.

Ἀναλογιζόμενος πόσον βαρὺ καὶ συγχρόνως ἅγιον
εἶναι τὸ ἔργον τοῦτο, τὸ ὁποῖον ἀναλαμβάνω ἀπὸ τῆς
στιγμῆς ταύτης, ἀνερχόμενος τὰς βαθμίδας τοῦ ἱεροῦ
τούτου θρόνου, συνειδητοποιῶ πόσῃ ἀνεκτίμητον
ἀξίαν ἔχει ἐνώπιον τοῦ Θεοῦ ἡ ψυχὴ καὶ τοῦ τελευ-
ταίου ἀνθρώπου καὶ ποίαν εὐθύνην ἐπωμίζομαι,
ἐπειδὴ διὰ τὸν καθ' ἓνα ἐξ ὑμῶν θὰ ἀποδώσω λόγον
ἐν ἡμέρᾳ κρίσεως.

Διὰ τοῦτο καὶ θέτων τὴν χεῖρα ἐπὶ τὸ ἄροτρον
στρέφω καὶ τὰ ὄμματα καὶ τὸν νοῦν καὶ τὴν καρδίαν
πρὸς τὸν Ἀρχιποιμένα Ἰησοῦν καὶ τὴν Ἐκείνου δύ-
ναμιν ἐπικαλοῦμαι παρὰ τὴν ἰδικὴν μου ἀσθένειαν
καὶ εἰς τὴν Ἐκείνου Χάριν ἐξ ὀλοκλήρου στηριζόμε-
νος, λύω τὸν ἱμάντα τῶν ὑποδημάτων μου καὶ ἐν
φόβῳ Θεοῦ διασκελίζω τὸ ἐσώτερον τοῦ καταπετά-
σματος, ὅπου ἡ φλεγόμενη καὶ μὴ καιομένη βάτος,
καὶ μὲ τὸ λέντιον εἰς τὴν μέσην εἰσέρχομαι εἰς τὸ
ἄχραντον μυστήριον τῆς ἀγίας διακονίας τῶν ψυχῶν
σας.

Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς καὶ Πατὴρ τοῦ Κυρίου ἡμῶν
Ἰησοῦ Χριστοῦ ὁ καταξιώσας ἡμᾶς τῆς μεγάλης καὶ

ύψηλης Χάριτος, νὰ συνέλθωμεν σήμερον ἐν τῷ Ὄνόματι Αὐτοῦ καὶ νὰ ἱερουργήσωμεν τὰ ἐγκαίνια τῆς Κοινωνίας καὶ τοῦ ἀκαταλύτου δεσμοῦ Ποιμένος καὶ ποιμνίου.

Πρὸς τὰς ψυχὰς Σας ἔρχομαι ἀδελφοί. Ἔρχομαι διὰ νὰ συναντήσω τὸν καθένα ἀπὸ Ἐσᾶς, τὸν μικρὸν καὶ τὸν μέγαν, τὴν γερόντισσαν μητέρα καὶ τὸν μικρὸν βοσκόν, τὸν πλούσιον ἔμπορον ἢ ἐπιχειρηματία, καὶ τὸν πτωχὸν ἐργάτην, ἐκεῖνον ὁ ὁποῖος κατέχει ἀξιώματα καὶ τὸν ἄσημον ἄνθρωπον, τὸν μορφωμένον καὶ τὸν ἀμαθῆ, τὸν δίκαιον καὶ τὸν ἀμαρτωλόν, διότι ὁ καθένας ἀπὸ Ἐσᾶς εἶναι παιδί τοῦ Θεοῦ καὶ ἔχει ξεχωριστὴν θέσιν εἰς τὴν ἀγάπην Του. Αὐτὴ εἶναι, ἀγαπητοί μου, ἡ αἰώνια πορεία τῆς Ἐκκλησίας, πρὸς τὴν κάθε ψυχήν, τὴν μοναδικήν, τὴν ἀναντικατάστατον, διότι διὰ τὸν κάθε ἕνα ἰδιαίτερος ὑπάρχει ἕνα μήνυμα τοῦ Θεοῦ· ὅτι μᾶς ἠγάπησεν καὶ μᾶς ἀγαπᾷ. Καὶ μᾶς ἠγάπησεν τόσο, ὥστε τὸν μονογενῆ Υἱὸν Αὐτοῦ ἔδωκεν *«ἵνα πᾶς ὁ πιστεύων εἰς Αὐτὸν μὴ ἀπόληται ἀλλ' ἔχη ζωὴν αἰώνιον»*.

Ἐνθρονιζόμενος σήμερον ἐπισήμως ἐν μέσῳ ὑμῶν ὡς ὁ ἀπὸ Θεοῦ κατασταθεὶς ποιμενάρχος Σας, ἀναλογίζομαι ἐν συντριβῇ καὶ κατανύξει, πόσον διάφορος εἶναι ἡ ἀποστολὴ τοῦ Ἐπισκόπου ἀπὸ κάθε ἄλλο λειτουργήμα ἐπὶ τῆς γῆς.

Ὁ Ἐπίσκοπος δὲν ἐκφωνεῖ προεκλογικοὺς λόγους. Δὲν ἐξαγγέλλει προγράμματα, ἀλλὰ κινεῖται κατὰ τὴν πνοὴν τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, καὶ τὸ ὁποῖον *«ὅπου θέλει πνεῖ»*.

Ὡς ἐκ τούτου δὲν δύναται νὰ καυχηθῆ ἐπικαλούμενος προσωπικὰς του ἰκανότητας, ἢ νὰ ἐπιδείξῃ περγαμηνὰς καταγωγῆς καὶ σοφίας διὰ νὰ γίνῃ πιστευτὸς καὶ ἀποδεκτὸς.

Ἔρχεται ἀθορύβως καὶ πορεύεται πρὸς τὸν λαὸν τοῦ Θεοῦ, ὄχι διὰ νὰ κηρύξῃ ἑαυτὸν, ἀλλὰ τὸν λόγον τῆς καταλλαγῆς, τὸ Εὐαγγέλιον καὶ τὴν Βασιλείαν τοῦ Θεοῦ. Διὰ τοῦτο ἡ προσδοκία τοῦ ποιμνίου γίνεται ὕμνος δοξολογικός, ὁ ὕμνος μὲ τὸν ὁποῖον μὲ ὑπεδέχθητε πρὸ ὀλίγου εἰσερχόμενον εἰς τὸν Ναὸν *«Εὐλογημένος ὁ ἐρχόμενος ἐν ὀνόματι Κυρίου»*.

Ἔρχομαι λοιπὸν πρὸς ὑμᾶς ἐν φόβῳ Θεοῦ καὶ ἐν ὀνόματι Κυρίου. Οἱ Προφῆται τῆς Παλαιᾶς Διαθήκης καλούμενοι ὑπὸ τοῦ Θεοῦ νὰ πορευθοῦν πρὸς τὸν λαόν, ἢ ἐκρυπτον ἑαυτοὺς περιδεεῖς, ἢ ἐξήτουν ἀπὸ τὸν Θεὸν νὰ κατακαύσῃ τὰ πῆλινα χεῖλη τους μὲ ἄνθρακα πυρακτωμένον, διὰ νὰ μὴν ἐξέλθῃ ἐκ τοῦ

στόματός των ἀνθρώπινος λόγος ματαιότητος, ἀλλὰ ὁ λόγος τῆς ζωῆς καὶ τῆς σωτηρίας. Κατὰ μείζονα λόγον ὁ Ἐπίσκοπος, ἐφ' ὅσον ἔρχεται ὡς προφήτης καὶ ἀπόστολος εἰς τύπον Χριστοῦ, ἀπεκδύεται καὶ αὐτὸς τὸν κατὰ κόσμον ἑαυτὸν τοῦ διὰ νὰ γίνῃ αὐλός, μέσῳ τοῦ ὁποῖου ὁ Θεὸς θὰ ὁμιλήσῃ εἰς τὸν λαόν.

«Ὁ δεχόμενος ὑμᾶς ἐμὲ δέχεται, καὶ ὁ ἐμὲ δεχόμενος δέχεται τὸν ἀποστείλαντά με».

Ἀκούοντες, λοιπὸν ἀγαπητοί, ὅλα αὐτὰ σήμερον ἐπὶ τῇ ἐνθρονίσει τοῦ νέου Ποιμεναρχοῦ σας, μὴ δώσετε σημασίαν εἰς τὸ βιογραφικὸν τοῦ σημειώμα. Ἄλλωστε τὸ μυστήριον τοῦ προσώπου δὲν ἐξαντλεῖται εἰς τὰ στοιχεῖα τῆς ἀστυνομικῆς του ταυτότητος, οὔτε εἰς τὰ συμβατικῶς σταθμιζόμενα τοῦ βίου του. Δὲν ἔχει ἴσως μεγάλην σημασίαν ποῖος ὑπῆρξε ὁ νέος Ποιμενάρχος σας μέχρι σήμερον καὶ τὸ τί ἐπέτελεσεν ἄχρι τοῦδε διὰ τῆς Χάριτος τοῦ Θεοῦ. Σημασίαν ἔχει τὸ πῶς ἔρχεται πρὸς ὑμᾶς καὶ τὸ τί θὰ ἐπιτελέσῃ μεθ' ὑμῶν, δι' ὑμῶν καὶ ὑπὲρ ὑμῶν, ὡς ὑπεύθυνος φρουρός καὶ ὑπηρετῆς τῶν ψυχῶν Σας, τὰς ὁποίας τοῦ ἐνεπιστεύθη ὁ Θεὸς καὶ ἡ Ἐκκλησία.

Ἔρχομαι, λοιπὸν, πρὸς ὑμᾶς σήμερον περιβεβλημένος μὲ τὴν ἐπισκοπικὴν χάριν καὶ εὐθύνην καὶ ἐξουσίαν, οὐχὶ ὁμως ἐν ὑπεροχῇ ἀξιώματος, ἀλλ' ὡς διάκονος πάντων ὑμῶν, ἀπὸ συνειδήσεως καὶ φρονήματος καὶ ἀπὸ βαθυτέρας κατανοήσεως τοῦ ὑψηλοτάτου καὶ ἱερωτάτου σκοποῦ καὶ χαρακτῆρος τῆς ἀποστολῆς μου, ὡς πνευματικοῦ ὁδηγοῦ καὶ ποιμεναρχοῦ λογικῶν προβάτων. Ἔρχομαι, τέλος, κοντὰ Σας ὑπακούων εἰς τὴν θεόπνευστον ἀποστολικὴν ἐντολήν καὶ προτροπὴν *«Βλέπε τὴν διακονίαν, ἣν παρέλαβες ἐν Κυρίῳ, ἵνα αὐτὴν πληροῖς»*.

Καὶ εἶναι ἡ διακονία αὕτη, ὅταν ἀναφέρεται εἰς τὴν ἀποστολήν τοῦ Ἐπισκόπου, τρίπτυχος. Διακονία περικλείουσα τὴν μαρτυρίαν τῆς πίστεως, τὴν ἱερουργίαν τῆς Θείας Δωρεᾶς καὶ τῶν λοιπῶν Μυστηρίων καὶ τέλος διακονία τῆς ὑψηλῆς καὶ θεοειδοῦς ἐννοίας τῆς ἀγάπης.

Πρῶτη, λοιπὸν, ἡ πίστις. Αὐτὴ ἡ πίστις ἀποτελεῖ τὸ θεμέλιον τῆς ζωῆς καὶ τῆς δράσεως τοῦ Ἐπισκόπου. Ἡ πίστις ἢ ἐνσυνείδητος ἢ κατ' ἐπίγνωσιν πίστις, πρέπει νὰ διαφυλάσσεται καὶ νὰ συντηρεῖται ὡς τίμιος ἄρτος εἰς τὸ Ἄρτοφόριον τῆς ψυχῆς τοῦ Ἐπισκόπου. Ὁ Ἐπίσκοπος διὰ τῆς ἐντόνου καὶ ἐνδιαθέτου φορᾶς πρὸς τὸ μυστικὸν στοιχεῖον τῆς πίστεως εἶναι ὁ μόνος ἰκανὸς νὰ μεταδώσῃ πίστιν εἰς τὸ ποί-

μνιόν του. Πρέπει να πιστεύη εις ὅσα διδάσκει και κηρύττει και να πολιτεύεται συμφώνως πρὸς αὐτά, διὰ να δημιουργῆ πεποιθήσεις εις τὰς ψυχὰς τῶν πιστῶν. Πρώτιστον μέλημά μας λοιπὸν ἡ διακονία τοῦ Λόγου τοῦ Θεοῦ, ἡ καλλιέργεια τῆς πίστεως, τῆς ἁγίας πίστεως, τὴν ὁποίαν παρελάβομεν ἀπὸ τοὺς Πατέρας μας, και εις τὴν ὁποίαν ἐβαπτίσθημεν και πρὸς τὴν ὁποίαν προσήλωσιν τῆς τοπικῆς Ἐκκλησίας μαρτυροῦν ὄχι μόνον οἱ περικαλλεῖς ναοὶ ἀλλὰ κυρίως ἡ συνεχιζόμενη ζωσα παράδοσις τῆς εὐσέβειας τοῦ φιλοχρίστου λαοῦ τῆς και τῶν μετ' αὐτῆς συνυφασμένων ἀρρήτως τιμαλφῶν παραδόσεων τῶν ὁποίων ταπεινὸς λειτουργὸς ἔρχομαι, κατὰ πρῶτον και κύριον λόγον.

Ἀκολουθεῖ ὁ Μυστικὸς Δεῖπνος, ἡ ἱερουργία τοῦ Ἰεροῦ Θυσιαστηρίου, ὁ ἁγιασμός τῶν πιστῶν. Ἡ λειτουργία τῆς θυσίας τοῦ Χριστοῦ, ποὺ ἱερουργεῖται ἐπάνω εις τὴν Ἁγίαν Τράπεζαν και ἀποτελεῖ τὸ κέντρον τῆς ζωῆς και τῆς ὀρθόδοξου αὐτοσυνειδησίας μας, συνθέτει και συγκρατεῖ τὰ πάντα ἐντός μας και γύρω μας. Μεταμορφώνεται και ἁγιάζει τὰ ὄρατὰ και ἀσήμαντα. Ἀποκαλύπτει τὴν ἔννοιαν τῆς ἀδελφοσύνης μεταξύ τῶν ἀνθρώπων. Καταλύει τὴν μόνωσιν. Μᾶς ἐμπνέει θεῖον ἔρωτα. Αἰσθανόμεθα τὸν ἀόρατον Θεόν, τὸ μεγαλεῖον του, τὴν ἀπεραντοσύνην του και βιώνομεν τὸ μυστήριόν Του, ὅπως ἀκριβῶς και ἡ σταγόνα τοῦ νεροῦ, ποὺ ὅταν ἐνώνεται με τὸν ὠκεανὸν δοκιμάζει τὸ μυστήριόν του.

Διὰ τοῦτο ἄμεσον μέλημά μας θὰ εἶναι ἡ τόνωσις τῆς λατρευτικῆς ζωῆς και ἡ στελέχωσις τοῦ ἱεροῦ κλήρου διὰ ἱκανῶν και πεπαιδευμένων προσώπων. Ἡ περαιτέρω ἐπιμόρφωσις τῶν ἤδη κεχειροτονημένων και ἡ ἀναζωπύρωσις τῆς ἱερατικῆς κλήσεως.

Πρὸς τοὺς ἀμέσους συνεργάτας μας, τοὺς εὐλαβεστάτους κληρικούς τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεώς μας ἀπευθυνόμενος διαβεβαιοῦμαι αὐτοὺς ὅτι ἐν τῷ προσώπῳ ἡμῶν θὰ εὕρωσι τὸν στοργικὸν Ἐπίσκοπόν τους, τὸν πρόθυμον σύμβουλον και ὁδηγὸν και συμπαραστάτην, ἀλλὰ και τὸν ἄγρυπνον ἐπόπτην τῆς ἀκριβοῦς και ἱεροπρεποῦς και εὐόρκου ἐκπληρώσεως τῶν ἱερῶν τους καθηκόντων. Πρὸς αὐτοὺς και τὰς οἰκογενεῖας των τὸ Ἐπισκοπεῖον θὰ εἶναι πάντοτε ὁ εὐδιδος λιμὴν και τὸ ἀπάγγειον.

Τέλος, τὸ τρίτον οὐσιῶδες στοιχεῖον τοῦ ποιμαντορικῆς ἔργου τοῦ Ἐπισκόπου εἶναι ἀναμφιβόλως ἡ ἀγάπη, ἡ κάλλιον εἰπεῖν ἡ διακονία τοῦ μυστηρίου

τῆς ἀγάπης. Ὁ Ἰερὸς Χρυσόστομος ἐξαίρων τὴν σημασίαν τῆς ἀγάπης λέγει «*Ἀγάπη ἐστὶν ἡ τῶν μαθητῶν τοῦ Κυρίου εἰκὼν, ὁ χαρακτήρ τῶν τοῦ Θεοῦ δούλων, τὸ γνώρισμα τῶν ἀποστόλων*». Ὅταν ὁ πνευματικὸς ποιμὴν διαπνέεται ἀπὸ ἀγάπην, ἀγάπην ταυτόσημον πρὸς τὸν Θεόν, τότε και ἐκεῖνος ἐμψυχώνεται διὰ να στηρίξη τοὺς κλονιζόμενους, να παρηγορήσῃ τοὺς τεθλιμμένους, να ἀναστήσῃ τοὺς ἠθικῶς πεσόντας, να ἀνακαλέσῃ εις τὴν ζωὴν ὅ,τι ὠραῖον και εὐγενὲς κατέθαψεν εις τὸν ἄνθρωπον ἡ ἀμαρτία, να ὁδηγήσῃ ψυχὰς εις τὸν Κύριον.

Ἡ τοπικὴ Ἐκκλησία και παλαιότερον ἀλλὰ και σήμερον, εἴπερ ποτὲ και ἄλλοτε, με τὰ εὐαγγῆ ἰδρύματα της και τὸ προνοιακὸν της ἔργον μπορεῖ και ἐπιβάλλεται να ἀπαλύνη τὸν πόνον και τὴν δοκιμασίαν τῶν ἀνθρώπων και να ἐπιδείξῃ στοργὴν και ἀγάπην, κατὰ τὰς Κυριακὰς ἐντολάς. Ἡ ἀγάπη πρὸς τὸν Θεὸν να μεταποιῆται καθημερινῶς εις ἀγάπην πρὸς τὸν συνάνθρωπον.

Ἀπὸ αὐτὸ τὸ ἱερὸν τρίπτυχον τῆς πίστεως, τῆς λατρείας και τῆς ἀγάπης ὀραματίζομαι και ἐπιθυμῶ να ἀντλή πίστιν, δύναμιν και φῶς ἡ ἐν μέσῳ ὑμῶν ἐγκαινιζομένη σήμερον ταπεινὴ ποιμαντορία μου.

Μὲ τοιαῦτα αἰσθήματα κατερχόμενος τῆς ἱερᾶς διακονίας μου εις τὴν ἱστορικὴν Ἱερὰν Μητροπόλιν Διδυμοτείχου, Ὁρεστιάδος και Σουφλίου ἐπιθυμῶ να δηλώσω πρὸς πάντας ὑμᾶς, ἀγαπητοί, ὅτι ἔσομαι ἐν μέσῳ ὑμῶν ἀδελφὸς και φίλος και πατὴρ στοργικός, ὄχι καθ' ὑπεροχὴν λόγου ἢ ἐξουσίας, ἀλλ' ἐν πνεύματι εὐαγγελικῆς ποιμένος, διὰ να ἐφαρμόσω τὸ ποιμαντορικὸν μου πρόγραμμα, ποὺ συνοψίζεται εις τὸ να κηρύττω και να ὁμολογῶ καθημερινῶς Ἰησοῦν Χριστὸν και τοῦτον Ἐσταυρωμένον και Ἀναστάντα.

Τὸ ἱερὸν τοῦτο ἔργον, εις τὸ ὁποῖον ἐκλήθην ὑπὸ τοῦ Θεοῦ διὰ τῆς φωνῆς τῆς Ἐκκλησίας, εἶναι να διακονήσω τὰς πνευματικὰς ἀνάγκας, τὰ προβλήματα της τοπικῆς Ἐκκλησίας, ἀλλὰ και τοῦ καθ' ἐνός Σας ἰδιαιτέρως. Σᾶς παρακαλῶ λοιπὸν, με ἐλευθερίαν και ἄνεσιν να κρούετε τὴν θύραν τῆς Μητροπόλεως. Εἶναι τὸ ἰδικόν Σας σπίτι, ὅπου θὰ εὔρετε πάντοτε ἀναμμένην τὴν κανδήλαν τῆς ἱερᾶς ἀγρυπνίας και ὅπου ποτὲ δὲν θὰ λείψῃ ὁ ἅγιος ἄρτος τῆς ἀγάπης.

Γνωρίζω τὴν εὐσέβειάν Σας, τὴν ἀγάπην Σας πρὸς τὸ καλὸν και τὴν φιλοτιμίαν Σας, χάρις εις τὰς οποί-

ας ἀρετὰς ἀναδεικνύεσθε μὲ τὸν εὐλογημένον μόχθον Σας, εἰς παράγοντας προόδου, χωρὶς νὰ ἀπομακρύνεσθε ἀπὸ τὰς πατρικὰς παραδόσεις καὶ ἀπὸ τὰς ὑγιεῖς πνευματικὰς, ἠθικὰς καὶ κοινωνικὰς μας ἀρχάς. Εἰς τὴν ἰδικὴν Σας φιλότιμον προσπάθειαν ἔρχομαι νὰ προσθέσω τὴν ἰδικὴν μου διακονίαν, διὰ νὰ συνεχίσωμεν τὴν ὁμορφὴν παράδοσιν τοῦ τόπου, διὰ νὰ στηρίξωμεν τὴν στοργικὴν κυβερνητικὴν πρόνοιαν εἰς τὴν ἀνάπτυξίν του καὶ νὰ συμβάλωμεν θετικῶς εἰς τὸν πολιτισμὸν καὶ εἰς τὴν μεγάλην ὑπόθεσιν τῆς προασπίσεως τῆς ἀξίας τῆς ἱερότητος τοῦ προσώπου, ἀνεξαρτήτως θρησκευματος ἢ φυλῆς.

Α. Διὰ τὴν συμβολήν, λοιπὸν τῆς Ἐκκλησίας εἰς τὰ πολιτισμικὰ δρώμενα τοῦ τόπου ἀξίζει μέριμνα καὶ προσοχή. Ἡ Ὁρθόδοξος Ἐκκλησία ὑπῆρξε πάντοτε παράγων πολιτισμοῦ· ἡ συνέχεια τοῦ ἀρχαίου ἑλληνικοῦ πνεύματος. Ἡ Ἐκκλησία εἶναι ἡ οἰκουμενικὴ πορεία τοῦ Γένους, ὁ ἀκατάλυτος δυναμισμὸς του, ὁ φύλακας τοῦ θησαυροῦ τῆς ἀμωμήτου πίστεως καὶ τῆς ἱεράς παραδόσεως τῆς Ἀνατολῆς. Φύλακας ἐνεργὸς καὶ δυναμικὸς ποὺ ἔχει συλλάβει, διακηρύξει καὶ ἐρμηνεύσει τὴν ἀληθῆ ἔννοιαν τῆς Ὁρθοδόξου πίστεως καὶ παραδόσεως, ποὺ δὲν ἀποτελεῖ κάτι τὸ στατικὸ καὶ ἄκαμπτο, ἀλλὰ ἰδέα ποὺ ὑπηρετεῖ τὸ Γένος καὶ τὸν ἄνθρωπον γενικώτερον.

Ἡ ὀρθόδοξος παράδοσίς μας εἶναι κίνησις καὶ ζωή, ποὺ δὲν εἶναι ἀπομάκρυνσις ἀπὸ τὸ παρελθόν, ἀλλὰ διαρκῆς καρποφορία αὐτοῦ τοῦ παρελθόντος. Ἡ παράδοσις δὲν εἶναι μόνον παρελθόν, ἀλλὰ ἡ δυναμικὴ μεταμόρφωσις τοῦ ἐκάστοτε παρόντος.

Πολλοὶ καὶ μεγάλοι ὀρίζοντες ἀνοίγονται εἰς τὴν τοπικὴν μας Ἐκκλησίαν. Αἱ ἀλλαγὰί τῆς ἐποχῆς μας εἶναι ταχύταται καὶ ἡ ποιμαντικὴ τους ἐμπειρία πλουτίζεται καθημερινῶς. Μετὰ τὴν πτώσιν τῶν συνόρων ὁ τόπος μας δὲν εἶναι πλέον τὸ ἄκρον, τὸ σύνορον ἀλλὰ ἡ πύλη, ἡ θύρα μὲ τὴν ὁποίαν ὁ λαὸς μας εὐρίσκειτὲ σὲ διαρκῆ ἐπικοινωνίαν μὲ λαοὺς, ἰδέας καὶ κινήσεις πνευματικὰς. Πλέον ὁ τόπος αὐτὸς γίνεται καὶ πάλι τὸ σταυροδρόμι τῶν λαῶν καὶ τῶν πολιτισμῶν καὶ ἡ τοπικὴ μας Ἐκκλησία εὐρίσκειτὲ ἐνώπιον τῆς προκλήσεως τῶν καιρῶν. Ὡς ὁ γνήσιος φορεὺς τοῦ ἑλληνικοῦ πνεύματος ὀφείλει νὰ καταθέσῃ τὴν ἰδικὴν τῆς μαρτυρίαν καὶ νὰ ἀνανεώσῃ τὴν προσφορὰν τῆς εἰς Ἀνατολὴν καὶ Δύσιν.

Β. Πρὸς τούτοις, στρέφομεν πρωτίστως τὸν νοῦν καὶ τὴν καρδίαν πρὸς τὴν Μητέρα καὶ τροφὸν αὐτῆς

τῆς εὐσεβείας τὴν Ἐκκλησίαν τῆς Κωνσταντινουπόλεως, ἀναπόσπαστον τιμᾶριον τῆς ὁποίας τυγχάνει ἡ θεόσωστος αὕτη ἐπαρχία, καὶ ἡ ὁποία, οὐχὶ μόνον ἐκ τῆς γειτνιασεῶς τῆς πρὸς τὴν Βασιλεύουσαν ἀλλὰ καὶ διὰ λόγους ἱστορικοὺς ἀείποτε ἦντλει παρ' Αὐτῆς τὴν δύναμιν καὶ τὸ μεγαλεῖον τῆς ὀρθοδόξου πίστεως. Καὶ τοῦτο διότι ἡ Μητέρα Ἐκκλησία διὰ μαρτυριῶν καὶ μαρτυρίας ἐγένετο φῶς ἐν τῇ σκοτίᾳ φαῖνον, λυχνία ἀκοίμητος συντηρήσασα καὶ μεταδώσασα τὸ φῶς τοῦ Χριστοῦ, τράπεζα πνευματικῆ, ἐκ τῆς ὁποίας μετέλαβον ἔθνη καὶ λαοὶ βρώσεως ἀθανάτου. Ἀπέβη κέντρον διακονίας καὶ ὀρθοδόξου μαρτυρίας, «οἰκουμενικὸν κριτήριον» ἔφορος καὶ κοινὴ σκέπη τοῦ Γένους καὶ τῶν ἀνὰ τὸν κόσμον Ἐκκλησιῶν, «ἥλιος πανταχοῦ διαυγάζων». Ἡ οἰκουμενικότης τῆς Μητρὸς Ἐκκλησίας εἶναι ὑπόθεσις διακονίας. Διακονίας πνευματικῆς. Διάκονος τοῦ ἀνθρώπου καὶ τοῦ κόσμου καὶ Πρῶτος Διάκονος αὐτῶν ὁ Οἰκουμενικὸς Πατριάρχης.

Αὐτὴν λοιπὸν τὴν ὥραν διαδηλοῦμεν τὴν ἀφοσίωσίν μας καὶ τὴν εὐγνωμοσύνην μας πρὸς τὴν Μητέρα Ἐκκλησίαν τῆς Κωνσταντινουπόλεως καὶ πρὸς τὸ πρόσωπον τοῦ σεμινοῦ Πατριαρχοῦ τῆς κ.κ. Βαρθολομαίου, ἡ διακονία τοῦ ὁποίου εἶναι ἓνα διαρκῆς κήρυγμα ἀγάπης, εἰρήνης, ἐνότητος καὶ ἐλπίδος καὶ ὁμολογία φρονήματος σταυρικῆς θυσίας καὶ μαρτυρίας.

Πρὸς τούτοις, ὑπισχνούμεθα τὴν πίστιν καὶ ἀταλάντευτον τήρησιν καὶ τὸν μετ' εὐλαβείας σεβασμὸν πρὸς τὰ ὑπὸ τῆς Πατριαρχικῆς Πράξεως τοῦ 1928 προβλεπόμενα «περὶ ἀναθέσεως τῶν ἐν Ἑλλάδι ἐπαρχιῶν τοῦ Οἰκουμενικοῦ θρόνου εἰς τὴν Αὐτοκέφαλον Ἐκκλησίαν τῆς Ἑλλάδος» ἀναγνωρίζοντες κατὰ τὴν διοίκησιν αὐτῶν ὡς ἀνώτατην ἐκκλησιαστικὴν ἀρχὴν τὴν Ἱερὰν Σύνοδον τῆς Ὁρθοδόξου Αὐτοκέφαλου Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος.

Γ. Μετὰ τὴν Μητέρα Ἐκκλησίαν στρέφομεν τὸν νοῦν καὶ τὴν καρδίαν εἰς τὴν Μητέρα Πατρίδα. Γεννηθεῖσα εἰς τὴν ἱστορίαν ὡς κοιτίς τῶν ὑψίστων ἀξιῶν ἡ Ἑλλάς, ὡς ὑπάτην ἔταξεν ἀποστολὴν τῆς τὸν ὑπὲρ τῆς ἐλευθερίας, τοῦ δικαίου καὶ τοῦ ἀγαθοῦ ἀγῶνα, ὁ δὲ ἥρωισμὸς τῆς ἑλληνικῆς ψυχῆς εἶναι τὸ ὑπὸ πάντων ἀνέκαθεν θαυμαζόμενον μεγαλεῖον τοῦ ἑλληνικοῦ λαοῦ. Ἡ Ἐκκλησία ἀπ' αἰῶνων ὑπῆρξε συμπαραστάτης τοῦ Γένους μετ' αὐτοῦ συμπορευόμενῃ τὸν δρόμον τῶν ἀκανθῶν καὶ τῶν διωγμῶν καὶ

τῶν ἀγῶνων. Ἰδιαιτέρως ἐδῶ, τὸ ἑλληνικὸν αἷμα ἐν καιροῖς δυσχειμέροις καὶ ὁ ἰδρὼς τοῦ Ἑλληνος ἐν ἡμέραις εἰρήνης καὶ εὐτυχίας ἐπότισαν ἐπὶ χιλιετίας τὴν θρακικὴν γῆν. Τὸ ἑλληνικὸν ἔθνος εἰς τὸ χῶρον αὐτὸν τῆς Θράκης ἐμεγαλοῦργησεν διὰ μέσου τῶν αἰῶνων ἐρμηνεύον μὲ τὴν λεπτότητα τοῦ πνεύματος του τὰς ὑψηλὰς διδασκαλίας τῶν φιλοσόφων καὶ τῶν Πατέρων καὶ τὰς μετελαμπάδευσεν εἰς ὀλόκληρον τὸν κόσμον. Ὁ φιλογενῆς καὶ φιλόπατρις τῆς Θράκης λαὸς γνωρίζει καὶ νὰ ἀγωνίζεται καὶ νὰ υπερασπίζεται τὰ δίκαιά του. Τοῦτο ἄλλωστε, ἀποδεικνύει ἡ μακροαῖων ἱστορία του μὲ ἐκατόμβας μαρτύρων. Ὁλόκληρος ἡ ἱστορία του ἐξυφάνθη ἀνὰ τοὺς αἰῶνας μὲ ἀρραγῆ καὶ μόνιμον στήμονα τὸ «ὄχι» καθ' οἷασδήποτε καὶ ὀποθενδήποτε προερχόμενης ἐπιβουλῆς καὶ ἀπειλῆς.

Καὶ ἡμεῖς προσωπικῶς, ἀλλὰ καὶ ὡς τοπικὴ Ἐκκλησία, ἀκολουθοῦντες τοῖς ἴχνεσι μυριάδος Ἱεραρχῶν καὶ κληρικῶν, ἀγωνισθέντων καὶ θυσιασθέντων ὑπὲρ πίστεως καὶ πατρίδος, κορυφαῖος τῶν ὁποίων τυγχάνει ὁ Ἱερομάρτυς Κύριλλος ὁ ΣΤ΄ Πατριάρχης Κωνσταντινουπόλεως, ὁ ἀπὸ Ἀδριανουπόλεως καὶ ἐν Ἀδριανουπόλει μαρτυρήσας, δὲν ἠδυνάμεθα οὐδ' ἐπ' ἐλάχιστον τῆς πορείας αὐτῆς νὰ παρεκκλίνωμεν ὑπηρετοῦντες παραλλήλως πρὸς τὴν Ἐκκλησίαν τὰ συμφέροντα τοῦ Γένους καὶ τῆς Πατρίδος.

Δ. Ἀναλαμβάνοντες τὰ καθήκοντα ὑμῶν ὑπὸ τὴν προστασίαν τῶν νόμων τοῦ Κράτους δηλοῦμεν κατὰ τὴν ἐπίσημον ταύτην στιγμὴν καὶ ἀπὸ τῆς θέσεως ταύτης τὴν διάθεσιν συνεργασίας μὲ τὰς πολιτικὰς ἀρχάς, τὴν τοπικὴν αὐτοδιοίκησιν, τὸν στρατὸν καὶ τοὺς ἐκπαιδευτικούς πρὸς ὄφελος τοῦ εὐγενοῦς λαοῦ μας. Θέλομεν ἐπιδείξει ἰδιαιτέραν μέριμναν καὶ φροντίδα διὰ τὴν στήριξιν, τὴν πνευματικὴν καὶ τὴν ἠθικὴν τοῦ ἑλληνικοῦ στρατεύματος καὶ τῶν σωμάτων ἀσφαλείας, σὲ συνεργασίαν μὲ τὰς ἀρμοδίας Διευθύνσεις Ὀρθοκεντικοῦ τῶν Ἐνόπλων Δυνάμεων καὶ τῆς Ἑλληνικῆς Ἀστυνομίας.

Μὲ αἰσθήματα ἀλληλεγγύης καὶ σεβασμοῦ χαιρέτιζομεν τὴν ἐνταῦθα μουσουλμανικὴν κοινότητα καὶ τοὺς ἐκπροσώπους της, εὐαισθητοποιούμενοι εἰς τὴν ἀναγκαιότητα εἰρηνικῆς συμβιώσεως, συνεργασίας καὶ συμπορεύσεως ἀμοτέρων τῶν θρησκευτικῶν κοινοτήτων διὰ τὴν πρόοδον καὶ τὴν εὐημερίαν τοῦ τόπου.

Ε. Ὁ θεσμὸς τῆς οἰκογενείας, τὸν ὁποῖον καθηγίασεν ὁ Κύριος εἰς τὸν ἐν Κανᾶ γάμον, εἶναι ἡ βασικὴ προϋπόθεσις τῆς ὑγαινούσης κοινωνίας. Εἶναι τὸ σχολεῖον εἰς τὸ ὁποῖον φοιτᾷ κάθε ἄνθρωπος ἀπὸ τὰ πρῶτα του βήματα εἰς τὴν ζωὴν. Εἶναι ἡ «ἀγαθὴ γῆ» ὅπου καλλιεργεῖται ἡ ἀρετὴ ὑφ' ὅλας τὰς ἐκφάνσεις της καὶ τηροῦνται τὰ πατροπαράδοτα παραγγέλματα τῆς χριστιανικῆς ἠθικῆς. Ἡ οἰκογένεια ἐκκληροῖ εἰς τὸν κόσμον ἔργον ὑψηλόν, ἅγιον, ἀντάξιον τῆς ἱερότητος τῆς Δημιουργίας τοῦ κόσμου ὑπὸ τοῦ Δημιουργοῦ. Μέσα εἰς τὸ γλυκὺ καὶ γόνιμον θάλπος τῆς οἰκογενείας κυφορεῖται τὸ μέλλον τῆς κοινωνίας. Διὰ τοῦτο, ὀρθῶς ἐλέχθη ὅτι «ἡ οἰκογένεια εἶναι τὸ κῦταρον καὶ ἡ ζωηφόρος πηγὴ τῆς ἀνθρωπότητος, τοῦ ἔθνους καὶ τῆς Ἐκκλησίας».

Καὶ ἐπειδὴ εἰς τὰς ἡμέρας μας ἡ ἀξία τῆς οἰκογενείας ἀμφισβητεῖται, ἡ Ἐκκλησία ἔχει καθήκον νὰ στηρίξῃ τὴν οἰκογένειαν καὶ μάλιστα τὴν χριστιανικὴν. Μέσα εἰς τὴν γαλήνην καὶ ἀγιότητα τῆς οἰκογενειακῆς ἐστίας κυφοροῦνται καὶ ἀναπτύσσονται αἱ ἀρεταὶ τῆς εὐσεβείας, τῆς ἀλληλεγγύης, τῆς ὁμονοίας καὶ τοῦ σεβασμοῦ. Ἰδιαιτέρως εἰς τὸν εὐαίσθητον χῶρον τῆς Θράκης ἡ Ἐκκλησία ἀγωνιώσα ὀφείλει νὰ καταθέσῃ τὴν ἰδικὴν της συμβολὴν εἰς τὴν ἐνίσχυσιν τῆς χριστιανικῆς οἰκογενείας καὶ τὴν ἀντιμετώπισιν τοῦ ὑφισταμένου δημογραφικοῦ προβλήματος, μὲ κάθε πρόσφορον μέσον καὶ πάσῃ θυσίᾳ, ἠθικῶς καὶ ὑλικῶς.

Καὶ μετὰ τὴν οἰκογένειαν ἡ νεολαία τοῦ τόπου μας. Γιὰ σὰς τοὺς νέους καὶ τὶς νέες τῆς Μητροπολιτικῆς μας περιφερείας ἀπὸ τῆς σήμερον σὰς ὑπόσχομαι ὅτι θὰ ἀποτελεῖται τὸ ἀντικείμενον τῆς ὀλοκαρδίου προσευχῆς μας καὶ τῆς ποιμαντορικῆς μας εὐθύνης καὶ μερίμνης, διαβεβαιοῦντες ὅτι εἰς τὸ πρόσωπον τοῦ Ἐπισκόπου σας θὰ εὔρητε ἀγάπην πατρικὴν καὶ ἐνδιαφέρον ἀληθές καὶ ἀνεξάντλητον δι' ὅλα σας τὰ προβλήματα καὶ προθυμίαν ἐξυπηρετήσεως δι' ὅλων τῶν δυνάμεών του.

Καὶ νῦν ἐπὶ τὸν λόγον τῆς εὐχαριστίας ἤκοντες, πρῶτιστα πάντων τὴν βαθυτάτην ὑποβάλλομεν εὐγνωμοσύνην τῷ ἐπευλογοῦντι ἡμᾶς Μακαριωτάτῳ Ἀρχιεπισκόπῳ Ἀθηνῶν καὶ πάσης Ἑλλάδος κυρίῳ Ἱερωνύμῳ τῷ β', ὁ ὁποῖος πλέον ἢ ἔκδηλον ποιούμενος τὴν ἀγάπην καὶ πρόνοιαν αὐτοῦ ὑπὲρ τῆς εὐσεβοῦς ταύτης ἐπαρχίας, ἀλλὰ καὶ τὴν πολλὴν αὐτοῦ εὐμένειαν πρὸς τὴν ἡμετέραν ἐλαχιστότητα, ἠϋδόκη-

σεν ἵνα τιμήση καὶ ἀγιασῆ τὴν ἐπίσημον ἡμέραν ταύτην διὰ τῆς ἱερᾶς αὐτοπροσώπου παρουσίας του. Ἡ μεγάλη καὶ ἀγαθὴ πρωθιεραρχικὴ Σας συγκατάβασις, Μακαριώτατε, πληροὶ χαρᾶς καὶ γαλήνης τὰς καρδίας πάντων καὶ μεγάλως ἐνισχύει ἡμᾶς εἰς τὸν προκειμένον ὑμῖν ἀγῶνα. Ἐκ τοῦ σύνεγγυς ἀπὸ ἐτῶν παρακολουθῶν τὴν διακονίαν Σας ἐγενόμην μάρτυς τῶν ὑψηλῶν ὄραματισμῶν Σας, τῶν γνωστῶν καὶ ἀγνωστῶν ὑπὲρ τῆς Ἐκκλησίας ἀγῶνων Σας, τῆς ἀνιδιοτελοῦς πολιτείας Σας, τῆς ἀστειρευτοῦ δημοουργικότητός Σας καὶ τοῦ φωτεινοτάτου δι' ἐμὲ παραδείγματός Σας. Διὰ τὴν ἐλαχιστότητά μου ἢ Ὑμετέρα Σεπτὴ Κορυφὴ θὰ εἶναι ὁδηγὸς φωτεινός, βακτηρία καὶ παράκλησις ἐσαεὶ, ὅπως μέχρι τῆς σήμερον ἐσμικεύθη αὐτὴ ἢ ἐγγύτης τῶν καρδιῶν μας ἀπὸ τὴν Πρόνοιαν τοῦ Θεοῦ καὶ τὰς περιστάσεις τῶν χρόνων. Τὰ ἔτη Σας εἶσαν πολλὰ Μακαριώτατε.

Βαθυτάτην τιμὴν καταθέτω εἰς τὸν Σεβ. Μητροπολίτην Πριγκηποννήσων κ. Ἰάκωβον, τὸν ἐκπρόσωπον τῆς Αὐτοῦ Θειοτάτης Παναγιότητος τοῦ Οἴκου-μενικοῦ Πατριάρχου κ. Βαρθολομαίου καὶ τῆς ἐν Κων/λει Μεγάλῃς τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησίας, γνῶριμον ἀπὸ τριακονταετίας περίπου, πιστὸν φίλον καὶ στοργικὸν ἀδελφόν, ὁ ὁποῖος ἀπὸ πολὺ ἐνωρὶς ἐνέπνευσεν εἰς ἐμὲ τὸν σεβασμὸν πρὸς τὴν Μητέρα Ἐκκλησίαν καὶ μὲ ἐδίδαξε μὲ τὸ ἦθος, τὴν εὐγένειαν, τὴν ἀξιοπρέπειαν καὶ τὴν τετιμημένην διακονίαν του.

Ἐν συνεχείᾳ θερμᾶς εὐχαριστίας ἐκφράζω πρὸς τὸ σύνολον τῆς Σεπτῆς Ἱεραρχίας τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος παρὰ τῆς ὁποίας ἐψηφίσθη ὁ ἐλάχιστος, κανονικὸς Μητροπολίτης τῆς θεοσώστου, ἱστορικῆς καὶ παλαιαφάτου Ἱερᾶς Μητροπόλεως Διδυμοτείχου, Ὁρεσιτιάδος καὶ Σουφλίου, καὶ πρὸς ἅπαντας τοὺς Σεβασμιωτάτους καὶ Θεοφιλεστάτους Ἀρχιερεῖς, οἱ ὅποιοι εὐηρεστήθησαν νὰ παραστοῦν εἰς τὴν Ἱεράν αὐτὴν τελετὴν, συμπροσευχόμενοι καὶ τιμῶντες διὰ τῆς ὑψηλῆς παρουσίας των τὴν ἐλαχιστότητά μου.

Ἰδιαίτερος εὐγνώμονα ἀφοσίωσιν καὶ εὐγνωμοσύνην ἀναφέρω εἰς τὸν Γέροντά μου Σεβ. Μητροπολίτην Τρίκκης καὶ Σταγῶν κ. Ἀλέξιον, εὐμνήμων τῶν πολλῶν ὑπὲρ ἐμοῦ εὐεργεσιῶν του ἀπὸ νεαρᾶς ἡλικίας μέχρι σήμερον καὶ τῆς σταθερᾶς καὶ ἀκλονήτου συμπαράστασέως του καὶ τῆς στοργικῆς του μερίμνης εἰς τὰς δυσκολίας τῆς ἱερατικῆς καὶ ἀρχιερατικῆς μου διακονίας.

Ὁφειλετικῶς εὐχαριστῶ τὸν Σεβ. Μητροπολίτην Μαρωνείας καὶ Κομοτηνῆς κ. Δαμασκηνόν, Τοποτηρητὴν τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως, διὰ τὴν προσενηχθεῖσαν διακονίαν του ἐν αὐτῇ κατὰ τὸ μεσολαβῆσαν διάστημα, ἀπὸ τὸν χρόνον τῆς πρὸς Κύριον ἐκδημίας τοῦ μακαριστοῦ προκατόχου ἡμῶν Μητροπολίτου κυροῦ Νικηφόρου μέχρι τῆς σήμερον, καὶ διὰ τὴν γενομένην προετοιμασίαν τῆς ἐνθρονίσεως.

Ἐξαιρετικὴν τιμὴν περιποιεῖ εἰς ἡμᾶς σήμερον ἢ ἐν μέσῳ ἡμῶν παρουσία τοῦ Σεβ. Μητροπολίτου Θεσσαλονίκης κ. Ἀνθίμου, ὁ ὁποῖος ἐπὶ τριακονταετίαν (1974-2004) συνέδεσεν τὸ ὄνομά του μὲ τὴν Θράκην καὶ ἠγωνίσθη ὑπὲρ τῶν δικαίων αὐτῆς, ὡς ποιμενάρχης τῆς ὁμόρου Ἱερᾶς Μητροπόλεως Ἀλεξανδρουπόλεως, ὑπερμαχῶν καὶ προβάλλων παντὶ σθένει τὰ τῆς πίστεως θέσμιμα καὶ τὰ τῆς πατρίδος ὄσια. Ἄλλωστε συνεδέθη μὲ τὸν τόπον αὐτὸν κατὰ τὸ παρελθὸν χρηματίσας Τοποτηρητῆς ἐπὶ ἱκανὸν χρόνον τῆς Ἱερᾶς ταύτης Μητροπόλεως.

Ὅπως ἰδιαίτερος ἐκφράζω θερμᾶς εὐχαριστίας πρὸς τοὺς μακρόθεν ἐλθόντας Σεβασμιωτάτους καὶ Πανιερωτάτους ἀδελφούς τῶν ὁποίων ἢ φιλία μὲ τιμᾶ ἀπὸ ἐτῶν καὶ ἢ παρουσία των σήμερον μὲ ἐνισχύει καὶ μὲ ἐμψυχώνει μεγάλως, καὶ ἀποδεικνύει διὰ μίαν εἰσέτι φορὰν τὴν ἐνότητα τῶν ἀνὰ τὸν κόσμον Ὁρθοδόξων Ἐκκλησιῶν.

Ἀγάπην ἀδελφικὴν ἀποδίδω, μετὰ συγκινήσεως, εἰς τὸν ἱερόν κλῆρον καὶ τοὺς εὐσεβεῖς χριστιανούς τῆς Ἱερᾶς Ἀρχιεπισκοπῆς Ἀθηνῶν, παρὰ τῇ ὁποίᾳ ἐπὶ δεκαπενταετίαν διηκόνησα ὡς Βοηθὸς Ἐπίσκοπος. Ἡ Πρόνοια τοῦ Θεοῦ καὶ ὁ χρόνος μᾶς συνέδεσαν μὲ ἀκατάλυτους πνευματικούς δεσμούς καὶ ἀπὸ τοὺς ὁποίους μόνον ἀγαθὰς ἀναμνήσεις ἔχω. Εὐχαριστῶ ἅπαντας, κλῆρον καὶ λαόν, τῆς Ἱερᾶς Ἀρχιεπισκοπῆς Ἀθηνῶν διὰ τὴν συμπαράστασιν καὶ τὴν ἀγάπην τους εὐχομαι εἰς ὄλους ἢ χάρις, ἢ εὐλογία καὶ ἢ δύναμις τοῦ Θεοῦ νὰ τοὺς συνοδεύει μὲ τὴν ὑπόσχεσιν ὅτι πάντοτε θὰ προσεύχομαι διὰ τὴν πρόοδόν τους καὶ τὴν εὐτυχίαν τους.

Ἐνθέρμως εὐχαριστῶ διὰ τὴν τιμητικὴν παρουσίαν τους τὸν Νομάρχην Ἐβρου, τὸν Ἐπαρχον Βορ. Ἐβρου, τοὺς Βουλευτὰς Ἐβρου, τὸν Δήμαρχον Διδυμοτείχου, διὰ τὴν φιλόφρονα καὶ θερμὴν ὑποδοχὴν του, καὶ τοὺς λοιποὺς Δημάρχους τῆς Μητροπολιτικῆς μας περιφέρειας, τὸν Στρατηγόν, τοὺς ἐκπαιδευτικούς καὶ ἅπαντας τοὺς ἐπισήμους καὶ τοὺς

ἐκπροσώπους τῶν τοπικῶν συλλόγων καὶ σωματείων καὶ φορέων, εὐελπιστῶν εἰς τὴν συνεργασίαν μας διὰ τὴν πρόοδον καὶ τὴν εὐημερίαν τοῦ τόπου.

Ἰδιαιτέραν εὐαρέσκειαν καὶ εὐχαριστίαν ἐκφράζομεν πρὸς τὸν Αἰδεσιμολογιώτατον Πρωτοπρεσβύτερον Κωνσταντῖνον Σουργουσίδην, Γενικὸν Ἀρχιερατικὸν Ἐπίτροπον τῆς Ἱ. Μ. Διδυμοτείχου, διὰ τὴν εὐορκον καὶ ἀφοσιωμένην διακονίαν αὐτοῦ παρὰ τῷ μακαριστῷ Προκατόχῳ ἡμῶν καὶ διὰ τὸν ὄν, ἀπὸ τῆς ἡμέρας τῆς τελευτῆς αὐτοῦ μέχρι τῆς σήμερον, ἐπεδείξατο ζῆλον, ἀκριβειαν, ἀφοσιωμένην προθυμίαν καὶ σοβαρότητα εἰς τὴν ἐκτέλεσιν τῶν ἐντολῶν τοῦ Σεβ. Τοποτηρητοῦ Μητροπολίτου Μαρωονείας καὶ Κομοτηνῆς κ. Δαμασκηνοῦ, ὡς καὶ διὰ τοὺς οὖς ἀπηύθηεν ἡμῖν λόγους, ἐκ προσώπου τοῦ ἱεροῦ κλήρου καὶ τοῦ λαοῦ τῆς θεοσωστού ταύτης ἐπαρχίας. Ὡσαύτως εὐχαριστίαν ἐκφράζομεν καὶ εἰς τὸν Πανοσιολογιώτατον Ἀρχιμανδρίτην Βαρθολομαῖον Ἀστεριάδην, Ἀρχιερατικὸν Ἐπίτροπον Ὁρεσιάδος διὰ τὴν συμβολὴν του εἰς τὴν προετοιμασίαν τῆς ἐνθρονίσεως.

Ἀπὸ μυχιῶν καρδίας, πρὸς τούτους, ἐπιθυμῶ νὰ προσθέσω τὴν εὐγνωμοσύνην μου εἰς ἐκείνους οἱ ὅποιοι μοῦ ἐχάρισαν τὸ ζῆν καὶ τὸ εὖ ζῆν, τοὺς γονεῖς μου Ἀπόστολον καὶ Γεωργίαν. Φιλῶ τὸ χέρι τῆς συμπροσευχομένης ἡμῖν μητρός μου καὶ εὐσεβάστως αἰτοῦμαι τὴν ἐξ οὐρανοῦ εὐλογίαν τοῦ πατρὸς μου. Ἡ εὐχή των ἃς μὲ συνοδεύη εἰς τὴν νέαν μου διακονίαν.

Πρὶν δὲ ὀλοκληρώσω ὁμῶς τὸν ἐκτενῆ αὐτὸν λόγον ἐπιθυμῶ ἀξιοχρέως νὰ μνημονεύσω ὄλων ἐκείνων τῶν ὁποίων αἱ ψυχαὶ εὐρισκόμενοι εἰς τὸν οὐρανὸν συμμετέχουν εἰς τὸ ἐξαιρετικὸν αὐτὸ γεγονός τῆς τοπικῆς Ἐκκλησίας, ἐπευλογοῦσαι τὴν ταπεινήν μας ἐνταῦθα διακονίαν. Πρωτίστως στρέφω τὴν σκέψιν μου εἰς τὸν μακαριστὸν Ἀρχιεπίσκοπον Σεραφεῖμ, ἡ εὐνοια καὶ ἡ ἀγάπη τοῦ ὁποίου μὲ ἀνέδειξε εἰς τὰ ὑπάτα τῆς Ἐκκλησίας ἀξιώματα τοῦ Ἀρχιγραμματέως τῆς Ἱερᾶς Συνόδου καὶ τοῦ Ἐπισκόπου καὶ ἡ μακάρια ψυχὴ τοῦ ὁποίου ἀσφαλῶς συνευφραίνεται σήμερον, διδαχθεὶς παρ' αὐτοῦ τὸ γνήσιον ἐκκλησιαστικὸν ἦθος καὶ τὴν αὐθεντικότητα εἰς τὰς διαπροσωπικὰς σχέσεις.

Μνημονεύω ὡσαύτως τοῦ μακαριστοῦ Ἀρχιεπισ-

κόπου Χριστοδοῦλου, παρ' ᾧ ἐπὶ δεκαετίαν ὑπηρετήσα ὡς Βοηθὸς Ἐπίσκοπος, ἐμπνεόμενος ἀπὸ τὴν μαχητικότητα καὶ τὸν ζῆλον του διὰ τὴν Ἐκκλησίαν. Μνημονεύω τοῦ μακαριστοῦ Μητροπολίτου Δράμας κυροῦ Διονυσίου, χειροτονηθεὶς παρ' αὐτοῦ εἰς τὸν τρίτον βαθμὸν τῆς ἱερωσύνης καὶ εὐεργετηθεὶς ὑπ' αὐτοῦ πολλαπλῶς καὶ πολυτρόπως.

Μνημονεύω ἐπίσης τῶν μακαρίων τῆ λήξει ἀοιδίμων προκατόχων ἡμῶν τῶν κλεῖσάντων τὸν Ἀρχιερατικὸν τοῦτον θρόνον Κωνσταντῖνου Βαφείδου καὶ τοῦ διαδόχου ἀδελφοῦ του Φιλαρέτου Βαφείδου, σπουδαίου ἱστορικοῦ καὶ λίαν γνωστοῦ διὰ τὸ συγγραφικὸν του ἔργον, Ἰωακείμ Σιγάλα, Κωνσταντῖνου Πούλου, Ἀγαθαγγέλου Ταμπουρατζάκη, τοῦ μετὰ ταῦτα Νέας Σμύρνης, μετὰ τοῦ ὁποίου συνεδέθην πνευματικῶς ἅμα τῇ εἰσόδῳ μου εἰς τὸν ἱερὸν κλῆρον καὶ ὁ ὁποῖος ἐπεθύμει διακαῶς τὴν πρόοδον τῆς ἐλαχιστότητός μου. Ἐξαιρετικῶς μνημονεύω τοῦ ἀμέσου προκατόχου μου καὶ προσφάτως ἐκδημήσαντος πρὸς Κύριον κυροῦ Νικηφόρου Ἀρχαγγελίδη, ἐκδαπανήσαντος ἑαυτὸν εἰς τὴν διακονίαν τῆς τοπικῆς Ἐκκλησίας, κορυφαῖον ἔργον τοῦ ὁποίου, μεταξὺ πολλῶν ἄλλων, τυγχάνει ὁ περικαλλῆς αὐτὸς Ναὸς τῆς Ἐλευθερότριας, τὸν ὁποῖον ἀνήγειρεν ἐκ βάθρων καὶ ἐξωράισε ἀόκνῳ φροντίδι, κόπῳ, μόχθῳ καὶ μερίμνῃ αὐτοῦ. Ἡ μνήμη αὐτῶν ἔστω ἀγήρως καὶ αἰωνία.

Τέλος, ὀλοψύχως εὐχαριστῶ ἀνεξαιρέτως ἅπαντας, τοὺς ἐξ ἐγγύς ἢ μακρόθεν ἐλθόντας, κληρικούς καὶ λαϊκούς, δι' ὅλας τὰς πρὸς τὴν ἐλαχιστότητά μου ἐκδηλώσεις τῆς τιμῆς, τοῦ σεβασμοῦ, καὶ τῆς ἀγάπης.

Καὶ νῦν τὸν λόγον κατακλείοντες, ἵνα τῶν ἔργων ἐπιληφθῶμεν, καλῶ πάντας εἰς τὸν σύνδεσμον τῆς ἀγάπης δίδων τὸν ἀσπασμὸν τῆς εἰρήνης. «*Εἰρήνην... δίδωμι ὑμῖν*» (Ἰω. 14,27) «*καὶ ἡ εἰρήνη τοῦ Θεοῦ ἡ ὑπερέχουσα πάντα νοῦν φρουρήσει τὰς καρδίας ὑμῶν καὶ τὰ νοήματα ἡμῶν ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ*» (Φιλιπ. 4,7).

Τὸ λοιπὸν, ἀδελφοὶ εἰρηνεύετε ἐν ἑαυτοῖς, πρὸς ἀλλήλους καὶ πρὸς πάντας ἀνθρώπους. «*Τὸ ἐξ ὑμῶν μετὰ πάντων ἀνθρώπων εἰρηνεύετε*» (Ρωμ. 12,18) καὶ «*ὁ Θεὸς τῆς εἰρήνης ἔσται μεθ' ὑμῶν*» (Φιλιπ. στ' ,9).

Εἰρήνη πᾶσι. «*Φῶς Χριστοῦ φαίνει πᾶσιν ὑμῖν*» πᾶσας τὰς ἡμέρας τῆς ζωῆς ὑμῶν. Ἀμήν.

Ὁ Νόμος περὶ διαθεσιμότητος Μητροπολιτῶν

(Ἀπόσπασμα Εἰσηγήσεως τοῦ Σεβ. Μητροπολίτου Φιλίππων, Νεαπόλεως καὶ Θάσου κ. Προκοπίου στὴν Ἱερὰ Σύνοδο τῆς Ἱεραρχίας, 15.10.2009)

Μακαριώτατε,
Σεβασμιώτατοι Ἀδελφοί,

Μετὰ τὴν κριτικὴν θεώρησιν τῆς διατάξεως τῆς παραγράφου 8 τοῦ ἄρθρου 34 τοῦ ν. 590/1977 «Περὶ Καταστατικοῦ Χάρτου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος», ὅπως προσετέθη διὰ τοῦ ἄρθρου 15 τοῦ ν. 1351/1983, καὶ πρὶν ἀπὸ τὴν διατύπωσιν τῆς ἡμετέρας ἐπὶ τοῦ θέματος προτάσεως, αἰσθάνομαι τὴν ἀνάγκην νὰ κοινοποιήσω εἰς τὴν Ὑμετέραν ἀγάπην ὠρισμένας σκέψεις, αἱ ὁποῖαι, συνειρμικῶς ἐγεννήθησαν κατὰ τὴν σύνταξιν τῆς παρούσης.

i. Τὸ περιεχόμενον τῆς ἐν λόγῳ διατάξεως προσομοιάζει πρὸς ἀντιστοίχως διατυπωμένας διατάξεις εἰς τὸν Ἀναγκαστικὸν Νόμον 214/1967, περὶ τροποποιήσεως καὶ συμπληρώσεως τοῦ νόμου 5383/1932 «Περὶ ἐκκλησιαστικῶν Δικαστηρίων καὶ τῆς πρὸ αὐτῶν διαδικασίας». Δι' αὐτοῦ κατηργήθησαν κατ' οὐσίαν τὰ διὰ τοὺς Ἀρχιερεῖς Συνοδικὰ Δικαστήρια καὶ ἰδρύθη (διὰ τοὺς Ἀρχιερεῖς) ἓν, δικάζον εἰς πρῶτον καὶ τελευταῖον βαθμὸν καὶ ἐπιβάλλον τὴν ποινὴν τῆς ἐκπτώσεως ἀπὸ τοῦ θρόνου εἰς τοὺς «ἀποδεδειγμένως ἀπωλέσαντας τὴν ἔξωθεν καλὴν μαρτυρίαν», ἥτοι ἄνευ παραπτώματος καὶ ἐνοχῆς. Τὸ πρὸς χειραγώγησιν τῆς Ἱεραρχίας καίριον πλῆγμα κατὰ τῆς ἐκκλησιαστικῆς δικαιοσύνης ἐπεχειρήθη ὑπὸ τοῦ Προέδρου καὶ τῶν Μελῶν τῆς Ἀριστίνδην Συνόδου καὶ ἴσχυσεν ὡς νόμος τῆ πρωτοβουλία τῆς δικτατορικῆς κυβερνήσεως. Τὸ γεγονός, ὅτι δι' αὐτοῦ παρείχετο ἡ δυνατότης εἰς κύκλους (παρ)ἐκκλησιαστικούς, πολιτικούς καὶ δημοσιογραφικούς διὰ τῆς δημιουργίας πλαστῶν συνθηκῶν ἀπωλείας τῆς ἔξωθεν καλῆς μαρτυρίας καὶ τρώσεως τῆς ἐπισκοπικῆς τιμῆς καὶ ὑπολήψεως, ἐξήγειρεν θαρραλέους Μητροπολίτας, Πανεπιστημιακούς, Νομικούς

καὶ ἄλλους νὰ γράφουν εἰδικὰς μελέτας καὶ ὑπομνήματα κατὰ τῶν ἐκτάκτων Ἱεροδικείων ἐκείνων.

ii. Ἡ ἐπίμαχος διάταξις, λαβοῦσα τὴν ἰσχὴν νόμου, παρέκαμψεν τὰ ἀρμόδια κανονικῶς καὶ συνταγματικῶς Συνοδικὰ Ὄργανα τῆς Ἐκκλησίας. Ἡ ἐτοίμη πάντοτε πολιτικὴ ἐξουσία νὰ ἐπεμβαίη ἀυθαιρέτως εἰς τὰ *sacra interna corporis* τῆς Ἐκκλησίας εὐρίσκει κατὰ καιροὺς καὶ κατὰ περιπτώσεις προθύμους νὰ συμπράξουν τοὺς ἀρχιεπισκοπικούς συμβούλους μὲ ἐκείνους τοῦ Ὑπουργείου (ἐνίοτε καὶ κατ' ἀμφίδρομον συνεργασίαν) πρὸς βλάβην κυρίως τῆς Ἐκκλησίας καὶ τῶν θεσμῶν. Θὰ ἐνθυμούμεθα ἀσφαλῶς τὸ πολιτικοκρατικὸν ἐφεύρημα καὶ τὸν συνήθως ὑποπτον ρόλον τοῦ παρὰ τῆ Ἱερᾶ Συνόδῳ Ἐπιτρόπου, (προσωνυμμένου Βασιλικοῦ, Ἐπικρατείας, Κυβερνητικοῦ, τῆς Πολιτείας, ὅπως ἐκάστοτε ὠνομάζετο) τοῦ πρὸ πεντηκονταετίας περίπου καταργηθέντος. Κατάλοιπον τῆς μαουρερικῆς πολιτικῆς ἐταλαιπώρει τὴν ἐκκλησιαστικὴν διοίκησιν δι' αὐθαιρέτων καὶ ἐνίοτε βιαίων ἐπεμβάσεων τοῦ ἰδίου καὶ τῶν πολιτικῶν προστατῶν αὐτοῦ. Ὁ ρόλος του, μετὰ κυρίως τὸ 1925, καθίστατο μὲν τυπικώτερος καὶ ἄτονος, πάντοτε δὲ ἀντικανονικός. Ἐκτοτε εἰς τὴν πολυδύναμον καὶ πολυπράγμονα αὐτὴν τοῦ Προέδρου τῶν Συνοδικῶν Ὁργάνων βλαστάνουν ἔκτυπα τοῦ παλαιοῦ Ἐπιτρόπου, οἱ παρὰ τῷ Ἀρχιεπισκόπῳ λαϊκοὶ Σύμβουλοι, πρὸς τοὺς ὁποίους ἢ ἐκτίμησις ἡμῶν εἶναι αὐτονόητος, ὅπως καὶ ἡ ἐπιφύλαξις, ὅταν οὗτοι ἀγαποῦν περισσότερον τὰ πρόσωπα ἀπὸ τοὺς Θεσμούς καὶ τὸ συμφέρον τῶν προσώπων ἀπὸ ἐκεῖνο τῆς Μητρὸς Ἐκκλησίας.

iii. Ὁ βαθὺς καὶ ἀπόλυτος σεβασμὸς πρὸς τὴν ἱεροκανονικὴν παράδοσιν καὶ ἡ βεβαιότης ὅτι ἡ

καταφρόνησις τῶν ἱερῶν Κανόνων συνεπάγεται τὴν ὑπ' αὐτῶν ἐκδίκησιν καὶ τιμωρίαν ὑποχρεῶνουν ἅπαντας ἡμᾶς εἰς τὴν μετὰ φόβου Θεοῦ ἀπόλυτον συμμόρφωσιν πρὸς αὐτούς. Ἄφ' ἑνὸς μὲν αἱ αὐθέραιοι, ἀντικανονικαὶ καὶ ἄνευ ὁρίων ἐπεμβάσεις εἰς θέματα πίστεως καὶ τάξεως, Συνοδικῶν Ὁρῶν καὶ Κανόνων, τὰ ὁποῖα ἀλληλοπεριχωροῦν καὶ παραμένουν ἐς αἰεὶ σύμφυτα καὶ ἀφ' ἑτέρου ἢ ἰδιοτελῆς καὶ παρασκηνακὴ δραστηριότητος προσώπων, συνήθως λαϊκῶν, τὰ ὁποῖα ἀναφύονται καὶ συγκεντρῶνουν ὑπερεξουσίας, δὲν ἀφήνουν περιθώρια ἀνοχῆς. Ὁ Μακαριώτατος Πρόεδρος

καὶ τὰ Μέλη τῆς Ι.Σ.Ι. ἐν ἀγαστῇ συνεργασίᾳ καὶ «συμφώνῳ ἀγάπῃ» καλούμεθα νὰ θεραπεύσωμεν τὰ ἀντικανονικῶς ὑφιστάμενα καὶ ὅσα ἐμφανισθοῦν. Ἰδιαιτέρως εἰς τοὺς χαλεποὺς καιροὺς ἢ ἐπὶ τῶν θείων καὶ ἱερῶν Κανόνων ἐδραζομένη Συνοδικὴ λειτουργία ἀσφαλῶς ἐγγυᾶται τὴν εὐτυχή διὰ τὴν Ἐκκλησίαν ἔκβασιν ὅλων τῶν ἀπασχολούντων ἡμᾶς προβλημάτων.

Ἐπὶ τοῦ παρόντος προτείνω τὴν ὁμόθυμον καὶ ὁμόφωνον Ἀπόφασιν καταργήσεως τῆς παραγράφου 8 τοῦ ἄρθρου 34 τοῦ ν. 590/1997 διατάξεως, ὡς ἀντικανονικῆς.

Ὁ περὶ Ἐκκλησιαστικῶν Δικαστηρίων Νόμος

(Ἀπόσπασμα Εἰσηγήσεως τοῦ Σεβ. Μητροπολίτου Φιλίππων, Νεαπόλεως καὶ Θάσου κ. Προκοπίου στὴν Ι.Σ.Ι., 15.10.2009)

IV. Προβληματισμὸς ἐπὶ τῶν προτάσεων

Ὡς ἀπ' ἀρχῆς ἐδηλώθη εἰς τὴν παροῦσαν Εἰσήγησιν θὰ κατεγράφετο συντόμως τὸ ἱστορικὸν περιγράμμα τῶν εἰς τὸ ἐλεύθερον Ἑλληνικὸν Κράτος ἰσχυσάντων νόμων περὶ τῆς ἐκκλησιαστικῆς δικαιοσύνης καὶ τῶν κατὰ καιροὺς ἐκδηλωθεισῶν προσπαθειῶν διὰ τὴν ἐκσυγχρονιστικὴν προσαρμογὴν τῶν ἐκκλησιαστικῶν δικαστηρίων, τὰ ὁποῖα κατὰ τὴν κανονικὴν παράδοσιν καὶ τὸν Καταστατικὸν Χάρτην (ν. 590/1977) ἐκδικάζουν τὰς συναπογομένης κυρώσεις ἐπὶ παραπτωμάτων κληρικῶν καὶ μοναχῶν, τῶν σχετικῶν πρὸς τὰ καθήκοντα καὶ τὰς ἐπαγγελίας αὐτῶν (ἄρθρ. 44, παρ. 1).

Διὰ τῆς τοιαύτης ἐπιλογῆς θὰ ἀπεφεύγετο ἢ εἰς βάθος ἀνάλυσις καὶ ἀξιολόγησις Νόμων καὶ Σχεδίων Νόμων, ἵνα μὴ ἐν συνεχείᾳ ἀναλωθῶμεν εἰς ἀτέλεστον συζητήσεις καὶ κατὰ τὴν παροῦσαν Συνέλευσιν, ἀλλὰ νὰ περιορισθῶμεν εἰς «τὸ δέον γενέσθαι», ὑπὸ τὴν προϋπόθεσιν ὅτι δὲν θὰ παρεκκλίνωμεν ἀπὸ τοὺς ἱεροὺς Κανόνας, τὸ Σύνταγμα τῆς Ἐκκλησίας, σθεναρῶς ἀποκρούοντες ἐνδοκοσμικὰς ἀντιλήψεις καὶ ἀνθιστάμενοι εἰς πολιτικοκρατικὰς ἐπιδιώξεις καὶ «νομικιστικὰς» ἐμμονὰς καὶ προκαταλήψεις.

Τὸ ἱερὸν Σῶμα καλεῖται, λοιπόν, ν' ἀποφανθῇ ἄν:

i. Θὰ ἐπιδιώξωμεν τὸ τελευταῖον (2006) Σχέδιον Νόμου νὰ προωθηθῇ εἰς τὴν Βουλὴν τῶν Ἑλλήνων πρὸς ψήφισιν.

ii. Θὰ συνταχθῇ νέον Σχέδιον Νόμου, ἢ

iii. Θὰ συνεχίσῃ νὰ ἰσχύῃ ὁ νόμος 5383/1932, ἀφοῦ ἀναδιατυπωθῶν καὶ συμπληρωθῶν ἅπασαι αἱ δικονομικοῦ καὶ ποινικοῦ περιεχομένου διατάξεις αὐτοῦ.

1. Τὸ ἐν ἐκκρεμότητι Σχέδιον Νόμου, ὡς εἰς τὰ προηγούμενα ἀνεφέρθη (I, 3 α-γ), ἐμελετήθη, ἤξιολογήθη καὶ ἐτροποποιήθη ὑπὸ τῆς Ι.Σ.Ι. καὶ ἐστάλη διὰ τὰ περαιτέρω εἰς τὸ ἀρμόδιον Ὑπουργεῖον. Ὅσα ἐπηκολούθησαν (βλ. ἐν τοῖς πρόσθεν II, 1-3) ἐδίχασαν τὴν Ἱεραρχίαν, ἐδημιούργησαν δύο ἀντιμαχομένας ἀπόψεις καὶ ἤνοιξαν τὴν ὁδὸν τῆς κανονικῆς παρεμβάσεως καὶ σαφοῦς τοποθέτησεως τῆς Μητρὸς Ἐκκλησίας, τῆς Α.Θ.Π. τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριάρχου καὶ τῆς περὶ Αὐτὸν Ἱεραρχίας Συνόδου.

α. Ἐπὶ τῇ βάσει τῶν κυκλοφορησάντων (δημοσιευμένων καὶ ἀδημοσιεύτων) σχετικῶν κειμένων [- Ἀρχιεπισκόπου Χριστοδούλου, Εἰσηγήσεις ἐνώπιον τῆς Ι.Σ.Ι. Ὀκτωβρίου 2006 (παραγρ. 2). - Τοῦ ἰδίου, Εἰσηγήσεις περὶ τῶν Ἐκκλησιαστικῶν Δικαστηρίων εἰς Ι.Σ.Ι. Ὀκτωβρίου 2006, ἐν: Ἐπικοινωνιακὴ καὶ Μορφωτικὴ Ὑπηρεσία τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος-Κλάδος Ἐκδόσεων, Ἡ Τακτικὴ σύγκλησις τῆς Ἱεραρχίας Συνόδου τῆς Ἱεραρχίας, Ἀθήναι 2007. Τοῦ ἰδίου, Εἰσηγητικὴ ἔκθεσις σχεδίου νόμου γιὰ τὰ ἐκκλησιαστικὰ δικαστήρια (ἀδημοσίευτος, Ἀρχεῖον τῆς Ἱεραρχίας Συνόδου). - Σπ. Τρωιάνου, Παρατηρήσεις ἐπὶ τοῦ ὑπ' ἀριθμ. πρωτ. 195/28.2.2007 ἐγγράφου τῆς Α.Θ.Π. τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριάρχου Κυρίου Βαρθολομαίου πρὸς τὴν Ὑπουργὸν Ἐθνικῆς Παιδείας καὶ Θρησκευμάτων κυρίαν Μαριέτταν Γιαννάκου, Ἀθήναι, Μάρτιος 2007 (ἀδημοσίευτος, Ἀρχεῖον Ἱεραρχίας Συνόδου). - Τοῦ ἰδίου, Εἰσηγήσεις πρὸς τὴν Συνδικτικὴν Ἐπιτροπὴν ἐπὶ τῶν δογματικῶν καὶ νομοκανονικῶν ζητημάτων ἐπὶ τῶν ἐγγράφων τῆς Α.Θ.Π. τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριάρχου Κυρίου Βαρθολομαίου α) ὑπ' ἀριθμ. 195/28.2.2007 πρὸς τὴν Ὑπουργὸν Ἐθνικῆς Παιδείας καὶ Θρησκευ-

μάτων και β) υπ' αριθμ. 11/12.3.2007 προς τὸν Μακ. Ἀρχιεπίσκοπον Ἀθηνῶν και πάσης Ἑλλάδος (Ἀθήναι, 7 Ἰουνίου 2007, ἀδημοσίευτος- Ἀρχεῖον Ἱερᾶς Συνόδου). - Ἀπαντητικὰ ἔγγραφα τῆς Δ.Ι.Σ. πρὸς τὴν Α.Θ.Π. τὸν Οἰκουμενικὸν Πατριάρχην και τὸν Σεβ. Μητροπολίτην Ἰωαννίνων, τὰ ὁποῖα ἐμνημονεύσαμεν εἰς τὸν οἰκεῖον τόπον τῆς παρούσης (II, 1 και 3)], ἡ ὑπεραμνομένη τοῦ Σχεδίου Νόμου πλευρὰ ἐπισημαίνουσα τὰς ὑφισταμένης ἀνάγκας και θέτουσα κρίσιμα ἐρωτήματα-προβλήματα πρὸς ἀντιμετώπισιν και λύσιν, προβάλλει τὰ πλεονεκτήματα και τὰς καινοτόμους δοθείσας λύσεις. Ἐν πάσῃ δυνατῇ συνόψει παρατίθενται τὰ οὐσιωδέστερα:

i. Ἡ σχέσηις κανονικότητος και νομιμότητος και δὴ και εἰς τὰς περιπτώσεις συγκρούσεως αὐτῶν, κατὰ τὸ δυνατόν, διευθετεῖται δι' ὑποχωρήσεως τινός, ὡς πρὸς τὴν πλήρη ἐφαρμογὴν τοῦ ἱεροκανονικοῦ δικαίου, λόγῳ και τοῦ ὑφισταμένου συστήματος σχέσεων Ἐκκλησίας και Πολιτείας. Προβάλλεται τὸ γεγονός, ὅτι «ἡ Ὁρθόδοξος Ἐκκλησία εἶναι ἱεραρχική, ἀλλ' ὄχι ἱεροκρατική», παραλειπομένου τοῦ οὐσιώδους προσδιορισμοῦ «Ἐπισκοποκεντρική».

ii. Αἱ ἐλλείψεις και παραλείψεις εἰς τὸν τομέα τῶν ἀνθρωπίνων δικαιωμάτων τῶν κατηγορουμένων κληρικῶν, ἀντίθετοι πρὸς τὸ σύγχρονον πολιτειακὸν δικαίικὸν σύστημα και πρὸς τὸ ἄρθρον 6 τῆς Συμβάσεως τῆς Ρώμης περὶ ἀνθρωπίνων δικαιωμάτων καλύπτονται.

iii. Ἡ συστηματοποίησης τῆς ὕλης τῆς ἐκκλησιαστικῆς δικονομίας κατὰ τὴν σειρὰν τῶν σταδίων τῆς ἐκκλησιαστικῆς δίκης.

iv. Ἡ διατήρησις τῆς περιορισμένης δημοσιότητος τῶν συνεδριάσεων τῶν ἐκκλησιαστικῶν δικαστηρίων, ἡ θέσπισις τῆς ὑποχρεώσεως τῶν κατὰ τὴν προδικασία ἐξετασθέντων μαρτύρων νὰ ἐξετάζωνται και εἰς τὸ ἀκροατήριον (κατάργησις τῆς περιορισμένης προφορικότητος) και ἡ παροχὴ εἰς τὸν κατηγορούμενον τοῦ δικαιώματος ὄχι μόνον νὰ παρίσταται μετὰ συνηγόρου, ἀλλὰ και διὰ συνηγόρου, δηλαδή νὰ ἐκπροσωπῆται χωρὶς νὰ παρίσταται.

v. Ἡ ἐκλογὴ ἀπὸ τὸν ἱερὸν Κλῆρον ἐκάστης Μητροπόλεως τῶν κατὰ τὴν συγκρότησιν τῶν ἐπισκοπικῶν δικαστηρίων δύο τακτικῶν μελῶν, πλὴν τοῦ

Μητροπολίτου, και ἡ παροχὴ ἀποφασιστικῆς ψήφου και εἰς τὰ τρία μέλη αὐτοῦ.

vi. Ἡ ἄσκησις διώξεως ὑπὸ τοῦ Πρωτεκδικίου διὰ τοὺς Ἀρχιερεῖς και τοῦ Ἐκδικίου ἐκάστης Μητροπόλεως διὰ τοὺς λοιποὺς κληρικούς και μοναχούς. Ὁ Πρωτεκδικος και οἱ Ἐκδικοι, προτεινόμενοι πρὸς διορισμὸν ἀπὸ τοὺς Μητροπολίτας, ὀρίζουν τοὺς ἀνακριτὰς ἐκεῖνοι.

vii. Ἡ ἐξασφάλισις τοῦ ἀδιασπάστου τῆς ἀνακρίσεως και τῆς ἐνότητος κατὰ τὴν κρίσιν τῶν ὑποθέσεων, παρεχομένου οὕτω τοῦ δικαιώματος εἰς τὸν ἀνακριτὴν νὰ ἐνεργῇ ἀνακριτικὰς πράξεις ἐντὸς τῆς περιφερείας ἄλλης Μητροπόλεως.

viii. Ἡ σύστασις ἀναιρετικοῦ Δικαστηρίου και ἡ εἰσαγωγὴ διὰ πρώτην φορὰν εἰς τὴν ἐκκλησιαστικὴν Δικονομίαν τοῦ ἐνδίκου μέσου τῆς αἰτήσεως ἀναιρέσεως.

ix. Ἡ εἰσαγωγὴ τῆς ἐπαναλήψεως τῆς διαδικασίας και σημαντικῶν ἐλαφρύνσεων εἰς τὰς προβλεπομένας ἀπὸ τὸ ἰσχύον δίκαιον κυρώσεις.

x. Ἡ ἀπονομὴ χάριτος δι' ἀποφάσεως μόνον τῆς Δ.Ι.Σ. και ὄχι διὰ τῆς ἐκδόσεως ὑπὸ τοῦ Ὑπουργοῦ Ἐθνικῆς Παιδείας και Θρησκευμάτων Διατάγματος.

Ταῦτα πάντα και πολλὰ ἕτερα ὑποστηρίζονται διὰ τῆς ἐπικλήσεως τῆς ἀνάγκης ἐκσυγχρονισμοῦ και ἀναδιοργανώσεως τῆς ἐκκλησιαστικῆς δικαιοσύνης, τῆς ἐξασφαλίσεως δικαίας δίκης και τῆς κρίσεως και τῆς ἀκυρώσεως ὑπὸ τοῦ Σ.τ.Ε. πολλῶν διαδικασιῶν, ἐρχομένων εἰς εὐθείαν ἀντίθεσιν πρὸς τὸ κοσμικὸν δίκαιον και τὴν Σύμβασιν τῆς Ρώμης περὶ τῶν Ἀνθρωπίνων Δικαιωμάτων.

β. Ἡ πρὸς τὰ μέλη τῆς Ι.Σ.Ι. ἀποστολὴ τοῦ συνταχθέντος Σχεδίου Νόμου τῆς «Ἐπιτροπῆς γιὰ τὴν σύνταξιν Σ.Ν. γιὰ τὴν τροποποίηση τῶν ἰσχυουσῶν διατάξεων περὶ τῶν Ἐκκλησιαστικῶν Δικαστηρίων», αἱ ἐπὶ τοῦ Σχεδίου ἀποφασισθεῖσαι ὑπὸ τῆς Ι.Σ.Ι. τροποποιήσεις κατὰ τὴν τακτικὴν Συνέλευσιν αὐτῆς τοῦ Ὀκτωβρίου 2006, αἱ κατ' αὐτὴν κατατεθεῖσαι γραπτὰι προτάσεις ὑπὸ τῶν προαναφερθέντων Ἱεραρχῶν και αἱ προφορικῶς διατυπωθεῖσαι και μὴ γενόμεναι ἀποδεκταὶ παρατηρήσεις και ἐπιφυλάξεις κατὰ τὰς διημέρους κατ' ἄρθρον συζητήσεις, ἰδιαιτέρως δὲ τὰ ἀνταλλαγέντα ἐπίσημα ἔγγραφα μεταξὺ Οἰκουμενικοῦ Πατριαρχείου, Ἱερᾶς Συνόδου και Ὑπουργείου Παι-

δείας (βλ. ΙΙ, 1-3 τῆς παρουσίης), εἰς πάντα ταῦτα περιλαμβάνονται τὰ κατὰ τοῦ Σχεδίου ἐπιχειρήματα τῆς ἄλλης πλευρᾶς, διὰ τῶν ὁποίων ἀντικρούονται αἱ θέσεις τῶν συντακτῶν αὐτοῦ, τὰ ὅποια συνοπτικῶς ἔχουν ὡς ἀκολούθως:

i. Τό «ἐκσυγχρονιστικόν» Σχέδιον Νόμου ἐσφαλμένως θέτει ὡς ἀφετηρίαν δύο προϋποθέσεις, ἦτοι, ἀφ' ἐνὸς μὲν ὅτι τὸ Κανονικὸν Δίκαιον δὲν ἔχει τοὺς ἀναγκαίους δικονομικοὺς κανόνας διὰ νὰ ἐγγυηθῇ τὴν ἐνώπιον τῶν ἐκκλησιαστικῶν δικαστηρίων διαδικασίαν, ἀνταποκρινομένην εἰς τὰ κριτήρια τοῦ συγχρόνου νομικοῦ πολιτισμοῦ καὶ ἀφ' ἐτέρου ὅτι ἡ μεταφορὰ τῶν δικονομικῶν κανόνων τοῦ κοινοῦ Ποινικοῦ Δικαίου ὄχι μόνον δὲν θίγει, ἀλλ' ἀντιθέτως συμπληρώνει τὸ δικονομικὸν ἔλλειμμα τοῦ κανονικοῦ Δικαίου. Αἱ προϋποθέσεις αὗται εἶναι ἐσφαλμένα, διότι τὸ Κανονικὸν Δίκαιον ἔχει συγκεκριμένον σύστημα δικονομικῶν κανόνων ἀπονομῆς τῆς ἐκκλησιαστικῆς δικαιοσύνης, οἱ ὅποιοι ἐνεσωμάτωσαν ἐπιλεκτικῶς καὶ τοὺς δικονομικοὺς κανόνας τοῦ ρωμαϊκοῦ δικαίου, ἐντὸς τῶν πλαισίων τῆς καθαρῶς πνευματικῆς ἀποστολῆς καὶ τοῦ περιεχομένου τῆς ἐκκλησιαστικῆς ποινῆς διὰ τὰ μέλη τοῦ Σώματος τῆς Ἐκκλησίας (Κανόνες 5 τῆς Α, 6 τῆς Β, 9, 17, καὶ 21 τῆς Δ' Οἰκουμενικῆς Συνόδου. 74 Ἁγίων Ἀποστόλων. 4, 12, 14 καὶ 15 Ἀντιοχείας. 3, 4, 5, καὶ 14 Σαρδικῆς. 8, 12, 14, 15, 16, 19 20, 28, 29, 30, 96, 107, 122, 125, 130, 131, 132 Καρθαγένης κ.ἄ.). Κατ' ἀκολουθίαν τούτων:

ii. Ἡ προτεινομένη εἰς τὸ Σ.Ν. κάλυψις τοῦ δῆθεν δικονομικοῦ ἔλλειμματος τοῦ Κανονικοῦ Δικαίου ἐξαντλεῖται, ἐν τελευταία ἀναλύσει, μόνον εἰς τὴν προδικασίαν, ἦτοι μέχρι τὴν ἄσκησιν διώξεως ἐναντίον τοῦ καθιονδῆποτε τρόπον καταγγελλομένου κληρικοῦ. Τὴν θεμελιώδη ἀρμοδιότητα ταύτην ἀναθέτει εἰς τὸν καινοφανῆ καὶ πλασματικὸν θεσμόν τοῦ Πρωτεκδικίου καὶ τῶν Ἐκδικίων διὰ τῆς ἀπαραδέκτου ἀθετήσεως τῶν ἀποκλειστικῶν κανονικῶν ἀρμοδιοτήτων τῶν Ἐπισκόπων καὶ τῶν Συνοδικῶν Ὁργάνων τῆς Ἐκκλησίας. Ἄλλ' αὕτη ἡ προτεινομένη ἀποσύνδεσις καταργεῖ ἐν τῷ συνόλω του τὸ σύστημα τῆς κανονικῆς παραδόσεως περὶ τῆς ἀπονομῆς τῆς ἐκκλησιαστικῆς δικαιοσύνης.

iii. Ἰδιαιτέρως παρατηρεῖται ὅτι ὑπὸ τὴν ἔννοιαν αὐτὴν ἢ διὰ τοῦ Σ.Ν. ἐπιδιώξις ἐπιβολῆς μιᾶς μορφῆς εἰσαγγελικῆς ἀρχῆς εἰς τὴν ἀπονομὴν τῆς ἐκκλησιαστικῆς δικαιοσύνης διὰ τοῦ προτεινομένου θεσμοῦ τοῦ Πρωτεκδικίου καὶ τῶν Ἐκδικίων, ἐφωδιασμένων μάλιστα δι' ἀρμοδιοτήτων παρεμβάσεως καὶ εἰς τὴν κυρίαν διαδικασίαν ἐνώπιον τῶν ἐκκλησιαστικῶν δικαστηρίων, ἀποτελεῖ ἐσφαλμένην καὶ ἐπικίνδυνον ἀμφισβήτησιν τῆς, ἐκ τοῦ ἐπισκοπικοῦ ἀξιώματος ἀπορροεούσης, ἀποκλειστικῆς πνευματικῆς εὐθύνης τοῦ Ἐπισκόπου καὶ τῶν Συνοδικῶν Ὁργάνων ἐφ' ὅλων τῶν μελῶν τῆς Ἐκκλησίας (κληρικῶν, μοναχῶν, λαϊκῶν).

iv. Ἡ ἐνσωμάτωσις τῆς καθολικῶς ἀποδοκιμασθείσης παραγράφου 8 τοῦ ἄρθρου 34 τοῦ ν. 590/1977 εἰς τὸ Σχέδιον Νόμου, (ἄρθρον 78. Τὰ περὶ τῆς ἀντικανονικότητος, ἀντισυνταγματικότητος καὶ σκοπιμότητος αὐτῆς τῆς διατάξεως θὰ ἀναφερθοῦν ἐκτενῶς εἰς τὴν περὶ αὐτῆς εἰδικὴν εἰσήγησιν), παρὰ τὰς ὑπὸ τῆς Ι.Σ.Ι. ἐπελθοῦσας βελτιώσεις, ἐπιτρέπει νὰ ἱεροποιῶνται σκόπιμοι, ἐπιπόλοιοι καὶ καταχρηστικαὶ καταγγελίαι καὶ ἐν συνεχείᾳ οἱ Ἐκδικοὶ διὰ τοὺς Πρεσβυτέρους, Διακόνους καὶ Μοναχοὺς καὶ ἡ Δ.Ι.Σ. διὰ τοὺς Ἀρχιερεῖς, νὰ ἀσκοῦν διώξιν καὶ ἄνευ καταγγελίας καὶ νὰ θέτουν εἰς διαθεσιμότητα αὐτοὺς ἀντιστοίχως. Ἄλλ' οἱ κανονολόγοι καὶ οἱ ὑπεύθυνοι διὰ τὴν ὀρθὴν ἐφαρμογὴν τῶν ἱερῶν Κανόνων ἐπὶ δύο ὁλοκλήρους χιλιετίαις καλῶς γνωρίζουν, ὅτι τὸ ἱεροκανονικὸν δικαϊκὸν σύστημα ἀποτελεσματικῶς ἐγγυᾶται τὴν προστασίαν τοῦ κατηγορουμένου ἀπὸ ἀβασίμου κατηγορίας.

v. Αἱ περὶ τῆς αἰτήσεως ἀναιρέσεως καὶ Ἀναιρετικοῦ Δικαστηρίου διατάξεις (ἄρθρ. 9, 17 καὶ 120-127 Σ.Ν.) καίτοι ἀπηλείφθησαν ὑπὸ τῆς Ι.Σ.Ι., παραμένουν χαρακτηριστικαὶ καὶ ἀποκαλύπτουν τὰς προθέσεις τῶν ἐμπνευστῶν των. Αἱ δι' αὐτῶν παρεχόμεναι ἀνέλεγκτοι ἀρμοδιότητες εἰς τὸν Πρωτεκδικιον καὶ τὸν Πρόεδρον τῆς Ι.Σ.Ι. διὰ τὴν ἄσκησιν διώξεως κατὰ Ἀρχιερέων, ἀρκοῦν διὰ νὰ καταλυθῇ τὸ ὅλον κανονικὸν σύστημα ἀπονομῆς τῆς δικαιοσύνης. Καὶ μόνῃ ἡ ἄσκησις διώξεως κατὰ Ἀρχιερέως, ἔστω καὶ ἂν ἀποδειχθῇ ἀβάσιμος, καθίσταται ἐξοντωτικὴ διὰ τὴν πνευματικὴν ἀποστολήν του, ἀφοῦ θὰ ἔχει πληγῆ ἢ ἠθικὴ προσωπικότητά του, ὅπως συνέβαινε διὰ τοῦ ἐφευρη-

ματος της απωλείας της έξωθεν καλής μαρτυρίας των «ιεροδικείων» του Α.Ν. 214/1967 με τās γνωστάς τραγικές συνεπειάς δια την Έκκλησίαν.

vi. Η απορρέουσα από την κανονικήν μυστηριακήν χειροτονίαν τών Αρχιερέων δικαιοδοτική εξουσία είναι ουσιαστική και αναπαλλοτρίωτος αρμοδιότης της επισκοπικής ευθύνης εις όλα τὰ στάδια της διαδικασίας της δικαιοδοτικής λειτουργίας. Οί εκφράζοντες αυτήν την συνείδησιν ιεροί Κανόνες συνδέουν άχωρίστως τὸ δικαίωμα τοῦ κρίνειν πρὸς τὸ δικαίωμα τοῦ χειροτονεῖν και ἀντιστρόφως, συμφώνως πρὸς τὸ θεμελιῶδες κανονικὸν ἀξίωμα, καθ' ὃ «ὁ χειροτονῶν κρίνει και ὁ κρίνων χειροτονεῖ». Πᾶσα περέκκλισις ἢ ἀποσύνδεσις ἀπὸ τὸ κανονικὸ ἀξίωμα τοῦτο εἶναι κανονικῶς ἀδιανόητος και ἐκκλησιαστικῶς ἐπικίνδυνος, ὡς διασπῶσα ἢ ἀμφισβητοῦσα τὴν ἐνότητα της δικαιοδοτικῆς ἀρμοδιότητος τοῦ Ἐπισκόπου εἷς τε τὴν προδικασίαν και κυρίαν διαδικασίαν. Ἀείποτε ἐν τῇ Ἐκκλησίᾳ αἱ κατὰ τῶν Αρχιερέων καταγγελίαι ὑποβάλλονται εἰς τὴν ἀρμοδίαν διὰ τὴν χειροτονίαν αὐτῶν Σύνοδον, ἐνῶ κατὰ τῶν λοιπῶν κληρικῶν εἰς τὸν οἰκεῖον Ἐπίσκοπον, ὡς ὀρίζεται εἰς τοὺς προαναφερθέντας ἱεροὺς Κανόνας (IV, 1 β' i).

vii. Τὸ προσχηματικῶς προβαλλόμενον δικονομικὸν ἔλλειμμα τοῦ ἐσωτερικοῦ δικαίου της Ἐκκλησίας δὲν εἶναι μόνον ἀβάσιμον, ἀλλ' ἀπογεννᾷ τὸ ἐπικίνδυνον ἐκκλησιολογικὸν ἔλλειμμα εἰς τὴν ὄλην δικαιοδοτικὴν και ἀδιάσπαστον με τās ὑπολοίπους λειτουργίαν τοῦ Ἐπισκόπου. Ἡ συμπλήρωσις τῶν δικονομικῶν ἐγγυήσεων της διαδικασίας με τās ἀρχάς τοῦ συγχρόνου νομικοῦ συστήματος κατὰ τὴν ἀπονομήν της δικαιοσύνης δύναται νὰ γίνῃ δεκτὴ ὡς ἐπιλεκτικὴ και περιπτωτικὴ μόνον ἀξιοποιήσις αὐτῶν τῶν ἀρχῶν ἐντὸς τῶν ἀμεταθέτων ὀρίων της κανονικῆς παραδόσεως. Ἡ ἄκριτος ἐπιβολὴ τοῦ συστήματος τούτου ἀθετεῖ τὸ γράμμα και τὸ πνεῦμα της κανονικῆς παραδόσεως.

viii. Ἡ ζητηθεῖσα και ἐκδηλωθεῖσα παρέμβασις τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριαρχείου, ὡς διαχρονικὸ ἐγγυητοῦ της εἰς τὴν Ὁρθόδοξον Ἐκκλησίαν καθιερωμένης διὰ τῶν ἱερῶν Κανόνων τῶν Οἰκουμενικῶν και Τοπικῶν Συνόδων κανονικῆς τάξεως, ἐν συσχετισμῶ και με τὴν ἐκ της ἀπαραγράφου

ευθύνης απορρέουσας διακριτικὴν παρακολούθησιν και ἐποικοδομητικὴν παρέμβασιν τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριαρχείου (διὰ τὴν προστασίαν της κανονικῆς τάξεως) και διὰ τὴν διαφύλαξιν ἀπαρμειώτων τῶν ἐν τῇ Ἑλληνικῇ Ἐπικρατεῖᾳ κανονικῶν δικαιωμάτων αὐτοῦ [Πατριαρχικὸς και Συνοδικὸς Τόμος (1850) και Πατριαρχικὴ και Συνοδικὴ Πρᾶξις (1928) ἐν συνδιασμῶ πρὸς τὴν κατὰ τὴν ἕκτακτον Συνέλευσιν της Ι.Σ.Ι. (Συνεδρία της 18.5.2004) Ἀπόφασιν ἡμῶν, διὰ της ὁποίας διεκηρύξαμεν τὸν σεβασμὸν και τὴν τήρησιν τοῦ τε ὡς ἄνω Τόμου και ὄλων τῶν διατάξεων της ὡς ἄνω Πράξεως], συνιστᾷ καταλυτικὸν γεγονός, διὰ τὴν μονομερῆ προώθησιν τοῦ Σχεδίου Νόμου πρὸς ψήφισιν ὑπὸ της Βουλῆς τῶν Ἑλλήνων. Πᾶσα παρομοία προσπάθεια εἶναι ὄχι μόνον ἀλυσιτελής, ἀλλὰ και ἐπικίνδυνος διὰ τε τὰ προτεινόμενα και διὰ τὰ παρεπόμενα, και ἐπὶ πλέον ἵνα μὴ διὰ τῶν περιστάσιακῶν σκοπιμοτήτων ἢ συγχύσεων δοκιμάζονται αἰωνόβιοι θεσμοὶ ἐπὶ προφανεῖ ζημίᾳ της Ἐκκλησίας. [Διὰ τὴν ἐρμηνείαν της ἐννοίας τῶν «παρεπόμενων» προσάγομεν τὴν γνώμην, καθ' ἣν «ἢ αὐθαίρετος παράβασις ἢ ἀπόκλισις ἐπισκόπου τινὸς ἢ μερικῆς ἐκκλησίας ἀπὸ τῶν θεμελιωδῶν κανονικῶν διατάξεων, τῶν δεχθεισῶν ὑπὸ της ὄλης Ἐκκλησίας, καθιστᾷ τὴν σχετικὴν Ἐκκλησίαν σχισματικὴν κοινωνίαν, ὁ δὲ ἀποδειχθεὶς ἔνοχος τοιαύτης πράξεως Ἐπίσκοπος καθαιρεῖται (Μίλας)». Παντελεῆμονος Ροδοπούλου, Μητροπολίτου Τυρολόης και Σερεντίου, Καθηγητοῦ Πανεπιστημίου, Ἐπιτομὴ Κανονικοῦ Δικαίου. Θεσσαλονίκη 1998].

ix. Συμπερασματικῶς, τὸ Σ.Ν. ἀπεδοκιμάσθη με κανονικά και ἐκκλησιολογικά κριτήρια, ἐνῶ ὑπεστηρίχθη με ἀμιγῶς νομικά τυπικά κριτήρια. Τὰ δεύτερα καθιστοῦν ἀδύνατον τὴν ἀποδοχὴν και ἐφαρμογὴν του, λόγω της εἰσαγωγῆς συγχύσεων ἢ διακρίσεων ἀρχῶν, θεσμῶν και ἀρμοδιοτήτων. Δημιουργεῖ περισσότερα προβλήματα ἀπὸ ὅσα ἐπιλύει εἰς τὴν ἀπονομήν της ἐκκλησιαστικῆς δικαιοσύνης.

2. Ἡ ὑλοποίησις της διατάξεως της παραγράφου 1 τοῦ ἀρθρου 44 τοῦ ν. 590/1977, της ὀριζούσης τὴν ἔκδοσιν εἰδικοῦ νόμου περὶ τῶν ἐκκλησιαστικῶν δικαστηρίων εἰς ἀντικατάστασιν τοῦ ἰσχύοντος νόμου 5383/1932, ἐναπόκειται εἰς τὴν

διακριτικήν εὐχέρειαν τῆς κυριάρχου καὶ ἀνωτάτης ἐκκλησιαστικῆς Ἀρχῆς, τῆς Ἱερᾶς Συνόδου τῆς Ἱεραρχίας, καλουμένης ν' ἀποφασίση καὶ νὰ προτείνῃ εἰς τὸ ἀρμόδιον Ὑπουργεῖον τὴν ἀπόρριψιν ἢ μὴ τοῦ ἐκπονηθέντος καὶ ἐν ἐκκρεμότητι ὑπάρχοντος Σχεδίου ἢ τὴν πρότασιν περὶ συγκροτήσεως μικτῆς κληρικολαϊκῆς Ἐπιτροπῆς διὰ τὴν ἐκπόνησιν, ἐντὸς καθωρισμένου καὶ συντόμου χρονικοῦ διαστήματος, νέου Σχεδίου Νόμου περὶ Ἐκκλησιαστικῶν Δικαστηρίων.

Ὁ σοβαρὸς προβληματισμὸς ἐπὶ τοῦ ἐνδεχομένου τούτου δὲν εἶναι δυνατὸν ν' ἀγνοήσῃ τὴν στάσιν τοῦ Ὑπουργείου ἐπὶ τοῦ αἰτήματος τῆς συγκροτήσεως Ἐπιτροπῆς, τὴν ἐπιλογὴν τῶν προσώπων καὶ τὴν διάθεσιν αὐτῶν, τὸν ἀπαιτούμενον χρόνον καὶ τὴν συνήθως ἐπαναλαμβανομένην παρὰ τὰς παρατάσεις τῶν ἐργασιῶν τῆς Ἐπιτροπῆς, τὸν χρόνον τῆς ὑπὸ τῶν Συνοδικῶν Ὁργάνων μελέτης καὶ ἐπεξεργασίας τῶν διατάξεων τοῦ καταρτισθενομένου Σχεδίου, ὡς καὶ τὸν χρόνον ὁλοκληρώσεως τῆς διαδικασίας ἕως τῆς ὑπὸ τῆς Βουλῆς ψηφίσεως τοῦ Νόμου. Ἡ ἐκ τοῦ παρελθόντος, τοῦ ἀπωτέρου καὶ τοῦ προσφάτου, κηθεῖσα σχετικὴ γνῶσις καὶ ἐμπειρία δέον ν' ἀποτελέσῃ τὸν κύριον καὶ πολῦτιμον σύμβουλον διὰ τὴν ὑπὸ τοῦ ἱεροῦ Σώματος ἐπιλογὴν καὶ ἀπόφασιν. Ἄλλ' ὁ περὶ ἐκκλησιαστικῶν δικαστηρίων νόμος κεῖται.

3. Περὶ τοῦ ἰσχύοντος Νόμου 5383/1932 περὶ τῶν ἐκκλησιαστικῶν δικαστηρίων καὶ τῆς πρὸ αὐτῶν διαδικασίας ἐλέχθησαν ἤδη, ὅσα ἀφοροῦν εἰς τὴν διαδικασίαν συντάξεως, τὰς τροποποιήσεις, ἐπιτυχεῖς ἢ ἐπιζημίαις εἰς τὴν ἀπονομὴν τῆς ἐκκλησιαστικῆς δικαιοσύνης κατὰ τὸ μακρὸν χρονικὸν διάστημα τῶν ὀκτῶ περίπου δεκαετιῶν τῆς ἐφαρμογῆς του. Ὑπολείπεται νὰ συναχθοῦν ὠρισμένα ἀξιολογικὰ ἐπ' αὐτοῦ κρίσεις, θετικαὶ ἢ ἀρνητικαί.

Εἶναι δεδομένον ὅτι ἡ Ἐκκλησιαστικὴ Διοίκησις, οἱ ἐπιστήμονες τοῦ Κανονικοῦ καὶ τοῦ Ἐκκλησιαστικοῦ Δικαίου, Κληρικοί, Θεολόγοι καὶ Νομικοί, ὡς καὶ ὁ ν. 590/1977 (ἄρθρ. 44), ἔχουν ἤδη ζητήσῃ νὰ συνταχθῇ νέος εἰδικὸς νόμος περὶ τῆς ἀπονομῆς τῆς ἐκκλησιαστικῆς δικαιοσύνης. (Εἶναι πολὺ ἐνδιαφέρον ἐπὶ τοῦ προκειμένου τὸ ἄρθρον τοῦ Ἀναστασίου Κων. Βαβούσκου, Δρος Νομικῆς-Δικηγόρου μὲ τὸν τίτλον «Ἐκκλησια-

στικὴ Δικαιοσύνη: τί πρέπει νὰ ἀλλάξῃ», εἰς τὸ ὁποῖον, ὅπως ὁ ἴδιος γράφῃ, «θὰ γίνῃ μία προσπάθεια καταγραφῆς τῶν κυριότερων κατὰ τὴν ἄποψή μου ἀτελειῶν τοῦ ἰσχύοντος νόμου. Καὶ ὑπάρχουν, πράγματι, πλεῖστα ὅσα ἀδύνατα σημαῖα στὸ ὑπάρχον νομοθετικὸ πλαίσιο, τὰ ὁποῖα πρέπει νὰ τεθοῦν προφανῶς ὑπὸ συζήτησιν». Εἰς τὴν συνέχειαν παραθέτει δέκα καὶ ἕξ σημεία, τὰ ὁποῖα ἀπαραιτήτως χρειάζεται νὰ ἐξετασθοῦν καὶ νὰ ἀναθεωρηθοῦν, ἐν συνδυασμῶ πρὸς δύο προτάσεις, διὰ νὰ καταλήξῃ: «Ἐκεῖνο ποῦ ἀπομένει εἶναι Πολιτεία καὶ Ἐκκλησία νὰ ἀδράξουν τὴν εὐκαιρία. Ὅσοι ἔχουμε σχέση μὲ τὸ ἀντικείμενο, εἴμαστε στὴν διάθεσιν τῶν ἀρμοδίων». βλ. ἰστοσελίδα <http://www.tomfea.gr> ἀνάρτησις 9.9.2009).

i. Τὰς ἐπενεχθείσας κατὰ καιροὺς τροποποιήσεις καὶ συμπληρώσεις, διὰ νὰ καλυφθοῦν ἐλλείψεις καὶ παραλείψεις, νομικαὶ ἀτέλειαι, ὀφειλόμενα εἰς τὴν κακὴν διάρθρωσιν τῆς ὕλης, ἰσχυριζόμενοι ὅτι εἶναι πεπαλαιωμένος, ἀναχρονιστικὸς καὶ ἐξ ἀρχῆς πλημμελῶς διατυπωμένος.

i Οἱ ἐπικριταὶ τοῦ Νόμου ἐπισημαίνουν:

ii. Τὴν κατὰ τρόπον περιέργον καὶ ἀντιφατικὸν ἰσχύουσαν νομοθεσίαν περὶ τῆς ἀπονομῆς τῆς ἐκκλησιαστικῆς δικαιοσύνης, ἢ ὁποῖα εἶναι προσκεκολλημένη εἰς κοσμικὰ πρότυπα καὶ παραλλήλως τὸ ὅλον διαδικαστικὸν σύστημα εἶναι ἐπισκοποκεντρικὸν καὶ σύμφωνον πρὸς τοὺς ἱεροὺς Κανόνας.

iii. Τὰς ἐξ αἰτίας τῶν ὡς ἄνω χαρακτηριστικῶν, προκληθείσας πολλὰς ἀμφισβητήσεις, ὡς πρὸς τὴν φύσιν τῶν ἐκκλησιαστικῶν δικαστηρίων, τὰ ὁποῖα συνεκρότησεν ὁ ἰσχύων νόμος. Εἰς τὴν θεωρίαν καὶ τὴν νομολογίαν ὑπεστηρίχθη ὅτι τὰ ἐκκλησιαστικὰ δικαστήρια δὲν ἀποτελοῦν δικαστήρια κατὰ νομικὴν ἀκριβολογίαν, ἀμφισβητεῖται δηλαδὴ, ὅτι εἶναι εἰδικὰ ποινικὰ δικαστήρια, ἀλλ' ὅτι πρόκειται δι' ὄργανα ἀνήκοντα εἰς τὴν ἔννομον τάξιν τῆς Ἐκκλησίας, ὅτι δὲν εἶναι φορεῖς δικαστικῆς ἐξουσίας καὶ ὅτι δι' αὐτῶν ἡ Ἐκκλησία ἀσκεῖ τὴν πειθαρχικὴν αὐτῆς ἀρμοδιότητα καὶ μόνον.

iv. Τὸν ἰσχυρισμὸν, ὅτι «εἶναι ἐν συμπίλημα δικονομικῶν διατάξεων τοῦ μεσοπολέμου καὶ τῆς κατοχικῆς ἐποχῆς. Ὁ νόμος αὐτὸς εἶναι ἀτελής, καθ' ὅσον καταλείπει πολλὰ κενὰ καὶ διακρίνεται

διά την κακήν έσωτερικήν νομοτεχνικήν διάρθρωσιν. Ἡ ἀτέλεια τοῦ νόμου ἐπιτείνεται ἐκ τοῦ ὅτι δὲν ὑπάρχει καθοδηγητική συστηματική ἐρμηγεία τῶν διατάξεων αὐτοῦ, ὅπως συμβαίνει μὲ τὴν συνεχῶς ἐξελισσομένην νομολογίαν τῶν λεπτομερῶν διατάξεων τῶν κωδίκων τοῦ κοσμικοῦ δικονομικοῦ δικαίου», (βλ. Ἀρχιεπισκόπου Χριστοδοῦλου, «Εἰσηγήσεις περὶ τῶν ἐκκλησιαστικῶν δικαστηρίων», εἰς: *Ἡ τακτικὴ σύγκλησις τῆς Ι.Σ.Ι.*-Ὀκτώβριος 2006, σελ. 54).

β. Κρίσεις καὶ σχόλια θετικὰ ἐπὶ τοῦ Νόμου 5383/1932 περὶ τῶν Ἐκκλησιαστικῶν Δικαστηρίων δὲν σπανίζουν, παραθέτομεν δὲ ἐν συνόψει τὰ ἀκόλουθα:

i. Συντεταγμένος ἀπὸ διαπρεπεῖς νομικούς, κανονολόγους καὶ Ἀρχιερεῖς, ἐπέδειξεν ὁμολογούμενως ἰδιαίτερον σεβασμὸν εἰς τὰ καθιερωμένα κριτήρια τῆς κανονικῆς παραδόσεως κατὰ τὴν ἐκάστοτε ἐπιχειρουμένην προσαρμογὴν τῶν διατάξεων αὐτοῦ εἰς τὰς ἀρχὰς τοῦ νεωτέρου νομικοῦ πολιτισμοῦ, καίτοι τὸ συγγνὸν πολιτικοκρατικὸν σύνδρομον ἐπηρέαζεν καὶ ἐπηρεάζει καὶ τοὺς θεράποντας τοῦ Κανονικοῦ Δικαίου.

ii. Αἱ πολιτικοκρατικαὶ ἐπιδράσεις εἰς ὠρισμένας διατάξεις (λ.χ. παραλληλότης ποινικῆς καὶ ἐκκλησιαστικῆς διαδικασίας κρίσεως κληρικῶν καὶ μοναχῶν, τιμωρητικὸς χαρακτὴρ τῶν ἐκκλησιαστικῶν ποινῶν κ.ἄ.) προκαλοῦν εἰς ὠρισμένας περιπτώσεις συγκρούσεις ἀρμοδιοτήτων, ἀλλὰ δὲν σχετικοποιοῦν καὶ δὲν ἀμφισβητοῦν ὅπωςδὴποτε τὸ δικονομικὸν σύστημα τῆς κανονικῆς παραδόσεως, ὅπως συμβαίνει εἰς τὸ προτεινόμενον Σχέδιον Νόμου.

iii. Ἡ ἐφαρμογὴ τοῦ νόμου αὐτοῦ παρὰ τὰς ἀδυναμίας ὠρισμένων διατάξεων του, ἐξυπηρέτησεν ἐπὶ μακρὸν τὰς δικαιοδοτικὰς ἀνάγκας τῆς Ἐκκλησίας μετὰ συνεπείας, ἄνευ ἐπικινδύνων συγχύσεων ἢ ἐκκλησιαστικῶν ἀντιθέσεων. Ἄν διαφορετικὰ καὶ ἀντίθετα συνέβησαν κατὰ τὴν ἔκτακτον εἰσαγωγὴν τοῦ Α.Ν. 214/1967, τὰ γεγονότα δικαιῶνουν τὸν κανονικὸν χαρακτῆρα τοῦ ν. 5383/1932, αἱ διατάξεις τοῦ ὁποίου ἐπανῆλθον ἐν ἰσχύϊ μὲ τὸ ἄρθρον 9, παραγρ. 1 τοῦ Ν.Δ. 87/1974. Ἐπομένως ἢ ἀντικατάστασις τοῦ ἰσχύοντος νόμου εἶναι δυνατὴ ἐντὸς τῶν πλαισίων τῆς κανονικῆς παραδόσεως καὶ ὄχι διὰ τῆς ἀβασανίστου μεταφορᾶς τοῦ

συστήματος τῆς κοινῆς ποινικῆς δικονομίας εἰς τὸν χώρον τῆς Ἐκκλησίας.

iv. Διασφαλίζεται διὰ τοῦ νόμου τούτου ἡ ἐσωτερικὴ λειτουργία τῆς Ἐκκλησίας ἡμῶν «κατὰ κανόνα ἐκκλησιαστικόν» καὶ ὄχι κατὰ τὰ μεταβαλλόμενα συστήματα τοῦ κόσμου, ἐφ' ὅσον ἡ ἀπονομή τῆς ἐκκλησιαστικῆς δικαιοσύνης παρ' ἡμῖν ἀποτελεῖ τὸν ἐσώτατον σκληρὸν πυρῆνα τῆς πνευματικῆς ἀποστολῆς τῆς Ἐκκλησίας, ἐν ἀναφορᾷ καὶ ἀσφαλῶς πρὸς τὰς σχέσεις μετὰ τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριαρχείου καὶ τῶν ἄλλων Ἐκκλησιῶν, αἱ ὁποῖαι τηροῦν ἀπαρεγκλήτως τὰς κανονικὰς ἀρχὰς καὶ τὰς παραδόσεις εἰς τὴν ἀπονομὴν τῆς δικαιοσύνης.

v. Αὐτονόητος ὑποχρέωσις τῆς Ἱεραρχίας καθίσταται ἡ διατήρησις ἀκλινοῦς καὶ σταθερᾶς τῆς κανονικῆς τάξεως. Ἀπαιτεῖται πολλὴ προσπάθεια καὶ συνεχῆς ἀγὼν διὰ τὴν διασφάλισιν τοῦ ἐσωτερικοῦ δικαίου τῆς Ἐκκλησίας, προκειμένου νὰ λειτουργοῦν συμφώνως πρὸς αὐτὸ ἡ ἀπονομή τῆς δικαιοσύνης καὶ ἅπαντες οἱ θεσμοὶ Αὐτῆς. Τὸ προηγούμενον τῆς συντάξεως τοῦ Καταστατικοῦ τῆς Ἐκκλησίας Χάρτου (ν. 590/1977) δύναται νὰ χρησιμεύσῃ ὡς ἀκολουθητέα πρακτικὴ, ἐφ' ὅσον αἱ κατὰ τὴν σύνταξιν αὐτοῦ διαδικασίαι ἐξελίχθησαν ἐντὸς τοῦ νέου συνταγματικοῦ πλαισίου διὰ τὰς σχέσεις τῆς Ἐκκλησίας μετὰ τῆς Πολιτείας (ἄρθρα 3 καὶ 13 τοῦ Συντάγματος τοῦ 1975). Τὸ Σύνταγμα ἀναγνωρίζει καὶ κατοχυρώνει τὴν ἰσχύν τῶν ἱερῶν Κανόνων, τῶν ρυθμιζόντων τὴν ἐσωτερικὴν ζωὴν καὶ τὸ δίκαιον τῆς Ἐκκλησίας. Ἐπομένως καὶ ὁ προβλεπόμενος ἀπὸ τὸν Καταστατικὸν τῆς Ἐκκλησίας Χάρτην νέος εἰδικὸς νόμος περὶ τῶν ἐκκλησιαστικῶν δικαστηρίων πρέπει νὰ συνταχθῇ ἐπὶ τῇ βάσει τῶν ἰδίων κριτηρίων, ὅπως αὐτὰ τονίζονται εἰς τὴν Εἰσηγητικὴν Ἔκθεσιν τοῦ Ὑπουργοῦ Ἐθνικῆς Παιδείας καὶ Θρησκευμάτων «ἐπὶ τοῦ σχεδίου Νόμου περὶ Καταστατικοῦ Χάρτου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος», διὰ τῆς σαφοῦς ἐν ἀρχῇ δηλώσεως «1. Καταστατικὸς Χάρτης τῆς Ἐκκλησίας εἶναι οἱ διὰ τῶν ἄρθρων 3 καὶ 13 τοῦ ἐν ἰσχύϊ Συντάγματος κατοχυρούμενοι i. κανόνες». Συνεπῶς εἶναι βᾶσιμος ὁ ἰσχυρισμὸς καὶ τὸ αἶτημα τὰ τηρηθέντα κατὰ τὴν σύνταξιν τοῦ Καταστατικοῦ Χάρτου κριτήρια νὰ ἰσχύσουν ὑποχρεωτικῶς διὰ τὴν θεσμοθέτησιν καὶ ὀργάνωσιν τῆς

ἀπονομῆς τῆς ἐκκλησιαστικῆς δικαιοσύνης, ἡ ὁποία, ἐν τελευταία ἀναλύσει, ρυθμίζει τὴν πνευματικὴν σχέσιν τῶν μελῶν τοῦ ἐκκλησιαστικοῦ Σώματος καὶ τὴν λειτουργικὴν ἐνότητα ἐν τῇ Θεῷ Εὐχαριστίᾳ καὶ τοῖς λοιποῖς μυστηρίοις τῆς Ἐκκλησίας.

V. Τελικὴ Πρότασις

Μετὰ τὸ πέρας τῆς συνοπτικῆς ἱστορήσεως καὶ τῆς περιορισμένης κριτικῆς ἀναλύσεως τοῦ «Σχεδίου Νόμου γιὰ τὰ ἐκκλησιαστικὰ δικαστήρια» καὶ τοῦ ἰσχύοντος νόμου 5383/1932 «περὶ τῶν ἐκκλησιαστικῶν δικαστηρίων καὶ τῆς πρὸ αὐτῶν διαδικασίας», ἐν τέλει προτείνω βαθυσεβάστως:

Νὰ ἀποσυρθῇ τὸ ἐν ἐκκρεμότητι Σχέδιον Νόμου καὶ νὰ ἐπιδιωχθῇ ἡ τροποποίησις τοῦ νόμου 5383/1932 διὰ τῆς συμπληρώσεως καὶ διορθώσεως

κυρίως τῶν διατάξεων ἐκείνων, αἱ ὁποῖαι προῆλθον ἀπὸ τὸν ἐπηρεασμὸν πολιτειαρχικῶν ἀντιλήψεων καὶ ἀφοροῦν εἰς τὴν ἐσωτερικὴν ζωὴν τῆς Ἐκκλησίας, ἐντὸς τοῦ συνταγματικοῦ πλαισίου πάντοτε, τὸ ὁποῖον διασφαλίζει τὴν ἐσωτερικὴν αὐτοτέλειαν τῆς Ἐκκλησίας.

Τὸ ἔργον τοῦτο νὰ ἐπωμισθῇ καὶ νὰ φέρῃ εἰς πέρας ἐντὸς ὁρισμένου συντόμου χρόνου ὀλιγομελὴς κληρικολαϊκὴ Ἐπιτροπὴ ἐν συνεννοήσει μετὰ τῆς Πολιτείας, ἄλλως ν' ἀρχίσῃ ἡ γνωστὴ διαδικασία συντάξεως νέου Σχεδίου περὶ τῶν ἐκκλησιαστικῶν δικαστηρίων καὶ τῆς ἐνώπιον αὐτῶν διαδικασίας.

Ἀδελφοί μου ἀγαπητοί, τὰ ἀληθῆ καὶ τὰ δίκαια λογιζόμενοι καὶ πράσσοντες, ὁ Θεὸς τῆς εἰρήνης ἅς εἶναι πάντοτε μεθ' ἡμῶν. (βλ. Φιλ. δ', 8-9). Ἀμήν.

Ἡ λειτουργία τοῦ Συνοδικοῦ Πολιτεύματος στὴν Ἐκκλησία τῆς Ἑλλάδος

(Ἀπόσπασμα Εἰσηγήσεως τοῦ Σεβ. Μητροπολίτου Ναυπάκτου
κ. Ἱεροθέου στὴν Ι.Σ.Ι., 15.11.2009)

6. Ἀντισυνοδικὸς καὶ ἀντιεραρχικὸς τρόπος ζωῆς

Ὁ ἀντισυνοδικὸς τρόπος ζωῆς εἶναι τὸ νὰ ἐνεργῆ κανεὶς ἐντελῶς ἀτομικὰ καὶ ἀνεξάρτητα ἀπὸ τὶς ἀποφάσεις τῶν Οἰκουμενικῶν καὶ Τοπικῶν Συνόδων, καὶ νὰ παρακάμπτη τὴν «συνοδικὴ διαγνώμη». Αὐτὸ μπορεῖ νὰ παρατηρηθῆ εἴτε στὸν Πρόεδρο εἴτε στὰ διάφορα δυναμικὰ μέλη τῆς Ἱεραρχίας, ἀλλὰ καὶ στὸ ὅλο πλήρωμα τῆς Ἐκκλησίας.

Αὐτὸς ὁ ἀντισυνοδικὸς καὶ ἀντιεραρχικὸς τρόπος ζωῆς ἐκφράζεται μὲ τὶς αἰρέσεις, τὰ σχίσματα καὶ τὶς παρασυναγωγές.

Αἰρέσεις εἶναι ἡ ἀπομάκρυνση ἀπὸ τὴν διδασκαλία τῆς Ἐκκλησίας, ὅπως αὐτὴ ἐκφράσθηκε συνοδικῶς ἀπὸ τὶς Τοπικὲς καὶ Οἰκουμενικὲς Συνόδους καὶ ὅπως ὅποτε ἡ διάσπαση ἀπὸ τὴν θεία Λειτουργία. Κατὰ τὸν Μ. Βασίλειο ὀνομάζουμε «αἰρέσεις τοὺς παντελῶς ἀπερρηγμένους καὶ κατ' αὐτὴν τὴν πίστιν ἀπηλλοτριωμένους»¹. Ὁ Ἀπόστολος Παῦλος γράφει: «εἰ τις ὑμᾶς εὐαγγελίζεται παρ' ὃ παρελάβετε, ἀνάθεμα ἔστω» (Γαλ. α', 9).

Ἡ θεία Εὐχαριστία συνδέεται ἀναπόσπαστα μὲ τὴν ὀρθὴ δόξα, τὴν ὀρθὴ γνώση, τὴν ἀληθινὴ πίστη καὶ τὴν ἀληθινὴ ζωὴ. Ὁ ἅγιος Εἰρηναῖος, Ἐπίσκοπος Λουγδούνου-Λυῶνος, ἀφοῦ γράφει ὅτι μὲ τὴν βρώση τοῦ Σώματος καὶ τοῦ Αἵματος τοῦ Χριστοῦ μετέχουμε τῆς ζωῆς, στὴ συνέχεια ἀποφαίνονται: «Ἡμῶν δὲ σύμφωνος ἡ γνώμη (ἡ πίστη, ἡ θεολογία) τῇ εὐχαριστία, καὶ ἡ εὐχαριστία βεβαιοῖ τὴν γνώμην»². Ἐπομένως καὶ στὸ θέμα αὐτὸ ἡ Ἱεραρχία εἰκονίζει καὶ ἐμπνέεται ἀπὸ τὴν θεία Εὐχαριστία, ἔχει δηλαδὴ ὀρθὴ δόξα.

Οἱ ἀποφάσεις τῆς Ἱεραρχίας συντονίζονται στὴν διδασκαλία τῆς Ὁρθοδόξου Καθολικῆς Ἐκκλησίας, γι' αὐτὸ καὶ τὰ μέλη τῆς πορεύονται

«κατὰ τὰς τῶν ἁγίων θεοπνεύστους θεολογίας καὶ τὸ τῆς Ἐκκλησίας εὐσεβὲς φρόνημα», ὅπως γράφεται ἐπανειλημμένως στὸ «Συνοδικὸ τῆς Ὁρθοδοξίας». Καὶ ὁ ἅγιος Γρηγόριος ὁ Παλαμᾶς ἀναφέρεται στὴν ἐνότητα τῆς ὀρθοδόξου διδασκαλίας πού ἐκφράζεται ἀπὸ τοὺς Προφῆτες, τοὺς Ἀποστόλους καὶ τοὺς Πατέρες, διὰ μέσου ὧν τῶν αἰῶνων: «Τί γε ἄλλο ἢ ὅτι τελειότης ἐστὶ σωτήριος ἐν τε γνώσει καὶ δόγμασι, τὸ ταῦτα φρονεῖν προφήταις, ἀποστόλοις, πατράσι, πᾶσιν ἀπλῶς, δ' ὧν τὸ ἅγιον Πνεῦμα μαρτυρεῖται λαλήσαν περὶ τε Θεοῦ καὶ τῶν κτισμάτων αὐτοῦ»³.

Σχίσματα εἶναι ἡ διάσπαση τῆς ἐνότητος τῆς Ἐκκλησίας ἀπὸ μικρὲς, διοικητικὲς ἢ τυπικὲς ἀφορμές. Κατὰ τὸν Μ. Βασίλειο χαρακτηρίζουμε «σχίσματα τοὺς δι' αἰτίας τινὰς ἐκκλησιαστικὰς καὶ ζητήματα ἰάσιμα πρὸς ἀλλήλους διενεχθέντας»⁴. Ὁ Ἀπόστολος Παῦλος γράφει πρὸς τοὺς Γαλάτες: «ὁ δὲ ταράσσων ὑμᾶς βαστάσει τὸ κρῖμα, ὅστις ἂν ᾗ» (Γαλ. ε', 10). Ὁ ἅγιος Εἰρηναῖος, ἐπίσκοπος Λυῶνος, παρατηρεῖ ὅτι αὐτοὶ πού δημιουργοῦν τὰ σχίσματα εἶναι κενοὶ τῆς ἀγάπης τοῦ Θεοῦ καὶ ἐνδιαφέρονται γιὰ τὴν δική τους ὠφέλεια καὶ «μὴ τὴν ἔνωσιν τῆς Ἐκκλησίας». Αὐτοὶ οἱ ἄνθρωποι ὑψώνουν μικρὲς αἰτίες, τέμνουν, διαιροῦν καὶ ὅσον ἐξαρθᾶται ἀπὸ αὐτοὺς ἀναιροῦν «τὸ μέγα καὶ ἔνδοξον σῶμα τοῦ Χριστοῦ». Καὶ καταλήγει: «Οὐδεμία δὲ τηλικαύτη δύναται πρὸς αὐτῶν κατόρθωσις γενέσθαι, ἡλικὴ τοῦ σχίσματος ἐστὶν ἡ βλάβη»⁵.

Παρασυναγωγές εἶναι ἡ παραγνώριση τῆς ἱεραρχικῆς δομῆς τῆς Ἐκκλησίας καὶ ἡ παραθεώρηση τῶν Ἐπισκόπων καὶ τοῦ Πρώτου ἢ Προέδρου στὴν Ἐκκλησία. Κατὰ τὸν Μ. Βασίλειο χαρακτηρίζουμε «παρασυναγωγὰς τὰς συνάξεις, τὰς

παρὰ τῶν ἀνυποτάκτων Πρεσβυτέρων ἢ Ἐπισκόπων, καὶ παρὰ τῶν ἀπαιδευτῶν λαῶν γινομένης»⁶.

Καίτοι ὑφίσταται διαφορὰ μεταξὺ αἱρέσεων, σχισμάτων καὶ παρασυναγωγῶν, ὅμως ὑπάρχει καὶ σχέσηη μεταξὺ τους, ἀφοῦ, κατὰ τὸν ἅγιο Νικόδημο τὸν Ἀγιορείτη, «καὶ ἡ παρασυναγωγή εἶδος ἐστὶ σχίσματος, ἄνευ αἱρέσεως, ἀγκαλᾶ καὶ αὐτὸ κακῶς διηρημένον καὶ διαμένον, εἰς αἴρεσιν μεταγίνεται». Ὅπως ἐπίσης καὶ «οἱ Σχισματικοὶ σχισματοαιρετικοὶ εἰσι», διότι «δὲν εἶναι κἀνὲν σχίσμα, ἢ μὴ πρότερον αἴρεσιν ἀναπλάσῃ, ἵνα ὀρθῶς δόξῃ τῆς Ἐκκλησίας χωρισθῆναι... Τὸ σχίσμα κακῶς διαμένον, γίνεται αἴρεσις, ἢ καταφέρεται εἰς αἴρεσιν...»⁷.

Πάντως, τὶς αἱρέσεις, τὰ σχίσματα καὶ τὶς παρασυναγωγῆς δημιουργοῦν φίλαυτοι καὶ φίλαρχοι Κληρικοί, μοναχοὶ καὶ λαϊκοὶ ποὺ δὲν σέβονται τὸ συνοδικὸ καὶ ἱεραρχικὸ πολίτευμα τῆς Ἐκκλησίας. Ὁ Εὐαγγελιστὴς Ἰωάννης ἀναφέρεται σὲ μία τέτοια περίπτωση ποὺ ἀπασχόλησε τὴν πρώτη Ἐκκλησία: «Ἐγραψα τῇ Ἐκκλησίᾳ· ἀλλ' ὁ φιλοπρωτεύων αὐτῶν Διοτρεφῆς οὐκ ἐπιδέχεται ἡμᾶς. διὰ τοῦτο, ἂν ἔλθω, ὑπομνήσω αὐτοῦ τὰ ἔργα ἃ ποιεῖ, λόγοις πονηροῖς φλυαρῶν ἡμᾶς· καὶ μὴ ἀρκούμενος ἐπὶ τούτοις, οὔτε αὐτὸς ἐπιδέχεται τοὺς ἀδελφοὺς καὶ τοὺς βουλομένους κωλύει καὶ ἐκ τῆς ἐκκλησίας ἐκβάλλει» (Γ' Ἰω. 9). Στὰ σχίσματα καὶ τὶς διαιρέσεις ἀναφέρεται καὶ ὁ Ἀπόστολος Παῦλος στοὺς Χριστιανοὺς τῆς Κορίνθου γράφοντας: «Παρακαλῶ δὲ ὑμᾶς, ἀδελφοί, διὰ τοῦ ὀνόματος τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, ἵνα τὸ αὐτὸ λέγητε πάντες, καὶ μὴ ἦ ἐν ὑμῖν σχίσματα. ἦτε δὲ κατηρισμένοι ἐν τῷ αὐτῷ νοῖ καὶ ἐν τῇ αὐτῇ γνώμῃ» (Α' Κορ. α', 10).

Εἶναι πολὺ χαρακτηριστικὴ ἡ ἐπιστολὴ τοῦ Ἀρχιεπισκόπου Ἀλεξανδρείας Ἀλεξάνδρου πρὸς τὸν Ἀλέξανδρο (Κωνσταντινουπόλεως), ποὺ παρατίθεται ὡς πρῶτο κείμενο στὰ Πρακτικὰ τῆς Α' Οἰκουμενικῆς Συνόδου καὶ ἐρμηνεύει τὰ πάθη τοῦ Ἀρείου καὶ τῶν ὁμοφρόνων του, οἱ ὅποιοι δημοουροῦσαν προβλήματα στὴν Ἐκκλησία. Ἀναφέρεται στὴν «φίλαρχον τῶν μοχθηρῶν ἀνθρώπων καὶ φιλάργυρον πρόθεσιν», ποὺ μὲ ποικίλες αἰτίες ἐπιβουλεύονται τὶς ἄλλες παροικίες καὶ ἐπιτίθενται «τῇ ἐκκλησιαστικῇ εὐσεβείᾳ». Αὐτοὶ οἱ ἄνθρωποι ἀποσκιρτοῦν ἀπὸ τὴν «εὐσέβειαν», κα-

ταπατοῦν τὸν φόβο τῆς κρίσεως τοῦ Θεοῦ, «σθηλατοῦμενοι ὑπὸ τοῦ ἐνεργοῦντος ἐν αὐτοῖς διαβόλου εἰς τὴν προκειμένην αὐτοῖς ἡδονήν». Χρησιμοποιοῦν διαφόρους τρόπους γιὰ νὰ ἐξαπατήσουν τοὺς Χριστιανοὺς ποὺ ἔχουν ἀπλή καὶ ἀκεραία πίστη, ὑποκρινόμενοι «πρὸς ἀπάτην οἱ γόητες» καὶ «διὰ γραμμάτων ψευδῶν» κεκομψευδόμενοι. Μὲ τὶς ἀπόψεις τους καὶ ἀρνούμενοι τὴν θεότητα τοῦ Χριστοῦ, «χριστομάχον συνεκρότησαν ἐργαστήριον»⁸.

Ὁ ἅγιος Γρηγόριος ὁ Θεολόγος γνώρισε προσωπικὰ τέτοιες ἀντιεκκλησιαστικὲς νοοτροπίες γι' αὐτὸ σὲ ἐπιστολές του, μετὰ τὴν παραίτησή του ἀπὸ τὸν θρόνο τῆς Κωνσταντινουπόλεως, ἀναφέρεται στὶς κακὲς ἐντυπώσεις τοῦ ἀπὸ τὴν νοοτροπία αὐτῶν ποὺ ἐνεργοῦν ἀντισυνοδικῶς καὶ μὲ τὸν τρόπο αὐτὸ προσδιορίζουν τὴν ἀτμόσφαιρα τέτοιων Συνόδων.

Σὲ μία ἐπιστολὴ παρακαλεῖ νὰ βοηθήσῃ στὴν καλὴ ἐξέλιξη τῆς Συνόδου: «Ἐπειδὴ δὲ πάλιν σύνοδος, ἄγων πάλιν, καὶ τοῦτο ἐν μέσοις ἐχθροῖς πάντα τηροῦσιν ἐπιμελῶς τὰ ἡμέτερα, δὸς χεῖρα τῇ κοινῇ καταστάσει, ὡς μέρος ὦν τῆς ἐκκλησίας οὐ τὸ φαυλότατον, καὶ μὴ περιίδῃς πάντα καταναλωθῆναι τῷ ἐμπρησμῷ τῷ νῦν περιέχοντι τὴν Ἐκκλησίαν»⁹.

Σὲ ἄλλῃ ἐπιστολῇ καταγράφει τὸν προβληματισμὸ τοῦ γιὰ τὸν τρόπο τῆς συγκροτήσεως τῆς Συνόδου: «Ἐπειδὴ πάλιν Σύνοδος ἐπισκόπων, οὐκ οἶδα δι' ὅ,τι καὶ ὅπως συναγομένων»¹⁰.

Ἄλλοῦ, ἐκφράζει τὸν φόβο του γιὰ τὴν ἐξέλιξη τῆς Συνόδου ποὺ ἐπρόκειτο νὰ συνέλθῃ: «Ἐπειδὴ πάλιν σύνοδος ἐπισκόπων, καὶ δέος πάλιν μὴ καὶ νῦν αἰσχυρθῶμεν, πικρὸν καὶ ταύτης λαβούσης τέλος, ὥσπερ τῆς πρότερον»¹¹.

Σὲ ἄλλῃ ἐπιστολῇ του ἀναφέρεται στὶς ταραχὲς ποὺ συνδέονται μὲ συνόδους καὶ παρακαλεῖ τὸν παραλήπτη τῆς ἐπιστολῆς, κοσμικὸ ἄρχοντα, νὰ ἐνδιαφερθῇ γιὰ τὴν εἰρηνικὴ ἔκβασίν της: «Ὅσα γέ ἐστιν ἐπὶ σοί, εἰρηνικὸν γενέσθαι τὸ τέλος τοῖς συνελθοῦσι νῦν ἐπισκόποις ἀγωνισάμενος. Τὸ γὰρ συνιέναι μὲν πολλάκις, μηδὲν δὲ πέρας εὐρίσκεσθαι τῶν κακῶν, ἀλλ' αἰεὶ προστιθέναι ταραχῆς ταραχάς, μείζονος τῆς αἰσχύνης, ὃ καὶ αὐτὸς γινώσκεις»¹².

Σε ἐπιστολή ἐκδηλώνει τὴν ἀποστροφή του σὲ συναντήσεις καὶ συνόδους Ἐπισκόπων: «Πάντα σύλλογον φεύγειν ἐπισκόπων, ὅτι μηδεμιᾶς συνόδου τὸ τέλος εἶδον χρηστόν, μηδὲ λύσιν κακῶν μᾶλλον ἐσχηκυῖαν ἢ προσθήκην. Ἄει γὰρ φιλονεικία καὶ φιλαρχία»¹³.

Εἶναι ἀπόλυτος σὲ ἄλλη ἐπιστολή του: «Συνόδους γὰρ καὶ συλλόγους πόρρωθεν ἀσπαζόμεθα, ἐξ οὗ μοχθηρῶν πεπειράμεθα τῶν πολλῶν, οὕτω γὰρ εἰπεῖν μέτριον»¹⁴.

Βεβαίως, ἡ ἐμπειρία τοῦ ἁγίου Γρηγορίου τοῦ Θεολόγου δὲν γενικεύεται καὶ δὲν ἀπολυτοποιεῖται, ἀλλὰ δείχνει ὅτι μία Σύνοδος, γιὰ νὰ εἶναι ἀληθινή καὶ νὰ σέβεται τὸ συνοδικὸ καὶ ἱεραρχικὸ πολίτευμα τῆς Ἐκκλησίας, πρέπει νὰ ἀποτελεῖται ἀπὸ μέλη πού σέβονται τὴν ὅλη Παράδοση τῆς Ἐκκλησίας, τὴν θεολογία καὶ τὴν κανονικότητά της. Οἱ Ἀρχιερεῖς εἶναι φορεῖς τῆς μαρτυρικῆς ἀρχιερωσύνης τοῦ Χριστοῦ, ζοῦν τὸ μυστήριό της κενώσεως τοῦ Χριστοῦ μὲ ὅ,τι αὐτὸ συνεπάγεται, εἶναι διάδοχοι τοῦ θρόνου τῶν Ἀποστόλων καὶ εἶναι, συγχρόνως, μέτοχοι τοῦ τρόπου ζωῆς τους. Γι' αὐτὸ δὲν πρέπει νὰ διακρίνονται ἀπὸ τὰ πάθη τῆς φιλαντίας, τῆς φιλοπρωτίας καὶ τῆς ἐριστικότητος.

Μακαριώτατε Πρόεδρε,

Σεβασμιώτατοι ἅγιοι ἀδελφοί,

Ὁ Χριστὸς σαρκώθηκε, προσέλαβε ἐκουσίως τὸ θνητὸ καὶ παθητὸ σῶμα, χωρὶς τὴν ἁμαρτία, τὸ ὁποῖο θέωσε «ἅμα τῇ προσλήψει» καὶ νίκησε τὸν θάνατο. Καὶ ἡ Ἐκκλησία, πού εἶναι τὸ Σῶμα τοῦ Χριστοῦ, ἐργάζεται στὸν κόσμο, σὲ ἕναν ἰδιαίτερο τόπο καὶ χῶρο, προσλαμβάνει τὶς πολιτισμικὲς παραδόσεις κάθε λαοῦ, πού ἐν πολλοῖς ἐκφράζουν τὴν θνητότητα καὶ παθητότητα τοῦ ἀνθρώπου καὶ τῆς ἀνθρώπινης κοινωνίας, γιὰ νὰ τὶς μεταμορφώση, κυρίως γιὰ νὰ ἀγιασῇ τὸν συγκεκριμένο ἄνθρωπο καὶ νὰ τὸν ὀδηγήσῃ στὴν θέωση καὶ τὸν ἁγιασμό. Ἡ Ἐκκλησία, ὅπως φαίνεται ἀπὸ τὴν ἱστορία της, γιὰ τὴν καλύτερη ὀργάνωσή της προσέλαβε τὸ διοικητικὸ σύστημα τῆς τότε Ρωμαϊκῆς Αὐτοκρατορίας, τὸ προσήρμοσε στὴν δική της θεολογία καὶ ἐκκλησιολογία καὶ ἔτσι συγκροτήθηκε σὲ Ἐνορίες, Ἱερὲς Μονές, Μητροπόλεις, Πατριαρχεῖα, σὲ μιὰ ἱεραρχικὴ διάρθρωση. Καὶ αὐτὸς ὁ τρόπος διοργανώσεως τῆς Ἐκκλησίας,

πού ἐξαγιασθήκε ἀπὸ τοὺς Πατέρες τῶν Οἰκουμηνικῶν Συνόδων πρέπει νὰ γίνεται σεβαστὸς ἀπὸ ὅλους μας.

Αὐτὸς εἶναι ὁ λεγόμενος μυστηριακὸς θεσμὸς τῆς Ἐκκλησίας πού συνιστᾷ τὸ συνοδικὸ καὶ ἱεραρχικὸ πολίτευμά της, πού λειτουργεῖ μέσα ἀπὸ τὴν θεολογία, τὴν ἐκκλησιολογία καὶ τὴν εὐχαριστιολογία της. Ἡ ἐξωτερικὴ ὀργάνωση τῆς Ἐκκλησίας δὲν καταργεῖ τὴν θεολογία της καὶ ἡ θεολογία της δὲν κινεῖται ἀνεξάρτητα ἀπὸ τὴν πνευματικότητά της, τὸ μυστήριό τῆς Πεντηκοστῆς, πού ἔγινε ἅπαξ στὴν ἱστορία, ἀλλὰ ἐπαναλαμβάνεται κάθε φορὰ πού κάποιος φθάνει στὸ ὕψος τῆς Πεντηκοστῆς, δηλαδή τὴν θέωση.

Κατὰ τὴν διάρκεια αὐτοῦ τοῦ βίου ἡ Ἐκκλησία λειτουργεῖ ὡς θεραπευτήριον-νοσοκομεῖο, στὸ ὁποῖο ὑπάρχουν οἱ θεράποντες ἰατροί, τὸ νοσηλευτικὸ καὶ τὸ διοικητικὸ προσωπικὸ, ἀλλὰ καὶ οἱ ἀσθενεῖς πού θέλουν θεραπεία. Αὐτὸ δὲν ἀποκλείει τὸ νὰ ἀσθενήσουν καὶ οἱ ἰατροὶ καὶ τὸ προσωπικὸ της. Ἀπὸ ὅλους αὐτοὺς ἄλλοι θεραπεύονται καὶ ἄλλοι παραμένουν ἀθεράπευτοι. Ὁ τελικὸς ἀπολογισμὸς καὶ ὁ διαχωρισμὸς θὰ γίνῃ κατὰ τὴν Δευτέρα Παρουσία τοῦ Χριστοῦ, σύμφωνα μὲ τὶς παραβολὲς τοῦ Χριστοῦ γιὰ τὸν διαχωρισμὸ τοῦ σίτου ἀπὸ τὰ ζιζάνια (Ματθ. ιγ' 24 κ.ἐξ.) καὶ τὰ καλά ἀπὸ τὰ σαπρὰ ψάρια (Ματθ. ιγ', 47-50). Μερικὲς φορὲς ἡ Ἐκκλησία παρεμβαίνει καὶ ἀπὸ τὴν ζωὴ αὐτὴ μὲ τὰ ἐπιτίμια τῆς ἀκοινωνησίας καὶ τοῦ ἀφορισμοῦ, γιὰ νὰ ὀδηγήσῃ τὰ βαπτισθέντα καὶ χρισθέντα μέλη της σὲ μετάνοια καὶ νὰ προφυλάξῃ τὸ ὑπόλοιπο σῶμα της.

Ἔτσι, αὐτὸ τὸ συνοδικὸ καὶ ἱεραρχικὸ πολίτευμα τῆς Ἐκκλησίας, πού ἀποβλέπει στὴν θεραπεία καὶ τὴν θέωση τῶν ἀνθρώπων, θὰ ἔλθῃ ἡ ὥρα πού θὰ ἀνατραπῇ καὶ ἡ ἱεραρχικότητα θὰ λειτουργήσῃ κάπως διαφορετικὰ, μερικὲς φορὲς ἀντίστροφα. Στὴν Βασιλεία τοῦ Θεοῦ «ἀστήρ... ἀστὲρος διαφέρει ἐν δόξῃ» (Α' Κορ. ιε', 41) καὶ αὐτὴ ἡ δόξα θὰ ἔχῃ σχέση μὲ τὴν προσωπικὴ μέθεξι τῆς Χάριτος τοῦ Θεοῦ ἀπὸ κάθε μέλος τῆς Ἐκκλησίας. Στὸ ἐπίγειο τμῆμα τῆς Ἐκκλησίας λειτουργεῖ τὸ συνοδικὸ καὶ ἱεραρχικὸ πολίτευμα, σύμφωνα μὲ τὸ ἰδιαίτερο ποιμαντικὸ χάρισμα, τὸ ὁποῖο διαιρεῖται σὲ Ἐπισκόπους, Πρεσβυτέρους, Διακόνους, μοναχοὺς, λαϊκοὺς. Ἀλλὰ στὸ οὐράνιο τμῆμα τῆς

Ἐκκλησίας ἡ διάρθρωση θὰ γίνη σύμφωνα μὲ τὴν προσωπικὴ μέθεξι τῆς Χάριτος τοῦ Θεοῦ.

Ὡς Χριστιανοὶ καὶ Κληρικοὶ προσβλέπουμε στὸ οὐράνιο πολίτευμα, κατὰ τὸν λόγον τοῦ Ἀποστόλου Παύλου «τὸ πολίτευμα ἡμῶν ἐν οὐρανοῖς ὑπάρχει», καὶ ἀποβλέπουμε στὴν μέλλουσα πόλη καὶ ὄχι στὴν μένουσα, σύμφωνα μὲ τὸ ἀποστολικὸ χωρίο: «οὐ γὰρ ἔχομεν ὧδε μένουσαν πόλιν, ἀλλὰ τὴν μέλλουσαν ἐπιζητοῦμεν» (Ἐβρ. ιγ', 14).

Στὴν μένουσα πόλη ἰσχύουν οἱ συγκεκριμένοι ἱεροὶ Κανόνες, πού ἔχουν καθορισθῆ ἀπὸ τὶς Οἰκουμενικὰς καὶ Τοπικὰς Συνόδους, μπορεῖ δηλαδὴ κάποιος ἅγιος νὰ μὴ εἶναι οὔτε κἀν Διάκονος. Ὅμως, στὴν μέλλουσα πόλη θὰ λειτουργήσουν

ἄλλοι νόμοι, θὰ ἀνατραπῆ ἐν πολλοῖς τὸ ἐνταῦθα πολίτευμα καὶ δὲν θὰ εἶναι ὑποχρεωτικὸ κάποιος Κληρικὸς νὰ συμμετάσχη στὸ οὐράνιο συνοδικὸ πολίτευμα λόγω τῆς ἱερωσύνης του. Ὅποτε, ἐκεῖ θὰ κυριαρχήσῃ ἡ συνοδικότητα καὶ ἱεραρχικότητα ἄλλης φύσεως, ἄλλης τάξεως, ὅπως τὴν βλέπουμε στὸ βιβλίον τῆς Ἀποκαλύψεως τοῦ Ἰωάννου.

Ὅποιος ἐμπνέεται ἀπὸ αὐτὴν τὴν ἀποκαλυπτικὴ συνοδικότητα καὶ ἱεραρχικότητα θὰ μπορέσῃ νὰ λειτουργήσῃ ἐκκλησιολογικῶς καὶ θεολογικῶς καὶ στὴν ἐπίγεια μορφή τῆς Ἐκκλησίας, γιατί, κατὰ τὸν ἅγιον Μάξιμον τὸν Ὁμολογητὴ, «ὁ μὲν νόμος, σκιὰν ἔχει τοῦ Εὐαγγελίου· τὸ Εὐαγγέλιον, εἰκὼν ἐστὶ τῶν μελλόντων ἀγαθῶν»¹⁵.

ΥΠΟΣΗΜΕΙΩΣΕΙΣ

1. Ἄγ. Νικοδήμου Ἀγιορείτου, *Πηδάλιον*, ἔκδ. Ἀστὴρ καὶ Παπαδημητρίου, Ἀθήνα 1970, σελ. 587.
2. Εἰρηναίου Ἐπισκόπου Λυῶνος, *Ἐλεγχος ψευδωνύμου γνώσεως* (Ἀποσπάσματα) εἰς Βιβλιοθήκη Ἑλλήνων Πατέρων καὶ Ἐκκλησιαστικῶν Συγγραφέων, ἔκδ. Ἀποστολικῆς Διακονίας τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος, Ἀθήνα 1955 σελ. 153.
3. Γρηγορίου τοῦ Παλαμᾶ, ΕΠΕ, τόμ. 2 σελ. 342.
4. Ἄγ. Νικοδήμου Ἀγιορείτου, ἔνθ. ἀνωτ. σελ. 587.
5. Εἰρηναίου, ἔνθ. ἀνωτ., σελ. 155.
6. Ἐνθ. ἀνωτ.
7. Ἐνθ. ἀνωτ.
8. Ἐπιστολὴ τοῦ Ἀλεξάνδρου Ἀλεξανδρείας, τῷ τιμωπᾶτῳ καὶ ὁμοψύχῳ Ἀλεξάνδρῳ εἰς Πρακτικὰ τῶν ἁγίων καὶ Οἰκουμενικῶν Συνόδων, τομ. Α', ἔκδοσις Καλύβης Τιμίου Προδρόμου Ἱερᾶς Σκήτης Ἁγίας Ἄννης, Ἅγιον Ὅρος, ἀχρονολόγητο σελ. 141(229).
9. Γρηγορίου Θεολόγου ἔργα, τόμ. 7ος, ΕΠΕ, Θεσσαλονίκη 1986, σελ. 234.
10. Ἐνθ. ἀνωτ. σελ. 290.
11. Ἐνθ. ἀνωτ. σελ. 232.
12. Ἐνθ. ἀνωτ., σελ. 236-238.
13. Ἐνθ. ἀνωτ. σελ. 230.
14. Ἐνθ. ἀνωτ. σελ. 222.
15. *Φιλοκαλία*, Τόμ. Β', 7, ἔκδ. Παπαδημητρίου, σελ. 66.

Περὶ πληρώσεως τῶν ἕξι (6) θέσεων βοηθῶν Ἐπισκόπων τοῦ Ν. 1951/1991

(Ἀπόσπασμα Εἰσηγήσεως τοῦ Σεβ. Μητροπολίτου Ἡλείας
κ. Γερμανοῦ στὴν Ι.Σ.Ι., 16.11.2009)

Μακαριώτατε ἅγιε Πρόεδρε,
Σεβασμιώτατοι ἅγιοι Σύεδροι,

Ἄφοῦ εὐχαριστήσω τὸν Μακαριώτατον Πρόεδρον καὶ τὰ Μέλη τῆς Διαρκοῦς Ἱερᾶς Συνόδου διὰ τὴν ἀνάθεσιν τῆς εἰσηγήσεως εἰς τὴν ταπεινότητά μου καὶ πάντας ὑμᾶς διὰ τὴν προσοχήν σας, καταθέτω ἐπὶ τοῦ θέματος τούτου τὰ ἑξῆς:

1. Εἰσαγωγικά τινα.

Ἰσχυρίζονται τινες ὅτι ὁ Νόμος 590/1977 Περὶ καταστατικοῦ Χάρτου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος κατήγγησε τὸν ἐκκλησιαστικὸν θεσμόν τῶν Βοηθῶν Ἐπισκόπων. Τοῦτο ὅμως δὲν εἶναι ἀληθές. Διότι ἡ Πολιτεία δὲν νομιμοποιεῖται οὔτε δύναται νὰ εἰσέλθῃ εἰς τὰ ἐσωτερικά τῆς Ἐκκλησίας καὶ νὰ καταργήσῃ βασικὸν ἐκκλησιαστικὸν θεσμόν, πὸν ἀναφέρεται στὴν οὐσία τῆς Ἐκκλησίας καὶ σὸ καθόλου σωτηριολογικὸν καὶ ποιμαντικὸν της ἔργον, ὡς εἶναι ὁ θεσμὸς τοῦ Ἐπισκόπου. Ἀπλῶς διὰ τοῦ 7ου ἄρθρου τοῦ νόμου τούτου κατήγγησε τίς «νενομοθετημένους θέσεις βοηθῶν Ἐπισκόπων ἅμα τῆ καθ' οἰονδήποτε τρόπον κενώσει των».¹

Ἀπόδειξις τούτου εἶναι ὅτι ὅταν ἀργότερα ἡ Ἐκκλησία ἐζήτησε τὴν θέσπισιν θέσεων βοηθῶν Ἐπισκόπων, ἡ Πολιτεία διὰ τοῦ ἄρθρου 13, τοῦ Νόμου 1951/91 θεσπίζει 10 θέσεις βοηθῶν Ἐπισκόπων. Τέσσαρες θέσεις διὰ τὴν Ἱερὰν Ἀρχιεπισκοπὴν Ἀθηνῶν καὶ ἕξι θέσεις διὰ μὴ καθοριζόμενας Μητροπόλεις². Ὡς εἶναι γνωστὸν οἱ τέσσαρες πρώτες ἕξι αὐτῶν ἐπληρώθησαν τὸ 1995. Ὅμως οἱ ἕτερες ἕξι τῶν Μητροπολιτῶν παραμένουν ἀπὸ τότε κενές. Τὴν πληρωσὴν τῶν κενῶν τούτων ἕξι θέσεων βοηθῶν Ἐπισκόπων τοῦ Νόμου 1951/91 ἀπεφάσισεν ἡ ΔΙΣ τῆς Περιόδου 2007-2008 καὶ ἐνέ-

γραψε τὸ θέμα τοῦτο στὰ θέματα τῆς Ἡμερησίας Διατάξεως τῆς ἐκτάκτου Ἱεραρχίας τῆς 24.6.2008. Ἡ Ἱεραρχία διὰ μακρῶν συνεζήτησε τὸ θέμα, ἀπεδέχθη τὴν κανονικότητα τοῦ θεσμοῦ τῶν βοηθῶν Ἐπισκόπων καὶ ἀπεφάσισε νὰ «χωρήσῃ εἰς τὴν πληρωσὴν τῶν ἕξι θέσεων βοηθῶν Ἐπισκόπων τοῦ ἄρθρου 13 παράγραφος 2, τοῦ Νόμου 1951/1991, ἀφοῦ ἐρωτηθῶσιν οἱ Σεβασμιώτατοι Μητροπολίται, ὅπως οἱ βουλόμενοι ὑποβάλωσι τῆ Ἱερᾷ Συνόδῳ αἴτησιν καὶ πρότασιν ... καὶ συνταχθῆ τελικὸς κατάλογος τῶν ἐπιθυμούντων βοηθῶν Ἐπίσκοπον καὶ ἐχόντων τὰς ὑπὸ τοῦ Νόμου προβλεπομένας προϋποθέσεις Σεβ. Μητροπολιτῶν, ὁ ὁποῖος (κατάλογος) θὰ ὑποβληθῆ πρὸς ψήφισιν καὶ τελικὴν ἐπιλογὴν ὑπὸ τῆς τακτικῆς Ἱερᾶς Συνόδου τῆς Ἱεραρχίας τοῦ μηνὸς Ὀκτωβρίου» (Εἰσηγήσις - Ἐνημέρωσις Σεβ. Μητροπολίτου Μαντινείας κ. Ἀλεξάνδρου στὴν Ἱεραρχία τοῦ Ὀκτωβρίου 2008).

Τούτων γενομένων ἡ ΔΙΣ ἐπανέγραψε τὸ θέμα τοῦτο στὰ θέματα τῆς Ἡμερησίας Διατάξεως τῆς τακτικῆς ΙΣΙ τοῦ Ὀκτωβρίου τοῦ αὐτοῦ ἔτους (Συνεδρία 4.10.2008). Μετὰ ἀπὸ μακρὰν συζήτησιν ἰδοῦ ἡ σχετικὴ Πρότασις τοῦ Μακαριωπάτου Προέδρου: «Ἀπὸ τὴν μέχρι τοῦδε συζήτησιν ἐπὶ τοῦ ὡς ἄνω θέματος περὶ τῶν βοηθῶν Ἐπισκόπων, φαίνεται ὅτι διαμορφώνονται δύο κυρίως τάσεις ἢ προτάσεις. Ἡ μία τάσις τοῦ Ἱεροῦ Σώματος εἶναι νὰ ἐφαρμοσθῆ ἡ Ἡμερησία Διάταξις καὶ νὰ προχωρήσωμε σὲ ἐκλογὲς βοηθῶν Ἐπισκόπων, καὶ ἡ ἄλλη τάσις εἶναι νὰ πᾶμε σὲ ἀναβολὴ τοῦ θέματος - ὄχι ἀναβολὴ γιὰ τὴν ἀναβολή...

Ἐπομένως προχωροῦμε εἰς τὴν διαδικασίαν τῆς ψηφοφορίας μυστικῶς καὶ ψηφίζομεν ΝΑΙ, ὅσοι ἐπιθυμοῦμε νὰ προχωρήσωμε εἰς τὴν Η.Δ.

περὶ κατανομῆς θέσεων Βοηθῶν Ἐπισκόπων καὶ ἐκλογῆς αὐτῶν, καὶ ΟΧΙ, ὅσοι ἐπιθυμοῦμε τὴν ἀναβολὴν τοῦ ὡς ἄνω θέματος τῆς Η.Δ. Παρακαλῶ νὰ ἀρχίσῃ ἡ διαδικασία τῆς μυστικῆς ψηφοφορίας. Γενομένης τῆς ψηφοφορίας ἐπὶ 76 ψηφισάντων, εὑρέθησαν 52 ψηφοδέλτια μὲ ὄχι, 23 ψηφοδέλτια μὲ Ναὶ καὶ 1 ψηφοδέλιον Λευκό».

Ἄρα καὶ ἡ πλειοψηφία τῆς Ἱεραρχίας τοῦ Ὀκτωβρίου τοῦ 2008 ἀπεδέχθη τὴν Κανονικότητα τοῦ θεσμοῦ καὶ τοῦ Νόμου 1951/1991 καὶ ἀπλῶς ἐψήφισε τὴν «ἀναβολὴν τῆς συζητήσεως τοῦ θέματος».

Μετὰ ἀπὸ τὴν ἀπόφασιν αὐτὴν τῆς ΙΣΙ, ἡ ΔΙΣ ἀπέστειλε τὸν Φάκελλον εἰς τὴν Νομοκανονικὴν Ἐπιτροπὴν πρὸς σχετικὴν γνωμοδότησιν, ἡ ὁποία μετὰ ἀπὸ συζητήσεις δύο Συνεδριῶν τῆς καὶ διὰ ὀνομαστικῆς ψηφοφορίας ἀπεφάσισεν, ὅτι «ὁ θεσμὸς τῶν βοηθῶν Ἐπισκόπων δὲν εἶναι ἀντικανονικός». (Ἐγγραφοῦν ὑπ' ἀριθμ. Πρωτ. 28/3.6.2009 Νομοκανονικῆς Ἐπιτροπῆς πρὸς ΔΙΣ).

2. Κανονικὰ στηρίγματα τοῦ θεσμοῦ τῶν βοηθῶν Ἐπισκόπων.

Βεβαίως ὁ ὅρος «βοηθοὶ Ἐπίσκοποι» δὲν συναντᾶται εἰς τὴν παλαιὰν Κανονικὴν τάξιν τῆς Ἐκκλησίας μας. Ὅμως ὑπάρχουν ἱεροὶ Κανόνες ποὺ ὁμιλοῦν δι' Ἐπισκόπους ποὺ εἶναι ὑπὸ τὸν κυριάρχην Ἐπίσκοπον· Κανόνες ποὺ ὁμιλοῦν διὰ Ἐπισκόπους ποὺ μετέχουν μὲν τῆς τιμῆς τοῦ ἐπισκοπικοῦ ὀνόματος, ἀλλὰ δὲν ἔχουν ἀρμοδιότητα νὰ χειροτονοῦν Διακόνους καὶ Πρεσβυτέρους χωρὶς τὴν ἄδεια τοῦ Κυριάρχου Ἐπισκόπου· Ὑπάρχουν Κανόνες ποὺ γνωρίζουν Ἐπισκόπους, οἱ ὁποῖοι δὲν εἶναι εἰς τύπον τῶν 12 Ἀποστόλων, ὡς εἶναι ὅλοι οἱ κυριάρχοι Ἐπίσκοποι, ἀλλ' εἰς τύπον τῶν 70 Ἀποστόλων.

Οἱ παραπάνω Ἐπίσκοποι ὀνομάζονται:

- α) Ἐπίσκοποι «ἐν κώμαις».
- β) Ἐπίσκοποι «ἐν χώραις».
- γ) Ἐπίσκοποι «ψιλῶ ὀνόματι» ἢ «τιμῆς ἔνεκεν».
- δ) «Χωρεπίσκοποι».

Τέτοιοι Κανόνες εἶναι ὁ Η' τῆς Α' Οἰκουμενικῆς Συνόδου, ὁ Β' τῆς Δ' Οἰκουμενικῆς Συνόδου, ὁ ΙΔ' τῆς Ζ' Οἰκουμενικῆς, ὁ ΙΓ' τῆς Ἀγκύρας, ὁ ΙΔ' τῆς Νεοκαισαρείας, ὁ Ι' τῆς Ἀντιοχείας, ὁ ΝΖ' τῆς Λαοδικίας. Ἐπίσης ὑπάρχει καὶ ἡ

σχετικὴ κανονικὴ Ἐπιστολὴ τοῦ Μ. Βασιλείου *Πρὸς τοὺς Χωρεπισκόπους*».

Ἐκ τῶν ἀνωτέρω ἱερῶν Κανόνων παραθέτω τὸν Ι' Κανόνα τῆς ἐν Ἀντιοχείᾳ Συνόδου, ὁ ὁποῖος ὁμιλεῖ διὰ τὴν ὑπαρξίν τῶν Ἐπισκόπων τούτων, τὸν τρόπον ἐκλογῆς καὶ χειροτονίας, ἀλλὰ καὶ διὰ τὶς ἀρμοδιότητες αὐτῶν .

«Τοὺς ἐν ταῖς κώμαις, ἢ ταῖς χώραις, ἢ τοὺς καλουμένους χωρεπισκόπους, εἰ καὶ χειροθεσίαν εἶεν ἐπισκόπων εἰληφότες, ἔδοξε τῇ ἁγίᾳ Συνόδῳ εἰδέναι τὰ ἑαυτῶν μέτρα καὶ διοικεῖν τὰς ὑποκειμένας αὐτοῖς Ἐκκλησίας, καὶ τῇ τούτων ἀρκεῖσθαι φρονίδι καὶ κηδεμονίᾳ, καθιστᾶν δὲ Ἀναγνώστας καὶ Ὑποδιακόνους καὶ Ἐφορμιστάς καὶ τῇ τούτων ἀρκεῖσθαι προαγωγῇ· μήτε δὲ Πρεσβύτερον μήτε Διάκονον χειροτονεῖν τολμᾶν δίχα τοῦ ἐν τῇ πόλει Ἐπισκόπου, ἢ ὑπόκεινται αὐτός τε καὶ ἡ χώρα. Εἰ δὲ τολμήσειε τις παραβῆναι τὰ ὀρισθέντα, καθαιρεῖσθαι, αὐτὸν καὶ ἤς μετέχει τιμῆς».

Τέλος ὑπογραμμίζω τὴν ἀπὸ 28.1.2009 κατατεθεῖσαν εἰς τὴν Νομοκανονικὴν Ἐπιτροπὴν ἔγγραφον Γνωμοδότησιν τοῦ εἰδικοῦ περὶ τὰ Νομοκανονικὰ Καθηγητοῦ τῆς Νομικῆς Σχολῆς τοῦ Πανεπιστημίου Ἀθηνῶν καὶ Μέλους αὐτῆς κ. Σπύρου Τρωιάνου, ἔχουσαν οὕτω· «Κατὰ τὴν γνώμην μου, ἡ προηγηθεῖσα τῆς ψηφίσεως τοῦ Ν. 2817/2000 συναίνεσις τῆς Ἱεραρχίας Συνόδου δὲν καταλείπει ἀμφιβολίαν, περὶ τοῦ ὅτι τὸ περιεχόμενον τῆς προπαρτεθείσης παραγράφου 8 τοῦ ἄρθρου 15 τοῦ ὡς ἄνω Νόμου (δηλαδὴ περὶ συστάσεως τριῶν θέσεων βοηθῶν Ἐπισκόπων) δὲν προσκρούει εἰς τοὺς ἱεροὺς Κανόνες».

3. Ἡ κανονικότης τῆς προτάσεως τῶν βοηθῶν Ἐπισκόπων ἀπὸ τὸν Μητροπολίτην ποὺ θὰ τὸν δεχθῆ.

Ὡς πρὸς τὸ ζήτημα ἂν εἶναι ἢ ὄχι κανονικὸν ὁ Μητροπολίτης, ποὺ ζητεῖ νὰ λάβῃ βοηθὸν Ἐπίσκοπον, ἐκεῖνος νὰ προτείνῃ αὐτὸν εἰς τὴν Ἱεραρχίαν πρὸς ψήφισιν, ὅπως τοῦτο ὀρίζει ὁ Νόμος 1951/91, ἡ ἀπάντησις χωρὶς κανένα δισταγμὸν εἶναι θετικὴ. ΝΑΙ, εἶναι κανονικώτατον ὁ ζητῶν βοηθὸν Ἐπίσκοπον Μητροπολίτης, ἐκεῖνος νὰ προτείνῃ αὐτὸν στὴν Ἱεραρχία πρὸς ψήφισίν του. Ὁ Ι' Κανὼν τῆς Ἀντιοχείας ὀρίζει· «Χωρε-

πίσκοπον δὲ γίνεσθαι ὑπὸ τοῦ τῆς Πόλεως ἢ ὑπόκειται Ἐπισκόπου»³.

Ὁ ἅγιος Νικόδημος εἰς τὴν ἐρμηνείαν τοῦ Η' Κανόνος τῆς Α' Οἰκουμενικῆς Συνόδου, γράφει σχετικῶς: «Ὁ Χωρεπίσκοπος λοιπὸν κατὰ τὸν Γ' τῆς Ἀντιοχείας ἐγένετο ἀπὸ τὸν Ἐπίσκοπον τῆς Πόλεως εἰς τὴν ὁποίαν ἦτο ὑποκείμενος καὶ αὐτὸς καὶ ἡ χώρα αὐτοῦ». Καὶ ἐν συνεχείᾳ ἐπεξηγεῖ: «Καὶ ὁ μὲν (ὁ Χωρεπίσκοπος) ὑπὸ Ἐπισκόπου, ὃ ὑπόκειται, καθίσταται, ὁ δὲ (ὁ κυριάρχης) ὑπὸ Μητροπολίτου⁴.

Ὁ δὲ Βαλαμῶν στὴν ἐρμηνεία τοῦ κανόνος τούτου, σημειώνει καὶ τὸ διατὶ πρέπει ἔτσι νὰ γίνε-ται. Λέγει σχετικῶς: «Ἐπεὶ δε τινὲς ἐσπούδαζον ἐξ ἀλαζονείας χειροθεσίαν Χωρεπισκόπου λαμβάνειν ἀπὸ Μητροπολίτου ἢ Πατριάρχου, μὴ ἐπιστρεφόμενοι τῶν ἐγχωρίων Ἐπισκόπων τῆς Πόλεως γίνεσθαι τὸν Χωρεπίσκοπον, ἵνα ὑπόκειται

αὐτῷ καὶ μὴ καταφρονῆ τούτου, ὡς μὴ δεδωκότος αὐτῷ τὴν χειροθεσίαν τοῦ ἀξιώματος»⁵.

Τέλος θέλω νὰ σημειώσω, ὅτι ὁ τρόπος αὐτὸς τῆς πληρώσεως τῶν 6 θέσεων Βοηθῶν Ἐπισκόπων εἶναι καὶ ποιμαντικῶς ὀρθὸς καὶ πρακτικῶς χρήσιμος. Διότι ὁ βοηθὸς Ἐπίσκοπος θὰ εἶναι ὁ πρῶτος καὶ καλύτερος συνεργάτης τοῦ Μητροπολίτου. Ἄρα πρέπει νὰ εἶναι καὶ ὑπ' αὐτοῦ δοκιμασμένος, ἀλλὰ καὶ κατάλληλος διὰ τοὺς σκοποὺς διὰ τοὺς ὁποίους τὸν ζητεῖ καὶ τὸν προσλαμβάνει. Ἔτσι ἀποφεύγονται καὶ τυχὸν ἀσυμφωνίαι με-ταξὺ Μητροπολίτου καὶ βοηθοῦ Ἐπισκόπου.

Ἐπομένως κανονικῶς ἀλλὰ καὶ πρακτικῶς ὀρθῶς ὀρίζεται ὑπὸ τοῦ Νόμου 1951/91, ὅτι ἡ ἐκλογή τῶν βοηθῶν Ἐπισκόπων τοῦ Νόμου τούτου θὰ γίνῃ ἀπὸ τὴν ΙΣΙ μετὰ πρότασιν τοῦ αἰτοῦντος Μητροπολίτου⁶.

ΥΠΟΣΗΜΕΙΩΣΕΙΣ

1. Κατὰ τὴν μαρτυρίαν τοῦ Καθηγητοῦ Σπύρου Τρωιάνου, Μέλους τῆς τότε συσταθείσης ὑπὸ τῆς Πολιτείας Κληρικολαϊκῆς Ἐπιτροπῆς συντάξεως νέου Καταστατικοῦ Χάρτου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος, δὲν ἐκρατήθησαν Πρακτικὰ τῶν συζητήσεων τῆς Ἐπιτροπῆς, ὥστε νὰ γνωρίζωμε σήμερα τοὺς ἀκριβεῖς λόγους τῆς θεσπίσεως αὐτῆς τῆς διατάξεως. Γνώμη μου εἶναι, ὅτι τοῦτο ἔγινε διὰ νὰ μὴ πληρώνωνται οἱ μισθοὶ τῶν βοηθῶν Ἐπισκόπων ἀπὸ τὸ Δημόσιο Ταμεῖο. Τοῦτο στηρίζω καὶ στὸ γεγονός ὅτι οἱ Ἐπίσκοποι τοῦ Νόμου 1951/1991 δὲν λαμβάνουν μισθὸν Ἐπισκόπου, ἀλλὰ τὸν μισθὸν τῆς θέσεως πού εἶχαν πρὸ τῆς ἐκλογῆς τῶν, δηλαδὴ τοῦ Ἱεροκλήρυκος ἢ τοῦ Ἐφημερίου.
2. Ὡς γνωστὸν καὶ μεταγενεστέρως διὰ τῆς παραγράφου 8, τοῦ ἀρθροῦ 15, τοῦ Νόμου 2817/2000 ἐθεσπίσθησαν τρεῖς ἀκόμη θέσεις βοηθῶν Ἐπισκόπων.
3. ΠΗΔΑΛΙΟΝ, σελὶς 412.
4. ΠΗΔΑΛΙΟΝ, σελὶς 135, ὑποσημείωσις 1.
5. Ράλλη - Ποτλῆ, Τόμος Γ', σελὶς 143.
6. Σημειῶνω, ὅτι τὸ ἴδιο ἐπικρατεῖ καὶ εἰς τὴν Ἐκκλησίαν τῆς Κύπρου· Ὁ Μητροπολίτης προτείνει εἰς τὴν Ἱερὰν Σύνοδον τὸν Χωρεπίσκοπόν του καὶ ἐκείνη τὸν ἐκλέγει. Ἴδου πρόσφατον Πρακτικὸν ἐκλογῆς Χωρεπισκόπου: «**Η ΕΚΛΟΓΗ, Η ΧΕΙΡΟΤΟΝΙΑ ΚΑΙ Η ΕΝΘΡΟΝΙΣΙΣ ΤΟΥ ΧΩΡΕΠΙΣΚΟΠΟΥ ΑΡΣΙΝΟΗΣ ΝΕΚΤΑΡΙΟΥ**. Ἡ Ἱερὰ Σύνοδος τῆς Ἐκκλησίας ἡμῶν, συνελθοῦσα εἰς συνεδρίαν τὴν 11ην Σεπτεμβρίου 2008, ἐξέλεξεν εἰσηγήσει τοῦ Σεβ. Μητροπολίτου Πάφου κ. Γεωργίου, ὡς βοηθὸν αὐτοῦ Ἐπίσκοπον, τὸν Ἀρχιμανδρίτην Νεκτάριον Σπύρου ὑπὸ τὸν τίτλον τοῦ Χωρεπισκόπου Ἀρσινόης». Περιοδικὸν ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΒΑΡΝΑΒΑΣ, Σεπτέμβριος - Ὀκτώβριος 2008, σελὶς 517 κ. ἐξ.

Ἡ Ἐκδημία τοῦ Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου
Λαγκαδᾶ κυροῦ Σπυρίδωνος (Τραντέλλη)



Ὁ Σεβ. Μητροπολίτης Λαγκαδᾶ κ. Σπυρίδων (Σωτήριος Τραντέλλης) ἐγεννήθη τῷ 1926 ἐν Θεσσαλονίκῃ. Ἐσοῦδασεν εἰς τὴν Θεολογικὴν Σχολὴν Α.Π.Θ. Διάκονος καὶ πρεσβύτερος ἐχειροτονήθη τῷ 1952. Ὑπηρετήσεν ὡς καθηγητὴς τῶν θρησκευτικῶν εἰς τὴν Μέσσην Ἐκπαίδευσιν, ὡς Στρατιωτικὸς ἱερεὺς, ὡς ἡγούμενος τῆς Ἱ. Μ. Ἁγίας Θεοδώρας Θεσσαλονίκης καὶ ὡς Ἱεροκέρυξ καὶ Πρωτοσύγκελλος τῆς Ἱ. Μητροπόλεως Κασσανδρείας. Μητροπολίτης Λαγκαδᾶ ἐχειροτονήθη 26.6.1967. Ἐξεδήμησεν πρὸς Κύριον τὴν 4.12.2009.

**Ἐπικήδειος Λόγος εἰς τὸν ἀείμνηστον Μητροπολίτην Λαγκαδᾶ
κυρὸν Σπυρίδωνα (1926-2009)**

ὑπὸ Πανοσ. Ἀρχιμανδρίτου Κυρίλλου Μισιακούλη, Ἀρχιγραμματέως τῆς Ἱερᾶς Συνόδου

*«Καὶ κατέπαυσεν Ἰακώβ ἐπιτάσσω
τοῖς αὐτοῦ καὶ ἐξάρας τοὺς πόδας αὐτοῦ
ἐπὶ τὴν κλίνην ἐξέλιπε καὶ προσετέθη
πρὸς τὸν λαὸν αὐτοῦ»
(Γεν. μθ' 33)*

Μακαριώτατε Ἀρχιεπίσκοπε Ἀθηνῶν καὶ πάσης
Ἑλλάδος κ. Ἱερώνυμε, Σεπτὲ Προκαθήμενε τῆς
Ἁγιωτάτης Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος,
Σεβασμιώτατε Ἐκπρόσωπε τῆς Α.Θ.Π. τοῦ Οἰ-
κουμενικοῦ Πατριάρχου κ. Βαρθολομαίου, Μη-
τροπολίτα Ἱερισσοῦ, Ἁγίου Ὁρους καὶ Ἀρδα-
μερίου, κ. Νικόδημε καὶ Τοποτηρητὰ τῆς Ἱερᾶς
Μητροπόλεως Λαγκαδᾶ,
Τιμωτάτη καὶ Πολυσέβαστος Χορεία τῶν Ἁγίων
Ἀρχιερέων,

Πενθηφόροι τῶν εὐλαβεστάτων Πρεσβυτέρων,
Διακόνων, Μοναζόντων καὶ Μοναζουσῶν σύλ-
λογοι,

Ἐξοχώτατοι καὶ Ἐντιμώτατοι Ἐκπρόσωποι τῆς τε
Πολιτικῆς καὶ Στρατιωτικῆς Ἠγεσίας,
Ἀπορφανισθὲν Ποίμνιον τῆς Ἱερᾶς Μητροπό-
λεως Λαγκαδᾶ,

Ἐπιτρέψατε μοι νὰ προσαρμόσω τὸ ἀναφερθὲν
ἀγιογραφικὸν κείμενον ἐπικαίρως ταύτην τὴν
στιγμὴν: «Καὶ κατέπαυσεν ὁ τῆς Ἐκκλησίας ἡμῶν
Ἐπίσκοπος καὶ Μητροπολίτης Λαγκαδᾶ Σπυ-
ρίδων ἐπιτάσσω τοῖς ἐν Λαγκαδᾶ, ταῖς κόμαις
καὶ τοῖς χωρίοις πνευματικοῖς τέκνοις αὐτοῦ καὶ
ἐξάρας τοὺς πόδας αὐτοῦ ἐπὶ τὴν κλίνην ἐξέλιπε
καὶ προσετέθη πρὸς τὸν λαὸν αὐτοῦ».

Ὁ Μητροπολίτης Λαγκαδᾶ κυρὸς Σπυρίδων, ὁ πρῶτος τῆ τάξει Ἀρχιερεὺς καὶ Ἀντιπρόεδρος τοῦ Σεπτοῦ Σώματος τῆς Ἱερᾶς Συνόδου τῆς Ἱεραρχίας τῆς Ἀγιωτάτης Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος, ἐκοιμήθη ἐν Κυρίῳ τὴν μεσημβριάν τῆς 4ης μηνὸς Δεκεμβρίου ἐ.ἔ. μετὰ λαμπρὰν τε καὶ καρποφόρον ἀρχιερατικὴν διακονίαν, διαρκείας τεσσαράκοντα δύο ἐτῶν.

Τούτου «ἡμεῖς οἱ ζῶντες οἱ περιλειπόμενοι» κυκλοῦμεν τὸ σεπτὸν σκῆνωμα καὶ ἀσπαζόμεθα τὴν εἰσέτι εὐλογοῦσαν ἀρχιερατικὴν χεῖρα. Θὰ εἴπω περὶ τοῦ προκειμένου νεκροῦ τοὺς λόγους τοῦ ἁγίου Γρηγορίου τοῦ Θεολόγου· «Πάντα μὲν ἦν καρτερικὸς καὶ κρείττων τοῦ περιβλήματος: τῆ τελευταία δὲ νόσῳ κακοπαθῶν, ἢ τῷ γήρῳ, συνεπέθετο καὶ ταύτῃ χρονία καὶ σφαλερᾶ, τὸ μὲν ἀρρωστήσαι κοινὸν πρὸς τοὺς ἄλλους ἔσχεν ἀνθρώπους· Τοῦτο δέ, οὐκ ἔτι κοινόν, ἀλλὰ σφόδρα ἐκείνου καὶ τοῖς ἄλλοις ἀκόλουθον θαύμασιν ... Ἔστι δὲ ὅτε καὶ ὥρας ὑπὸ μόνῃς ἐρρῶννυτο τῆς λειτουργίας· καὶ ὑπεχώρει τὸ πάθος, ὡσπερ ἐξ ἐντολῆς φυγαδεύομενον». (Γρηγορίου Θεολόγου, Ἐπιτάφιος εἰς τὸν πατέρα).

Ὅμως οὕτως ὁ Θεὸς ἐπέτρειπεν. Καὶ ὅπως «τοῖς ἀνθρώποις ἀπόκειται ἅπαξ ἀποθανεῖν» (Ἐβρ. θ' 27), οὕτω καὶ ὁ Λαγκαδᾶ Σπυρίδων ἐκ τοῦ ἐπιγείου βίου εἰς τὴν οὐράνιον ζωὴν μετετέθη. Ἡμεῖς πάντες γευόμεθα πλέον τοὺς πικροὺς καρποὺς τῆς ἀποστερήσεως τοῦ σεβασμίου πνευματικοῦ πατρὸς καὶ τοῦ προσφιλοῦς ἐν Χριστῷ ἀδελφοῦ. Διατί; Διότι ἐσίγησεν ἢ ἐν τῇ λατρείᾳ τῆς Ἐκκλησίας ὑμνοῦσα τὸν Θεὸν καὶ τέρπουσα τὰς ἀκοὰς τῶν χριστιανῶν στεντορεία φωνὴ τοῦ Ἱεράρχου. Ἐσιώπησε τὸ εὐλαλον στόμα τοῦ κηρυκτικοῦ ἄμβωνος. Ἐσφάλισαν οἱ λαμπεροὶ ὀφθαλμοὶ οἱ ἐκ τοῦ παρόντος τὸ μέλλον τῆς Ἐκκλησίας διοπτρεύοντες. Ἡδράνησεν ὁ κάλαμος γραμματέως τῆς Θεολογίας καὶ τοῦ Λόγου ὀξυγράφου. Ἐπαυσαν οἱ παλμοὶ τῆς καρδίας τῆς κινουμένης ἐπὶ δεκάδας ἐτῶν εἰς πράξεις ἀγάπης καὶ «σπλάγχχνων οἰκτιρῶν». Ἀνεπαύθη ἀπὸ τῶν κόπων, τῶν μόχθων καὶ τῶν πόνων ὁ ἀνύστακτος τῆς Ἐκκλησίας ποιμὴν. Ἀναπεσῶν ἐκοιμήθη ὁ νυχθημερὸν καταπονούμενος τῆς Ἐκκλησίας ὀτρηνρὸς ἐργάτης.

Βαρὺ τὸ πένθος τῆς Ἐκκλησίας. Βαρεία ἢ ἀπώλεια τῆς Ἱεραρχίας. Μεγάλη ἢ ὀδύνη τῶν συγ-

γενῶν καὶ τῶν φίλων. Δακέθυμος ἢ θλίψις τῶν πνευματικῶν τέκνων. Βαθεῖα ἢ πληγὴ τῆς τοπικῆς ταύτης Ἐκκλησίας.

Ὁ θάνατος δὲν θὰ δυνηθῆ νὰ ἀφανίσῃ τὴν αἴγλην τῆς προσωπικότητος τοῦ Μητροπολίτου. Καὶ θεωροῦμεν τὴν πλάκα τοῦ χαίνοντος τάφου ἀνίσχυρον διὰ νὰ καλύψῃ τὴν λάμπην τῆς ἠθικῆς λαμπηδόνης τῆς τροφοδοτηθείσης ἐπὶ πενήκοντα ἐπτὰ ἔτη κατὰ τὴν πορείαν δηλονότι τῆς λαμπρᾶς ἐκκλησιαστικῆς σταδιοδρομίας τοῦ κεκοιμημένου Ἱεράρχου.

Ὁ Μητροπολίτης Λαγκαδᾶ κυρὸς Σπυρίδων Τραντέλλης ἐγεννήθη τὸ 1926 εἰς Θεσσαλονίκην. Γόνος ὑπερπολυτέκνου οἰκογενείας παρηκολούθησε τὰ ἐγκύκλια μαθήματα καὶ τὰς γυμνασιακὰς αὐτοῦ σπουδὰς ἐν Θεσσαλονίκῃ. Ἐν συνεχείᾳ ἐσπούδασε Θεολογίαν εἰς τὸ Ἀριστοτέλειον Πανεπιστήμιον Θεσσαλονίκης.

Τὴν στρατιωτικὴν του θητείαν ἐξεπλήρωσεν ὡς λοχαγὸς ὑπηρετήσας εἰς τὸ Γ' Σῶμα Στρατοῦ καὶ τὸ Κιλκίς.

Διάκονος καὶ Προσβύτερος ἐχειροτονήθη τὸ ἔτος 1952.

Ἐπηρετήσεν ὡς Ἐφημέριος εἰς τὸν Ἱερὸν Ναὸν Ἁγίου Ἰωάννου Χρυσοστόμου Θεσσαλονίκης, ὅπου καὶ ἀνέπτυξε μέγα καὶ πολυσχιδῆς ἔργον ἀγαπώμενος τὰ μέγιστα ἀπὸ τοὺς ἐνορίτας του, ὡς καὶ ἀργότερον εἰς τὸν Ἱερὸν Ναὸν τῆς Ζωοδόχου Πηγῆς Ἐπταλόφου. Διετέλεσεν Ἡγούμενος τῆς Ἱερᾶς Μονῆς Ἁγίας Θεοδώρας Θεσσαλονίκης ἀνακαινίσας αὐτήν.

Ἐπίσης ὑπηρετήσεν ὡς Καθηγητὴς Θεολογίας εἰς Καστορίαν, Ἱεροκῆρυξ καὶ Πρωτοσύγκελλος τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Κασσανδρείας μέχρι τῆς ἐκλογῆς του ὡς Ποιμενάρχου τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Λαγκαδᾶ.

Τὸ ἔτος 1967 ἐξελέγη Μητροπολίτης Λαγκαδᾶ. Τὴν 26ην Ἰουνίου τοῦ ἔτους αὐτοῦ ἐχειροτονήθη Ἐπίσκοπος καὶ τὴν 16ην Ἰουλίου τοῦ ἰδίου ἔτους ἐνεθρονίσθη εἰς τὴν ἱστορικὴν ταύτην Μητρόπολιν τῆς ἠρωτοκόου γῆς τῆς Μακεδονίας.

Εἰς τὴν Ἱερὰν Μητρόπολιν Λαγκαδᾶ, ὡς ὁμολογεῖ ὁ ἱερός κληρὸς καὶ ὁ εὐσεβὴς λαὸς αὐτῆς, μαρτυροῦν δὲ ἀδιαφεύστως τὰ καλὰ ἔργα, ἢ προσφορὰ τοῦ μακαριστοῦ Ἱεράρχου ὑπῆρξε τόσον μεγάλη, ὥστε νὰ εἶναι ὄντως θαυμαστή. Μὲ κύ-

ριον στόχον τὴν καλλιέργειαν ὑγιоῦς ὀρθοδόξου ἐκκλησιαστικοῦ φρονήματος εἰς τὰς συνειδήσεις τῶν χριστιανῶν τοῦ ποιμνίου του, προσέδωκε ἰδιάζουσαν βαρύτητα εἰς τὴν διαμόρφωσιν λειτουργικοῦ, λατρευτικοῦ καὶ τελετουργικοῦ ἤθους εἰς τοὺς ἱερεῖς καὶ τοὺς λοιποὺς συνεργοὺς αὐτοῦ ἐν Κυρίῳ. Ἐμερίμνησεν ὥστε νὰ κηρῦσσεται πάντοτε ὁ Λόγος τοῦ Θεοῦ ἀπὸ τοῦ ἄμβωνος.

Ἀνήγειρε μὲ τὴν βοήθειαν τῶν συνεργατῶν του καὶ τῶν πιστῶν χριστιανῶν τῆς Ἐπαρχίας του Ἱερῶς Ναοῦς, Στέγη Γερόντων, Ἐνευκτήρια Νέων εἰς τὰς Ἐνορίας, νέον Ἐπισκοπεῖον. Ἀνεκαινίσθησαν καὶ ἐλειτούργησαν Ἱερὰ Μοναὶ καὶ Ἱσυχαστήρια. Αἱ Ἐκκλησιαστικαὶ Κατασκηνώσεις, τὸ Διαβαλκανικὸν Κέντρον - Ξενῶν, τὸ Ἱατρεῖον πασχόντων, ὁ Βρεφονηπιακὸς Σταθμὸς, ὁ Ραδιοφωνικὸς Σταθμὸς τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Λαγκαδᾶ, εἶναι οἱ κύριοι καρποὶ τῆς ἀκαταπονήτου καὶ ἱεραποστολικῆς δραστηριότητος τοῦ Μητροπολίτου Σπυριδῶνος.

Καὶ διὰ νὰ εἶπω πάλιν κατὰ τὸν Γρηγόριον τὸν Θεολόγον περὶ τοῦ κεκοιμημένου Ἱεράρχου· «Ἐπεὶ δὲ καὶ μνημόσυνον τῆς ἐκείνου μεγαλοψυχίας ἔδει τῷ βίῳ καταλειφθῆναι, τι μᾶλλον ἔδει ἢ τὸν ναὸν τοῦτον, ὃν Θεῷ τε ἤγειρε καὶ ἡμῖν, ὀλίγα μὲν τῷ λαῷ προσχρησάμενος, τὰ πλείω δὲ οἴκοθεν εἰσενεγκῶν; Ἔργον οὐ σιωπῆς ἄξιον».

Ἄλλ' ἐπειδὴ κατὰ τὴν κρατοῦσαν εἰς τὴν Ὀρθόδοξον Ἐκκλησίαν παράδοσιν, ὁ ἐπίσκοπος δὲν ἀνήκει μόνον εἰς τὴν ἐπισκοπὴν εἰς ἣν ἐξελέγη, ἐχειροτονήθη καὶ κατεστάθη, ἀλλὰ καὶ εἰς τὴν ὅλην Ἐκκλησίαν, ὁ Μητροπολίτης Σπυριδῶν διεδραμάτισε σημαντικώτατον ρόλον εἰς τὴν ἀντιμετώπισιν τῶν σοβαρῶν καὶ κρισίμων ζητημάτων τῆς Ἀγίας ἡμῶν Ἐκκλησίας.

Ὡς μέλος τῆς Διαρκοῦς Ἱερᾶς Συνόδου εἰς πολὺς περιόδους, ὡς μέλος τῆς Ἱερᾶς Συνόδου τῆς Ἱεραρχίας καὶ Συνοδικῶν Ἐπιτροπῶν προσέφερε πολυτίμους ὑπηρεσίας εἰς τὴν ἐνδοποιμαντικὴν ζωὴν τῆς Ἑλλαδικῆς Ἐκκλησίας καὶ τὴν προβολὴν Αὐτῆς. Εἰς τὴν ἀποστολὴν του διέθετε τὸν ὀπλισμὸν τῆς θεολογικῆς γνώσεως, τῆς ἀρχιερατικῆς συνέσεως, τῆς προσηνοῦς σοβαρότητος, τῆς εὐρηματικῆς σκέψεως καὶ τῆς φιλικῆς πρὸς πάντας διαθέσεως. Ὁ Μητροπολίτης Σπυριδῶν ἦτο καὶ ὁ θεολόγος τοῦ σπουδαστηρίου, ὁ μελετητῆς

τῶν Γραφῶν, ὁ ἐρευνητῆς τῆς πατερικῆς σκέψεως καὶ ὁ ἀκάματος Ἱεροκῆρυξ.

Τὸ σημαντικώτατον πάντων εἶναι ὅτι ὁ Λαγκαδᾶ Σπυριδῶν ἠγάπα καὶ ἐλάτρευε τὸν Χριστόν, ἠγάπα καὶ διηκόνει τὴν Ἐκκλησίαν, ἠγάπα τὸ ποιμνίον του καὶ ἐμερίμνα ἀπαύστως ὑπὲρ αὐτοῦ, δι' αὐτὸ καὶ ἀντηγαπάτο ὑπ' αὐτοῦ. Ἡ ἱστορικὴ αὕτη Ἱερὰ Μητρόπολις διὰ τοῦ ἱεροῦ κλήρου καὶ τοῦ εὐσεβοῦς λαοῦ, ἡ Ἐκκλησία τῆς Ἑλλάδος ὅλη διὰ τῶν ἐπιζώντων Ἱεραρχῶν καὶ τῶν λοιπῶν στελεχῶν Αὐτῆς, οἱ συγγενεῖς, οἱ φίλοι καὶ τὰ πνευματικὰ τέκνα θὰ ἐνθυμοῦνται ἐσαεὶ τὸν ἐκλεκτὸν τῆς ποιμνῆς τοῦ Χριστοῦ ποιμένα.

Διότι ὁ ἀοίδιμος Ἱεράρχης, ἵνα ἐπιγραμματικῶς εἶπω, διεκρίνετο διὰ τὸ γνήσιον ὀρθόδοξον φρόνημα αὐτοῦ, διὸ καὶ ὑπὲρ τῆς Ὀρθοδοξίας γραπτῶς τε καὶ προφορικῶς ἐμαρτύρει. Διέθετε θεολογικὴν κατάρτισιν, ἢ ὅποια τοῦ ἐχάριζε λόγον μεστὸν νοημάτων. Εἶχε βαθὺ ἐκκλησιαστικὸν φρόνημα, διὸ καὶ περὶ τῆς Ἐκκλησίας πάντοτε ὠμίλει. Συνεδύαζε τὴν δημιουργικὴν φαντασίαν μὲ τὴν ρεαλιστικὴν προσαρμοστικότητα. Διέθετε ἄριστον λειτουργικὸν ἤθος καὶ ὑποδειγματικὸν τελετουργικὸν ὕφος.

Ἀληθῆς ἱεραργὸς τοῦ κηρυγματικοῦ λόγου ἐπειδὴ προετίμα ὀρθῶς τὸ χριστοκεντρικὸν περιεχόμενον αὐτοῦ. Ἦτο ὁμίλητῆς ἀκριβολόγος μὲ ρητορικὴν γλαφυρότητα. Ἐπίσκοπος θεληματικῶς ἐπ' ἀγαθῷ τῆς Ἐκκλησίας. Ἡ ἐν ταῖς ἐσχάταις ἡμέραις τοῦ βίου αὐτοῦ, μὲ τόσον ἔκδηλα τὰ ἐξωτερικὰ σημεῖα τῆς ἐκ τῆς νόσου σωματικῆς φθορᾶς αὐτοῦ, γιγάντια ἀληθῶς συμμετοχὴ εἰς τὰ καθήκοντα καὶ τὰς ὑποχρεώσεις του ὡς Ἐπισκόπου τῆς Ἐκκλησίας ὑπῆρξε μία ἀδιάφυστος ἐπιβεβαίωσις καὶ τερματικὴ ἐπισφράγισις τῆς ἐξόχου, δυναμικῆς καὶ πληθωρικῆς προσωπικότητος αὐτοῦ.

Ὁ ἱερός οὗτος ἀνὴρ «ἠγωνίσθη τὸν καλὸν ἀγῶνα τῆς πίστεως· ἐπελήφθη τῆς αἰωνίου ζωῆς, εἰς ἣν καὶ ἐκλήθη καὶ ὁμολόγησε τὴν καλὴν ὁμολογίαν ἐνώπιον πολλῶν μαρτυριῶν» (Α' Τιμοθ. στ' 12). Ὁ Μητροπολίτης Λαγκαδᾶ Σπυριδῶν Τραντέλλης ἀνεδείχθη, χάριτι θεία, ἐπίσκοπος ἄξιος καὶ δημόσιος ἀνὴρ σπουδαῖος.

«Καὶ κατέπαυσεν Ἰακώβ ἐπιτάσων τοῖς υἱοῖς αὐτοῦ ... καὶ ἐξέλιπε καὶ προσετέθη πρὸς τὸν λαὸν

αυτοῦ». Καὶ ἡ συνέχεια τῆς μεγαλειώδους σκηνης· «Καὶ ἐπιπεσὼν Ἰωσήφ ἐπὶ πρόσωπον τοῦ πατρὸς αὐτοῦ, ἔκλαυσεν αὐτὸν καὶ ἐφίλησεν αὐτόν».

Ἴδου ὅλοι ἡμεῖς ὡς ἄλλοι Ἰωσήφ, καὶ ὁ Μακαριώτατος Ἀρχιεπίσκοπος Ἀθηνῶν καὶ πάσης Ἑλλάδος κ. Ἰερώνυμος, ἡ πληθὺς τῶν Ἱεραρχῶν, ὁ ἱερός κληρὸς, οἱ ἄρχοντες τοῦ τόπου καὶ τὸ εὐσεβὲς πλήρωμα τῆς τοπικῆς ταύτης Ἐκκλησίας, οἱ φίλοι καὶ οἱ συγγενεῖς «πεσόντες ἐπὶ πρόσωπον τοῦ Μητροπολίτου Σπυριδῶνος, νέου τῆς Ἐκκλησίας πατρός, κλαίοντες αὐτὸν καὶ φιλοῦμεν αὐτὸν εὐλαβῶς».

Καὶ ἐξερχόμενοι τοίνυν λιτανεῦσαι καὶ ἐνταφιᾶσαι τὸ σκήνωμα αὐτοῦ, ἀνάστασιν νεκρῶν προσδοκῶντες, ἐλπίζομεν καὶ πιστεύομεν ὅτι θὰ ἴδωμεν πάλιν τὸν ποιμένα τὸν καλὸν τῆς Ἐκκλησίας, ὡς καὶ πάντας τοὺς προσφιλεῖς κεκοιμημένους. Ἐκεῖ εἰς τὴν ἐπουράνιον καὶ ἀχειροποιήτον νέαν πόλιν, τὴν ἀείφωτον, τὴν κατησφαλισμέ-

νην εἰς τὸν αἰῶνα, τὴν τεθεμελιωμένην ἀδιασείστως, τὴν παρέχουσαν ἄνετον, εὐφρόσυνον διαμονὴν εἰς τοὺς οἰκοῦντας, ἔνθα ὕδωρ ζῶν καὶ καρπὸς τοῦ ξύλου τῆς ζωῆς τρέφουσι τοὺς πολίτας αὐτῆς, οἱ ὅποιοι ἐν ἀμέσῳ ἐπικοινωνία μετὰ τοῦ Θεοῦ καὶ τοῦ ἀρνίου διατελοῦντες, βλέπουν τὸ πρόσωπον αὐτοῦ καὶ λατρεύουν αὐτῷ. «Καὶ ἐξελίψει ἀπ’ αὐτῶν καὶ ἀφ’ ἡμῶν ὁ Θεὸς πᾶν δάκρυον, ἀπὸ τῶν ὀφθαλμῶν αὐτῶν, καὶ ὁ θάνατος οὐκ ἔσται ἔτι, οὔτε πένθος, οὔτε κραυγὴ, οὔτε πόνος οὐκ ἔσται ἔτι· ὅτι τὰ πρῶτα ἀπῆλθον» (Ἀποκ. κα’ 4).

Τίμιε πάτερ καὶ δέσποτα, μὲ τὸ διαβατήριον τῆς πίστεως καὶ τῶν καλῶν ἔργων, τῆς ὑπομονῆς καὶ τῆς ἀγάπης, τῆς μετανοίας καὶ τῆς συμμετοχῆς μέχρι καὶ τῆς τελευταίας ἡμέρας εἰς τὸ Ποτήριον τῆς ζωῆς, πορεύεσαι εἰς τὴν ποθεινὴν πατρίδα.

Αἰωνία Σου καὶ ἄληστος ἡ μνήμη αἰοίδιμε Μητροπολίτα Λαγκαδᾶ Σπυριδῶν!

ΧΡΟΝΙΚΟΝ ΕΠΙΣΚΕΨΕΩΣ

Πρόγραμμα τῆς εἰρηνικῆς ἐπισκέψεως τοῦ Σεβ. Ἀρχιεπισκόπου Καρελίας καὶ πάσης Φιλλανδίας κ. Λέοντος εἰς τὴν Ἐκκλησίαν τῆς Ἑλλάδος

(2-9 Νοεμβρίου 2009)

Δευτέρα 2 Νοεμβρίου 2009

- 15.50 Ἐπιβίβασις τοῦ Σεβασμιωτάτου Προκαθημένου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Φιλλανδίας κ. Λέοντος καὶ τῆς Τιμίας Συνοδείας Αὐτοῦ εἰς τὸν Ἀερολιμένα Ἀθηνῶν διὰ τῆς πτήσεως τῆς Malev Airlines A.Y. 5652.
Ἐπιβίβασις τοῦ ὡς ἄνω Προκαθημένου ὑπὸ τοῦ Μακαριωτάτου Προκαθημένου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος κ. Ἰερωνύμου, τοῦ Ἐπιχωρίου Μητροπολίτου, τοῦ Προέδρου τῆς Συνοδικῆς Ἐπιτροπῆς Διορθοδόξων Σχέσεων, Ἀρχιερέων, Ἐκπροσώπων τῆς Ἑλληνικῆς Πολιτείας, τοῦ ἐν Ἀθήναις Πρέσβεως τῆς Φιλλανδίας καὶ Ἀρμοδίων παραγόντων τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος.
- 16.30 Ἐπίσημος Δοξολογία ἐπὶ τῇ Ἀφίξει τοῦ ὡς ἄνω Προκαθημένου ἐν τῷ Ἱερῷ τῆς Ἁγίας Εἰρήνης ὁδοῦ Αἰόλου.
Παρουσία τοῦ Μακαριωτάτου καὶ Συνοδικῶν Ἀρχιερέων καὶ τῶν Μελῶν τῆς Συνοδικῆς Ἐπιτροπῆς Διορθοδόξων Σχέσεων.
Παρουσία Ἱερέων καὶ τῶν Μοναχικῶν Ἀδελφοτήτων τῆς Ἱερᾶς Ἀρχιεπισκοπῆς Ἀθηνῶν.
Προσφώνησις Ἀρχιεπισκόπου Ἀθηνῶν.
Ἀντιφώνησις Ἀρχιεπισκόπου Φιλλανδίας.
- 17.00 Ἀναχώρησις τοῦ Σεβασμιωτάτου ἐκ τοῦ ὡς ἄνω Ἱεροῦ Ναοῦ καὶ μετάβασις Αὐτοῦ καὶ τῆς Συνοδείας Αὐτοῦ εἰς τὸ Κατάλυμα Αὐτῶν.
- 19.20 Ἀναχώρησις ἐκ τοῦ Καταλύματος δι' Ἀρχιεπισκοπὴν Ἀθηνῶν.
- 19.30 Ἐπίσκεψις τοῦ Σεβασμιωτάτου Ἀρχιεπισκόπου Φιλλανδίας κ. Λέοντος καὶ τῆς Τιμίας Αὐτοῦ Συνοδείας εἰς τὸν Μακαριώτατον Ἀρχιεπίσκοπον Ἀθηνῶν κ. Ἰερώνυμον, ἐν τῇ Ἱερᾷ Ἀρχιεπισκοπῇ Ἀθηνῶν.
20.00 Ἀναχώρησις τοῦ Ἀρχιεπισκόπου Φιλλανδίας ἐκ τῆς Ἱερᾶς Ἀρχιεπισκοπῆς καὶ ἐπιστροφή Αὐτοῦ εἰς Κατάλυμα.
21.00 Δεῖπνον ἐν τῷ Καταλύματι.

Τρίτη 3 Νοεμβρίου 2009

- 09.30 Ἐπιβίβασις τοῦ Προκαθημένου τῆς Φιλλανδικῆς Ἐκκλησίας καὶ τῆς Τιμίας Συνοδείας Αὐτοῦ, εἰς Συνοδικὸν Μέγαρον.
Ἐπιβίβασις τοῦ Προκαθημένου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Φιλλανδίας ὑπὸ τοῦ Γραμματέως τῆς Συνοδικῆς Ἐπιτροπῆς Διορθοδόξων καὶ τοῦ Διευθυντοῦ Ἐθιμοτυπίας τῆς Ἱερᾶς Συνοδοῦ ἐξωθὶ τῆς Αὐλείου Πύλης τῆς Ἱερᾶς Μονῆς Πετράκη.
Ἐπιβίβασις τοῦ Ἀρχιεπισκόπου τῆς Φιλλανδικῆς Ἐκκλησίας ὑπὸ τοῦ Καθηγουμένου καὶ τῆς Ἀδελφότητος τῆς Ἱερᾶς Μονῆς Ἀσωμάτων Πετράκη, ἔσωθεν τῆς ὡς Αὐλείου Πύλης τῆς Μονῆς.
Προσκύνησις τοῦ Σεβασμιωτάτου καὶ τῶν Τιμίων Μελῶν τῆς Συνοδείας Αὐτοῦ ἐν τῷ Καθολικῷ τῆς εἰρημένης Ἱερᾶς Μονῆς.
Προσκύνησις τοῦ Σεβασμιωτάτου καὶ τῶν Τιμίων Μελῶν τῆς Συνοδείας Αὐτοῦ ἐν τῷ Καθολικῷ τῆς εἰρημένης Ἱερᾶς Μονῆς.
Δέησις ἐπὶ τῇ ἀφίξει τοῦ Σεβασμιωτάτου εἰς τὴν Ἱεράν Μονήν.
Προσφώνησις τοῦ Ἰγουμένου. Προσφορὰ δώρου.
Ἀντιφώνησις τοῦ Σεβασμιωτάτου. Προσφορὰ δώρου.

- Μετάβασις τοῦ Σεβασμιωτάτου εἰς τὸ Συνοδικὸν Μέγαρον.
- Ἐποδοχὴ τοῦ Σεβασμιωτάτου Προκαθημένου ἐν τῇ πύλῃ τοῦ Συνοδικοῦ Μεγάρου ὑπὸ τοῦ Ἀντιπροέδρου τῆς Ἱεραῖς Συνόδου, καὶ τῶν Γραμματέων Ἀρχιμ. κ. Μάρκου Βασιλάκη καὶ Ἀρχιμ. κ. Ἰωάννου Καραμούζη.
- Ἐφιξις τοῦ Σεβασμιωτάτου εἰς τὸ Μικρὸν Συνοδικὸν καὶ ὑποδοχὴ Αὐτοῦ ὑπὸ τοῦ Μακαριωτάτου πλαισιουμένου ὑπὸ τοῦ Ἀρχιγραμματέως καὶ τοῦ Β' Γραμματέως τῆς Ἱεραῖς Συνόδου.
- 10.00 Πανοηγυρικὴ Συνεδρία τῆς Ἱεραῖς Συνόδου ἐν τῷ Μικρῷ Συνοδικῷ, καὶ ἐν συνεχείᾳ: Τελετικὴ Εἴσοδος τῶν δύο Προκαθημένων καὶ τῶν μελῶν τῆς Ἱεραῖς Συνόδου καὶ τῶν Συνοδῶν τῆς Αὐτοῦ Σεβασμιότητος εἰς τὸ Μέγα Συνοδικόν.
- Ἐπίσημος Τελετὴ ἐν τῷ Μεγάλῳ Συνοδικῷ. Παρασημοφόρησις τῆς Αὐτοῦ Σεβασμιότητος τοῦ Ἀρχιεπισκόπου Φιλανδίας ὑπὸ τῆς Αὐτοῦ Μακαριότητος τοῦ Ἀρχιεπισκόπου Ἀθηνῶν ἐν τῷ Μεγάλῳ Συνοδικῷ.
- 11.00 Ἐπίδοσις Παρασήμου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος καὶ Δώρων εἰς τοὺς Συνοδοὺς τοῦ Σεβασμιωτάτου ὑπὸ τοῦ Μακαριωτάτου ἐν τῷ Γραφείῳ Αὐτοῦ.
- Προσφορὰ Ἀναψυκτικῶν
- Παρουσίασις τῶν Ἐκκλησιαστικῶν Ὑπαλλήλων τοῦ Συνοδικοῦ Μεγάρου εἰς τὴν Αὐτοῦ Σεβασμιότητα ὑπὸ τοῦ Μακαριωτάτου.
- 12.00 Ἀναχώρησις τοῦ Σεβασμιωτάτου ἐκ τοῦ Συνοδικοῦ Μεγάρου διὰ Ριζάρειον Ἐκκλησιαστικὴν Σχολήν.
- 12.30 Ἐφιξις τοῦ Ἀρχιεπισκόπου Φιλανδίας εἰς τὴν Ριζάρειον Ἐκκλησιαστικὴν Σχολήν.
- Δοξολογία ἐν τῷ Ναῷ τῆς ἐν λόγῳ Σχολῆς. Προσφώνησις τοῦ Προέδρου. Προσφορὰ Δώρου.
- Ἀντιφώνησις τοῦ Σεβασμιωτάτου. Προσφορὰ Δώρου.
- 13.00 Γεῦμα ἐν τῇ Σχολῇ.
- 14.00 Ἀναχώρησις διὰ τὸ Κατάλυμα.
- 19.30 Ἀναχώρησις τοῦ Σεβασμιωτάτου Ἀρχιεπισκόπου Φιλανδίας διὰ Φιλλανδικὴν Πρεσβείαν.
- 20.00 Ἐπίσκεψις τῆς Αὐτοῦ Σεβασμιότητος τοῦ Ἀρχιεπισκόπου Φιλανδίας κ. Λέοντος εἰς τὴν Αὐτοῦ Ἐξοχότητα τὸν Πρόσβυν τῆς Φιλανδίας κ. Erkki Huittinen.
- 20.30 Δεῖπνον πρὸς Τιμὴν τοῦ Σεβασμιωτάτου Ἀρχιεπισκόπου Φιλανδίας κ. Λέοντος παρατεθὲν ὑπὸ τοῦ ὡς ἄνω Πρέσβεως.
- Προσφώνησις Πρέσβεως Φιλανδίας. Προσφορὰ Δώρου.
- Ἀντιφώνησις Ἀρχιεπισκόπου Φιλανδίας. Προσφορὰ Δώρου.
- 21.30 Ἀναχώρησις τοῦ Ἀρχιεπισκόπου Φιλανδίας διὰ τὸ Κατάλυμα.



Στιγμιότυπο ἀπὸ τὴν ὑποδοχὴ τοῦ Σεβ. Ἀρχιεπισκόπου Φιλανδίας κ. Λέοντος στὴ Διαρκῆ Ἱερά Σύνοδο (3-11-2009).

Τετάρτη 4 Νοεμβρίου 2009

- 08.30 Ἀναχώρησις τῶν ὑψηλῶν ἐπισκεπτῶν ἐκ τοῦ καταλύματος πρὸς τὸν Ἄρειον Πάγον τῶν Ἀρχαίων Ἀθηνῶν.
- 09.00 Ἐπίσκεψις τῶν Ὑψηλῶν Ἐπισκεπτῶν εἰς Ἄρειον Πάγον Ἀρχαίων Ἀθηνῶν, ἔνθα ὠμίλησεν ὁ Ἀπόστολος Παῦλος.
Ἐπίσκεψις εἰς τὴν Ἀκρόπολιν τῶν Ἀθηνῶν.
Ἐπίσκεψις εἰς τὸ Μουσεῖον τῆς Ἀκροπόλεως.
- 11.30 Ἐπιστροφή εἰς Κατάλυμα.
- 12.45 Ἀναχώρησις ἐκ τοῦ Καταλύματος διὰ Προεδρικὸν Μέγαρον.
- 13.00 Ἐπίσκεψις τῆς Αὐτοῦ Σεβασμιότητος τοῦ Προκαθημένου τῆς Φιλλανδικῆς Ἐκκλησίας κ. Λέοντος εἰς τὴν Αὐτοῦ Ἐξοχότητα τὸν Πρόεδρον τῆς Ἑλληνικῆς Δημοκρατίας. Συμμετέχουν ὁ Ἀρχιεπίσκοπος Ἀθηνῶν κ. Ἱερώνυμος εἰς Συνοδικὸς Μητροπολίτης τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος, ὁ Ἐπίσκοπος Ἰοάννου κ. Ἀρσένιος, καὶ ὁ Ἱερεὺς Ἰωάννης Λαμπρόπουλος.
Ἀνταλλαγὴ Δώρων.
- 13.30 Ἀναχώρησις ἐκ τοῦ Προεδρικοῦ Μεγαρίου διὰ τὸ Κατάλυμα.
- 14.00 Γεῦμα ἐν τῷ Καταλύματι.
- 17.00 Ἀναχώρησις τῶν Ὑψηλῶν Ἐπισκεπτῶν διὰ τὴν Ἱερὰν Μοῆν Νταῦ Πεντέλης.
- 18.00 Ἐπίσκεψις τῶν Ὑψηλῶν Ἐπισκεπτῶν εἰς τὴν ὡς ἄνω Ἱερὰν Μοῆν.
Τέλεισις τοῦ Ἑσπερινοῦ ἐν αὐτῇ.
Δεῖπνον ἐν τῇ αὐτῇ Ἱερᾷ Μοῆϊ.

Πέμπτη 5 Νοεμβρίου 2009

- 08.45 Ἀναχώρησις ἐκ τοῦ Καταλύματος διὰ Μπενάκειον Μουσεῖον.
- 09.00 Ἐπίσκεψις τοῦ Σεβασμιωτάτου εἰς τὸ ὡς ἄνω Μουσεῖον.
- 10.00 Ἀναχώρησις ἐκ τοῦ ὡς ἄνω Μουσείου διὰ τὸ Κατάλυμα.
- 14.00 Γεῦμα ἐν τῷ Καταλύματι.
Ἀπόγευμα τῆς αὐτῆς ἡμέρας: Ἐλεύθερον
- 20.30 Δεῖπνον ἐν τῷ Καταλύματι.

Παρασκευή 6 Νοεμβρίου 2009

Πρωὶ Ἀναχώρησις διὰ Κέρκυραν.
(Εἰδικὸν Πρόγραμμα καταρτιζόμενον ὑπὸ τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Κερκύρας)

Σάββατον 7 Νοεμβρίου 2009

Ἐπιστροφή ἐκ Κερκύρας περὶ τὴν Μεσημβρίαν.
Δεῖπνον ἐν τῷ Καταλύματι.

Κυριακὴ 8 Νοεμβρίου 2009

- 06.30 Ἐναρξις τοῦ Ὁρθρου τῆς ἡμέρας ἐν τῷ Ἱερῷ Ναῷ Ἁγίου Παντελεήμονος ὁδοῦ Ἀχαρνῶν.
- 07.30 Καταβασίαι.
- 08.30 Ἐναρξις τῆς Θείας Λειτουργίας καθ' ἣν συλλειτουργοῦν οἱ δύο Προκαθημένοι μετὰ Σεβασμιωτάτων Συνοδικῶν Μητροπολιτῶν τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος, ὡς καὶ μετὰ τῶν Τιμίων Κληρικῶν Συνοδῶν τοῦ Προκαθημένου τῆς Φιλλανδικῆς Ἐκκλησίας, καὶ Συνοδικῶν Κληρικῶν τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος, ἐν τῷ ὡς ἄνω Ἱερῷ Ναῷ.
Προσφώνησις Ἀρχιεπισκόπου Ἀθηνῶν.
Προσφορὰ Δώρων.
- 11.00 Μετάβασις εἰς Κατάλυμα.
- 13.00 Ἐπίσημον Γεῦμα παρατεθὲν ὑπὸ τῆς Αὐτοῦ Μακαριότητος τοῦ Ἀρχιεπισκόπου Ἀθηνῶν Κυρίου Ἱερωνύμου πρὸς Τιμὴν τῆς Αὐτοῦ Σεβασμιότητος τοῦ Ἀρχιεπισκόπου τῆς Φιλλανδίας κ. Λέοντος, καὶ τῆς Τιμίας Αὐτοῦ Συνοδείας ἐν τῷ Καταλύματι.
Προσφώνησις Μακαριωτάτου Ἀρχιεπισκόπου.
Ἀντιφώνησις Σεβασμιωτάτου Ἀρχιεπισκόπου.
Δεῖπνον.

Δευτέρα 9 Νοεμβρίου 2009

- Πρωὶ Ἐλεύθερον
- 16.30 Ἀναχώρησις τῶν Ὑψηλῶν Ἐπισκεπτῶν ἐξ Ἀθηνῶν διὰ τῆς Πτήσεως τῆς Malev Airlines A.Y. 5653.

Ὁμιλία τῆς Α. Μακαριότητος τοῦ Ἀρχιεπισκόπου Ἀθηνῶν καὶ πάσης Ἑλλάδος κ. Ἱερωνύμου κατὰ τὴν δοξολογίαν ἐν τῷ ἱ. ναῷ Ἁγίας Εἰρήνης Ἀθηνῶν ἐπὶ τῇ ἀφίξει τοῦ Ἀρχιεπισκόπου Καρελίας καὶ πάσης Φιλλανδίας κ. Λέοντος

(2.11.2009)

Σεβασμιώτατε Ἀρχιεπίσκοπε Καρελίας καὶ πάσης Φιλλανδίας κ. Λέον, Σεβασμιώτατοι καὶ Θεοφιλέστατοι ἅγιοι ἀδελφοί, Εὐλογημένον Ἱερατεῖον, Χριστοῦ Διακονία, Προσφιλέστατε καὶ εὐλογημένε Λαὸ τοῦ Κυρίου.

«Εὐλογημένος ὁ ἐρχόμενος ἐν ὀνόματι Κυρίου»,

Ἡ Χάρις τοῦ Παναγίου Πνεύματος συνήγαγεν ἡμᾶς σήμερον ἐνταῦθα καὶ ἐν πλήρει ἀγαλλιάσει καὶ βαθυτάτῃ συγκινήσει ὑποδεχόμεθα σήμερον ἐνταῦθα εἰς τὴν Καθέδραν τῆς Αὐτοκεφάλου Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος, ἡ Μετριότης ἡμῶν καὶ ἡ περὶ ἡμᾶς τιμία χορεία τῶν ἁγίων Ἱεραρχῶν τῶν συγκροτούντων τὴν Διαρκῆ Αὐτῆς Ἱερὰν Σύνοδον, Ὑμᾶς τὸν Σεβασμιώτατον ἐν Χριστῷ καὶ λίαν ἡμῖν ἀγαπητὸν Ἀδελφόν, τὸν Προκαθήμενον τῆς Αὐτονόμου ἀδελφῆς Ὁρθοδόξου Ἐκκλησίας τῆς Φιλλανδίας, μετὰ τῆς ὁποίας συνδεόμεθα δι' ἀρρήκτων πνευματικῶν δεσμῶν ἀδελφικῆς ἐν Χριστῷ ἀγάπης καὶ φιλίας.

Ἀπευθύνομεν ὅθεν ἐπὶ τῇ ἀφίξει ἡμῶν χαιρετισμὸν ἀγάπης καὶ ἀσπασμὸν ἀδελφικῆς τιμῆς, πρὸς Ὑμᾶς, Σεβασμιώτατε ἀδελφὲ καὶ Συλλειτουργῆ κ. Λέον, καὶ πρὸς τὴν περὶ Ὑμᾶς Τιμίαν Συνοδείαν, τὸν Θεοφιλέστατον Ἐπίσκοπον Γιοένσου κ. Ἀρσένιον καὶ τῶν λοιπῶν ἀγαπητῶν προσώπων, διαβεβαιοῦντες πάντας ὑμᾶς, ὅτι ἡ καρδιά ἡμῶν σκιρτᾷ ἀδυνατοῦσα ἵνα συγκλείσῃ ἐντὸς αὐτῆς τὴν κατακλείζουσαν αὐτὴν ἀνείπωτον εὐφροσύνην, τὴν ὁποίαν προξενεῖ τὸ γεγονός, ὅτι ὁ Χορηγὸς παντὸς ἀγαθοῦ ἠξίωσεν ἡμᾶς σήμερον, ἵνα ὑποδεχθῶμεν τὴν Ὑμετέραν Σεβασμιότητα εἰς τὰς Ἀθήνας, τὸ Ἱερὸν Κέντρον τῆς καθ' ἡμᾶς Αὐτοκεφάλου καὶ Ἀποστολικῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος, γεγονός ὄπερ πιστεύομεν, ὅτι θὰ

αὐξήσῃ ἔτι περαιτέρω τοὺς ἤδη ὑφισταμένους στενοὺς δεσμοὺς ἀμφοτέρων τῶν Ἐκκλησιῶν ἡμῶν.

Ἡ Ἱερά αὕτη Συνάντησις ἐνταῦθα σκοπὸν ἔχει ἵνα δώσωμεν καὶ ἡμεῖς τὴν μαρτυρίαν Ἰησοῦ Χριστοῦ, ὡς ἄγγελοι τοῦ ζωοδόχου μηνύματος ὡς κεχρισμένοι διάδοχοι τῶν Ἀποστόλων καὶ λειτουργοὶ τῆς Καινῆς Διαθήκης τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ.

Δοξάζομεν τὸν Θεόν, διότι σήμερον ἀξιούμεθα νὰ διακηρύξωμεν διὰ μίαν εἰσέτι φοράν, ὅτι ἡ καθ' Ἑλλάδα ἀδελφὴ Ὑμῶν Ἐκκλησία Σᾶς ἀγαπᾷ καὶ στηρίζει τὰς προσπάθειάς Ὑμῶν διὰ τὴν πνευματικὴν πρόοδον ἀλλὰ καὶ τὴν κοινωνικὴν εὐημερίαν τῶν ὀρθοδόξων φιλλανδῶν ἀδελφῶν καὶ πνευματικῶν τέκνων Ὑμῶν.

Ἐν δὲ τῷ προσώπῳ Ὑμῶν ἀξιούμεθα διὰ μίαν εἰσέτι φοράν ἵνα διατρανώσωμεν καὶ τὴν πολλὴν ἀγάπην καὶ τὸν ἀνυπόκριτον σεβασμὸν τῆς Ἀγιωτάτης Ἐκκλησίας ἡμῶν πρὸς τὴν Ἀγιωτάτην Μεγάλην τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησίαν, τὸ Οἰκουμενικὸν Πατριαρχεῖον Κωνσταντινουπόλεως, καὶ τὸν Πρωτόθρονον τῆς Ὁρθοδοξίας Οἰκουμενικὸν Πατριάρχην κ. Βαρθολομαῖον ὑπὸ τὸ Ἱερὸν Ὁμοφύριον τοῦ ὁποίου τυγχάνει καὶ ἡ Αὐτόνομος Ὁρθόδοξος ἀδελφὴ ἡμῶν Ἐκκλησία τῆς Φιλλανδίας, τῆς ὁποίας τὸ πηδάλιον ἐπαξίως κατέχει ἡ Ὑμετέρα Σεβασμιότης.

Σεβασμιώτατε ἀδελφὲ κύριε Λέον!

Ἡ παρουσία Ὑμῶν ἐνταῦθα σήμερον δὲν ἀποτελεῖ μόνον μαρτυρίαν τῆς ἐν Χριστῷ κοινωνίας καὶ ἐνότητος τῶν Ἐκκλησιῶν ἡμῶν, ἀλλὰ σηματοδοτεῖ καὶ τοὺς κοινούς ἀγῶνας καὶ τὴν ὑποχρέωσιν ἣν ἔχομεν, ἵνα ἀπὸ κοινοῦ ἐργασθῶμεν καὶ κοπιᾶσωμεν διὰ τὴν ὑπεράσπισιν καὶ τὴν προβολὴν

τῆς Ἁγίας Ὁρθοδοξίας καὶ τῆς ὀρθοδόξου Πνευματικότητος.

Ἡμεῖς οἱ Ὁρθόδοξοι δὲν ἐπιδιώκομε νὰ προσφέρωμεν εἰς τὸν συνάνθρωπον κυρίως τὰ ὑλικά ἀγαθά, δὲν τὸν καθοδηγοῦμεν εἰς τὸν ἀγῶνα τῆς κατακτήσεως τῶν ἀνέσεων καὶ τῶν ἀπολαύσεων τῆς συγχρόνου τεχνολογίας καὶ ἐπιστημονικῆς ἀναπτύξεως πὺ καθιστοῦν αὐτὸν μαλθακόν, ἀνασφαλῆ καὶ ὑλόφρονα, ἀλλὰ προσφέρωμεν τὴν Βασιλείαν τοῦ Θεοῦ, τὴν ὁποίαν ὅταν βιώνει ὁ χριστιανὸς δὲν ἀπομονώνεται εἰς τὸν ἑαυτὸν του ἀλλὰ ζεῖ μετὰ καὶ διὰ τὸν πλησίον αὐτοῦ.

Χρέος ἱερὸν καὶ ἐπιτακτικὴ εὐθύνη ὅλων ἡμῶν τῶν Ὁρθοδόξων εἶναι σήμερον κατ' αὐτὴν τὴν ταραγμένην ἐποχὴν τῆς προσπαθείας τῆς ἀποχριστιανοποιήσεως τῶν κοινωνιῶν καὶ τῆς καταργήσεως τῶν ἱερῶν παραδόσεων, ἃς παρελάβομεν ὑπὸ τῶν προγόνων ἡμῶν, νὰ παραμείνωμεν σταθεροὶ καὶ ἀκλόνητοι εἰς τὰς ἐπιταγὰς τοῦ Ἱεροῦ Εὐαγγελίου, προκειμένου ἵνα βοηθήσωμεν τὰς κοινωνίας τῶν ἀνθρώπων εἰς τὸν ἀγῶνα τῆς καταλλαγῆς καὶ τῆς εἰρήνης.

Ἐν τοιαύταις σκέψεσι Σεβασμιώτατε Ἁγιε Ἀδελφὲ Ἀρχιεπίσκοπε Καρελίας καὶ πάσης Φιλανδίας κύριε Λέον, ὑποδεχόμεθα Ἑμᾶς καὶ τὴν Τιμίαν Συνοδείαν Ἑμῶν καὶ ἐκφράζομεν διὰ μίαν εἰσέτι φορὰν τὴν χαρὰν καὶ τὴν ἱκανοποίησιν ἡμῶν διὰ τὴν εὐλογίαν ταύτην τοῦ Θεοῦ, ἵνα συναναστραφῶμεν μεθ' Ἑμῶν ἐνταῦθα ἐκ τοῦ σύνεγγυς.

Ἐπιφυλασσόμεθα δὲ ἵνα ἐκδιπλώσωμεν τὰ πλούσια συναισθήματα τῆς ἡμετέρας καρδίας καθ' ὅλον τὸν χρόνον τῆς ἐνταῦθα Εἰρηνικῆς Ἑμῶν Ἐπισκέψεως.

Ἐμπλεοὶ ἱερῶν αἰσθημάτων, εὐχόμεθα ὀλοθύμως, ὅπως ὁ Κύριος τῶν Δυνάμεων χαρίζῃ εἰς τὴν Ἑμετέραν Σεβασμιότητα ὑγιείαν καὶ πᾶν ἀγαθόν, στερεοῖ δὲ καὶ προάγῃ τὸν ἱερὸν κληρὸν καὶ τὸν εὐσεβῆ Ὁρθόδοξον Φιλανδικὸν Λαὸν εἰς πᾶσαν προκοπὴν καὶ εἰς πᾶν θεοφιλὲς ἔργον.

Ὡς εὖ παρέστητε, Σεβασμιώτατε Ἀδελφὲ καὶ Συλλειτουργέ, μετὰ τῆς Τιμίας καὶ Σεβασμίας Συνοδείας Ἑμῶν καὶ εἴησαν αἱ ἡμέραι τῆς ἐνταῦθα διαμονῆς Ἑμῶν εὐφρόσυνοι καὶ ὑγιεῖναι, πεπληρωμένοι χαρᾶς καὶ ἀγαλλιάσεως.

Ἀντιφώνησις τοῦ Ἀρχιεπισκόπου Καρελίας καὶ πάσης Φιλλανδίας κ. Λέοντος κατὰ τὴν δοξολογία στὸν Ἱερὸ Ναὸ Ἁγίας Εἰρήνης

(2.11.2009)

Μακαριώτατε, Σεβασμιώτατοι Ἀρχιερεῖς,

Μακαριώτατε, σᾶς εὐχαριστῶ ἐκ βάθους καρδίας γιὰ τὴν πρόσκλησή σας νὰ ἐπισκεφθῶ τὴν Ἑλληνική Ἐκκλησία ἀλλὰ καὶ τὴν τιμητική διάκρισή μου πού μου ἀπονέμεται. Πιστεύω ὅτι ἡ διάκριση αὐτὴ δὲν ἀπευθύνεται μόνο σὲ μένα προσωπικά ἀλλὰ σὲ ὁλόκληρη τὴ Φιλλανδικὴ Ὁρθόδοξη Ἐκκλησία.

Πιστεύω καὶ εὐχομαι ὅτι ἡ ἐπίσκεψή μας ἐδῶ νὰ ἐνδυναμώσει τὶς σχέσεις τῶν Ἐκκλησιῶν μας, τῶν ἱερέων καὶ τῶν λοιπῶν μελῶν τῶν Ἐκκλησιῶν μας. Ἡ ἱστορία τῶν Ἑλλήνων καὶ τῶν Φιλλανδῶν ἔχει πολλὲς ὁμοιότητες καὶ ἔτσι ἔχουμε νὰ δώσουμε πολλὰ ὁ ἓνας στὸν ἄλλο.

Ἡ Ἑλλάδα καὶ ἡ Φιλλανδία εἶναι χώρες σύνορο μεταξύ Ἀνατολῆς καὶ Δύσης. Οἱ πατρίδες μας ἦταν στὸ πέρασμα τῶν αἰῶνων κάτω ἀπὸ τὴν κατοχὴ τῶν γειτόνων εἴτε ἀπὸ τὴν Ἀνατολὴ εἴτε ἀπὸ τὴ Δύση. Κατὰ τὴ διάρκεια τοῦ δευτέρου παγκοσμίου πολέμου ἡ Φιλλανδία ἔχασε τὰ ἐδάφη τῆς Καρελίας. Ἀποτέλεσμα πολλὲς ἐνορίες καὶ μοναστήρια τῶν περιοχῶν ἐκείνων νὰ ὀδηγηθοῦν στὴν προσφυγιά. Ἡ χώρα σας ἦταν ἐπὶ ἑκατοντάδες χρόνια ὑπὸ ὀθωμανικὴ κατοχὴ καὶ ὑποδέχθηκε καὶ ἐγκατέστησε ἀπεριόριστο ἀριθμὸ προσφύγων τῆς Μικρᾶς Ἀσίας στὶς ἀρχὲς τοῦ περασμένου αἰώνα. Σὲ παρόμοια θέση βρέθηκε ἡ Φιλλανδία μὲ τοὺς πρόσφυγες τῆς Φιλλανδίας, τὴν ἐγκατάστασή τους καὶ τὴν δημιουργία τῶν περισσότερων σημερινῶν ἐνοριῶν. Οἱ δυσκολίες τῶν γενιῶν ἐκείνων ἀποτυπώνονται ζωντανὰ στὰ λόγια τοῦ Ἀποστόλου Ἰακώβου «Μακάριος ἀνὴρ ὃς ὑπομένει πειρασμόν· ὅτι δόκιμος γενόμενος λήψεται τὸν στέφανον τῆς ζωῆς, ὃν ἐπηγγείλατο ὁ Κύριος τοῖς ἀγαπῶσιν αὐτόν».

Παρόλο πού οἱ ἀπώλειες ἦταν γιὰ τὴν Φιλλανδία τεράστιες καὶ σκληρές, τώρα μπορούμε νὰ ποῦμε ὅτι μᾶς ἔφεραν τὴν εὐλογία τοῦ Θεοῦ. Ἡ ἁγία ὀρθόδοξη πίστη ὡς ἀποτέλεσμα τοῦ πολέμου ἦταν νὰ διαδοθεῖ σὲ ὅλα τὰ μῆκη καὶ πλάτη τῆς

χώρας καὶ ἡ ἐπιρροή τῆς Ἐκκλησίας παρόλο τὸ μικρὸ ἀριθμὸ τῆς νὰ εἶναι σημαντική. Τὰ μέλη πού προσέρχονται στοὺς κόλπους τῆς Ἐκκλησίας μας κατὰ τὰ τελευταῖα χρόνια αὐξήθηκαν.

Ἡ Ἑλλάδα γιὰ τοὺς Φιλλανδοὺς ὀρθοδόξους εἶναι ἰδιαίτερη χώρα γιὰ πολλοὺς λόγους. Κάθε χρόνο μεμονομένα μέλη καὶ ὀμάδες τῶν ἐνοριῶν πραγματοποιοῦν στὴν Ἑλλάδα προσκυνηματικά ταξίδια. Μὲ τὴν εὐλογία σας, Μακαριώτατε, καὶ τῆς Ἁγίας Ἱερᾶς Συνόδου πολλοὶ Φιλλανδοὶ ἔχουν σπουδάσει Θεολογία καὶ τὴ Νέα Ἑλληνικὴ γλώσσα. Γι' αὐτὸ θὰ ἤθελα νὰ σᾶς ἐκφράσω ἓνα μεγάλο εὐχαριστῶ. Ὡς ἀνταπόδοση Ἑλληνες σπουδαστὲς φοίτησαν στὴ θεολογικὴ σχολὴ τοῦ πανεπιστημίου τοῦ Joensuu.

Οἱ ἐπίσημες καὶ ἀνεπίσημες ἐπισκέψεις μεταξύ τῶν Ἐκκλησιῶν μας, προάγουν ὄχι μόνο τὶς σχέσεις μας σὲ προσωπικὸ ἐπίπεδο, ἀλλὰ καὶ περαιτέρω τὶς σχέσεις ὀρθοδόξων καὶ τῶν δύο χωρῶν. Σὲ αὐτὸ τὸ σημεῖο θὰ μπορούσα νὰ ἀναφέρω τὰ λόγια τοῦ Ἁγίου καὶ Εὐαγγελιστοῦ Ἰωάννου «...δὲ ἐν τῷ φωτὶ περιπατῶμεν, ὡς αὐτὸς ἐστὶν ἐν τῷ φωτὶ, κοινωνίαν ἔχομεν μετ' ἀλλήλων...» (Α' Ἰωάν. 1,7α) Τὸ φῶς αὐτὸ εἶναι γιὰ ἐμᾶς κοινὸ. Τὸ χριστιανικὸ ὀρθόδοξο φῶς, τὸ ὁποῖο μᾶς δίνει δύναμη στὴ ζωὴ μας, βοήθεια καὶ πνευματικὴ ὑπόσταση, ἀλλὰ πάνω ἀπὸ ὅλα ἐλπίδα γιὰ σωτηρία.

Ἡ Ὁρθόδοξη Ἐκκλησία ἐκπροσωπεῖ στὴ Φιλλανδία μιὰ μικρὴ μειονότητα. Καὶ αὐτὸ μόνο, ὅτι εἴμαστε στὴ χώρα μας θρησκευτικὴ μειονότητα, μᾶς προτρέπει νὰ βρισκόμαστε σὲ ἐπαφὴ μὲ τὶς ἀδελφὲς Ἐκκλησίες. Μεταξὺ μας οἱ Ἐκκλησίες ἔχουμε πολλὲς ὁμοιότητες, καὶ αὐτὰ τὰ ὁποῖα μεταξὺ μας δὲν εἶναι κοινὰ μποροῦν ἐὰν θέλουμε νὰ ἔχουν παιδαγωγικὸ ρόλο καὶ γιὰ τὶς δύο πλευρές. Μετὰ τὴ μελέτη τοῦ προγράμματος τῆς ἐπισκέψεώς μου, εἶμαι σίγουρος ὅτι τὸ ταξίδι μας ἐδῶ θὰ ἀποτελέσει μιὰ θεολογικὴ καὶ πνευματικὴ διδακτικὴ ἐμπειρία.

Προσφωνήσις τοῦ Μακαριωτάτου κατὰ τὴν ἐν τῇ Ἱερᾷ Συνόδῳ ὑποδοχὴν τοῦ Σεβ. Ἀρχιεπισκόπου Καρελίας καὶ πάσης Φιλλανδίας κ. Λέοντος

(3.11.2009)

Σεβασμιώτατε καὶ λιαν ἀγαπητὲ ἐν Χριστῷ ἀδελφέ, Ἀρχιεπίσκοπε Καρελίας καὶ πάσης Φιλλανδίας, κ. Λέον,

Ἔχομεν οἱ σὺν ἐμοὶ Σεβασμιώτατοι Μητροπολίται - Μέλη τῆς Ἁγίας καὶ Ἱερᾶς Συνόδου - καὶ ἡ ἡμετέρα ταπεινότης, τὴν ἐξαιρετικὴν χαρὰν καὶ τιμὴν νὰ ὑποδεχόμεθα σήμερον εἰς τὸν ἐπισημότατον τοῦτον τόπον τῆς ἐν Ἑλλάδι ἀγιωτάτης Ὁρθοδόξου τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησίας τὴν Ἑμετέραν Θεοτίμητον Σεβασμιότητα, τὸν διαπρεπῆ πρωθυεράρχην καὶ δεξιὸν οἰακοστρόφον τῆς ἀγιωτάτης ἐν Φιλλανδίᾳ Ἐκκλησίας, μιᾶς Ἐκκλησίας, ἡ ὁποία ἀπὸ τοῦ ἔτους 1923 ἀποτελεῖ σέμνωμα καὶ καύχημα τῆς Μεγάλης τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησίας, ὡς μία τῶν αὐτονόμων Ἐκκλησιῶν τῶν ἀνηκουσῶν εἰς τὸ κλίμα Αὐτῆς καὶ ἡ δευτέρα ἐπίσημος Ἐκκλησία τοῦ κράτους τῆς Φιλλανδίας.

Ἀναφωνοῦμεν μετὰ τοῦ ὕμνου: «Σήμερον ἡ Χάρις τοῦ Παναγίου Πνεύματος ἡμᾶς συνήγαγε». Ὅντως, τὸ Πνεῦμα τὸ Ἅγιον, ἐν ἡμέρᾳ τῆς Ἁγίας Πεντηκοστῆς, κατελθὼν ἐπὶ τοὺς ἁγίους καὶ πανευφήμους Ἀποστόλους, ἀνέτρεψε μὲν τὴν κατάραν τῆς Βαβέλ καὶ εἰς ἐνότητα πάντας ἐκάλεσε τοὺς αὐτοὺς ὀρθῶς πιστεύοντας Φίνας καὶ Ἑλληνας καὶ τοὺς λοιπούς, αἰεὶ δ' ἡμῖν συμπαραμένον φωτίζει καὶ στηρίζει καὶ ἀγιάζει τὰς ψυχὰς ἡμῶν, ὀδηγοῦν εἰς τὴν ἀλήθειαν τῆς Ὁρθοδόξου Πίστεως, ἢ χάριτι Αὐτοῦ κατέχομεν καὶ δι' ἧς σωζόμεθα.

Σὰς ὑποδεχόμεθα εἰς τὰ ἅγια χόματα τῆς Πατρίδος ἡμῶν, ἅτινα ἐποτίσθησαν διὰ τῶν τιμίων αἱμάτων τῶν Χριστὸν ὁμολογούντων μαρτύρων καὶ νεομαρτύρων τῆς πίστεώς μας, ὅπως ἀκριβῶς συνέβη καὶ εἰς τὴν Πατρίδα τῆς Ἑμετέρας Σεβασμιότητος, τὴν Φιλλανδίαν, ἡ ὁποία κατὰ τὸν 11ον αἰῶνα ἐδέχθη τὰ σπέρματα τῆς ἁγίας καὶ ἀμωμήτου Ὁρθοδόξου Πίστεως. Μεταξὺ τῶν εὐλογημένων σπορέων τοῦ Λόγου τοῦ Θεοῦ τὴν ἐποχὴν ἐκείνην εἰς τὴν Καρελίαν ὑπῆρξεν καὶ ὁ ἕλλην μο-

ναχὸς καὶ ἰδρυτὴς τῆς Ἱερᾶς καὶ ἱστορικῆς Μονῆς Βάλαμο, Ἅγιος Σέργιος. Οἱ Ὁρθόδοξοι Καρελιανοί, ἀποδεχόμενοι τὴν ἀλήθειαν τοῦ Χριστοῦ, παρὰ τὰς ἐκ τῶν ποικίλων πολέμων ἐρημώσεις καὶ ἐκ μέρους τῶν ἑτεροδόξων ἀπηνῶν διωγμῶν, ἔμειναν στερεῶς ἀμετακίνητοι εἰς αὐτὴν, προτιμήσαντες ὅπως ἀναλώσωσι τὸ αἷμα τῶν ὑπὲρ τοῦ Χριστοῦ παρὰ ἀρνούμενοι Αὐτόν, νὰ ἐπιτύχουν πρόσκαιρον μισθαποδοσίαν. Τοιοῦτοτρόπως ἡ Ἁγία μας Ὁρθοδοξία ἔφθασε καὶ ἐστερεώθη εἰς τὰ πλέον βόρεια σύνορα τῆς Εὐρωπαϊκῆς ἡπείρου.

Τῷ ὄντι, χάρις εἰς τὰς προσευχὰς καὶ τοὺς πόρους τῶν τῆς Ὁρθοδόξου πίστεως ἡμῶν κοινῶν Μαρτύρων καὶ Ὁμολογητῶν, ἐκαλλιεργήθη ἡ ἐκ τῆς ἀθεΐας καὶ εἰδωλομανίας ἐκχερσωμένη γῆ μας. Χάρις εἰς τὰ αἵματα αὐτῶν, τὸ δένδρον τῆς ἁγίας ἡμῶν Ἐκκλησίας ἠπλώσε τὰς ἀναδενδράδας αὐτοῦ καὶ ἐκάλυψε τὰ ὄρη τοῦ Θεοῦ εἰς ὅλα τὰ πλάτη τῆς γῆς. Χάρις εἰς τοὺς εὐχύμους τοῦ δένδρου τούτου καρπούς, ποικίλοι καὶ διαφορώτατοι λαοὶ ἀπὸ τῶν μακρῶν τῆς ἀρχαιότητος αἰῶνων καὶ ἕως τῆς σήμερον ὕμνοῦμεν «ἐν ἐνὶ στόματι καὶ μιᾷ καρδίᾳ» «τὰ ἐλέη τοῦ Μεγάλου Θεοῦ καὶ Σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ».

Σὰς εὐχαριστοῦμεν διὰ τὴν μεγίστην χαρὰν, τὴν ὁποίαν μας ἐδώκατε, ἀποδεχθέντες τὴν πρόσκλησιν ἡμῶν, ὅπως ἐπισκεφθῆτε τὴν ἁγίαν ἡμῶν Ἐκκλησίαν καὶ τὴν εὐλογημένην ταύτην εὐκαιρίαν ἵνα ἀπολαύσωμεν τῆς μεθ' Ἑμῶν ἐν πνεύματι ἀγάπης Χριστοῦ, ἀδελφικῆς συναναστροφῆς. Δι' ὃ καὶ ἀναφωνοῦμεν: «Εὐλογημένος ὁ ἐρχόμενος ἐν ὀνόματι Κυρίου».

Τέλος, Σεβασμιώτατε, ἐπιτρέψατε μοί, κατὰ Συνοδικὴν Ἀπόφασιν, νὰ ἐπιδώσω εἰς Ἑμᾶς τὸν Μεγαλόσταυρον τοῦ Ἁγίου Ἀποστόλου Παύλου, εἰς ἀναγνώρισιν πάντων ὅσα ἔχετε ἐπιτελέσει ὑπὲρ τῆς ἐν Φιλλανδίᾳ Ὁρθοδόξου Ἐκκλησίας καὶ δι' αὐτῆς ὑπὲρ τῆς ἀνὰ τὴν Οἰκουμένην Ὁρθοδοξίας.

Ὁμιλία τοῦ Μακαριωτάτου Ἀρχιεπισκόπου Ἀθηνῶν
καὶ πάσης Ἑλλάδος κ. Ἱερωνύμου κατὰ τὴν Θεϊαν Λειτουργίαν
ἐν τῷ ἱερῷ ναῷ Ἁγίου Παντελεήμονος Ἀθηνῶν*

(8.11.2009)

Σεβασμιώτατε καὶ λίαν ἀγαπητὲ ἐν Χριστῷ ἀδελ-
φὲ
Ἀρχιεπίσκοπε Καρελίας καὶ πάσης Φιλλανδίας κ.
Λέον,
Σεβασμιώτατοι καὶ Θεοφιλέστατοι ἅγιοι ἀδελφοί,
Εὐλογημένον Ἱερατεῖον,
Χριστοῦ Διακονία,
Προσφιλέστατε καὶ εὐλογημένε Λαὲ τοῦ Κυρίου.

Μετὰ βαθυτάτης συγκινήσεως σήμερον ἐπιτε-
λοῦμεν τὸ Μέγα Μυστήριον τῆς πίστεως ἡμῶν, τὴν
Θεϊαν Εὐχαριστίαν καὶ συλλειτουργοῦμεν ὁ Σε-
βασμιώτατος Ἀρχιεπίσκοπος Καρελίας καὶ πάσης
Φιλλανδίας κ. Λέον, ἡ ἡμετέρα Μετρούπολις καὶ οἱ
λοιποὶ ἀδελφοὶ Ἀρχιερεῖς καὶ πατέρες εἰς τὸν Πα-
νίερον τοῦτον Ναὸν τῆς εὐλαβείας τῆς πίστεως
ἡμῶν πρὸς τὸν Ἐνα καὶ Ἀληθινὸν ἐν Τριάδι Θε-
όν, προκειμένου ἵνα ἐν τῇ κοινῇ ταύτῃ ἱερουργίᾳ
ζήσωμεν τὴν ἐν Χριστῷ ζῶσαν καὶ τελείαν Ἐνότη-
τα τῶν ἀνὰ τὴν Οἰκουμένην Ὁρθοδόξων χρι-
στιανῶν.

Ἡ Ἁγία τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησία εἶναι μία, ἁγία,
καθολικὴ καὶ ἀποστολικὴ καὶ ἅπαντες οἱ ἀνήκο-
ντες εἰς αὐτὴν εἴμεθα ἐν ἀδελφικῇ ἀγάπῃ ἠνωμέ-
νοι διὰ τῆς κοινῆς πίστεως, διὰ τῆς κοινῆς λατρεί-
ας, διὰ τοῦ κοινοῦ τρόπου ζωῆς καὶ τῶν κοινῶν
παραδόσεων.

Αὐτὴν τὴν ἐνότητα ἐσφράγισε, σήμερον, ἡ ζῶσα
παρουσία τοῦ Ἀρχηγοῦ τῆς Πίστεως ἡμῶν Ἰησοῦ
Χριστοῦ κατὰ τὴν τέλεσιν τοῦ Ἱεροῦ Μυστηρίου
τῆς Θεϊας Εὐχαριστίας ἐν τῷ φρικτῷ θυσιαστη-
ρίῳ, αὐτοῦ τοῦ Πανσέπτου Ἱεροῦ Ναοῦ.

Οἱ πόδες ἡμῶν ἔστησαν ἐνώπιον αὐτοῦ τοῦ Θυ-

σιαστηρίου καὶ ἐδεήθημεν ἐκτενωῶς, ἐν ἐτέραις μὲν
γλώσσαις ἀλλ' ἐν ἐνὶ στόματι καὶ μιᾷ καρδίᾳ, ὑπὲρ
τῶν πιστῶν τέκνων τῆς ἁγίας Καθολικῆς Ὁρθοδό-
ξου Ἐκκλησίας, τῆς ἀπὸ περάτων ἕως περάτων
τῆς Οἰκουμένης, ἀλλὰ καὶ ὑπὲρ τῶν ἰδίων προβά-
των, τουτέστι τῶν χριστεπωνύμων ποιμνίων τῶν
Ὁρθοδόξων Ἐκκλησιῶν ἡμῶν τῆς Φιλλανδίας
καὶ τῆς Ἑλλάδος.

Ταῦτα δὲ πάντα ἐν τῇ ἐπισκιαζούσῃ ἡμᾶς, ὡς
κανονικοῦς διαδόχους τῶν Ἁγίων Ἀποστόλων,
διὰ τῆς ἐκείνων Ἀποστολικῆς Διαδοχῆς καὶ χειρο-
τονίας ἡμῶν, Χάριτι τοῦ Παναγίου Πνεύματος, δι'
ἧς κατέστημεν Ποιμένες καὶ Ποδηγῆται τοῦ λα-
οῦ τοῦ Θεοῦ, πρὸς οἰκοδομὴν καὶ σωτηρίαν
αὐτῶν, μεταλαμβάνοντες τῶν Ἀχράντων Μυστηρίων,
ἦτοι τοῦ Σώματος καὶ τοῦ Αἵματος τοῦ Χριστοῦ,
ἐκ τοῦ Ἐνὸς Ἄρτου καὶ τοῦ Ἐνὸς Ποτηρίου τῆς
Καινῆς Διαθήκης, τῆς κοινῆς ἡμῶν πίστεως καὶ
τῆς ἐνούσης ἡμᾶς ἀδιαπτώτου ἀγάπης.

Εὐλογητὸς ὁ Θεός, ὁ στερεώσας ἡμᾶς ἐν τῇ ἐνό-
τητι ταύτῃ καὶ ὀδηγήσας τὰς καρδίας ἡμῶν, ἵνα
ἀγαπῶμεν ἀλλήλους, καθὼς Οὗτος ἠγάπησεν
ἡμᾶς.

Τιμῶντες σήμερον τὴν μνήμην τῶν Ἁγίων Ἐνδό-
ξων Ἀρχιστρατῆγων Μιχαὴλ καὶ Γαβριὴλ καὶ τῶν
λοιπῶν ἀσωμάτων δυνάμεων οἵτινες ἐν ἀπολύτῳ
ὑπακοῇ ὑπηρετοῦν τὸ θέλημα τοῦ Θεοῦ, συνειδη-
τοποιοῦμεν τὸ μέγεθος τῆς εὐθύνης, ἣν ἔχομεν
ἡμεῖς οἱ ποιμένες τῆς στρατευομένης Ἐκκλησίας
ἐναντι τοῦ θείου θελήματος, καὶ βιοῦντες τὴν ἀφο-
σίωσιν τῶν Ἁγίων Ἀγγέλων πρὸς τὸν Θεὸν καὶ
τὴν ὑπέρομετρον ἀγάπην αὐτῶν πρὸς Αὐτόν, ἀνα-

* Ἐξεφωνήθη ὑπὸ τοῦ Σεβ. Μητροπολίτου Λήμου κ. Ἱεροθέου λόγῳ ἀσθενείας τοῦ Μακαριωτάτου.

λογιζόμεθα τὸ βαρύτερον ἡμέτερον χρέος ἔναντι τοῦ Θεοῦ καὶ τῆς ἐμπιστευθείσης ἡμῖν Ἀγίας Αὐτοῦ Ἐκκλησίας.

Ἡ Ἐκκλησία δὲν εἶναι μία ἀφηρημένη ἔννοια.

Ἡ Ἐκκλησία εἶναι ἡ καινὴ ἐν Χριστῷ αἰώνιος ζωὴ. Διὰ τοῦτο ἀνήκομεν εἰς τὴν Ἐκκλησίαν, “ἵνα ἐν καινότητι ζωῆς περιπατήσωμεν” (Ρωμ.6. 4).

Ἡ Ἐκκλησία δὲν εἶναι νεκρά, διότι ἀποτελεῖ σῶμα τοῦ ζῶντος Θεοῦ.

Ἡ Ἐκκλησία δὲν εἶναι παρελθόν, διότι εἶναι αἰώνιος καὶ ἀτελεύτητος.

Ἡ Ἐκκλησία δὲν εἶναι μουσεῖον διότι δὲν ἀποθνήσκει.

Ἡ Ἐκκλησία εἶναι Δύναμις, διότι ὡς προεφήτευσεν τὸ ἀψευδὲς στόμα τοῦ Κυρίου “πύλαι Ἄδου οὐ κατισχύουσιν Αὐτῆς” (Ματθ. 16,18).

Ὁ Ἅγιος Ἰωάννης ὁ Χρυσόστομος, ἀναφέρει, ὅτι «Ἐκκλησίας οὐδὲν ἴσον. Ἡ Ἐκκλησία οὐδέποτε γηρά. Τεῖχη, βάρβαροι καταλύουσιν, Ἐκκλησίας δὲ οὐδὲ δαίμονες περιγίνονται. Καί, ὅτι, οὐ κόμπος τὰ ρήματα, μαρτυροῖ τὰ πράγματα! Πόσοι ἐπολέμησαν τὴν Ἐκκλησίαν καὶ οἱ πολεμήσαντες ἀπώλοντο; αὕτη δὲ ὑπὲρ τοὺς οὐρανοὺς ἀναβέβηκε» (Ε.Π.Ε. 33,110). Πολλάκις ἐπολεμήθη, κατὰ τὸ παρελθόν, ἡ Ἅγια Ἐκκλησία ὑπὸ σκληρῶν τυράννων καὶ κατεδιώχθησαν τὰ πιστὰ τέκνα Αὐτῆς. Ἐκτυπήθη ὑπὸ τῶν κυμάτων τοῦ χρόνου, ἐβασανίσθη ὑπὸ τῆς λυσσαλέας πολεμικῆς τοῦ ἀντικειμέ-

νου ἐχθροῦ, ἐπυροβολήθη ἐπὶ τοῦ στήθους ὑπὸ τὸ κράτος ποικίλων διωγμῶν, ἀλλ’ ὅμως παρέμεινεν ὀρθὴ καὶ ζῶσα.

Τὸ ἀείζων τῆς Ἐκκλησίας ὕμνεϊ καὶ πάλιν ἡ γλῶσσα τοῦ Χρυσορρήμονος Πατρὸς ἡ λέγουσα: “Οὐδὲν Ἐκκλησίας δυνατώτερον ἄνθρωπε... Ἐκκλησία οὐρανοῦ ἰσχυρότερα”.

Σεβασμιώτατε ἅγιε Ἀδελφέ,

Ἡ ὑπερβάλλουσα χάρις τοῦ ἐν Τριάδι Θεοῦ ἡξίωσεν Ὑμᾶς μετὰ τῆς Τιμίας Ὑμῶν Συνοδείας, σήμερον, ὅπως εὔρεθῆτε ἐν τῷ μέσῳ Ὑμῶν.

Εἰλικρινῶς τυγχάνει ἀνέκφραστος καὶ ἀνερημνευτος ἡ χαρὰ, ἣτις ὑπερεκχειλίζει τὴν ταπεινὴν καρδίαν ἡμῶν, ἐκ τοῦ γεγονότος τῆς ἐνταῦθα παρουσίας Ὑμῶν καὶ τοῦτο, διότι ἔχομεν ἀκλόνητον τὴν συνείδησιν, ὅτι εἴσθε ἀδελφοὶ ἡμῶν καὶ συλλειτουργοὶ πραγματικοὶ καὶ γνήσιοι ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ.

Ἦλθατε πρὸς ἡμᾶς διὰ νὰ ἐκπληρώσετε τὴν ὑπὸ τοῦ ἔθους τῆς Ἀγιωτάτης Ὁρθοδόξου ἡμῶν Ἐκκλησίας Εἰρηνικὴν Ὑμῶν Ἐπίσκεψιν.

Ἡ Σεπτῆ Ἱεραρχία τῆς Ἀγιωτάτης Ἐκκλησίας ἡμῶν, ὁ εὐλαβὴς Κληρὸς καὶ ὁ φιλόχριστος Λαὸς ἡμῶν ὑποδέχονται Ὑμᾶς ἐν χαρᾷ καὶ ἀγαλλιάσει.

Χαίρομεν χαρὰν μεγάλην, χαρὰν εὐαγγελικὴν καὶ ἀδελφικὴν, διότι διὰ πρώτην φορὰν μᾶς ἐπισκέπτεσθε ὡς Ἀρχιεπίσκοπος Καρελίας καὶ πάσης Φιλλανδίας.



Ὁ Μακαριώτατος Ἀρχιεπίσκοπος Ἀθηνῶν καὶ πάσης Ἑλλάδος κ. Γερῶννιμος παρασημοφόρησε τὸν Σεβασμιώτατο Ἀρχιεπίσκοπο Φιλλανδίας κ. Λέοντα.

Ἀτενίζοντες τὰ πρόσωπα τῶν εὐλαβῶν πιστῶν, οἵτινες συνέρρευσαν σήμερον καὶ ἴστανται συμπροσευχόμενοι μεθ' ἡμῶν ἐν τῷ Πανιέρῳ τούτῳ Ναῶ, αἰσθανόμεθα τὴν δύναμιν τῆς Πίστεως.

Διὰ τῆς μεθ' Ὑμῶν κοινωνίας «ὑπεραυξάνει ἡ πίστις ἡμῶν καὶ πλεονάζει ἡ ἀγάπη ἐνὸς ἐκάστου πάντων ἡμῶν εἰς ἀλλήλους» (β' Θεσ. 1,3).

Ὁ Ἰησοῦς Χριστὸς εἶναι ἡ Εἰρήνη ἡμῶν. Αὐτὸς συνδιαλλάσσει καὶ ἐνώνει τοὺς Λαοὺς εἰς ἀδελφικὴν ἐνότητα. “Ἴδου δὴ τί καλὸν ἢ τί τερονόν, ἀλλ' ἡ τὸ κατοικεῖν ἀδελφούς ἐπὶ τὸ αὐτό” (Ψαλμ. 132,1).

Διὸ καὶ ἡ σημερινὴ τέλεισις τῆς συλλειτουργίας ἡμῶν συνέθεσε τὴν μεγαλειωδεστέραν ἔκφρασιν τῆς ἐνότητος μετὰ τῶν ἐν Εὐχαριστιακῇ Συνάξει συναντουμένων, ἐν τοῖς προσώποις τῶν Προκαθημένων, τῶν δύο ὁμοδόξων, ἀδελφῶν Ἐκκλησιῶν ἡμῶν.

Οἱ λόγοι ἡμῶν πανταχοῦ τοῦ κόσμου εἶναι οἱ αὐτοί: περὶ τοῦ μοναδικοῦ Λυτρωτοῦ, περὶ τῆς μοναδικῆς ἐξιλαστηρίου θυσίας τοῦ Υἱοῦ τοῦ Θεοῦ, περὶ τοῦ μοναδικοῦ Σταυροῦ τῆς σωτηρίας, περὶ τῆς μοναδικῆς ἀγάπης.

Οἱ δύο Λαοὶ ἡμῶν καὶ αἱ δύο Ἐκκλησίαι ἡμῶν εἶναι στενότατα συνδεδεμένοι καὶ τρέφουν ἀμοιβαῖον σεβασμὸν καὶ ἐκτίμησιν. Πορευόμεθα καὶ συνοδοιποροῦμεν εἰς ἓνα κόσμον συνεχῶς μεταβαλλόμενον καὶ ἐξελισσόμενον ἐν μέσῳ ποικίλων προβλημάτων καὶ μεγάλων δυσχερειῶν.

Ἐντονότερον ἀπὸ κάθε ἄλλην ἐποχὴν βιώνομεν τὴν θεοποίησιν τῆς ὕλης καὶ τὴν εἰσαγωγὴν τοῦ ὀρθολογισμοῦ εἰς τὴν ζωὴν τοῦ συγχρόνου ἀνθρώπου.

Ὅμως ταυτοχρόνως ζῶμεν καὶ τὴν εὐλογίαν μιᾶς ἐντόνου στροφῆς πρὸς τὴν Ὀρθοδοξίαν καὶ ὡς γνωρίζομεν εἰς τὴν Χώραν Ὑμῶν, ὅπου ἡ Ὀρθοδοξία εἶναι μειονότης ἐν συγκρίσει πρὸς τὸ λουθηρανικὸν δόγμα, παρατηρεῖται μία συνεχῆς αὔξησις τοῦ ὀρθοδόξου ποιμνίου.

Εἰς τὴν σημερινὴν σύγχυσιν τῶν ἰδεῶν ἡμεῖς κηρύσσομεν Χριστὸν Σταυρωθέντα καὶ Ἀναστάντα, πὺν δι' ὀριμένους μπορεῖ νὰ εἶναι σκάνδαλον, δι' ἄλλους δὲ μωρία, ἀλλὰ δι' ἡμᾶς εἶναι ἡ ἀληθινὴ δύναμις καὶ ἡ οὐσιαστικὴ σοφία τῆς προσκαίρου ταύτης ζωῆς.

Διὰ τὴν ἀντιμετώπισιν τοῦ κύματος τοῦ ἐκβαρ-

βαρισμοῦ καὶ τῆς ἀποχριστιανοποιήσεως τῶν συγχρόνων κοινωνιῶν χρειάζεται ἡ προσευχὴ καὶ ἡ συνεργασία ὄλων τῶν ἀνὰ τὸν κόσμον Ὀρθοδόξων Χριστιανικῶν Ἐκκλησιῶν.

Ἡ παρουσία Ὑμῶν ἐνταῦθα ἔχει καὶ αὐτὸν τὸν σκοπὸν. Ἀποβλέπει εἰς τὴν ἐνίσχυσιν τοῦ συνδέσμου τῆς εἰλικρινοῦς μετὰ τῶν ἡμῶν ἀγάπης, ἵνα ἀπὸ κοινοῦ πορευόμενοι συνεχίσωμεν τὴν μαρτυρίαν τῆς ζωῆς ἐλπίδος, ἐργαζόμενοι διὰ τὴν ἐξασφάλισιν τῆς εἰρήνης ἐν τῷ κόσμῳ καὶ τὴν ἐπικράτησιν τῶν εὐαγγελικῶν ἀξιῶν, αἵτινες νοσηματοδοτοῦσι τὴν ζωὴν τῶν ἀνθρώπων, εἰσάγουσι τὴν Βασιλείαν τοῦ Θεοῦ εἰς τὸν κόσμον καὶ ἀσφαλῶς ὀδηγοῦσιν εἰς σωτηρίαν τοὺς πιστούς.

Ἐν τῇ ἐλπίδι ταύτῃ περαίνοντες τὸν λόγον παρακαλοῦμεν τὴν Ὑμετέραν πεφιλημένην Σεβασμιότητα, ὅπως μνημονεύῃ εἰς τὰς προσευχὰς Αὐτῆς τὴν Ἁγίαν ἡμῶν Ἐκκλησίαν καὶ τὸν εὐσεβῆ ἡμῶν Λαόν, ὅπερ καὶ ἡμεῖς ἀδιαλείπτως πράττομεν διὰ τὸν ἀγαπητὸν Λαὸν τῆς Φιλλανδίας, ἐπαναλαμβάνοντες μετὰ τοῦ Ἀποστόλου Παύλου τοῦ καὶ Ἰδρυτοῦ τῆς Ἀγιωτάτης ἡμῶν Ἐκκλησίας: «Παρακαλῶ δὲ ὑμᾶς, ἀδελφοί, διὰ τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ καὶ διὰ τῆς ἀγάπης τοῦ Πνεύματος, συναγωνίσασθαί μοι ἐν ταῖς προσευχαῖς ὑπὲρ ἐμοῦ πρὸς τὸν Θεόν» (Ρωμ.15,30).

Ἡ περὶ ἡμᾶς Ἱερὰ Σύνοδος ἐπιθυμοῦσα, ὅπως τιμῆσιν ἐπαξίως τὴν Ὑμετέραν Σεβασμιότητα, τὸν Σεπτὸν Προκαθήμενον τῆς Αὐτονόμου Ὀρθοδόξου Ἐκκλησίας τῆς Φιλλανδίας, τὸν Ἀρχιεπίσκοπον Αὐτῆς κ. Λέοντα, ἀπεφάσισεν, ὅπως, ἐκ προσώπου συμπάσης τῆς Ἀγιωτάτης Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος, δωρήσῃται συμβολικῶς, εἰς ἀνάμνησιν τῆς Εἰρηνικῆς ταύτης Ἐπισκέψεως τῆς ἡμετέρας Σεβασμιότητος εἰς τὴν Ἐκκλησίαν ἡμῶν, τὰ ἱερὰ ταῦτα ἐγκόλπια.

Δεχθῆτε ταῦτα Σεβασμιώτατε Ἀδελφέ, ὡς δῶρον εἰλικρινοῦς ἀγάπης καὶ σεβασμοῦ πρὸς τὸ πρόσωπον Ὑμῶν καὶ παρακαλοῦμεν, ὅπως φέροντες ταῦτα, κατὰ τὴν τέλεισιν τοῦ Μυστηρίου τῆς εὐσεβείας ἡμῶν, δέησθε καὶ προσεύχησθε ἐκ τῆς Ἱερᾶς Καθέδρας Ὑμῶν, ὑπὲρ ἡμῶν καὶ τῶν περὶ ἡμᾶς Ἀδελφῶν, ὑπὲρ εὐσταθείας τῶν Ἁγίων τοῦ Θεοῦ Ἐκκλησιῶν καὶ ὑπὲρ εἰρήνης τοῦ σύμπαντος κόσμου. Ἀμήν.

Ἀντιφώνησις τοῦ Σεβ. Ἀρχιεπισκόπου Καρελίας καὶ πάσης Φιλλανδίας
κ. Λέοντος κατὰ τὴν Θεία Λειτουργία
στὸν ἱερό ναὸ Ἁγίου Παντελεήμονος ὁδοῦ Ἀχαρνῶν

(2.11.2009)

Μακαριώτατε, Σεβασμιώτατοι Ἀρχιερεῖς, Ἀξιότιμοι Ἀρχοντες τοῦ τόπου, ἐν Χριστῷ ἀδελφοί,

Σᾶς εὐχαριστῶ ὅλους γιὰ τὴν προσευχὴ καὶ τὴ συμμετοχὴ στὴ Θεία Λειτουργία. Ἡ Θεία Λειτουργία μᾶς ἐνώνει πνευματικά. Προσφέραμε τὴν ἀναίμακτη θυσία καὶ κοινωνήσαμε τοῦ Τιμίου Σώματος καὶ Αἵματος τοῦ Κυρίου καὶ Θεοῦ καὶ Σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ. Μὲ τὴν σημερινὴ ἀκολουθία ὁμολογήσαμε τὴν ἐνότητα τῆς Ἐκκλησίας καὶ ταυτόχρονα τὴν καθολικότητά της. Ἐμεῖς, οἱ κάτοικοι τῶν δύο γωνιῶν τῆς Εὐρώπης, τοῦ βορρᾶ καὶ τοῦ νότου, εἴμαστε ἓνα καὶ ἀνήκουμε στὴ Μία καὶ Ἁγία Ὁρθόδοξη Ἐκκλησία, ποὺ κεφαλὴ της ἔχει τὴν Ἁγία Τριάδα. Στὴν σημερινὴ ἀκολουθία πραγματοποιήθηκαν τὰ λόγια τοῦ Ἀποστόλου Πάουλου στοὺς Κολοσσαεῖς «ὅπου οὐκ ἔνι Ἑλλην καὶ Ἰουδαῖος, περιτομὴ καὶ ἀκροβυστία, βάρβαρος, Σκύθης, δοῦλος, ἐλεύθερος, ἀλλὰ τὰ πάντα καὶ ἐν πᾶσι Χριστός».

Στὴ σημερινὴ εὐαγγελικὴ περικοπὴ ἓνας νομοδιδάσκαλος ρωτᾷ τὸν Χριστὸ τί νὰ κάνει γιὰ νὰ κληρονομήσει τὴν αἰώνια Ζωή. Ἐρώτηση ποὺ μποροῦμε νὰ τὴν θέτουμε καθημερινὰ στὸ ἑαυτὸ μας. Ἡ ἐρώτηση αὐτὴ εἶναι ἐρώτηση σωτηρίας. Ὡς ἀπάντηση ὁ Σωτῆρας Χριστὸς μᾶς παρέδωσε τὸν χρυσὸ κανόνα τῆς πίστεώς μας «Ἀγάπησε Κύριο τὸ Θεὸ σου, ἀγάπησε τὸν πλησίον σου ὅπως τὸν ἑαυτὸ σου».

Ἡ ἀγάπη γιὰ τὸ Θεὸ ἐνώνει ἐν Χριστῷ ὅλους τοὺς λαοὺς σὲ ὅλο τὸν κόσμο. Ἡ ἀγάπη γιὰ τὸν πλησίον μᾶς ἐνώνει ὡς μέλη τοῦ ἑνὸς σώματος τῆς Ἁγίας Ὁρθόδοξης Ἐκκλησίας. Καὶ στὶς δύο αὐτὲς περιπτώσεις μὲ κάποιον τρόπο ἡ ἀγάπη φανερόνεται στὴ ζωὴ μας. Φανερόνουμε τὴν ἀγάπη πρὸς τὸ Θεὸ, προσευχόμενοι κάθε πρωὶ καὶ κάθε βράδυ καὶ ὅποτε ἄλλοτε νοιώθουμε τὴν ἀνάγκη.

Ἐπίσης, ἡ ἀγάπη μας πρὸς τὸ Θεὸ φανερόνεται μὲ τὴν συνεχῆ ἐπιθυμία μας νὰ παρευρεθοῦμε στὶς Ἱερὲς Ἀκολουθίες στὸν Ἱερό Ναὸ τοῦ τόπου μας.

Ἡ ἀγάπη πρὸς τὸν πλησίον φανερόνεται μέσα ἀπὸ τὶς καθημερινὲς πράξεις μας. Στὴν ἐρώτηση τοῦ νομοδιδάσκαλου «ποιός εἶναι ὁ πλησίον» ὁ Χριστὸς μᾶς διηγεῖται τὴν παραβολὴ τοῦ Καλοῦ Σαμαρείτη. Μὲ τὴν παραβολὴ αὐτὴ ὁ Χριστὸς μᾶς δίνει τὸ παράδειγμα μὲ τὸν ὁποῖο οἱ πιστοὶ πρέπει νὰ ἀντιληφθοῦμε τὸν κόσμον καὶ μὲ τὸν τρόπο ποὺ ὡς ἀκόλουθοι τοῦ Χριστοῦ πρέπει νὰ πράξουμε ἀπέναντι στὸν πλησίον. Μόνο μὲ ἀγάπη μποροῦμε νὰ ἐντοπίσουμε τὸν ἄνθρωπο ποὺ χρειάζεται τὴν βοήθεια μας καὶ μόνο μὲ ἀγάπη μποροῦμε νὰ τὸν βοηθήσουμε.

Βέβαια, μόνο ἡ ἀγάπη πρὸς τὸν Θεὸ δὲν ἀρκεῖ. Ἐὰν ἀρκοῦσε δὲν θὰ χρειάζομασταν τὴν ἐκκλησία καὶ ἔτσι ἡ ἀγάπη μας θὰ ἔχει ἐγωιστικὴ μορφή. Μόνο μέσα στὴν Ἐκκλησία ἔχουμε τὴν δυνατότητα νὰ ἀγωνιζόμαστε μὲ ἀμοιβαία ἀγάπη. Μόνο τότε ὁ Χριστὸς μας ἀναγνωρίζει ὡς μαθητὲς του.

Κατὰ τὴν διάρκεια τῆς ἐπισκέψεώς μου στὴν Ἑλλάδα μοῦ δόθηκε ἡ δυνατότητα νὰ δῶ καὶ νὰ ζήσω τὴν πραγματικὴ ἀγάπη. Ἡ συνοδεία μου καὶ ἐγὼ βιώσαμε τὴν ἀγάπη καθημερινά. Ἐπίσης, μοῦ δόθηκε ἡ δυνατότητα νὰ δῶ τὴν ἐκκλησιαστικὸ ἔργο τῶν ἱερέων, τῶν μοναχῶν καὶ πολλῶν μελῶν τῆς Ἐκκλησίας, ποὺ εἶχε ὡς στόχο τὸν βόηθεια τοῦ πλησίον. Συγχαρητήρια σὲ ὅλους σας! Ἡ ἐπίσκεψή μας ἦταν ἓνα μας καλὸ μάθημα, καὶ ὅσα μάθαμε θὰ τὰ μεταφέρουμε στὴ χώρα μας.

Ὡς μία τάπεινη ἐνδειξὴ τῆς ἀγάπης μου καὶ ὡς ἓνα πνευματικὸ ἐνθύμιο τῆς ἐπίσκεψής μου θὰ ἤθελα νὰ σᾶς παραδώσω αὐτὴ τὴν εἰκόνα. Ἡ εἰκόνα ἂς εἶναι, Μακαριώτατε, πηγὴ χαρᾶς καὶ παραμυθίας, τὰ ὁποῖα χρειάζεστε στὸ δύσκολο ποιμαντορικὸ σας ἔργο. Ἔτη Πολλὰ Μακαριώτατε.

ΚΑΝΟΝΙΣΜΟΙ – ΑΠΟΦΑΣΕΙΣ

Κανονισμὸς περὶ συστάσεως καὶ λειτουργίας Ἐκκλησιαστικοῦ Ἰδρύματος ὑπὸ τὴν ἐπωνυμία: «ΣΠΙΤΙ ΓΑΛΗΝΗΣ ΧΡΙΣΤΟΥ τοῦ Ἱ. Ν. Ἀγίων Ἀποστόλων Πέτρου καὶ Παύλου Ν. Ἰωνίας Μαγνησίας τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Δημητριάδος καὶ Ἀλμυροῦ»

Ἡ ἹΕΡΑ ΣΥΝΟΔΟΣ
ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ
Ἡ ἹΕΡΑ ΣΥΝΟΔΟΣ
ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

ΑΠΟΦΑΣΙΣ

Ἡ Διαρκὴς Ἱερὰ Σύνοδος τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος, ἔχουσα ὑπ' ὄψει:

1. Τὰς διατάξεις τοῦ ἄρθρου 29 παράγρ. 2 καὶ 36 παράγρ. 6 τοῦ Νόμου 590/1977 «Περὶ Καταστατικοῦ Χάρτου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος».

2. Τὰς υποχρεώσεις τῆς Ποιμανούσης Ἐκκλησίας τὰς ἀπορροεούσας ἐκ τῶν Εὐαγγελικῶν Ἐπιταγῶν, τῶν Ἱερῶν Κανόνων καὶ τῶν Νομῶν τοῦ Κράτους πρὸς τὸ Χριστεπώνυμον τῆς Ἐκκλησίας πλήρωμα.

3. Τὰς ὑφισταμένας πνευματικὰς ἀνάγκας τοῦ ποιμνίου τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Δημητριάδος καὶ Ἀλμυροῦ, καὶ ἰδιαίτερος τῆς περιφέρειας Νέας Ἰωνίας Μαγνησίας.

4. Τὴν ὑπ' ἀριθμ. 215/2008 Πράξιν τοῦ Ἐκκλησιαστικοῦ Συμβουλίου τοῦ Ἱ. Ν. Ἀγίων Ἀποστόλων Πέτρου καὶ Παύλου Νέας Ἰωνίας Μαγνησίας, περὶ Συστάσεως Ἐκκλησιαστικοῦ Ἰδρύματος ὑπὸ τὴν ἐπωνυμία: ΣΠΙΤΙ ΓΑΛΗΝΗΣ ΧΡΙΣΤΟΥ.

5. Τὴν ὑπ' ἀριθμ. 23B/10.9.2008 ἐγκριτικὴν Ἀπόφασιν τοῦ Μητροπολιτικοῦ Συμβουλίου τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Δημητριάδος καὶ Ἀλμυροῦ.

6. Τὴν ὑπ' ἀριθμ. 191/11.9.2008 Πράξιν καὶ τὴν ὑπ' ἀριθμ. 1412/8.10.2009 Πρότασιν τοῦ Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Δημητριάδος καὶ Ἀλμυροῦ κ. Ἰγνατίου.

7. Τὴν ἀπὸ 5.11.2009 Ἀπόφασιν Αὐτῆς.

ΑΠΟΦΑΣΙΖΕΙ

Τὴν σύστασιν καὶ λειτουργίαν εἰς τὴν Ἱερὰν Μητρόπολιν Δημητριάδος καὶ Ἀλμυροῦ εὐαγοῦς Ἐκκλησιαστικοῦ Ἰδρύματος ὑπὸ τὴν ἐπωνυμίαν: «ΣΠΙΤΙ ΓΑΛΗΝΗΣ ΧΡΙΣΤΟΥ τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ Ἀγίων Ἀποστόλων Πέτρου καὶ Παύλου», τὸ ὁποῖον θὰ λειτουργεῖ ὡς ἐξηρητημένη Ὑπηρεσία τοῦ νομικοῦ προσώπου τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ Ἀγίων Ἀποστόλων Πέτρου καὶ Παύλου Νέας Ἰωνίας

Μαγνησίας, ὑπὸ τὸν ἔλεγχον καὶ τὴν ἐποπτείαν τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Δημητριάδος καὶ Ἀλμυροῦ. Ἡ ὀργάνωσις, διοικήσις, διαχείρισις καὶ λειτουργία τοῦ Ἰδρύματος τούτου θὰ διέπεται ἀπὸ τὰς διατάξεις τοῦ ἐπομένου Κανονισμοῦ.

Κανονισμὸς Συστάσεως καὶ Λειτουργίας Ἐκκλησιαστικοῦ Ἰδρύματος ὑπὸ τὴν ἐπωνυμίαν: «ΣΠΙΤΙ ΓΑΛΗΝΗΣ ΧΡΙΣΤΟΥ τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ Ἀγίων Ἀποστόλων Πέτρου καὶ Παύλου Νέας Ἰωνίας Μαγνησίας τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Δημητριάδος καὶ Ἀλμυροῦ»

Ἄρθρον 1

Σύστασις - Ἔδρα - Σφραγίς

1. Ἰδρύεται εἰς τὸν Ἑνοριακὸν Ἱερὸν Ναὸν Ἀγίων Ἀποστόλων Πέτρου καὶ Παύλου Νέας Ἰωνίας Μαγνησίας τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Δημητριάδος καὶ Ἀλμυροῦ Ἐκκλησιαστικὸν Ἰδρυμα ὑπὸ τὴν ἐπωνυμίαν: «ΣΠΙΤΙ ΓΑΛΗΝΗΣ ΧΡΙΣΤΟΥ Ἱεροῦ Ναοῦ Ἀγίων Ἀποστόλων Πέτρου καὶ Παύλου Νέας Ἰωνίας», ὡς ἐξηρητημένη Ὑπηρεσία τοῦ νομικοῦ προσώπου τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ, αὐτοτελοῦς διαχειρίσεως καὶ μὴ κερδοσκοπικοῦ χαρακτῆρος. Ἔδρα τοῦ Ἰδρύματος τούτου ὀρίζεται ὁ ὁμώνυμος Ἱερὸς Ναὸς Ἀγ. Ἀποστόλων Πέτρου καὶ Παύλου καὶ θὰ στεγάζεται εἰς τὸ Πνευματικὸν Κέντρον τῆς Ἑνορίας, κείμενον ἐπὶ τῶν ὁδῶν Χίου ἀρ. 2 καὶ Ἰασονίδου, ἰδιοκτησίας τοῦ ὁμωνύμου Ἱεροῦ Ναοῦ, τελεῖ δὲ ὑπὸ τὸν ἔλεγχον καὶ τὴν ἐποπτείαν τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Δημητριάδος καὶ Ἀλμυροῦ.

2. Τὸ Ἰδρυμα ἔχει ἰδίαν κυκλικὴν σφραγίδα, ἀναγράφουσαν ἑξωθεν: «ΙΕΡΑ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΣ ΔΗΜΗΤΡΙΑΔΟΣ ΚΑΙ ΑΛΜΥΡΟΥ, καὶ ἔσωθεν: ΣΠΙΤΙ ΓΑΛΗΝΗΣ ΧΡΙΣΤΟΥ ΙΕΡΟΥ ΝΑΟΥ ΑΓΙΩΝ ΑΠΟΣΤΟΛΩΝ ΠΕΤΡΟΥ ΚΑΙ ΠΑΥΛΟΥ ΝΕΑΣ ΙΩΝΙΑΣ».

Ἄρθρον 2

Σκοποὶ τοῦ Ἰδρύματος

Σκοπὸς τοῦ ἐν λόγῳ Ἰδρύματος εἶναι ἡ ὑπὸ τῆς Ἑνορίας Ἀγίων Ἀποστόλων Πέτρου καὶ Παύλου Νέας Ἰω-

νίας Μαγνησίας προστασία τών παντελῶς ἀπόρων, ιδιαιτέρως τών γερόντων, ἀμφοτέρων τών φύλων, κυρίως τών ἐκ τῆς ἐνορίας Πέτρου καὶ Παύλου καταγομένων ἢ διαμενόντων, χωρὶς νὰ ἀποκληθῶνται καὶ οἱ διαμένοντες εἰς τὰς γύρω περιοχάς, διὰ τῆς παροχῆς δωρεὰν διατροφῆς, ἰατροφαρμακευτικῆς κ.λπ. περιθάλψεως.

ἄρθρον 3

Ἐποπτεία - Διοικήσεις τοῦ Ἰδρύματος

1. Τὸ Ἴδρυμα τελεῖ ὑπὸ τὴν κανονικὴν ἐποπτεῖαν, τὴν αἰγίδα καὶ πρόνοιαν τοῦ Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Δημητριάδος καὶ Ἀθμυροῦ, καὶ ὑπὸ τὴν διαχειριστικὴν ἐποπτεῖαν τοῦ ἀρμοδίου Μητροπολιτικοῦ Συμβουλίου. Διοικεῖται δὲ ὑπὸ πενταμελοῦς (5/μελοῦς) Διοικητικοῦ Συμβουλίου (ἐφεξῆς Δ.Σ.), ἀποτελουμένου: α) Ἐκ τοῦ ἐκάστοτε Ἱερατικῶς προϊσταμένου τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ Ἀγίων Ἀποστόλων Πέτρου καὶ Παύλου, ὡς προέδρου καὶ ἐκπροσώπου τοῦ οἰκείου Μητροπολίτου, καὶ β) Ἐκ τεσσάρων (4) ἐτέρων εὐσεβῶν χριστιανῶν τῆς Ἐνορίας.

2. Διὰ πᾶν θέμα, τὸ ὁποῖον δὲν προβλέπεται ρητῶς εἰς τὸν παρόντα Κανονισμόν, ἐπιλαμβάνεται καὶ ἀποφασίζει τὸ Δ.Σ. τοῦ Ἰδρύματος, λαμβάνον τὴν ἔγκρισιν τοῦ οἰκείου Μητροπολιτικοῦ Συμβουλίου. Τὴν ἔγκρισιν παρέχει τὸ Μητροπολιτικὸν Συμβούλιον, ἐφόσον προεδρεύει εἰς τὴν σχετικὴν συνεδρίασιν ὁ οἰκεῖος Μητροπολίτης, δίδοντας θετικὴν ὑπὲρ τῆς ἐγκρίσεως ψήφον.

ἄρθρον 4

Ὅρισμός μελῶν Διοικητικοῦ Συμβουλίου καὶ θτεία αὐτῶν.

1. Τὰ μέλη τοῦ Δ.Σ. τοῦ Ἰδρύματος προτείνονται ὑπὸ τοῦ Προέδρου τοῦ Ἰδρύματος καὶ διορίζονται ὑπὸ τοῦ Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Δημητριάδος καὶ Ἀθμυροῦ. Ἡ θτεία αὐτῶν εἶναι τριετής, δυναμένη νὰ ἀνανεωθεῖ, τὸ δὲ ἀξίωμα των τιμητικὸν καὶ ἄμισθον.

2. Μέλη τοῦ Δ.Σ. τὰ ὁποῖα παραιτοῦνται ἢ δὲν ἀνταποκρίνονται εἰς τὰ καθήκοντά τους ἢ δὲν συμμετέχουν ἀδικαιολογήτως εἰς περισσοτέρας ἀπὸ τέσσερας συνεχεῖς συνεδριάσεις ἢ προβαίνουν εἰς ἐνεργείας ποῦ ἔρχονται εἰς ἀντίθεσιν μὲ τοὺς σκοποὺς τοῦ Ἰδρύματος, παύονται καὶ ἀντικαθίστανται μὲ νέα μέλη κατόπιν ἠτιολογημένης προτάσεως τοῦ Προέδρου.

3. Τὸ Δ.Σ. τοῦ Ἰδρύματος συνέρχεται τακτικῶς μίαν φορὰν τὸ μήνα καὶ ἐκτάκτως ὅταν παρίσταται ἀνάγκη, κατόπιν προσκλήσεως τοῦ Προέδρου.

4. Τὸ Δ.Σ. τοῦ Ἰδρύματος λογίζεται ἐν ἀπαρτίᾳ ὅταν παρίσταται ὁπωσδήποτε ὁ Πρόεδρος ἢ εἰς περίπτωσιν ἀπουσίας ἢ κωλύματος αὐτοῦ, ὁ ἀντιπρόεδρος, καὶ δύο (2) ἀπὸ τὰ μέλη αὐτοῦ. Οἱ δὲ ἀποφάσεις αὐτοῦ λαμβάνονται κατὰ πλειοψηφίαν τῶν παρόντων μελῶν. Ἐν περιπτώσει ἰσοψηφίας ὑπερισχύει ἡ ψήφος τοῦ Προέδρου.

5. Κατὰ τὰς συνεδριάσεις τοῦ Δ.Σ. τηροῦνται πρακτικὰ εἰς τὰ ὁποῖα καταχωροῦνται αἱ ἀποφάσεις αὐτοῦ, ἀλλὰ καὶ αἱ ἀπόψεις τῶν μειοψηφούντων μελῶν. Τὰ πρακτικὰ αὐτοῦ ὑπογράφονται ἀπὸ ἅπαντα τὰ παρόντα μέλη.

ἄρθρον 5

Ἀρμοδιότητες τοῦ Προέδρου τοῦ Δ.Σ.

1. Ὁ Πρόεδρος τοῦ Δ.Σ. τοῦ Ἰδρύματος ἔχει τὰς ἑξῆς ἀρμοδιότητας:

α) Ἐχει τὴν ἐποπτεῖα ὀργάνωσης, διοικήσεως, λειτουργίας, διαχείρισης καὶ ἀξιοποιήσεως ἐν γένει τῶν περιουσιακῶν στοιχείων καὶ διάθεσης τῶν πόρων τοῦ Ἰδρύματος, καὶ συντονίζει τὰ μέλη τοῦ Δ.Σ. γιὰ τὴν ὑλοποίησιν τοῦ σκοποῦ τοῦ Ἰδρύματος.

β) Ἐκπροσωπεῖ τὸ Ἴδρυμα ἐνώπιον πάσης Διοικητικῆς, Δικαστικῆς καὶ Ἐκκλησιαστικῆς Ἀρχῆς καὶ ὁποιασδήποτε ἄλλης Ἀρχῆς καὶ εἰς ὅλας τὰς σχέσεις αὐτοῦ μὲ ἄλλα Ἰδρύματα, Ὄργανισμοὺς, νομικὰ καὶ φυσικὰ πρόσωπα.

γ) Λαμβάνει γνώσιν ὄλων τῶν εἰσερχομένων καὶ ἐξερχομένων ἐγγράφων τοῦ Ἰδρύματος καὶ ὑπογράφει ἅπασαν τὴν ἀλληλογραφίαν αὐτοῦ, τὰ οικονομικῆς φύσεως ἐγγράφα, τὰ συμβόλαια καὶ τὰς συμβάσεις αὐτοῦ.

δ) Συγκαλεῖ τὸ Δ.Σ. εἰς τακτικὰς καὶ ἐκτάκτους συνεδριάσεις, καταρτίζει τὴν ἡμερησίαν διάταξιν αὐτῶν καὶ διευθύνει τὰς συζητήσεις.

ἄρθρον 6

Κατὰ τὴν πρώτην συνεδρίασιν τοῦ Δ.Σ. τοῦ Ἰδρύματος ἐκλέγεται μεταξὺ τῶν μελῶν ὁ Ἀντιπρόεδρος, ὁ Γραμματεὺς καὶ ὁ Ταμίας, ὅσους δύναται νὰ εἶναι καὶ μέλος τοῦ Ἐκκλησιαστικοῦ Συμβουλίου τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ.

ἄρθρον 7

Τηρούμενα Βιβλία καὶ στοιχεῖα

1. Τὸ Ἴδρυμα τηρεῖ τὰ διαχειριστικὰ αὐτοῦ βιβλία συμφώνως μὲ τὸ σύστημα τηρήσεως τῶν λογιστικῶν βιβλίων τῶν Ἐκκλησιαστικῶν Νομικῶν Προσώπων, θεωρημένα διὰ πάσαν νόμιμον χρῆσιν ὑπὸ τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Δημητριάδος καὶ Ἀθμυροῦ, ἦτοι:

α) Βιβλίον Πρωτοκόλλου Εἰσερχομένων καὶ Ἐξερχομένων ἐγγράφων.

β) Βιβλίον Πρακτικῶν τῶν Συνεδριάσεων τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου.

γ) Βιβλίον Ταμείου, εἰς τὸ ὁποῖον καταχωροῦνται κατὰ χρονολογικὴν σειρὰν καὶ μὲ λογιστικὴν τάξιν ἅπαντα τὰ ἔσοδα καὶ ἔξοδα τοῦ Ἰδρύματος, καθὼς καὶ τὰ ἀριθμημένα κατ' αὐξοῦντα ἀριθμὸ τριπλότυπα Γραμμάτια Εἰσπράξεων καὶ Ἐντάλματα Πληρωμῶν.

δ) Βιβλίον Κτηματολογίου, εἰς τὸ ὁποῖον καταγράφεται ἅπασα ἡ ἀκίνητη περιουσία τοῦ Ἰδρύματος.

ε) Βιβλίον Ὑγινοῦ (οἰκοσκευῆς καὶ ἐξοπλισμοῦ), εἰς τὸ ὁποῖον καταγράφεται ἅπαντα ἡ κινητὴ περιουσία αὐτοῦ, καὶ

στ) Βιβλίον Ἀποθήκης Τροφίμων.

2. Τὰ Γραμμάτια Εἰσπράξεως καὶ Πληρωμῶν εἶναι ἐκτελεστέα, ἐφόσον φέρουν ἀπαραιτήτως τὴν θεώρησιν τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως κατὰ τὰ ἰσχύοντα, καὶ τὴν ὑπογραφήν τοῦ Προέδρου καὶ τοῦ Ταμίου τοῦ Ἰδρύματος.

ἄρθρον 10

Πόροι τοῦ Ἰδρύματος καὶ διάθεσις αὐτῶν

1. Πόροι τοῦ Ἰδρύματος εἶναι: α) Οἱ ἐκάστοτε ἐπιχορηγήσεις τοῦ Ἱ. Ναοῦ, β) τόκοι ἐκ τῶν προϊόντων καταθέσεων τοῦ Ἰδρύματος καὶ πρόσοδοι ἐκ τῆς ἀξιοποιήσεως τῆς κινητῆς καὶ ἀκινήτου περιουσίας αὐτοῦ, γ) προαιρετικαὶ εἰσφοραὶ, εἰς εἶδος ἢ εἰς χρήμα, φίλων τοῦ Ἰδρύματος, δ) δωρεαί, ἐν ζωῇ ἢ αἰτία θανάτου κληρονομία καὶ κληροδοσίαι κινητῶν καὶ ἀκινήτων ὑπὸ φυσικῶν ἢ νομικῶν προσώπων, ε) κρατικαὶ ἐπιχορηγήσεις, ἐπιχορηγήσεις ἐξ εἰδικῶν προγραμμάτων τῆς Εὐρωπαϊκῆς Ἐνώσεως, ἐπιχορηγήσεις ἐκ μέρους τῆς Νομαρχιακῆς ἢ Τοπικῆς Αυτοδιοικήσεως, ἐξ Ὄργανισμῶν καὶ ἄλλων Νομικῶν Προσώπων Δημοσίου ἢ Ἰδιωτικοῦ Δικαίου, στ) πᾶσα ἄλλη πρόσοδος, σύμφωνος μὲ τὸ Ὁρθόδοξον Χριστιανικὸν πνεῦμα, προερχομένη ἐκ νομίμου καὶ χρηστῆς πηγῆς καὶ δὲν κατονομάζεται ρητὰ στὸν παρόντα Κανονισμό.

2. Οἱ ἀνωτέρω πόροι διατίθενται κατόπιν ἀποφάσεως τοῦ Δ.Σ. τοῦ Ἰδρύματος διὰ: α) τὴν διατροφήν, ἰατροφαρμακευτικὴν καὶ ἐν γένει περιθαλψίν καὶ φροντίδα τῶν περιθαλπομένων, β) τὴν ἀντιμετώπισιν τῶν δαπανῶν συντηρήσεως, ἐπισκευῆς καὶ ἀνακαινίσεως τοῦ κτιριακοῦ συγκροτήματος καὶ τῶν δαπανῶν κοινοχρήστων, γ) τὴν ἀντιμετώπισιν τῶν τρεχουσῶν δαπανῶν διοικήσεως καὶ λειτουργίας τοῦ Ἰδρύματος, δ) τὴν προμήθειαν τοῦ ἀπαιτουμένου ἐξοπλισμοῦ καὶ λοιπῶν κινητῶν περιουσιακῶν στοιχείων, ὡς καὶ ἀναλωσίμων πρὸς κάλυψιν σχετικῶν ἀναγκῶν, ε) τὴν ἀπόδοσιν πάσης ἄλλης ὀφειλῆς τοῦ Ἰδρύματος ποὺ ἀναγράφεται εἰς τὸν ἐγκεκριμένον Προϋπολογισμόν καὶ τὴν κάλυψιν οἰασδήποτε δαπάνης ποὺ ἀσποκοπεῖ εἰς τὴν ἐπίτευξιν τῶν εὐαγῶν σκοπῶν τοῦ Ἰδρύματος.

ἄρθρον 11

Προϋπολογισμὸς καὶ Ἀπολογισμὸς τοῦ Ἰδρύματος

Ὁ προϋπολογισμὸς καὶ ἀπολογισμὸς τοῦ Ἰδρύματος συντάσσεται ὑπὸ τοῦ Ταμίου καὶ ψηφίζονται ὑπὸ τοῦ Δ.Σ. αὐτοῦ. Ὑποβάλλονται δὲ ἐντὸς τῶν νομίμων προθεσμιῶν εἰς τὸ Ἐκκλησιαστικὸν Συμβούλιον πρὸς συμπερίληψιν εἰς τὸν ἀντίστοιχον προϋπολογισμόν καὶ ἀπολογισμόν τοῦ ἐνοριακοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ ὡς ἐπιμέρους κονδύλια. Ὁ προϋπολογισμὸς καὶ ἀπολογισμὸς τοῦ Ἰδρύμα-

τος συνυποβάλλονται μὲ τὸν προϋπολογισμόν καὶ ἀπολογισμόν τοῦ Ἐνοριακοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ εἰς τὸ Μητροπολιτικὸν Συμβούλιον πρὸς ἐγκρίσιν. Τὸ οικονομικὸν ἔτος ἄρχεται τὴν 1ην Ἰανουαρίου ἐκάστου ἔτους καὶ λήγει τὴν 31ην Δεκεμβρίου τοῦ ἰδίου ἔτους.

ἄρθρον 12

Προσωπικὸν τοῦ Ἰδρύματος

1. Τὸ προσωπικὸν τοῦ Ἰδρύματος διακρίνεται εἰς ἐθελοντικὸν καὶ ἀποτελεῖται ἐκ φιλανθρώπων εὐσεβῶν χριστιανῶν, ἀνδρῶν ἢ γυναικῶν, οἱ ὁποῖοι ἀναλαμβάνουν:

α) τὴν ἐν γένει λειτουργίαν τοῦ Ἰδρύματος.

β) τὴν προμήθειαν τῶν ἀναγκαίων διὰ τὴν εὐρυθμὸν λειτουργίαν αὐτοῦ.

γ) τὴν ἐτοιμασίαν καὶ διανομὴν τῆς καθημερινῆς σίτισεως.

δ) τὴν καθαριότητα τῶν χώρων τοῦ Ἰδρύματος.

2. Εἰς τὸ Ἰδρυμα εἶναι δυνατὸν νὰ ὑπηρετεῖ καὶ ἐπιστημονικὸν ἐθελοντικὸν προσωπικὸν (π.χ. ἰατροί, νοσοκόμοι, κοινωνικοὶ λειτουργοὶ κ.τ.λ.), τὸ ὁποῖον θὰ παρέχει δωρεὰν τὰς ὑπηρεσίας αὐτοῦ εἰς τοὺς τροφίμους.

3. Ἄπαντες οἱ ἀνωτέρω ἐπιμελοῦνται τῶν καθηκόντων τῶν ἐν συνεννοήσει μεταξὺ τῶν καὶ ὑπὸ τὴν καθοδήγησιν τοῦ Ἱερέως - Προέδρου τοῦ Ἰδρύματος. 4. Τὸ Δ.Σ. ἔχει ἀναφαίρετον τὸ δικαίωμα ἐπιπλήξεως ἢ καὶ ἀπομακρύνσεως μέλους τοῦ ἐθελοντικοῦ προσωπικοῦ, εἰς περιπτώσιν ποὺ κρίνη τοῦτο ἀπαραίτητον.

5. Τὸ Δ.Σ. τοῦ Ἰδρύματος ἔχει τὸ δικαίωμα προσλήψεως ὀλιγομελοῦς μισθωτοῦ προσωπικοῦ, εἰς ἐξαιρετικὴν μόνον περίπτωσιν κατὰ τὴν ὁποίαν δὲν διατίθεται πλεόν καθόλου ἐθελοντικὸν προσωπικόν. Εἰς τοιαύτην περίπτωσιν σημειοῦται εἰς τὸ ἄρθρον 10 τοῦ παρόντος Κανονισμοῦ (περίπτωσις 2στ') εἰδικὴ ἀναφορὰ διὰ τὰς ἀμοιβὰς καὶ τὰς ἀσφαλιστικὰς ἐργοδοτικὰς εἰσφορὰς τοῦ ὑπηρετοῦντος ἐμίσθου προσωπικοῦ συμφώνως μὲ τὰς διατάξεις τῆς κειμένης νομοθεσίας.

ΜΕΤΑΒΑΤΙΚΑΙ ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ

ἄρθρον 13

1. Εἰς τὸ Ἰδρυμα γίνονται δεκτοὶ ἐνδεεῖς ἄνθρωποι, ἰδίως γέροντες ἀμφοτέρων τῶν φύλων, προερχόμενοι ἐκ τῆς Ἐνορίας τῶν Ἁγίων Ἀποστόλων Πέτρου καὶ Παύλου, οἱ ὁποῖοι προηγοῦνται, ἀλλὰ καὶ τῆς εὐρυτέρας περιοχῆς, ἐφ' ὅσον αὐτοεξυπηρετοῦνται καὶ δὲν πάσχουν ἐξ ἀνιάτου ἢ μεταδοτικοῦ νοσήματος ἢ ἐκ ψυχικῶν ἀσθενειῶν. Ἐν συνεννοήσει μετὰ τῆς Διευθύνσεως τοῦ Ἰδρύματος τὰ ἄτομα αὐτά, ὡς καὶ τὰ ἄτομα μὲ εἰδικὰς ἀνάγκας, εἶναι δυνατὸν νὰ παραλαμβάνουν τὴν σίτισιν εἰς τὴν οἰκίαν αὐτῶν.

2. Ἡ περιθαλψὶς προσφέρεται κατόπιν αἰτήσεως τοῦ ἐνδιαφερομένου συνοδευομένου ὑπὸ πιστοποιητικοῦ

υγείας έκδομένου υπό του αρμοδίου ιατροῦ τοῦ Ἰδρύματος καὶ ἐιδικῆς βεβαιώσεως τῆς Κοινωνικῆς Λειτουργοῦ αὐτοῦ, περὶ τῆς οικονομικῆς καταστάσεως αὐτοῦ. Τὰ ὡς ἄνω τρία ἔγγραφα ὑποβάλλονται εἰς τὸ Δ.Σ. τοῦ Ἰδρύματος, τὸ ὁποῖον συνεκτιμῶν καὶ ἄλλα στοιχεῖα περὶ τοῦ ἐνδιαφερομένου, προκειμένου νὰ ἐγκρίνει τὴν συμπερίληψιν αὐτοῦ εἰς τοὺς τροφίμους τοῦ Ἰδρύματος. Τὸ Δ.Σ., ἐφ' ὅσον συντρέξουν ἐιδικοί λόγοι, ἔχει τὸ ἀναφαίρετον δικαίωμα τροποποιήσεως τῆς ἀποφάσεώς του περὶ ἐνὸς τροφίμου, τόσον ἐκ θετικῆς εἰς ἀρνητικῆν, ὅσον καὶ τὸ ἀντίστροφον.

ἄρθρον 14

ὑπὸ τοῦ Δ. Σ. τοῦ Ἰδρύματος ἀνακηρύσσονται δωρηταὶ οἱ προσφέροντες ποσὸν ἄνω τῶν πενήκοντα χιλιάδων εὐρώ (50.000,00 €), εὐεργέται ἄνω τῶν ἑκατὸ χιλιάδων εὐρώ (100.000,00 €), καὶ μεγάλοι εὐεργέται ἄνω τῶν ἑκατὸν πενήκοντα χιλιάδων (150.000,00 €) εὐρώ.

ἄρθρον 15

Τὸ Ἴδρυμα ἑορτάζει τὴν 18ην Ὀκτωβρίου ἐκάστου ἔτους, μνήμη τοῦ Ἁγίου καὶ Εὐαγγελιστοῦ Λουκᾶ.

ἄρθρον 16

Τροποποιήσις τοῦ Κανονισμοῦ καὶ Κατάργησις τοῦ Ἰδρύματος

1. Ὁ παρὼν Κανονισμὸς τροποποιεῖται ὑπὸ τῆς Ἱερᾶς Συνόδου, προτάσει τοῦ οἰκείου Μητροπολίτου, κατόπιν ἠτιολογημένης ἀποφάσεως καὶ αἰτήσεως τοῦ Δ.Σ. τοῦ Ἰδρύματος, μετὰ συμφώνου γνώμης τοῦ Ἐκκλησιαστικοῦ Συμβουλίου τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ Ἁγίων Ἀποστόλων Πέτρου καὶ Παύλου, ἐγκρινομένων ἀμφοτέρων ὑπὸ τοῦ Μητροπολιτικοῦ Συμβουλίου.

2. Τὸ παρὼν Ἴδρυμα καταργεῖται ὑπὸ τῆς Ἱερᾶς Συνόδου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος, ὅταν καθίσταται ἀδύ-

νατος ἡ λειτουργία του, προτάσει τοῦ οἰκείου Μητροπολίτου, κατόπιν ἠτιολογημένης ἀποφάσεως καὶ αἰτήσεως τοῦ Δ.Σ. αὐτοῦ, μετὰ συμφώνου γνώμης τοῦ Ἐκκλησιαστικοῦ Συμβουλίου τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ Ἁγίων Ἀποστόλων Πέτρου καὶ Παύλου, ἐγκρινομένων ἀμφοτέρων ὑπὸ τοῦ Μητροπολιτικοῦ Συμβουλίου. Εἰς περίπτωσιν καταργήσεως τοῦ Ἰδρύματος ἅπασα ἡ περιουσία αὐτοῦ ὡς σύνολον κινήτων καὶ ἀκινήτων πραγμάτων, δικαιωμάτων καὶ ὑποχρεώσεων, ἀπαιτήσεων καὶ χρεῶν, ἀνήκει εἰς τὸ νομικὸν πρόσωπον τῆς Ἑνορίας τῶν Ἁγίων Πέτρου καὶ Παύλου, ἡ ὁποία θὰ ὑποχρεοῦται εἰς τὴν διάθεσιν τῆς ἀποπληρωμῆς τυχόν χρεῶν ἅτινα θὰ προκύψουν ἐκ τοῦ διαλυθέντος Ἰδρύματος, ἐν περιπτώσει δὲ πλεονάσματος, διὰ τὰς ἀνάγκας τοῦ κοινωνικοῦ, φιλοanthρωπικοῦ, καὶ Ἱεραποστολικοῦ ἔργου αὐτοῦ.

3. Αἱ Ἀποφάσεις τῆς Ἱερᾶς Συνόδου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος περὶ καταργήσεως τοῦ Ἰδρύματος ἢ περὶ τροποποιήσεως τοῦ ἐν λόγῳ Κανονισμοῦ ἰσχύουν ἅμα τῇ δημοσιεύσει αὐτῶν εἰς τὸ ἐπίσημον Δελτίον τῆς Ἱερᾶς Συνόδου «ΕΚΚΛΗΣΙΑ» καὶ εἰς τὴν Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως.

ἄρθρον 17

Ἐκ τῶν διατάξεων τοῦ παρόντος Κανονισμοῦ προκαλεῖται δαπάνη μόνον εἰς βάρος τοῦ προϋπολογισμοῦ τοῦ νομικοῦ προσώπου τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ Ἁγίων Ἀποστόλων Πέτρου καὶ Παύλου Νέας Ἰωνίας Μαγνησίας τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Δημητριάδος καὶ Ἀλημυροῦ, τὸ ὕψος τῆς ὁποίας δὲν δύναται νὰ προσδιορισθεῖ.

Ἀθῆναι 18η Νοεμβρίου 2009

† Ὁ Ἀθηνῶν ΙΕΡΩΝΥΜΟΣ, Πρόεδρος

Ὁ Ἀρχιεπίσκοπος Ἀθηνῶν
Ἀρχιμ. Κύριλλος Μισιακούλης

ΠΡΟΚΗΡΥΞΕΙΣ

Ἱερὰ Ἀρχιεπισκοπὴ Ἀθηνῶν

Προκειμένου ἵνα προβῶμεν εἰς τὴν κατ' ἐξαίρεσιν δι' ἐπιλογῆς κατὰ τὰς διατάξεις τῶν ἄρθρων 14 καὶ 15 τοῦ ὑπ' ἀριθμ. 5/1978 Κανονισμοῦ «Περὶ Κώδικος Ἐκκλησιαστικῶν Ὑπαλλήλων», πλήρῳσιν μιᾶς (1) θέσεως Ἐκκλησιαστικοῦ ὑπαλλήλου Κατηγορίας ΔΕ, κλάδου Γραμματέων, ἐπὶ βαθμοῖς Δ-Α, καλοῦμεν τοὺς ἐνδιαφερομένους, ὅπως, ἐντὸς εἰκοσαήμερου ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τῆς παρούσης εἰς τὸ Περιοδικόν «ΕΚΚΛΗΣΙΑ» καὶ τὴν ἡμερησίαν ἐφημερίδα Ἀθηνῶν «ΕΣΤΙΑΝ» «ὑποβάλλωσιν εἰς τὴν Γραμματεῖαν τῆς Ἱερᾶς Ἀρχιεπισκοπῆς Ἀθηνῶν (ὁδ. Ἀγ. Φιλοθέης 21), κατὰ τὰς ὥρας 10.00 ἕως 13.00 καθ' ἐκάστην, σχετικὴν αἴτησιν μετὰ συννημένου Βιογραφικοῦ Σημειώματος. Εἰδικῶς διὰ τὴν συγκεκριμένην θέσιν ἀπαραίτητος τυγχάνει ἡ προϋπηρεσία τῶν ἐνδιαφερομένων τουλάχιστον ἐπὶ πενταετίαν εἰς Ἰδρύματα ἢ κοινωνικοὺς ὀργανισμοὺς, κατὰ προτίμησιν σχέσιν ἔχοντα πρὸς τὴν περιθάλψιν ἡλικιωμένων ἀτόμων. Ἡ γνώσις ξένων γλωσσῶν καὶ ὁ χειρισμὸς ἠλεκτρονικῶν ὑπολογιστῶν συνεκτιμῶνται.

Οἱ ὑποψήφιοι διὰ τὴν κάλυψιν τῆς ὡς ἄνω θέσεως δέον, ἵνα ἔχωσι καὶ τὰ λοιπὰ δι' ἐκκλησιαστικὸν ὑπάλληλον προσόντα, ὡς ταῦτα ὀρίζονται ἐν τοῖς ἄρθροις 6 ἕως 13 τοῦ ὑπ' ἀριθμ. 5/1978 Κανονισμοῦ. (ΦΕΚ 48/3.4.1978 τ. Α').

Ἐν Ἀθήναις τῇ 20ῇ Δεκεμβρίου 2009

† Ὁ Ἀθηνῶν ΙΕΡΩΝΥΜΟΣ

Ἱερὰ Ἀρχιεπισκοπὴ Ἀθηνῶν

Προκειμένου ἵνα προβῶμεν εἰς τὴν κατ' ἐξαίρεσιν δι' ἐπιλογῆς κατὰ τὰς διατάξεις τῶν ἄρθρων 14 καὶ 15 τοῦ ὑπ' ἀριθμ. 5/1978 Κανονισμοῦ «Περὶ Κώδικος Ἐκκλησιαστικῶν Ὑπαλλήλων», πλήρῳσιν μιᾶς (1) θέσεως Ἐκκλησιαστικοῦ ὑπαλλήλου Κατηγορίας ΠΕ, κλάδου Διοικητικοῦ-Οἰκονομικοῦ, ἐπὶ βαθμοῖς Δ-Α, καλοῦμεν τοὺς ἐνδιαφερομένους, ὅπως, ἐντὸς εἰκοσαήμερου ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τῆς παρούσης εἰς τὸ Περιοδικόν «ΕΚΚΛΗΣΙΑ» καὶ τὴν ἡμερησίαν ἐφημερίδα Ἀθηνῶν «ΕΣΤΙΑΝ» «ὑποβάλλωσιν εἰς τὴν Γραμματεῖαν τῆς Ἱερᾶς Ἀρχιεπισκοπῆς Ἀθηνῶν (ὁδ. Ἀγ. Φιλοθέης 21), κατὰ τὰς ὥρας 10.00 ἕως 13.00 καθ' ἐκάστην, σχετικὴν αἴτησιν μετὰ συννημένου Βιογραφικοῦ Σημειώματος. Εἰδικῶς διὰ τὴν συγκεκριμένην θέσιν ἀπαραίτητος τυγχάνει ἡ κατοχὴ με-

ταπτυχιακοῦ τίτλου σπουδῶν, ἐνῶ συνεκτιμᾶται καὶ ἡ κατοχὴ δευτέρου πτυχίου. Ἀπαραίτητος τυγχάνει δὲ καὶ ἡ γνώσις δύο ξένων γλωσσῶν, καθὼς καὶ ὁ χειρισμὸς ἠλεκτρονικῶν ὑπολογιστῶν συνεκτιμᾶται.

Οἱ ὑποψήφιοι διὰ τὴν κάλυψιν τῆς ὡς ἄνω θέσεως δέον, ἵνα ἔχωσι καὶ τὰ λοιπὰ δι' ἐκκλησιαστικὸν ὑπάλληλον προσόντα, ὡς ταῦτα ὀρίζονται ἐν τοῖς ἄρθροις 6 ἕως 13 τοῦ ὑπ' ἀριθμ. 5/1978 Κανονισμοῦ. (ΦΕΚ 48/3.4.1978 τ. Α').

Ἐν Ἀθήναις τῇ 20ῇ Δεκεμβρίου 2009

† Ὁ Ἀθηνῶν ΙΕΡΩΝΥΜΟΣ

Ἱερὰ Μητρόπολις Καρπενησίου

Ἐχοντες ὑπ' ὄψει τὰς διατάξεις τοῦ ἄρθρου 38 παρ. 2 τοῦ Ν. 590/1977 «Περὶ Καταστατικοῦ Χάρτου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος» καὶ τῶν ἄρθρων 33-37 τοῦ ὑπ' ἀριθμ. 2/1969 Κανονισμοῦ τῆς Ἱερᾶς Συνόδου «Περὶ Ἱερῶν Ναῶν, Ἐνοριῶν καὶ Ἐφημερίων», προκειμένου νὰ πληρῳσωμεν τὴν κενὴν ὀργανικὴν θέσιν τακτικοῦ ἐφημερίου τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ

Ἁγίας Τριάδος Γοριανάδων - Εὐρυτανίας,

καλοῦμεν τοὺς βουλομένους καὶ ἔχοντας τὰ κανονικὰ καὶ νόμιμα προσόντα, ὅπως ἐντὸς μηνὸς ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τῆς παρούσης ὑποβάλλωσιν ἡμῖν τὰ ἀπαιτούμενα δικαιολογητικὰ διὰ τὴν κατάληψιν τῆς ἀνωτέρω κενῆς θέσεως.

Ἐν Καρπενησίῳ τῇ 29ῇ Ὀκτωβρίου 2009

† Ὁ Καρπενησίου ΝΙΚΟΛΑΟΣ

Ἱερὰ Μητρόπολις Ἡλείας

Ἐχοντες ὑπ' ὄψει τὰς διατάξεις τοῦ ἄρθρου 38 παρ. 2 τοῦ Ν. 590/1977 «Περὶ Καταστατικοῦ Χάρτου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος» καὶ τῶν ἄρθρων 33-37 τοῦ ὑπ' ἀριθμ. 2/1969 Κανονισμοῦ τῆς Ἱερᾶς Συνόδου «Περὶ Ἱερῶν Ναῶν, Ἐνοριῶν καὶ Ἐφημερίων», προκειμένου νὰ πληρῳσωμεν τὰς κενὰς ὀργανικὰς θέσεις τακτικῶν ἐφημερίων τῶν Ἱερῶν Ναῶν

Παμμεγίστων Ταξιαρχῶν Θανασουλεϊκῶν,

Ἁγίου Ἰωάννου Ἀμαλιάδας,

Προφήτου Ἡλίου Μάχου,

Μεταμορφώσεως τοῦ Σωτήρος Ὑψηλοῦ,

καλοῦμεν τοὺς βουλομένους καὶ ἔχοντας τὰ κανονικὰ

καὶ νόμιμα προσόντα, ὅπως ἐντὸς μηνὸς ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τῆς παρούσης ὑποβάλλωσιν ἡμῖν τὰ ἀπαιτούμενα δικαιολογητικά διὰ τὴν κατάληψιν τῶν ἀνωτέρω κενῶν θέσεων.

Ἐν Πύργῳ τῇ 19ῃ Νοεμβρίου 2009

† Ὁ Ἡλείας ΓΕΡΜΑΝΟΣ

Ἱερὰ Μητρόπολις Καθαβρύτων καὶ Αἰγιαλείας

Ἐχοντες ὑπ' ὄψει τὰς διατάξεις τοῦ ἀρθροῦ 38 παρ. 2 τοῦ Ν. 590/1977 «Περὶ Καταστατικοῦ Χάρτου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος» καὶ τῶν ἀρθρῶν 33-37 τοῦ ὑπ' ἀριθ. 2/1969 Κανονισμοῦ τῆς Ἱερᾶς Συνόδου «Περὶ Ἱερῶν Ναῶν, Ἐνοριῶν καὶ Ἐφημερίων», προκειμένου νὰ πληρῶσωμεν τὰς κενὰς ὀργανικὰς θέσεις τακτικῶν ἐφημερίων τῶν Ἱερῶν Ναῶν

Ἁγίου Δημητρίου Δ.Δ. Τούμπας
Δήμου Συμπολιτείας,
Κοιμήσεως Θεοτόκου Δ.Δ. Κρήνης
Δήμου Συμπολιτείας,

Ἁγίου Γεωργίου Δ.Δ. Πύργου Δήμου Ἀκράτας,
Ἁγίας Τριάδος Δ.Δ. Ζαρούχλης Δήμου Ἀκράτας,
Τιμίου Προδρόμου Δ.Δ. Περιστεράς
Δήμου Ἀκράτας,

Ἁγίου Γεωργίου Δ.Δ. Γουμενίσσης
Δήμου Καθαβρύτων,

Τιμίου Προδρόμου Δ.Δ. Σιγουνίου Καθαβρύτων,
Ἁγίου Νικολάου Δ.Δ. Τρεχλοῦς Δήμου Καθαβρύτων
Ἁγίας Βαρβάρας Δ.Δ. Ρωγῶν Δήμου Καθαβρύτων,
Ἁγίου Νικολάου Δ.Δ. Ἀμυγδαλιᾶς
Δήμου Κλειτορίας,

Μεταμορφώσεως τοῦ Σωτῆρος Δ.Δ. Καλυβίων Δρυμοῦ
Δήμου Κλειτορίας,

Ἁγίου Ἀνδρέου Δ.Δ. Τουρλιᾶδος Δήμου Κλειτορίας,
Ἁγίου Δημητρίου Δ.Δ. Νασίων Δήμου Ἀροανίας,
Εἰσοδίων τῆς Θεοτόκου Δ.Δ. Λεχουρίου
Δήμου Ἀροανίας,

καλοῦμεν τοὺς βουλομένους καὶ ἔχοντας τὰ κανονικὰ καὶ νόμιμα προσόντα, ὅπως ἐντὸς μηνὸς ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τῆς παρούσης ὑποβάλλωσιν ἡμῖν τὰ ἀπαιτούμενα δικαιολογητικά διὰ τὴν κατάληψιν τῶν ἀνωτέρω κενῶν θέσεων.

Ἐν Αἰγίῳ τῇ 26ῃ Νοεμβρίου 2009

† Ὁ Καθαβρύτων καὶ Αἰγιαλείας ΑΜΒΡΟΣΙΟΣ

Ἱερὰ Μητρόπολις Κεφαλληνίας

Ἐχοντες ὑπ' ὄψει τὰς διατάξεις τοῦ ἀρθροῦ 38 παρ. 2 τοῦ Ν. 590/1977 «Περὶ Καταστατικοῦ Χάρτου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος» καὶ τῶν ἀρθρῶν 33-37 τοῦ ὑπ' ἀριθ. 2/1969 Κανονισμοῦ τῆς Ἱερᾶς Συνόδου «Περὶ Ἱερῶν

Ναῶν, Ἐνοριῶν καὶ Ἐφημερίων», προκειμένου νὰ πληρῶσωμεν τὰς κενὰς ὀργανικὰς θέσεις τακτικῶν ἐφημερίων τῶν Ἱερῶν Ναῶν

Εἰσοδίων τῆς Θεοτόκου Σκηνέα,
Ἁγίων Ἀποστόλων Βαλεριανοῦ,

καλοῦμεν τοὺς βουλομένους καὶ ἔχοντας τὰ κανονικὰ καὶ νόμιμα προσόντα, ὅπως ἐντὸς μηνὸς ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τῆς παρούσης ὑποβάλλωσιν ἡμῖν τὰ ἀπαιτούμενα δικαιολογητικά διὰ τὴν κατάληψιν τῶν ἀνωτέρω κενῶν θέσεων.

Ἐν Ἀργοστολίῳ τῇ 13ῃ Νοεμβρίου 2009

† Ὁ Κεφαλληνίας ΣΠΥΡΙΔΩΝ

Ἱερὰ Μητρόπολις Ἀττικῆς

Κενῆς οὔσης μιᾶς ἐκ τῶν δύο θέσεων Ἱεροκηρύκων τῆς καθ' ἡμᾶς Ἱερᾶς Μητροπόλεως, τοῦ ἀρθροῦ 5 τοῦ Νόμου 817/1978, καὶ προκειμένου νὰ προβῶμεν εἰς τὴν πλήρωσιν αὐτῆς, καλοῦμεν τοὺς βουλομένους καὶ ἔχοντας τὰ κανονικὰ καὶ νόμιμα προσόντα ὅπως, ἐντὸς εἰκοσι ἡμερῶν ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τῆς παρούσης εἰς τὸ περιοδικὸν «ΕΚΚΛΗΣΙΑ», ὑποβάλλωσιν ἡμῖν αἴτησιν μετὰ τῶν ἀπαιτούμενων δικαιολογητικῶν διὰ τὴν κατάληψιν αὐτῆς.

Ἐν Κηφισίᾳ τῇ 18ῃ Νοεμβρίου 2009

† Ὁ Μεσογαίας καὶ Λαυρεωτικῆς ΝΙΚΟΛΑΟΣ

Ἱερὰ Μητρόπολις Μεσσηνίας

Ἐχοντες ὑπ' ὄψει τὰς διατάξεις· α) τῶν ἀρθρῶν 38 παρ. 2 καὶ 67 τοῦ Ν. 590/1977, β) τοῦ Ν.Δ. 1398/1973, γ) τοῦ Ν. 673/1977, καὶ προκειμένου ἵνα προβῶμεν εἰς ἀνακήρυξιν ὑποψηφίου πρὸς πλήρωσιν τῆς κενῆς θέσεως τακτικοῦ Διακόνου ἐν τῷ Ἱερῷ Ναῷ

Ἁγίων Κωνσταντίνου καὶ Ἐλένης
Καλυβίων Καθαμάτας,

καλοῦμεν τοὺς βουλομένους ἵνα καταλάβωσι τὴν Διακονικὴν ταύτην θέσιν καὶ ἔχοντας τὰ ὑπὸ τοῦ ὑπ' ἀριθ. 2/1969 Κανονισμοῦ «Περὶ Ἱερῶν Ναῶν, Ἐνοριῶν καὶ Ἐφημερίων», προβλεπόμενα κανονικὰ καὶ νόμιμα προσόντα, ὅπως ἐντὸς μηνὸς ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τῆς παρούσης ὑποβάλλωσιν ἡμῖν τὰ νενομισμένα δικαιολογητικά διὰ τὰ περαιτέρω.

Ἐν Καθαμάτῃ τῇ 25ῃ Νοεμβρίου 2009

† Ὁ Μεσσηνίας ΧΡΥΣΟΣΤΟΜΟΣ

Ἱερὰ Μητρόπολις Νεαπόλεως καὶ Σταυρουπόλεως

Ἐχοντες ὑπ' ὄψει τὰς διατάξεις τοῦ ἀρθροῦ 38 παρ. 2 τοῦ Ν. 590/1977 «Περὶ Καταστατικοῦ Χάρτου τῆς Ἐκκλη-

σίας τῆς Ἑλλάδος» καὶ τῶν ἀρθρῶν 33-37 τοῦ ὑπ' ἀριθ. 2/1969 Κανονισμοῦ τῆς Ἱερᾶς Συνόδου «Περὶ Ἱερῶν Ναῶν, Ἐνοριῶν καὶ Ἐφημερίων», προκειμένου νὰ πληρῶσωμεν τὴν κενὴν ὀργανικὴν θέσιν τακτικοῦ ἐφημερίου τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ

Ἁγίας Παρασκευῆς Μενεμένης,

καλοῦμεν τοὺς βουλευμένους καὶ ἔχοντας τὰ κανονικὰ καὶ νόμιμα προσόντα, ὅπως ἐντὸς μηνὸς ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τῆς παρούσης ὑποβάλλωσιν ἡμῖν τὰ ἀπαιτούμενα δικαιολογητικὰ διὰ τὴν κατάληψιν τῆς ἀνωτέρω κενῆς θέσεως.

Ἐν Νεαπόλει τῆ 18ῃ Νοεμβρίου 2009

† Ὁ Νεαπόλεως καὶ Σταυρουπόλεως ΒΑΡΝΑΒΑΣ

Ἱερὰ Μητρόπολις Πατρῶν

Ἐχοντες ὑπ' ὄψει τὰς διατάξεις τοῦ ἀρθροῦ 38 παρ. 2 τοῦ Ν. 590/1977 «Περὶ Καταστατικοῦ Χάρτου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος» καὶ τῶν ἀρθρῶν 33-37 τοῦ ὑπ' ἀριθ. 2/1969 Κανονισμοῦ τῆς Ἱερᾶς Συνόδου «Περὶ Ἱερῶν Ναῶν, Ἐνοριῶν καὶ Ἐφημερίων», προκειμένου νὰ πληρῶσωμεν τὰς κενὰς ὀργανικὰς θέσεις τακτικῶν ἐφημερίων τῶν Ἱερῶν Ναῶν

Μητροπολιτικοῦ Ναοῦ Εὐαγγελιστρίας Πατρῶν,

Ἁγίας Παρασκευῆς Πατρῶν,

Ἁγίων Τεσσαράκοντα Μαρτύρων Ἄνω Καστριτοῦ,

Ἁγίας Παρασκευῆς Μοιρεϊκῶν,

Κοιμήσεως τῆς Θεοτόκου Ὁβρυϊᾶς,

Ἁγίου Νικολάου Κραθίου,

Ἁγίας Ἄννης Ἀραβωνίστας,

Γεννεσίου τῆς Θεοτόκου Δροσιᾶς,

Παμμεγίστων Ταξιαρχῶν Πλατάνου,

Ἁγίου Δημητρίου Ροδιᾶς,

καλοῦμεν τοὺς βουλευμένους καὶ ἔχοντας τὰ κανονικὰ καὶ νόμιμα προσόντα, ὅπως ἐντὸς μηνὸς ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τῆς παρούσης ὑποβάλλωσιν ἡμῖν τὰ ἀπαιτούμενα δικαιολογητικὰ διὰ τὴν κατάληψιν τῶν ἀνωτέρω κενῶν θέσεων.

Ἐν Πάτραις τῆ 24ῃ Νοεμβρίου 2009

† Ὁ Πατρῶν ΧΡΥΣΟΣΤΟΜΟΣ

Ἱερὰ Μητρόπολις Ἐλασσῶνος

Ἐχοντες ὑπ' ὄψει τὰς διατάξεις τοῦ ἀρθροῦ 38 παρ. 2 τοῦ Ν. 590/1977 «Περὶ Καταστατικοῦ Χάρτου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος» καὶ τῶν ἀρθρῶν 33-37 τοῦ ὑπ' ἀριθ. 2/1969 Κανονισμοῦ τῆς Ἱερᾶς Συνόδου «Περὶ Ἱερῶν Ναῶν, Ἐνοριῶν καὶ Ἐφημερίων», προκειμένου νὰ πληρῶσωμεν τὴν κενὴν ὀργανικὴν θέσιν τακτικοῦ ἐφημερίου τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ

Ἁγίας Τριάδος Συκαμινέας Ἐλασσῶνος,

καλοῦμεν τοὺς βουλευμένους καὶ ἔχοντας τὰ κανονικὰ καὶ νόμιμα προσόντα, ὅπως ἐντὸς μηνὸς ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τῆς παρούσης ὑποβάλλωσιν ἡμῖν τὰ ἀπαιτούμενα δικαιολογητικὰ διὰ τὴν κατάληψιν τῆς ἀνωτέρω κενῆς θέσεως.

Ἐν Ἐλασσῶνι τῆ 123ῃ Νοεμβρίου 2009

† Ὁ Ἐλασσῶνος ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ

Ἱερὰ Μητρόπολις Πολυανῆς καὶ Κιθκισίου

Ἐχοντες ὑπ' ὄψει τὰς διατάξεις τοῦ ἀρθροῦ 38 παρ. 2 τοῦ Ν. 590/1977 «Περὶ Καταστατικοῦ Χάρτου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος» καὶ τῶν ἀρθρῶν 33-37 τοῦ ὑπ' ἀριθ. 2/1969 Κανονισμοῦ τῆς Ἱερᾶς Συνόδου «Περὶ Ἱερῶν Ναῶν, Ἐνοριῶν καὶ Ἐφημερίων», προκειμένου νὰ πληρῶσωμεν τὰς κενὰς ὀργανικὰς θέσεις τακτικῶν ἐφημερίων τῶν Ἱερῶν Ναῶν

Ἁγίου Ἰωάννου τοῦ Προδρόμου Ἐλευθεροχωρίου,

Ἀνάληψη τοῦ Κυρίου Μεσσιανοῦ,

Κοίμηση τῆς Θεοτόκου Ἰηρόβρυσης,

Ἁγίων Πέτρου καὶ Παύλου Κάτω Ποταμιᾶς,

Ἁγίου Γεωργίου Στεφανίων,

Ἁγίου Παντελεήμων Καβαλαρίου,

Ἁγίας Τριάδος Ροδῶνος,

Ἁγίας Εἰρήνης Καλιρρόης,

Κοίμησης τῆς Θεοτόκου Ἁγίου Μάρκου,

Ἁγίου Γεωργίου Ἄνω Θεοδωρακίου,

καλοῦμεν τοὺς βουλευμένους καὶ ἔχοντας τὰ κανονικὰ καὶ νόμιμα προσόντα, ὅπως ἐντὸς μηνὸς ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τῆς παρούσης ὑποβάλλωσιν ἡμῖν τὰ ἀπαιτούμενα δικαιολογητικὰ διὰ τὴν κατάληψιν τῶν ἀνωτέρω κενῶν θέσεων.

Ἐν Κιθκίς τῆ 24ῃ Νοεμβρίου 2009

† Ὁ Πολυανῆς καὶ Κιθκισίου ΕΜΜΑΝΟΥΗΛ

Ἱερὰ Μητρόπολις Πολυανῆς καὶ Κιθκισίου

Ἐχοντες ὑπ' ὄψει τὰς διατάξεις· α) τῶν ἀρθρῶν 38 παρ. 2 καὶ 67 τοῦ Ν. 590/1977, β) τοῦ Ν.Δ. 1398/1973, γ) τοῦ Ν. 673/1977, καὶ προκειμένου ἵνα προβῶμεν εἰς ἀνακήρυξιν ὑποψηφίων πρὸς πλήρωσιν τῆς κενῶν θέσεων τακτικῶν Διακόνων ἐν τοῖς Ἱ. Ναοῖς

Μεταμορφώσεως Σωτῆρος Κιθκίς,

Ἁγίου Δημητρίου Κιθκίς,

Πεντεκαίδεκα Ἱερομαρτύρων Κιθκίς,

Ζωοδόχου Πηγῆς Ἁγίου Ἀθανασίου Θεσσαλονίκης,

καλοῦμεν τοὺς βουλευμένους ἵνα καταλάβωσι τὰς Διακονικὰς ταύτας θέσεις καὶ ἔχοντας τὰ ὑπὸ τοῦ ὑπ' ἀριθ. 2/1969 Κανονισμοῦ «Περὶ Ἱερῶν Ναῶν, Ἐνοριῶν καὶ Ἐφημερίων», προβλεπόμενα κανονικὰ καὶ νόμιμα προσόντα, ὅπως ἐντὸς μηνὸς ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τῆς πα-

ρούσης υποβάλλωσιν ἡμῖν τὰ νενομισμένα δικαιολογητικά διὰ τὰ περαιτέρω.

Ἐν Κιθκίς τῆ 24ῃ Νοεμβρίου 2009

† Ὁ Ποθιυανῆς καὶ Κιθκισίου EMMANOYHΛ

Ἱερὰ Μητρόπολις Μεσσηνίας

Κενωθείσης μιᾶς (1) θέσεως τακτικοῦ Ἱεροκέρυκος τοῦ Ν. 817/1978 ἐν τῇ Ἱερᾷ Μητροπόλει Μεσσηνίας, καὶ ἐπιθυμοῦντες ὅπως πληρώσωμεν αὐτήν, καλοῦμεν τοὺς βουλομένους καὶ ἔχοντας τὰ ὑπὸ τῶν κειμένων διατάξεων προβλεπόμενα τυπικὰ καὶ οὐσιαστικὰ προσόντα, ὅπως, ἐντὸς 20 ἡμερῶν ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τῆς παρούσης υποβάλλωσι σχετικὴν αἴτησιν μετὰ τῶν ἀπαραίτητων δικαιολογητικῶν.

Ἐν Καλαμάτᾳ τῆ 8ῃ Δεκεμβρίου 2009

† Ὁ Μεσσηνίας ΧΡΥΣΟΣΤΟΜΟΣ

Ἱερὰ Μητρόπολις Μεσσηνίας

Ἐχοντες ὑπ' ὄψει τὰς διατάξεις· α) τῶν ἀρθρῶν 38 παρ. 2 καὶ 67 τοῦ Ν. 590/1977, β) τοῦ Ν.Δ. 1398/1973, Γ) τοῦ Ν. 673/1977, καὶ προκειμένου ἵνα προβῶμεν εἰς ἀνακήρυξιν ὑποψηφίου πρὸς πλήρωσιν τῆς κενῆς θέσεως τακτικοῦ Διακόνου ἐν τῇ Ἱερᾷ Ναῷ

Ἁγίου Γεωργίου Καλαμάτας,

καλοῦμεν τοὺς βουλομένους ἵνα καταλάβωσι τὴν Διακονικὴν ταύτην θέσιν καὶ ἔχοντας τὰ ὑπὸ τοῦ ὑπ' ἀριθ. 2/1969 Κανονισμοῦ «Περὶ Ἱερῶν Ναῶν, Ἐνοριῶν καὶ Ἐφημερίων», προβλεπόμενα κανονικὰ καὶ νόμιμα προσόντα, ὅπως ἐντὸς μηνὸς ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τῆς παρούσης υποβάλλωσιν ἡμῖν τὰ νενομισμένα δικαιολογητικά διὰ τὰ περαιτέρω.

Ἐν Καλαμάτᾳ τῆ 25ῃ Νοεμβρίου 2009

† Ὁ Μεσσηνίας ΧΡΥΣΟΣΤΟΜΟΣ

Ἱερὰ Μητρόπολις Σερβίων καὶ Κοζάνης

Ἐχοντες ὑπ' ὄψει τὰς διατάξεις τοῦ ἀρθροῦ 38 παρ. 2 τοῦ Ν. 590/1977 «Περὶ Καταστατικοῦ Χάρτου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος» καὶ τῶν ἀρθρῶν 33-37 τοῦ ὑπ' ἀριθ. 2/1969 Κανονισμοῦ τῆς Ἱερᾶς Συνόδου «Περὶ Ἱερῶν Ναῶν, Ἐνοριῶν καὶ Ἐφημερίων», προκειμένου νὰ πληρώσωμεν τὰς κενὰς ὀργανικὰς θέσεις τακτικῶν ἐφημερίων τῶν Ἱερῶν Ναῶν

Παμμεγίστων Ταξιαρχῶν Κερασιᾶς,

Ἁγίων Κωνσταντίνου καὶ Ἑλένης Μαυροδενδρίου,

Ἁγίας Κυριακῆς Σερβίων,

Ἁγίου Γεωργίου Σερβίων,

Κοιμήσεως Θεοτόκου Βελλιβενοῦ,

Ἁγίου Ἰωάννου Θεολόγου Ἀμυγδαλιᾶς,

Ἀναλήψεως Κυρίου Γαλιάνης,

καλοῦμεν τοὺς βουλομένους καὶ ἔχοντας τὰ κανονικὰ καὶ νόμιμα προσόντα, ὅπως ἐντὸς μηνὸς ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τῆς παρούσης υποβάλλωσιν ἡμῖν τὰ ἀπαιτούμενα δικαιολογητικά διὰ τὴν κατάληψιν τῶν ἀνωτέρω κενῶν θέσεων.

Ἐν Κοζάνῃ τῆ 17ῃ Νοεμβρίου 2009

† Ὁ Σερβίων καὶ Κοζάνης ΠΑΥΛΟΣ

Ἱερὰ Μητρόπολις Σερβίων καὶ Κοζάνης

Ἐχοντες ὑπ' ὄψει τὰς διατάξεις· α) τῶν ἀρθρῶν 38 παρ. 2 καὶ 67 τοῦ Ν. 590/1977, β) τοῦ Ν.Δ. 1398/1973, Γ) τοῦ Ν. 673/1977, καὶ προκειμένου ἵνα προβῶμεν εἰς ἀνακήρυξιν ὑποψηφίων πρὸς πλήρωσιν τῆς κενῶν θέσεων τακτικῶν Διακόνων ἐν τοῖς Ἱ. Ναοῖς

Ἁγίου Νικολάου Κοζάνης,

Ἁγίου Νικάνορος Κοζάνης,

καλοῦμεν τοὺς βουλομένους ἵνα καταλάβωσι τὰς Διακονικὰς ταύτας θέσεις καὶ ἔχοντας τὰ ὑπὸ τοῦ ὑπ' ἀριθ. 2/1969 Κανονισμοῦ «Περὶ Ἱερῶν Ναῶν, Ἐνοριῶν καὶ Ἐφημερίων», προβλεπόμενα κανονικὰ καὶ νόμιμα προσόντα, ὅπως ἐντὸς μηνὸς ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τῆς παρούσης υποβάλλωσιν ἡμῖν τὰ νενομισμένα δικαιολογητικά διὰ τὰ περαιτέρω.

Ἐν Κοζάνῃ τῆ 17ῃ Νοεμβρίου 2009

† Ὁ Σερβίων καὶ Κοζάνης ΠΑΥΛΟΣ

Ἱερὰ Μητρόπολις Καρυστίας καὶ Σκύρου

Ἐχοντες ὑπ' ὄψει τὰς διατάξεις τοῦ ἀρθροῦ 38 παρ. 2 τοῦ Ν. 590/1977 «Περὶ Καταστατικοῦ Χάρτου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος» καὶ τῶν ἀρθρῶν 33-37 τοῦ ὑπ' ἀριθ. 2/1969 Κανονισμοῦ τῆς Ἱερᾶς Συνόδου «Περὶ Ἱερῶν Ναῶν, Ἐνοριῶν καὶ Ἐφημερίων», προκειμένου νὰ πληρώσωμεν τὰς κενὰς ὀργανικὰς θέσεις τακτικῶν ἐφημερίων τῶν Ἱερῶν Ναῶν

Ἁγίου Γεωργίου Ἁγίου Γεωργίου,

Ἁγίας Παρασκευῆς Πυργίου,

Ἁγίου Νικολάου Παναγιᾶς,

Εὐαγγελισμοῦ τῆς Θεοτόκου Κατακαλιῶ,

Ἁγίου Νικολάου Βιτάλιου,

καλοῦμεν τοὺς βουλομένους καὶ ἔχοντας τὰ κανονικὰ καὶ νόμιμα προσόντα, ὅπως ἐντὸς μηνὸς ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τῆς παρούσης υποβάλλωσιν ἡμῖν τὰ ἀπαιτούμενα δικαιολογητικά διὰ τὴν κατάληψιν τῶν ἀνωτέρω κενῶν θέσεων.

Ἐν Κύμῃ τῆ 1ῃ Δεκεμβρίου 2009

† Ὁ Καρυστίας καὶ Σκύρου ΣΕΡΑΦΕΙΜ

Ἱερὰ Μητρόπολις Καρυστίας καὶ Σκύρου

Ἐχοντες ὑπ' ὄψει τὰς διατάξεις· α) τῶν ἄρθρων 38 παρ. 2 καὶ 67 τοῦ Ν. 590/1977, β) τοῦ Ν.Δ. 1398/1973, γ) τοῦ Ν. 673/1977, καὶ προκειμένου ἵνα προβῶμεν εἰς ἀνακήρυξιν ὑποψηφίων πρὸς πλήρωσιν τῆς κενῶν θέσεων τακτικῶν Διακόνων ἐν τοῖς Ἱ. Ναοῖς

Ἁγίου Ἀθανασίου Κύμης,

Ἁγίας Τριάδος Κονιστρῶν,

Ζωοδόχου Πηγῆς Ἁγίου Ἀθανασίου Θεσσαλονίκης, καλοῦμεν τοὺς βουλομένους ἵνα καταλάβωσι τὰς Διακονικὰς ταύτας θέσεις καὶ ἔχοντας τὰ ὑπὸ τοῦ ὑπ' ἀριθ. 2/1969 Κανονισμοῦ «Περὶ Ἱερῶν Ναῶν, Ἐνοριῶν καὶ Ἐφημερίων», προβλεπόμενα κανονικὰ καὶ νόμιμα προσόντα, ὅπως ἐντὸς μηνὸς ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τῆς παρούσης ὑποβάλλωσιν ἡμῖν τὰ νενομισμένα δικαιολογητικὰ διὰ τὰ περαιτέρω.

Ἐν Κύμῃ τῇ 1ῃ Δεκεμβρίου 2009

† Ὁ Καρυστίας καὶ Σκύρου ΣΕΡΑΦΕΙΜ

Ἱερὰ Μητρόπολις Μαρωνείας καὶ Κομοτηνῆς

Ἐχοντες ὑπ' ὄψιν τὸ ἄρθρον 25 παρ. 1,2,3,4,5, καὶ 6 τοῦ Νόμου 817/1978 «Περὶ Ἱεροκλήρυκων Ἐφημεριακῶν θέσεων»

Ἀποφασίζομεν

Ὅπως προκηρύξωμε διὰ τῆς παρούσης τὴν πλήρωσιν μιᾶς (1) θέσεως Ἱεροκλήρυκος, διορισθησομένου βάσει τοῦ ὡς ἄνω Νόμου εἰς τὴν καθ' ἡμᾶς ἱερὰν Μητρόπολιν καὶ καλοῦμεν τοὺς ἔχοντας τὰ ὑπὸ τῶν Ἱερῶν Κανόνων καὶ Νόμων προβλεπόμενα προσόντα, ὅπως ἐντὸς εἴκοσι (20) ἡμερῶν ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τῆς παρούσης εἰς τὸ περιοδικὸν «ΕΚΚΛΗΣΙΑ» ὑποβάλλουν ἡμῖν σχετικὴν αἴτησιν μετὰ δικαιολογητικῶν, ἵνα προβῶμεν εἰς τὰ περαιτέρω ὑπηρεσιακὰς ἐνεργείας πρὸς τοποθέτησίν του.

Ἐν Κομοτηνῇ τῇ 22ῃ Δεκεμβρίου 2009

† Ὁ Μαρωνείας καὶ Κομοτηνῆς ΔΑΜΑΣΚΗΝΟΣ

Ἡ Ἱερά Σύνοδος τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος

*Οἱ ἐργασίες τῆς Δ.Ι.Σ.
τῆς 1.12.2009*

Συνῆλθε τὴν Τρίτη 1 Δεκεμβρίου 2009, στὴν πρώτη Συνεδρία Της γιὰ τὸ μῆνα Δεκέμβριο ἡ Διαρκὴς Ἱερά Σύνοδος τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος τῆς 153ης Συνοδικῆς Περιόδου, ὕστερα ἀπὸ πρόσκληση τοῦ Μακαριωτάτου Προέδρου Αὐτῆς, Ἀρχιεπισκόπου Ἀθηνῶν καὶ πάσης Ἑλλάδος κ. Ἱερωνύμου, μὲ θέμα τὴν ἐνημέρωση τῶν Σεβασμιωτάτων Μελῶν σχετικά μὲ τὸ πλαίσιο ἐπικοινωνίας μὲ τὴν Ἑλληνικὴ Κυβέρνηση.

Συζητήθηκαν ἀρχικῶς τὰ ὑπὸ διαβούλευση σχεδια νόμων τῶν Ὑπουργείων Ἐσωτερικῶν καὶ Οἰκονομικῶν μὲ θέματα τὴν ὑπαγωγή τῶν ὑποψηφίων ἐκκλησιαστικῶν ὑπαλλήλων, μισθοδοτούμενων ὑπὸ τοῦ Δημοσίου, στὴν διαδικασία τοῦ Α.Σ.Ε.Π. καὶ τὴν φορολόγηση τῆς ἐκκλησιαστικῆς περιουσίας ἀντιστοίχως.

Ὁ Μακαριώτατος Πρόεδρος ἀναφέρθηκε ἀναλυτικῶς στὶς συζητήσεις πού εἶχε μὲ τὰ ἀρμόδια ὄργανα, γιὰ τὴ διευθέτηση τῶν θεμάτων, ἀλλὰ καὶ στὸ πλαίσιο διαλόγου, ὅπως αὐτὸ εἶχε ἀρχικῶς τεθεῖ στὶς συζητήσεις τοῦ μετὰ τοῦ Ἐξοχωτάτου Προέδρου τῆς Ἑλληνικῆς Κυβερνήσεως κ. Γεωργίου Παπανδρέου.

Συγκεκριμένα, ὡς πρὸς τὸ θέμα τῆς ὑπαγωγῆς τῆς προσλήψεως τῶν ἐκκλησιαστικῶν ὑπαλλήλων στὸν ἔλεγχο τοῦ Α.Σ.Ε.Π., ἡ Διαρκὴς Ἱερά Σύνοδος συμφωνεῖ κατ' ἀρχὴν μὲ τὸ ἐν λόγω Νομοσχέδιο, ὥστε σὲ ἀρμονία μὲ τὸν Καταστατικὸ Της Χάρτη (Νόμος 590/1977), οἱ διαδικασίες ἐπιλογῆς προσωπικοῦ πού θὰ διενεργοῦν τὰ ἐκκλησιαστικὰ Ν.Π.Δ.Δ. νὰ ὑπόκεινται στὸν ἔλεγχο νομιμότητος τοῦ Α.Σ.Ε.Π., ἐφ' ὅσον ἡ μισθοδοσία τους βαρύνει τὸν Κρατικὸ Προϋπολογισμό.

Ὅσον ἀφορᾷ στὸ θέμα τῶν ὀχημάτων τῶν Ἱερῶν Μητροπόλεων, ἡ Διαρκὴς Ἱερά Σύνοδος καλύφθη-

κε πλήρως ἀπὸ τὶς διατάξεις τῆς Ὑπουργικῆς Ἀποφάσεως, ὑπὸ τὸν ὄρο ὅτι ἀφορᾷ ὅσα ὀχήματα ἡ προμήθειά τους βαρύνει τὸν Κρατικὸ Προϋπολογισμό.

Σχετικὰ μὲ τὸ θέμα τῆς φορολογήσεως τῆς ἐκκλησιαστικῆς ἀκίνητης περιουσίας, ἡ Διαρκὴς Ἱερά Σύνοδος ἐνημερώθηκε ἀπὸ τὸν Μακαριώτατο Πρόεδρό Της γιὰ τὴν ἐπιστολὴ πού ἔλαβε ἀπὸ τὸν Ἐξοχωτάτο Ὑπουργὸ Οἰκονομικῶν κ. Γ. Παπακωνσταντίνου, στὶς 30 Νοεμβρίου ἐ.ἔ.

Γενομένης διαλογικῆς συζητήσεως, ὑπεγραμμίσθη ἀπὸ τὰ Μέλη τῆς Διαρκοῦς Ἱεράς Συνόδου, ὡς πρὸς τὸ θέμα τῆς ἐκτάκτου εἰσφορᾶς τοῦ φόρου κατοικῆς περιουσίας (Ε.Τ.ΑΚ.), μὲ σκοπὸ τὴν χορήγηση ἀπὸ μέρους τῆς Πολιτείας τοῦ ἐπιδόματος Κοινωνικῆς Ἀλληλεγγύης ἐκτάκτως καὶ ἐφ' ἅπαξ διὰ τὸ ἔτος 2009, ὅτι:

α. Ἡ Ἐκκλησία τῆς Ἑλλάδος συνεισφέροντας, ὅπως τὸ πράττει πάντοτε στὶς κρίσιμες καὶ δύσκολες περιστάσεις τῆς κοινωνίας, ἔστω καὶ ἂν δὲν φέρει τὴν εὐθύνη, ἔρχεται ἀρωγὸς στὴν ἀνακούφιση τοῦ λαοῦ.

β. Ἡ Ἐκκλησία τῆς Ἑλλάδος ἐπειδὴ ἔξασκεῖ ἕνα τεράστιο κοινωνικὸ καὶ φιλανθρωπικὸ ἔργο πρὸς ἀνακούφιση τῶν πασχόντων καὶ ἀναξιοπαθούντων ἀδελφῶν μας, τὸ ὁποῖο ἐπιτελεῖται μὲ ἐπακόσια (700) περίπου Ἱδρύματα στὴν Ἱερά Ἀρχιεπισκοπὴ Ἀθηνῶν καὶ τὶς Ἱερὰς Μητροπόλεις καὶ δαπανᾷ ἕκατὸ ἑκατομμύρια εὐρῶ (100.000.000 €) ἔτησίως γιὰ φιλανθρωπικοὺς καὶ κοινωνικοὺς σκοποὺς, ἀπαιτεῖ ἀπὸ τὴν Πολιτεία, τουλάχιστον, τὴν ἰσότημη μεταχείριση μὲ τὸ σύνολο τῶν λοιπῶν Νομικῶν Προσώπων Δημοσίου Δικαίου (Ν.Π.Δ.Δ.).

γ. Ἡ Ἐκκλησία θεωρεῖ αὐτονόμο ὅτι ὁ ὁποιοσδήποτε φόρος ἐπὶ τῆς ἀκίνητου περιουσίας Της δὲν θὰ περιλαμβάνει κατ' οὐδένα τρόπο τὰ ἀκίνητα πού ἰδιοχρησιμοποιοῦνται καὶ ἐκεῖνα ἐπὶ τῶν ὁποίων ὑφίστανται ὁποιαδήποτε βάρη, τὰ ὁποῖα ἐμποδίζουν τὴν ἐλεύθερη ἀξιοποίησή τους ἢ ἀκίνητα πού ἔχουν παραχωρηθεῖ δωρεὰν ἢ παραμένουν ἀναξιοποίητα, μὲ σκοπὸ τὴν ἀνέγερση καὶ λειτουργία Ἱδρυμάτων προνοιακοῦ χαρακτῆρα.

δ. Ὡς ἐκ τούτου ἡ Διαρκὴς Ἱερὰ Σύνοδος ἀποφασίζει ὅπως γιὰ τὸ ἔτος 2009 καὶ μόνο, ἡ Ἐκκλησία τῆς Ἑλλάδος συνεισφέρει μὲ τὸ ἀναλογεῖν σὲ Αὐτὴν ποσὸν γιὰ τὰ ἀκίνητα ποῦ ἀποφέρουν εἰσοδήματα συμφώνως πρὸς τὰ ὡς ἄνω ἐκτεθέντα.

Τέλος ἡ Διαρκὴς Ἱερὰ Σύνοδος ἀπεδέχθη τὴν πρόσκληση τοῦ Ἐξοχωτάτου Προέδρου τῆς Ἑλληνικῆς Κυβερνήσεως κ. Γεωργίου Παπανδρέου, νὰ πραγματοποιηθεῖ συνάντηση στὸ Μέγαρο Μαξίμου, ἀποτελουμένη ἀπὸ τὸν Μακαριώτατο Πρόεδρο καὶ πέντε μέλη Αὐτῆς.

Ἐκ τοῦ Γραφείου Τύπου τῆς Ἱερᾶς Συνόδου

*Ὁλοκληρώθηκε μέ ἐπιτυχία
τὸ Α΄ Πανελλήνιο Συνέδριο
τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος
γιὰ τίς προσκυνηματικές περιηγήσεις
(Ζάκυνθος 14-15 Νοεμβρίου 2009)*

Ἐληξε μέ ἐπιτυχία τὸ διήμερο Α΄ Πανελλήνιο Συνέδριο γιὰ θέματα Θρησκευτικοῦ Τουρισμοῦ τῶν Στελεχῶν τῶν Ἱερῶν Μητροπόλεων τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος, ποῦ διοργανώθηκε μὲ εὐθύνη τοῦ Συνοδικοῦ Γραφείου Προσκυνηματικῶν Περιηγήσεων τῆς Ἱερᾶς Συνόδου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος τὴν 14η καὶ 15η Νοεμβρίου 2009, στὸ Πολιτιστικὸ Κέντρο τοῦ Δήμου Ἀρκαδίων, στὴ Ζάκυνθο.

Τὸ γενικὸ θέμα τοῦ Συνεδρίου, τὸ ὁποῖο εἶχε θέσει ὑπὸ τὴν αἰγίδα του ὁ Μακαριώτατος Ἀρχιεπίσκοπος Ἀθηνῶν καὶ πάσης Ἑλλάδος κ. Ἱερώνυμος, ὁ ὁποῖος καὶ κήρυξε τὴν ἑναρξη τῶν ἐργασιῶν του, ἦταν: «Προσκυνηματικές Περιηγήσεις (Ἱστορία-Παράδοση-νεώτερες ἐξελίξεις καὶ προβληματισμοί) τὰ Ἐπάνησα ὡς ὀρθόδοξοι προσκυνηματικοὶ προορισμοί».

Τὸ Συνέδριο τίμησαν μέ τὴν παρουσία καὶ τὴν συμμετοχὴ τους σὲ αὐτὸ ὁ Μακαριώτατος Πατριάρχης Ἀλεξανδρείας κ. Θεόδωρος, ὁ Μακαριώτατος Ἀρχιεπίσκοπος Κύπρου κ. Χρυσόστομος, ὁ Σεβασμιώτατος Ἀρχιεπίσκοπος Σιναίου κ. Δαμιανός, ὁ Ἐκπρόσωπος τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριαρχείου Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Περγάμου κ. Ἰωάννης καὶ ὁ Ἐκπρόσωπος τοῦ Πατριαρχείου Ἱεροσολύμων Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Καπιτωλιάδος κ. Ἡσυχίος, καθὼς καὶ περίπου ἑξήντα (60) Ἀρχιερεῖς καὶ διακόσιοι (200) Ἐκπρόσωποι Κληρικοὶ καὶ Λαϊκοὶ τῶν Ἱερῶν Μητροπόλεων τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος, ὁ Βουλευτὴς Ζακύνθου κ. Δημήτριος

Βαβαρίγος, ὁ Νομάρχης Ζακύνθου κ. Διονύσιος Γάσπαρος, ὁ Πρόεδρος τοῦ Ἐλεγκτικοῦ Συνεδρίου κ. Γεώργιος Κούρτης, ὁ Πρόεδρος τοῦ Ξενοδοχειακοῦ Ἐπιμελητηρίου Ἑλλάδος κ. Γεράσιμος Φωκάς, ἡ Ἐκπρόσωπος τοῦ Κυπριακοῦ Ὄργανισμοῦ Τουρισμοῦ κ. Ἰωάννα Χατζηκωστῆ, ὁ Πρόεδρος τοῦ Συλλόγου τῶν Ξενοδόχων τῆς Κεφαλληνίας, κ. Σπυρίδων Γαλιατσάτος, οἱ Τοπικὲς Ἀρχὲς καὶ ἄλλοι πολλοὶ Ἐπίσημοι.

Συνολικὰ οἱ κ.κ. Συνέδριοι ξεπέρασαν τοὺς τετρακόσιους (400), ἐνῶ τὸ Συνέδριο πραγματοποιήθηκε στὸ Νομὸ καὶ τὴν Ἱερὰ Μητρόπολη Ζακύνθου, ἔπειτα ἀπὸ τὴν πρόταση ποῦ κατέθεσε στὴν Ἱερὰ Σύνοδο ὁ Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Ζακύνθου κ. Χρυσόστομος, Πρόεδρος τῆς Ὄργανωτικῆς Ἐπιτροπῆς.

Ἡ ἑναρξη τοῦ Συνεδρίου ἐγινε μέ τὴν τέλεση τῆς Ἀκολουθίας τοῦ Ἀγιασμοῦ ἀπὸ τὸν Μακαριώτατο Ἀρχιεπίσκοπο Ἀθηνῶν καὶ πάσης Ἑλλάδος κ. Ἱερώνυμο. Ὁ Μακαριώτατος κατὰ τὴν σύντομη προσφώνησή του πρὸς τοὺς κ.κ. Συνέδρους ἀφοῦ ἐπαίνεσε γιὰ τὴν πρωτοβουλία αὐτὴ τὸν Σεβασμιώτατο Μητροπολίτη Ζακύνθου κ. Χρυσόστομο, Πρόεδρο τῆς Ὄργανωτικῆς Ἐπιτροπῆς, τὸν Γραμματέα καὶ τὰ Μέλη τοῦ Συνοδικοῦ Γραφείου τόνισε ὅτι: «...εἶναι σήμερα ἐξόχως ἀναγκαῖα ἡ ἐργασία αὐτὴ τῆς Ἐκκλησίας καὶ ὀφείλει νὰ ἀποβεῖ γόνιμη, καρποφόρα καὶ ὠφέλιμη ἡ ὅλη διαδικασία καὶ ἡ σπουδαία θεματολογία τοῦ Συνεδρίου». Καὶ μεταξὺ τῶν ἄλλων δήλωσε «...οἱ προσκυνηματικὲς περιηγήσεις γιὰ τὴν Ἐκκλησία μας μποροῦν καὶ ὀφείλουν νὰ ἀποτελέσουν σήμερα μία εὐκαιρία γνωριμίας ὄλων τῶν ὀρθοδόξων καὶ σὲ ὅλες τὶς περιοχὲς τῆς χώρας καὶ ὄχι μόνο, ἀλλὰ ταυτόχρονα καὶ τὸν σωστὸ καὶ ἐνδειγμένο ἐκκλησιαστικὰ τρόπο ὥστε νὰ μάθει ὁ καθένας μας ὅσα μᾶς ἐνώνουν ἀλλὰ καὶ ὅσα μᾶς χωρίζουν. Σημείωσε ἐπίσης, «ὅτι δὲν πρέπει νὰ δοθεῖ στὸν ὄρο προσκυνηματικὲς περιηγήσεις ἡ κοσμικὴ ἔννοια τοῦ τουρισμοῦ ἔτσι ὅπως τὸν γνωρίζουμε σήμερα, ἀλλὰ νὰ ἀποτελέσει τὴν ἀφορμὴ τῆς θρησκευτικῆς γνωριμίας τῶν πιστῶν μὲ τοὺς ἱεροὺς τόπους τῆς χριστιανικῆς πίστεως καὶ λατρείας, ἀλλὰ καὶ τοὺς κατοίκους αὐτῶν τῶν ἱερῶν τόπων καὶ τῶν παραδόσεών μας καὶ εὐχάηθη καλὴ ἐπιτυχία στὶς ἐργασίες τοῦ Συνεδρίου»...

Στὴν συνέχεια τοὺς κ.κ. Συνέδρους καλωσόρισε ὁ Μητροπολίτης Ζακύνθου κ. Χρυσόστομος ὁ ὁποῖος

μεταξύ των άλλων τόνισε: «...στών σύγχρονο κόσμο, όπου καταρροούνται τὰ σύνορα τῶν Κρατῶν, πρέπει καὶ ἡ Ἐκκλησία νὰ προσαρμοστεῖ ἀνάλογα στὰ νέα δεδομένα. Ἀναφερόμενος σὲς Προσκυνηματικὲς Περιηγήσεις ἢ ἀλλιῶς κατὰ τὸν κοσμικὸ ὄρο τὸν λεγόμενο Θρησκευτικὸ Τουρισμὸ, «...ἐξήγησε ὅτι εἶναι ἐπιβεβλημένο νὰ πραγματοποιηθεῖ μία ἱστορικὴ ἀναδρομὴ στὸ παρελθὸν περὶ τῆς ἀντιλήψεως καὶ τῆς δισχιλιετοῦς πρακτικῆς καὶ ποιμαντικῆς τῆς Ἐκκλησίας μας στὰ θέματα αὐτά, προκειμένου νὰ γίνει ἀπὸ ὄλους ἀντιληπτὸ πὼς οἱ προσκυνηματικὲς περιηγήσεις κατανοοῦνται καὶ ὑπάρχουν ὡς χώρος ποιμαντικῆς δράσεως τῆς Ἐκκλησίας...». Δῆλωσε ὅτι: «...μπορεῖ τὸ συγκεκριμένο συνέδριο νὰ ἐστίασε μέρος τῆς θεματολογίας του στὰ Ἐπάνησα, λόγω τῶν ἰδιαιτεροτήτων τους σὲ σχέση μὲ τὴν ὑπόλοιπη Ἑλλάδα, ὅμως, ἡ προσπάθεια αὐτὴ ὀφείλει νὰ ἀποτελέσει τὴν βάση καὶ πρέπει νὰ συνεχιστεῖ καὶ στὸ μέλλον, ζητώντας ἢ ἐπόμενη ἀνάλογη ἐργασία νὰ διεξαχθεῖ στὴ Μακεδονία... Στόχος μας πρέπει νὰ εἶναι,... τόνισε..., νὰ γινόμαστε σοφότεροι. Ὅταν μία Μητρόπολη διοργανώνει μία προσκυνηματικὴ περιήγηση - προσκύνημα ἢ ἐκδρομὴ σὲ ἕναν ἄλλο τόπο, ὀφείλει νὰ ἐνημερώνει τὴν ἀνάλογη Μητρόπολη, ὥστε νὰ γνωρίζει ὁ καθένας τί πρόκειται νὰ δεῖ καὶ ποῦ» καὶ ἀναφέρθηκε σὲ μία σειρά παραδειγμάτων καὶ εὐτράπελων περιστατικῶν ποὺ σημειώθηκαν στὴ Ζάκυνθο ἀπὸ ὀμάδες προσκυνητῶν.

Χαιρετισμοὺς ἀπεύθυναν καὶ οἱ Ἐκπρόσωποι τῶν τοπικῶν Ἀρχῶν, μὲ τὸν Βουλευτὴ νὰ κάνει λόγο γιὰ ἱστορικὴ στιγμή ποὺ μπορεῖ νὰ στηρίξει καὶ τὴν οἰκονομία τοῦ νησιοῦ, ποὺ πλήττεται ἀπὸ τὴν παγκόσμια καὶ ἐγχώρια κρίση, ἐπισημαίνοντας ὅτι ἡ Ἐκκλησία μὲ ἀνάλογες τέτοιες ἐπαινετικὲς προσπάθειες, μπορεῖ νὰ πρωτοστατήσει σὲ ἀνάλογες ἐνέργειες στηρίξεως τοῦ Τουρισμοῦ ἀλλὰ καὶ ἡ Πολιτεία ὀφείλει καὶ πρέπει νὰ συμβάλει στὴν συνεργασία της μὲ τὴν Ἐκκλησία.

«Μεγάλη μέρα γιὰ τὴ Ζάκυνθο», χαρακτήρισε τὸ Συνέδριο ὁ Νομάρχης. Στάθηκε στὴν ἀναγκαιότητα τῆς ἀναδείξεως τῶν Τοπικῶν Ἐκκλησιαστικῶν καὶ Ἱστορικῶν Μνημείων τῆς Ἐπτανήσου καὶ μὲ ἔμφαση σημείωσε ὅτι «...ἡ ἀνάδειξη τῆς πίστεως καὶ τῶν ἰδιαιτεροτήτων μας, ἀποτελοῦν ἀπάντηση στὴν παγκοσμιοποίηση...». Παράλληλα, ἔκανε ἀναφορὰ στὸ τουριστικὸ ἄνοιγμα τοῦ νησιοῦ στὴ Ρωσία, ἐπισημαίνοντας πὼς αὐτὸ τὸ ἄνοιγμα τῆς Ἐκκλησίας σὲ

Τοπικὸ καὶ Πανελλαδικὸ ἐπίπεδο μπορεῖ νὰ βοηθήσει στὴν ἀνάπτυξη τοῦ προσκυνηματικῶν περιηγήσεων. Ἐπαίνεσε δὲ τὴν Ἐκκλησία τῆς Ἑλλάδος γιὰ τὴν συστηματικὴ ἐργασία τοῦ Συνοδικοῦ Γραφείου τῶν Προσκυνηματικῶν Περιηγήσεων.

Στὴ συνέχεια ἡ κ. Ἰωάννα Χατζηκωστῆ, Ἐκπρόσωπος τοῦ Κυπριακοῦ Ὄργανισμοῦ Τουρισμοῦ στὴν Ἑλλάδα στὸν χαιρετισμὸ της, ἀνέφερε ὅτι «...οἱ προσκυνηματικὲς περιηγήσεις ἀποτελοῦν μία προτεραιότητα στὴν Κύπρο, ἀφοῦ ἡ Μεγαλόνησος εἶναι πλούσια σὲ μνημεῖα τῆς βυζαντινῆς περιόδου, ἐνῶ δέκα ἀπὸ τίς πλέον ἱστορικὲς Ἐκκλησίες τῆς χώρας ἔχουν χαρακτηριστεῖ ὡς μοναδικὰ μνημεῖα παγκόσμιας κληρονομιάς ἀπὸ τὴν UNESCO. Συνεχίζοντας ἀνέφερε «...ὁ θρησκευτικὸς τουρισμὸς ἀποτελεῖ μία ἐντελῶς ξεχωριστὴ ἀναπτυσσόμενη καὶ ἄριστη ἐναλλακτικὴ μορφή τουρισμοῦ καὶ ὑπογράμμισε τίς ἱστορικὲς σχέσεις τῶν Ἐπτανήσων μὲ τὴν Κύπρο ποὺ συνδέονται καὶ μὲ τὴ γέννηση τοῦ Ἁγίου Σπυρίδωνα...».

Στὴν οἰκονομικὴ πώση τοῦ τουρισμοῦ στὰ Ἴονια νησιά ἀναφέρθηκε ὁ πρόεδρος τοῦ Ξενοδοχειακοῦ Ἐπιμελητηρίου Γεράσιμος Φωκᾶς καὶ στὴν ἀναγκαιότητα τῆς συνεργασίας τῆς Ἐκκλησίας μὲ τὸν φορέα γιὰ τὴν προβολὴ καὶ προώθηση κοινῶν στόχων καὶ σκοπῶν τῶν προσκυνηματικῶν περιηγήσεων. Τοὺς χαιρετισμοὺς ἔκλεισε ὁ Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Καπιτωλιάδος κ. Ἡσυχίος διαβάζοντας τὸ Μήνυμα τοῦ Μακαριωτάτου Πατριάρχου Ἱεροσολύμων κ. Θεοφίλου. Στὸ Μήνυμα αὐτὸ μεταξὺ τῶν ἄλλων ὁ Μακαριώτατος τόνισε ὅτι: «...Ἀκολουθοῦσα ἡ Ἐκκλησία εἰς τὴν λατρείαν αὐτῆς τὴν εὐαγγελικὴν ἐντολὴν τοῦ Κυρίου: «πνεῦμα ὁ Θεὸς καὶ τοὺς προσκυνοῦντας Αὐτὸν ἐν πνεύματι καὶ ἀληθείᾳ δεῖ προσκυνεῖν» (Ἰω. 4,24), υἱοθέτησε ἐκδηλώσεις τῆς πίστεως καὶ τῆς εὐσεβείας τῶν τιμίων μελῶν αὐτῆς, προσκυνηματικῶν δηλονότι ἐξορμήσεων καὶ περιηγήσεων εἰς τόπους ἁγίους, εἰς τοὺς ὁποίους ἐφανερώθησαν γεγονότα σωτήρια διὰ τὸ ἀνθρώπινον γένος ἢ ἔζησαν πρόσωπα ἅγια, διδάξαντα καὶ καθοδηγήσαντα εἰς τὴν Ὁρθόδοξον πίστιν μυριάδας πιστῶν... Τοὺς τόπους τούτους, πόλους ἔλξεως τῶν πιστῶν, ἀγωνίζεται νὰ διατηρῆ ἡ Ἐκκλησία οὐχὶ ὡς χώρους ἀρχαιολογικοὺς ἢ μουσειακοὺς ἀλλ' ὡς χώρους λατρείας, εἰς τοὺς ὁποίους ἀναπέμπονται προσευχαὶ πρὸς τὸν Θεόν, προσφέρονται θυσίαι ἀναίμακτοι, εἰς τὰς ὁποίας, συμμετέ-

χοντες οί πιστοί, διδάσκονται, οικοδομούνται, αγιάζονται, τελειοούνται, σώζονται.

Οὕτω ποιούσα ἡ Ἐκκλησία, διαφυλάττει ταῦτα ἀπὸ τοῦ κύματος τοῦ λεγομένου «θρησκευτικοῦ τουρισμοῦ», τοῦ κατευθυνομένου μὲ γνώμονα τὸ οικονομικὸν καὶ ἐμπορικὸν κριτήριον, στερουμένου τῆς θρησκευτικῆς πίστεως καὶ ἀλλοιοῦντος τὸν θρησκευτικὸν χαρακτήρα τῶν προσκυνημάτων.

Παρὰ ταῦτα, ἡ Ἐκκλησία, τηροῦσα τὴν εὐαγγελικὴν προτροπὴν: «ἔρχου καὶ ἴδε» (Ἰω. 1,46), δὲν κρατεῖ ταῦτα κλειστὰ καὶ διαθέσιμα μόνον διὰ τοὺς πιστοὺς αὐτῆς, ἀλλὰ ἀνοικτὰ καὶ προσβάσιμα ὑπὸ τοὺς ὄρους τῆς κοσμιότητος καὶ εὐπρεπείας καὶ εἰς τοὺς κινουμένους ἀρχικῶς ἐκ γνωσιολογικοῦ ἐνδιαφέροντος μόνον καὶ «παρρησιπομένους εἰς τὰς ἀγλάς τοῦ Κυρίου» (Ψαλμ. 83 (84), 10), ἐξ ὧν οὗτοι ἐλκνύμενοι ἐκ τῶν ὀρωμένων καὶ δρωμένων ἔσω, δύνανται νὰ ἐνδιαφερωθῶσι καὶ ὠφεληθῶσι ἐν τῷ μέτρῳ τῆς μετοχῆς αὐτῶν...» καὶ ἀφοῦ ἐπαίνεσε τὴν προσπάθεια τῶν ἐργασιῶν τοῦ Συνοδικοῦ Γραφείου τῶν Προσκυνηματικῶν Περιηγήσεων ἔκλεισε τὸν χαιρετισμὸ τοῦ λέγοντας ὅτι: «...εὐχόμεθα ὅπως καὶ τὰ προσκυνήματα τῆς Ἐπτανήσου ἀναδεικνύονται συνεχῶς πανορθόδοξοι προσκυνηματικοὶ προορισμοὶ οἰκοδομῆς, ἀγιασμοῦ καὶ σωτηρίας τῶν προσκυνητῶν αὐτῶν...».

Μετὰ τοὺς Χαιρετισμοὺς ξεκίνησαν σύμφωνα μὲ τὸ πρόγραμμα τοῦ Συνεδρίου οἱ Εἰσηγήσεις μὲ πρώτη τὴν Εἰσήγησιν τοῦ Πανοσιολογιωτάτου Ἀρχιμ. Σπυρίδωνος Κατραμάδου, Γραμματέως τοῦ Συνοδικοῦ Γραφείου τῶν Προσκυνηματικῶν Περιηγήσεων, ὅπου παρουσίασε συνοπτικὰ τὴν ἐργασία τοῦ Συνοδικοῦ Γραφείου ἀπὸ τὸν Νοέμβριον τοῦ 2000 μέχρι καὶ τὸν Ὀκτώβριον τοῦ 2009. Ἡ Εἰσήγησις συνοδευόταν ἀπὸ ἓνα πλούσιο φωτογραφικὸ ὕλικὸ τοῦ Γραφείου.

Στὴ συνέχεια κλήθηκαν νὰ παρουσιάσουν τὶς Εἰσηγήσεις τους οἱ: α) Ἐλλογιμώτατος κ. Βλάσιος Φειδᾶς, Ὁμότιμος Καθηγητὴς τῆς Θεολογικῆς Σχολῆς τοῦ Πανεπιστημίου Ἀθηνῶν μὲ θέμα: «Ἡ ἱστορικὴ ἀναδρομὴ τῶν προσκυνηματικῶν περιηγήσεων στοὺς πρώτους αἰῶνες τῆς Ἐκκλησίας μας μέσα ἀπὸ τὰ ἱερά καὶ ἱστορικά κείμενά της», β) ὁ Αἰδεσιμολογιώτατος Μ. Πρωτοπρεσβύτερος τοῦ Οἴκουμενικοῦ Πατριαρχείου κ. Γεώργιος Τσέτσις μὲ θέμα: «Ἡ εἰδοποιὸς διαφορὰ μεταξὺ προσκυνήματος καὶ «θρησκευτικοῦ τουρισμοῦ», γ) ὁ Αἰδεσιμολογιώτατος Πρωτοπρεσβύτερος κ. Ἰωάννης Βερ-

νέζος, Προϊστάμενος τοῦ Ἱ. Προσκυνημάτων τοῦ Ἁγίου Ἰωάννου τοῦ Ρώσου - Προκόπι Εὐβοίας, μὲ θέμα: «Οἱ ἐμπειρίες ἀπὸ τοὺς προσκυνητὲς Ἕλληνες καὶ ξένους, κατὰ τὴν τριαντάχρονη διακονία μας στὸ ἱ. προσκυνήμα τοῦ Ἁγίου Ἰωάννου τοῦ Ρώσου», δ) ὁ Αἰδεσιμολογιώτατος Πρωτοπρεσβύτερος κ. Γεώργιος Φανερός, Προϊστάμενος τοῦ ἱ. προσκυνήματος τῆς Παναγίας Εὐαγγελιστρίας - Τήνου μὲ θέμα: «Διαπιστώσεις ποὺ σχετίζονται μὲ τὴν ποιμαντικὴ τοῦ προσκυνητῆ, ποὺ ἀσκεῖται στὸ Πανελλήνιο Ἱερό Ἰδρυμα Εὐαγγελιστρίας Τήνου ἀπὸ τῆς συστάσεώς του μέχρι σήμερα» καὶ ε) ὁ Ἐλλογιμώτατος κ. Ἀλέξανδρος Σταυρόπουλος, Ὁμότιμος Καθηγητὴς τῆς Θεολογικῆς Σχολῆς τοῦ Πανεπιστημίου Ἀθηνῶν μὲ θέμα: «Ἡ καλλιέργεια τοῦ προσκυνηματικοῦ πνεύματος καὶ οἱ σύγχρονοι ποιμαντικοὶ προβληματισμοί».

Μετὰ τὶς Εἰσηγήσεις ἀκολούθησαν εὐχὲς ἀπὸ τοὺς παρισταμένους Προκαθημένους, δηλαδὴ τὸν Μακαριώτατο Πατριάρχην Ἀλεξανδρείας κ. Θεόδωρο καὶ τὸν Μακαριώτατο Ἀρχιεπίσκοπο Κύπρου κ. Χρυσόστομο καὶ ἐπακολούθησε ὠριαία συζήτησις καὶ ἀπαντήσεις στὰ ὑποβληθέντα ἐρωτήματα ποὺ διατύπωσαν πρὸς τοὺς Εἰσηγητὲς οἱ Σύνεδροι. Τὸ Σάββατο 14 Νοεμβρίου, νωρὶς τὸ ἀπόγευμα, τὸ Συνέδριον ἔκλεισε τὴν πρώτη ἡμέρα τῶν ἐργασιῶν του μὲ τὴν παρακολούθησιν ἐκ μέρους ὄλων τῶν κ. κ. Συνέδρων τῶν ἐπειαικῶν ἐορταστικῶν ἐκδηλώσεων πρὸς τιμὴν τοῦ Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Ζακύνθου κ. Χρυσόστομου.

Τὴν Κυριακὴ 15 Νοεμβρίου, δεύτερη ἡμέρα τοῦ Συνεδρίου, μετὰ τὴν Πολυαρχιερατικὴ Τέλεση τῆς Θείας Λειτουργίας στὴν Ἱερὰ Μονὴ τοῦ Ἁγίου Διονυσίου στὴ Ζάκυνθο, ξεκίνησαν καὶ πάλι οἱ ἐργασίες αὐτοῦ. Κλήθηκαν νὰ παρουσιάσουν τὶς Εἰσηγήσεις τους οἱ: α) ὁ Αἰδεσιμολογιώτατος Πρωτοπρεσβύτερος κ. Γεράσιμος Ζαμπέλης, Προϊστάμενος τοῦ Ἱ. Μητροπολιτικοῦ Ναοῦ Λευκάδος, μὲ θέμα: «Τὰ ἱερά Προσκυνήματα τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Λευκάδος καὶ Ἰθάκης» καὶ β) ὁ Αἰδεσιμολογιώτατος Πρωτοπρεσβύτερος κ. Παναγιώτης Καποδίστριας, Γενικὸς Ἀρχιερατικὸς Ἐπίτροπος τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Ζακύνθου, μὲ θέμα: «Τὰ Ἐπάνησα ὡς πανορθόδοξοι προσκυνηματικοὶ προορισμοὶ - Ζάκυνθος, Ἱστορία - Παραδόσεις». Μετὰ καὶ τὶς Εἰσηγήσεις αὐτὲς ἐπακολούθησε συζήτησις καὶ ἀπαντήσεις στὰ ὑποβληθέντα ἐρωτήματα ποὺ διατύπωσαν πρὸς τοὺς Εἰσηγητὲς οἱ Σύνεδροι.

Τὸ Συνέδριο ἔκλεισε μὲ τὶς εὐχαριστίες καὶ τὶς εὐχὲς πρὸς ὄλους τοῦ Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Ζακύνθου κ. Χρυσόστομου, Προέδρου τῆς Ὁργανωτικῆς Ἐπιτροπῆς ὁ ὁποῖος καὶ κάλεσε τὰ Μέλη τῆς Ὁργανωτικῆς Ἐπιτροπῆς καὶ τὸν Γραμματέα καθὼς καὶ τὰ Μέλη τοῦ Συνοδικοῦ Γραφείου νὰ ἐπεξεργαστοῦν ὅλες τὶς εἰσηγήσεις ἀλλὰ καὶ τὰ ἐρωτήματα, τοὺς προβληματισμούς, τὶς ἀπόψεις καὶ τὶς τοποθετήσεις τῶν Συνέδρων καὶ μαζὶ μὲ τὰ Πορίσματα νὰ κατατεθοῦν σὲ σύντομο χρονικὸ διάστημα στὴν Ἱερὰ Σύνοδο τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος, καὶ ἀφοῦ ἐγκριθοῦν νὰ ἀποσταλοῦν στὶς Ἱερὰς Μητροπόλεις καὶ στὰ Στελέχη αὐτῶν πού συμμετεῖχαν στὸ Διήμερο αὐτὸ Συνέδριο.

Ἀξίζει ἐπίσης νὰ σημειωθεῖ πὼς ἀπὸ τὴν πλευρὰ τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Ζακύνθου καὶ προσωπικὰ τοῦ Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Αὐτῆς κ. Χρυσόστομου, καταβλήθηκε κάθε προσπάθεια γιὰ νὰ ὑπάρξει ὑποδειγματικὴ περιποίηση καὶ πλούσια ἀπὸ κάθε ἄποψη φιλοξενία σὲ ὄλους τοὺς συμμετέχοντες στὸ Συνέδριο αὐτό.

Ἐκ τοῦ Γραφείου Τύπου τῆς Ἱερᾶς Συνόδου

***Συνοδικὴ Θεία Λειτουργία
καὶ ἐπιμνημόσυνη δέσση
ὑπὲρ τῶν κεκοιμημένων Προκαθημένων***

Τὴν Κυριακὴ 29.11.2009 κατόπιν ἀποφάσεως τῆς Διαρκoῦς Ἱερᾶς Συνόδου, ἐτελέσθη ἀπὸ τὸν Μακαριώτατο Ἀρχιεπίσκοπο Ἀθηνῶν καὶ πάσης Ἑλλάδος κ. Ἱερώνυμο καὶ τοὺς Σεβασμιωτάτους Ἀρχιερεῖς-Μέλη τῆς Δ.Ι.Σ. Συνοδικὴ Θεία Λειτουργία καὶ ἐπιμνημόσυνη δέσση ὑπὲρ τῶν κεκοιμημένων Ἀρχιεπισκόπων Ἀθηνῶν καὶ τῶν Προκαθημένων τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος. Ἡ Ἀκολουθία ἐτελέσθη στὸν Ἱερὸ Ναὸ Ἁγίου Διονυσίου Ἀρεοπαγίτου καὶ κύριος ὁμιλητὴς ἦταν ὁ Σεβ. Μητροπολίτης Λήμνου καὶ Ἁγίου Εὐστρατίου κ. Ἱερόθεος.

Τὸ ἀπόγευμα τῆς ἰδίας ἡμέρας ὁ Μακαριώτατος καὶ οἱ Σεβασμιώτατοι Μητροπολίτες-Μέλη τῆς Δ.Ι.Σ. μετέβησαν στὴν Πάτρα γιὰ νὰ συμμετάσχουν στὶς λατρευτικὲς ἐκδηλώσεις εἰς μνήμην τοῦ Ἁγίου Ἀποστόλου Ἀνδρέα τοῦ Πρωτοκλήτου. Τὴν προσκλήση εἶχε ἀπευθύνει ὁ ἐπικύριος Μητροπολίτης Πατρῶν Σεβ. κ. Χρυσόστομος.

«Δικαιώματα ἔχει καὶ ἡ πλειονότητα»

Στὶς 11.11.2009 ὁ Μακαριώτατος Ἀρχιεπίσκοπος Ἀθηνῶν καὶ πάσης Ἑλλάδος κ. Ἱερώνυμος παρέ-

στη σὲ ἡμερίδα γιὰ τὰ ἐκκλησιαστικὰ μνημεῖα, ἡ ὁποία πραγματοποιήθηκε στὴν Ἀλίαρτο Βοιωτίας. Ἐκεῖ ἐρωτήθηκε σχετικὰ μὲ τὴν ἀπόφαση τοῦ Εὐρωπαϊκοῦ Δικαστηρίου Ἀνθρωπίνων Δικαιωμάτων περὶ τοῦ Ἐσταυρωμένου στὶς σχολικὲς αἴθουσες τῆς Ἰταλίας. Ὁ Μακαριώτατος ἀπάντησε ὡς ἑξῆς: «Εἶναι λυπηρὰ φαινόμενα αὐτά. Σὲ μία περίοδο πού ὁ κόσμος πεινᾷ, ὑποφέρει καὶ ταλαιπωρεῖται, νὰ ἀσχολούμεθα μὲ τέτοια θέματα, νὰ ἀνακινούμε θορύβους, ἐπεισόδια, ἐντάσεις καὶ λαϊκισμούς. Πρέπει στὴν Ἑλλάδα ἐπιτέλους νὰ πάρουμε μία ἀπόφαση καὶ νὰ σοβαρευτοῦμε, καὶ δὲν ἔχει δικαιώματα μόνον ἡ μειονότητα, ἀλλὰ καὶ ἡ πλειονότητα».

Σχετικὴ δήλωση ἔκανε καὶ ὁ Πρόεδρος τοῦ Ἀρείου Πάγου κ. Γεώργιος Καλαμίδας κατὰ τὴ διάρκεια ἐκδηλώσεως τοῦ Δικηγορικοῦ Συλλόγου Ἀθηνῶν. Εἶπε συγκεκριμένα: «Οἱ ἀποφάσεις τοῦ Εὐρωπαϊκοῦ Δικαστηρίου προκαλοῦν μερικὲς φορὲς σχόλια καὶ δὲν συνάδουν μὲ τὸ περὶ Δικαίου αἶσθημα τῆς πλειοψηφίας τῶν πολιτῶν τῶν κρατῶν - μελῶν. Πρέπει τὸ Ε.Δ.Α.Δ. νὰ προσπαθεῖ νὰ γίνονται δεκτὲς οἱ ἀποφάσεις τοῦ ἀπὸ τὴν πλειοψηφία τῶν πολιτῶν, πράγμα δύσκολο λόγῳ τῆς διαφορᾶς σὲ πολλὰ σημεία τῶν πολιτῶν τῶν 27 κρατῶν - μελῶν τῆς Εὐρώπης».

Ἱερὰ Ἀρχιεπισκοπὴ Ἀθηνῶν

Παράδοση τοῦ τόμου «Ἱστορικὸ Καθιερώσεως καὶ Ἑορτασμοῦ τοῦ Ἁγίου Διονυσίου τοῦ Ἀρεοπαγίτου ὡς Προστάτου τῶν Δικαστικῶν Λειτουργῶν 1988-2008» στὸν Ἀρχιεπίσκοπο Ἀθηνῶν καὶ πάσης Ἑλλάδος κ. Ἱερώνυμο ἀπὸ τὸν Πρόεδρο τῆς Ἐνώσεως Διοικητικῶν Δικαστῶν κ. Γεώργιο Φαλτσέτο, Πρόεδρου Ἐφετῶν Δ.Δ.

Σάββατο, 3 Ὀκτωβρίου 2009

Μακαριώτατε,

Ἐκ μέρους τῶν παρισταμένων Διοικήσεων τῶν Δικαστικῶν καὶ Εἰσαγγελικῶν Ἐνώσεων τῆς χώρας, μετὰ σεβασμοῦ σὰς προσφέρουμε τὸν τόμο «Ἱστορικὸν καθιερώσεως καὶ ἑορτασμοῦ τοῦ Ἁγίου Διονυσίου τοῦ Ἀρεοπαγίτη ὡς προστάτη τῶν Δικαστικῶν καὶ Εἰσαγγελικῶν Ἐνώσεων.

Στην προσφορά του τόμου, Μακαριώτατε, προστίθενται ὅλως ἰδιαίτερος καὶ πρωτίστως οἱ εὐχαριστίες τῶν Δικαστικῶν καὶ Εἰσαγγελικῶν Λειτουργῶν γιὰ τὴν διατύπωση ὑπὸ τῆς Μακαριότητός Σας τῶν σκέψεων ἀναφορικά μὲ τὴν ἔκδοση ἀλλὰ καὶ τῶν εὐλογιῶν Σας πρὸς τὸν ἐπίσιο ἑορτασμό μας.

Ἰδιαίτερες εὐχαριστίες σᾶς ὀφείλουμε καὶ διότι ἐγκρίνατε τὴ χορηγία ἐκτύπωσης τοῦ τόμου ἀπὸ τὸ τυπογραφεῖο τῆς Ἀποστολικῆς Διακονίας τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος.

Δὲν θὰ ἀναφερθοῦμε στὸ ἱστορικό καὶ τὸ περιεχόμενο τοῦ ἔργου γιὰ τὰ ὁποῖα ὁ Πρόεδρος Ἐφετῶν ἐ.τ., κ. Ἀπόστολος Βλάχος ἀναφέρθηκε ἐκτενέστερα μετὰ τὴ Θεία Λειτουργία, πὸν τελέσθηκε σήμερα ἀπὸ τὸν Σεβασμιώτατο Μητροπολίτη Περγάμου κ. Ἰωάννη Ζηζιούλα, Ἀκαδημαϊκό, ὡς Ἐκπρόσωπο τοῦ Παναγιωτάτου Οἰκουμενικοῦ Πατριάρχου κ. Βαρθολομαίου.

Περιοριζόμεθα ὁμῶς νὰ τονίσουμε τὴ σημασία τοῦ τόμου, ὁ ὁποῖος Σᾶς παραδίδεται, καὶ ἀφορᾷ στὴν ἔμπρακτο σύγκλιση τῶν δύο πρωτοκορυφαίων θεσμῶν τῆς κοινωνίας μας, τῆς Ὁρθόδοξης Πίστεως καὶ τῆς Δικαιοσύνης, οἱ ἀρχές τῶν ὁποίων στηρίζουν τὸ εὐσεβὲς Γένος μας, κατὰ τοὺς Νόμους πὸν ἐμφοροῦνται ἀπὸ τὴν ἠθικὴ τῶν.

Ἡ Δικαιοσύνη ἀποδίδει τὸ δίκαιο κατὰ συνείδηση, πὸν πηγάζει ἀπὸ τὸ αἶσθημα τῆς ἠθικῆς εὐθύνης κατὰ τὶς ἀρχές τῆς πίστεως καὶ τῆς συνέχειας τῶν παραδόσεων πὸν τὴ συνοδεύουν.

Ὁ ἑορτασμός ὡς ἐπίσιο γεγονός καθιερώθηκε καὶ θὰ συνεχίζεται ὑπὸ τὶς εὐλογίες τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος.

Ἐκτιμώντες ὅτι ἡ ἔκδοση πὸν εὐσεβάστως Σᾶς παραδίδεται, ἀποτελεῖ ἕνα σημεῖο ἀναφορᾶς καὶ ὑπόσχεσης ὅτι καὶ στὸ μέλλον θὰ προστεθοῦν νέοι τόμοι τοῦ ἑορτασμοῦ, πρὸς ἔπαινον τῆς Δικαιοσύνης καὶ εὐλογία τῶν Δικαστικῶν Λειτουργῶν ἀπὸ τὴν Ἐκκλησία μας.

*Συνάντηση τοῦ Προέδρου τῆς Ν.Δ.
κ. Ἀντώνη Σαμαρᾶ
μὲ τὸν Ἀρχιεπίσκοπο Ἀθηνῶν
καὶ πάσης Ἑλλάδος κ. Ἱερώνυμο*

Ὁ Πρόεδρος τῆς Νέας Δημοκρατίας κ. Ἀντώνης Σαμαρᾶς συναντήθηκε στὶς 4.12.2009, στὰ γραφεῖα τῆς Ἀρχιεπισκοπῆς, μὲ τὸν Μακαριώτατο Ἀρχιε-

πίσκοπο Ἀθηνῶν καὶ πάσης Ἑλλάδος κ. Ἱερώνυμο.

Μετὰ τὴ συνάντησή τους ἔγιναν οἱ ἀκόλουθες δηλώσεις:

Ἄντ. Σαμαρᾶς: Ἐγὼ νὰ πῶ ὅτι ἡ Ἐκκλησία μπορεῖ νὰ εἶναι μία πνευματικὴ παρακαταθήκη, ἀλλὰ ταυτόχρονα, προάγει ἕνα κοινωνικὸ ἔργο πολὺ μεγάλης ἀξίας, γιὰ τὸ ὁποῖο εἶχα σήμερα τὴ χαρὰ μὲ τὸν Μακαριώτατο, πὸν μοῦ ἔκανε τὴν τιμὴ νὰ μὲ δεχθεῖ, νὰ συζητήσουμε.

Γιὰτὸ ὁ ἀπλὸς ὁ ἄνθρωπος, μὲ τὰ πολλὰ προβλήματα, σὲ ὥρες οἰκονομικῆς δυσπραγίας, εἶναι αὐτὸς πὸν πρέπει νὰ παρακολουθοῦμε ὅλοι.

Ἡ στέγη γιὰ τοὺς κατάκοιτους, ἡ ἐπανεξέταση τῶν παιδιῶν μὲ τὰ προβλήματα τῶν ναρκωτικῶν, τὰ συσσίτια στοὺς φτωχοὺς καὶ μία σειρὰ ἄλλων ζητημάτων πὸν ὁ Μακαριώτατος μοῦ ἔθεσε ὡς τὰ κυριότερα μέσα σ' αὐτὸν τὸν προγραμματισμὸ κοινωνικῆς πολιτικῆς τῆς Ἐκκλησίας, θεωρῶ ὅτι εἶναι πολυσήμαντα.

Ὡς ἐκ τούτου, ἤθελα μόνο νὰ τοῦ ἐκφράσω καὶ τὴν ἀγάπη καὶ τὴ διάθεση ἀπὸ πλευρᾶς τοῦ κόμματός μας, ὥστε στὴν κατεύθυνση αὐτὴ μὲ κάθε τρόπο κι ἐμεῖς, νὰ γίνουμε ἀρωγοί. Κυρίως γιὰ τὸ καλὸ τῶν ἀπλῶν αὐτῶν ἀνθρώπων, πὸν σήμερα ἔχουν τὴν ἀνάγκη τοῦ καθενός μας.

Μακαριώτατε, σᾶς εὐχαριστῶ πάρα πολὺ γιὰ τὴν καλοσύνη σας νὰ μὲ δεχτεῖτε.

Ἀρχιεπίσκοπος Ἱερώνυμος: Καλῶς ὀρίσατε.

Καὶ ἐγὼ εἶμαι πολὺ χαρούμενος σήμερα διότι μου δόθηκε ἡ εὐκαιρία νὰ συναντηθῶ μὲ τὸν κ. Σαμαρᾶ, μὲ τὸν ὁποῖον γνωρίζομαστε ἐδῶ καὶ πολλὰ χρόνια, καὶ νὰ τὸν δεχτῶ μὲ τὴν ιδιότητά του ὡς Προέδρου τῆς Νέας Δημοκρατίας καὶ ἀρχηγοῦ τῆς Ἀξιωματικῆς Ἀντιπολιτεύσεως, καὶ νὰ κουβεντιάσουμε ἐπὶ πολλῶν θεμάτων.

Ἡ πρώτη πλευρά, ἡ ὁποία ἐθίγη, εἶναι ὁ προσορισμός τῆς Ἐκκλησίας πὸν εἶναι βασικὰ ἡ ἀναγέννηση ἡ πνευματικὴ του ἀνθρώπου, ἀλλὰ καὶ συγχρόνως ἡ ἀντιμετώπιση τῶν προβλημάτων πὸν ἀντιμετωπίζει καθημερινὰ στὴ ζωὴ του.

Δόθηκε, λοιπόν, ἡ εὐκαιρία στὴ συζήτηση αὐτὴ νὰ παρουσιάσω καὶ νὰ ἀναπτύξω ἕνα πρόγραμμα τὸ ὁποῖο ἔχει ἀρχίσει στὰ χαρτιά, βρῖσκεται στὰ σχέδια καὶ πολὺ γρήγορα θὰ ἀρχίσει νὰ ὑλοποιεῖται. Νὰ τὸ βλέπουμε.

Ἰδιαίτερη, λοιπόν, εἶναι ἡ χαρὰ γιὰ τὴν ἀνταλλαγὴ αὐτῶν τῶν ἀπόψεων, γιὰ τὴν ὑποδοχὴ τοῦ κ. Σαμαρᾶ

στο χώρο μας. Και θα ήθελα και για άλλη μια φορά να εδχθώ ό Θεός να τοῦ δίνει δύναμη, να τοῦ δίνει υγεία, ὥστε στή νέα θέση πού τόν τοποθέτησε ὁ ἑλλη- νικός λαός, με δύναμη, με διαφάνεια, με διαύγεια να σταθεῖ στήν πλευρά τῆς Ἐκκλησίας γιατί ἔχουμε πράγματι πάρα πολλά θέματα και να κάνουμε, ἀλλά και δυσκολίες να ἀντιμετωπίσουμε, και χρειάζομα- στε ὄλους τοὺς πολιτικούς στοῦ πλευροῦ μας.

Ἐπίσκεψη τοῦ Προέδρου τῆς Βουλγαρίας στον Μακαριώτατο

Στοὺς ἱστορικούς δεσμούς τῆς Ἐκκλησίας με αὐτὴν τῆς Βουλγαρίας, ἀναφέρθηκαν τόσο ὁ Ἀρχιε-πίσκοπος Ἀθηνῶν κ. Ἱερώνυμος και πάσης Ἑλλά-δος Ἱερώνυμος ὅσο και ὁ Βούλγαρος πρόεδρος Γκε-όργκι Παρβάνοφ, ὁ ὁποῖος ἐπισκέφθηκε στίς 25.11.2009 τὸν Μακαριώτατο στοῦ γραφεῖο του στήν Ἀρχιεπισκοπή. Στήν ἀνάγκη συνεργασίας τῶν δύο Ἐκκλησιῶν ὥστε ἡ Ὁρθοδοξία να ἐκφράζεται με ἐνιαία γραμμὴ ἀναφέρθηκε συγκεκριμένα ὁ Ἀρχιε-πίσκοπος, τονίζοντας: «Νομίζω ὅτι ἡ φωνὴ και ἡ δύ-ναμη τοῦ Ὁρθοδόξου πνεύματος μπορεῖ να ἀποτε-λέσει σημαντικὴ δύναμη στοῦ ἐσωτερικοῦ τῆς Εὐρω-πης».

Στὴ συνάντηση, τὸν Βούλγαρο πρόεδρο συνόδευε ὁ Σεβ. Μητροπολίτης Νευροκοπίου Ναθανάηλ, ὁ ὁποῖος μετέφερε στον Μακαριώτατο τίς εὐχὲς τοῦ Πατριάρχου Βουλγαρίας Μαξίμου.

Ἱερὰ Μητρόπολις Παροναξίας

Συνέδριο γιὰ τὸν Ἅγιο Νικόδημο τὸν Ἀγιορείτη

Στίς 21 και 22 Νοεμβρίου ἡ Ἱερὰ Μητρόπολις Παροναξίας ὀργάνωσε Ἐπιστημονικὴ - Θεολογικὴ Ἡμερίδα γιὰ τὰ 200 χρόνια ἀπὸ τὴν ὀσιακὴ κοίμη-ση τοῦ Ἀγίου Νικοδήμου τοῦ Ἀγιορείτου. Τὸ θέμα ἦταν: «Ἅγιος Νικόδημος ὁ Νάξιος και Ἀγιορείτης - Ὁ διαχρονικὸς πατὴρ τῆς Ἐκκλησίας και Διδάσκα-λος τοῦ Γένους». Συνδιοργανώτρια τῶν ἐκδηλώσεων ἦταν ἡ Νομαρχιακὴ Αὐτοδιοίκηση Κυκλάδων. Τὸ Σάββατο 21 Νοεμβρίου, ἑορτὴ τῶν Εἰσοδίων τῆς Θεοτόκου, ἐτελέσθη πανηγυρικὴ Θεία Λειτουργία στον Ἱερὸ Μητροπολιτικὸ Ναὸ Ἱεροουργούντων τοῦ Σεβ. Μητροπολίτου Παροναξίας κ. Καλλινίκου και τοῦ Θεοφ. Ἐπισκόπου Ρεντίνης κ. Σεραφεῖμ. Τὴν

ἡμέρα ἐκείνη ἑορτάζει ὁ ἱστορικὸς Ναὸς τῆς Πανα-γίας Χρυσοπολιτίσσης, πολιοῦχου τῆς Χώρας Νά-ξου, και ἡ ἡμέρα αὐτὴ τιμᾶται ὡς τοπικὴ ἁοργία. Ἡ εἰκόνα τῆς Χρυσοπολιτίσσης ἐλιτανεύθη στοῦ κέντρο τῆς πόλεως με τὴ συνοδεία τῶν τοπικῶν ἀρχῶν και πλήθους πιστῶν.

Τὸ ἀπόγευμα τοῦ Σαββάτου και τὸ πρωὶ τῆς Κυ-ραικῆς, μετὰ τὴ Θεία Λειτουργία, πραγματοποιήθη-καν οἱ ἐργασίες τοῦ Συνεδρίου. Στοῦ Πνευματικὸ Κέντρο τοῦ περικαλλοῦς Ἱεροῦ Ναοῦ τοῦ Ἀγίου Νικοδήμου συγκεντρώθηκε μεγάλος ἀριθμὸς ἀκρο-ατῶν. Ἡ ἐκδήλωση ἀρχισε με τὴν ἀνάγνωση τοῦ και-ρητισμοῦ τοῦ Μακαριωτάτου Ἀρχιεπισκόπου Ἀθηνῶν και πάσης Ἑλλάδος κ. Ἱερωνύμου και με τὸν Ἀγιασμό πού τέλεσε ὁ Σεβ. Μητροπολίτης κ. Καλλίνικος. Τὰ ἐπὶ μέρους θέματα ἀνέπτυξαν οἱ ἀκόλουθοι ἐπιστήμονες: Ἀντώνιος Τζιῶπης, Φιλό-λογος. Κωνσταντῖνος Χολέβας, Πολιτικὸς Ἐπιστή-μων-Συγγραφεύς. Στέφανος Ἡμελλος, Ὁμότιμος Καθηγητὴς Παν. Ἀθηνῶν. Κωνσταντῖνος Μανάφης, Ὁμότιμος Καθηγητὴς Παν. Ἀθηνῶν. Ἀρχιμ. Γεώρ-γιος Ρουσσάκης, Ἱατρὸς Ἀναισθησιολόγος. Μιχαὴλ Μανωλόπουλος, Σχολικὸς Σύμβουλος Μαθημα-τικῶν-Δρ Φυσικῆς, Ἰωάννης Τουμπακάρης, Ἀρχι-τέκτων. Εὐάγγελος Γερονικόλας, Φυσικός. Σωτήριος Μπαλατσούκας, Δρ Θεολογίας -Ἀναπλ. Καθηγητὴς ΑΕΑΘ (λόγῳ ἀπουσίας του ἀνεγνώσθη περίληψη τῆς εἰσηγήσεως). Εἰρήνη Πολυκρέτη, Θεολόγος-Συγγραφεύς. Ἀρχιμ. Νικόδημος Ἀεράκης, Ἱε-ροκῆρυξ Ἱ. Μητροπόλεως Ὑδρας. Ἀρχιμ. Αἰμι-λιανὸς Καζαντζίδης, Ἡγούμενος Ἱερῆς Μονῆς Εἰσοδίων-Ἀγίου Παντελεήμονος Ἀγίας. Πολυξένη Κούρεντα, Φιλολόγος-Θεολόγος-Δρ Ἱστορίας.

Οἱ ὀμιλητὲς τόνισαν τὴν πολὺπλευρὴ προσωπικό-τητα τοῦ Ἀγίου Νικοδήμου, σχολίασαν τὸ πλουσιώ-τατο συγγραφικὸ ἔργο του, ὑπογράμμισαν τὴν τερά-στια θεολογικὴ και θύραθεν παιδεία του, σχολίασαν τὴν ἐντυπωσιακὴ μνήμη του και τὴ γνώση τῶν θε-τικῶν ἐπιστημῶν, και ὑπενθύμισαν ὅτι ὁ Ἅγιος ἀφύπνισε τὸ ὑπόδουλο Γένος ὡς ἀλείπτης και Συνα-ξαριστὴς τῶν Νεομαρτύρων. Τὴν Ὁργανωτικὴ Ἐπι-τροπὴ ἀπετέλεσαν ὁ Πρωτ. Κωνσταντῖνος Κύλης, Γε-νικὸς Ἀρχιερατικὸς Ἐπίτροπος τῆς Ἱ. Μητροπόλε-ως Παροναξίας, ὁ Ἀντινομάρχης Κυκλάδων κ. Λά-ζαρος Θεόφιλος και ὁ Καθηγητὴς κ. Στέφανος Ἡμελλος.

Ἱερά Μητρόπολις Φθιώτιδος

Ἐγκύκλιος Χριστουγέννων

Ἀδελφοί μου ἀγαπητοὶ καὶ τέκνα ἐν Κυρίῳ.

«Ἐτέχθη ὑμῖν σήμερον Σωτήρ, ὃς ἐστὶ Χριστὸς Κύριος»

Αὐτὸ τὸ χαρμόσυνο μήνυμα, ποῦ ἔφεραν οἱ Ἅγγελοι στοὺς ἀγραυλοῦντες ταπεινοὺς ποιμένες τῆς Βηθλεέμ, διαγγέλει καὶ εὐαγγελίζεται σήμερα, ἡμέρα τῆς κοσμοσωτηρίου Γεννήσεως τοῦ Υἱοῦ καὶ Λόγου, ἡ ἀγία μας Μητέρα Ἐκκλησία. Μέσα ἀπὸ τὸν σκοτεινὸ ὀρίζοντα τῆς παρούσης περιόδου ἀναπνεύσονται οἱ ἀστραποβόλες ἀκτίνες τοῦ ἀνατέλλοντος Ἡλίου τῆς δικαιοσύνης καὶ μέσα ἀπὸ τὴν σύγχυση τῶν σημερινῶν κοινωνιῶν ὑψώνεται ἡ φωνὴ τῆς ἐλπίδος: «Μὴ φοβεῖσθε, ὅτι ἐτέχθη ὑμῖν σήμερον Σωτήρ, ὃς ἐστὶ Χριστὸς Κύριος». Ὁ Σωτήρας εἶναι κοντὰ μας, εἶναι μαζί μας, εἶναι παρὼν στὴ ζωὴ μας.

Ἔχει τόσα πολλὰ κατακτήσει ὁ ἄνθρωπος, ὥστε νὰ εἶναι δυνατὸν νὰ λέγει, ὅτι αἰσθάνεται αὐτάρκης. Ἔχει δαμάσει τὴν τρομακτικὴ δύναμη τοῦ ἀτόμου. Ἔχει ἐκμηδενίσει τὶς ἀποστάσεις στὴ γῆ. Ἔχει σχεδὸν ἐξαφανίσει τὶς φοβερὲς ἐπιδημίες, ποῦ ἄλλοτε ἐντὸς ἐβδομάδων ἐρήμωναν πόλεις καὶ χωριά. Βγῆκε ἔξω ἀπὸ τὸν πλανήτη μας καὶ περιπλανᾶται στὸ διάστημα. Ἔχει τόση δύναμη καὶ τόση αὐτοπεποίθηση ποῦ οὐδέποτε μέχρι τώρα αἰσθάνθηκε. Καὶ ὅμως ἔρχονται στιγμὲς ποῦ αἰσθάνεται τὸν ἑαυτὸ τοῦ ἐκμηδενισμένο. Ἐνώπιον τῶν φυσικῶν δυνάμεων, τὶς ὁποῖες ὅσο κι ἂν φαίνεται, ὅτι ἔχει ὑποτάξει, ἔρχονται φορὲς ποῦ αὐτὸς ὁ δαμαστής εἶναι ἓνα ἀδύναμο σκουπίδι. Τὶ τὸν ὠφελεῖ ὅτι ἡμπορεῖ νὰ παρακολουθεῖ τὴν κατεύθυνση τῶν καταιγίδων; Βλέπει νὰ ἐκρίζωνονται πόλεις, δάση, ἐργοστάσια καὶ εἶναι ἀνίκανος νὰ ἀντισταθεῖ. Εἶναι ὅμως ἀδύναμος καὶ ἐνώπιον ἄλλων ἀσθενειῶν, γνωστῶν καὶ ἀγνωστων, οἱ ὁποῖες ἀπειλοῦν τὴν ζωὴ καὶ τὴν ὑπόστασή του.

Ἡ ἀδυναμία τοῦ ἀνθρώπου δὲν φαίνεται μόνο ἐμπρὸς εἰς τὸ φυσικὸ κακό, ἀλλὰ καὶ ἐμπρὸς εἰς τὸ ἠθικὸ κακό. Αἰσθάνεται νὰ τὸν περιβάλλει τὸ μῖσος, ἡ κακία, ὁ φθόνος, ἡ συκοφαντία. Βλέπει νὰ κυριαρχεῖ στὴ ζωὴ ἡ ἀπάτη, τὸ ψεῦδος, ἡ διαφθορὰ καὶ εἶναι ἀδύναμος νὰ ἀναστρέψει τὴν κατάσταση. Διαπιστώνει ἐπίσης, ὅτι καὶ ὁ δικός του «ἔσω ἄνθρωπος» ρέπει πρὸς τὸ κακό καὶ παρὰ τὸν ἀγῶνα, πάλι ἐπιστρέφει στὴν λάσπη τῶν ἀδυναμιῶν. Ὁ Ἀπόστολος Παῦλος περιγράφει τὴν ὑποδούλωση τοῦ ἀνθρώπου στὶς πα-

λαιὲς συνήθειες μ' αὐτὰ τὰ χαρακτηριστικὰ λόγια: «ταλαίπωρος ἐγὼ ὁ ἄνθρωπος· τίς με ρύσεται ἐκ τοῦ σώματος τοῦ θανάτου τούτου;» (Ρωμ. 7,15). Καὶ σήμερα μετὰ τόσους αἰῶνες καὶ τόσες προόδους, ὁ ἄνθρωπος εὐρίσκεται στὸ ἴδιο σημεῖο.

Ἀδύναμος λοιπὸν ὁ ἄνθρωπος πρὸ τῶν στοιχείων τῆς φύσεως, πρὸ τῶν ἀσθενειῶν καὶ πρὸ τοῦ ἠθικοῦ κακοῦ, ποῦ ὑπάρχει γύρω του καὶ μέσα του. Ἀδύναμος νὰ διαλευκάνει μόνος του τὸ μυστήριον τοῦ προσορισμοῦ του. Ἀδύναμος ὁ ἄνθρωπος μέσα σ' ἓνα κόσμον ἀφιλόξενο, ἀπειλητικὸ καὶ ἀπρόβλεπτο, ποῦ τοῦ δημιουργεῖ πλήξη καὶ φόβο...

Ἱερά Μητρόπολις Πατρῶν

Ἐκδήλωση γιὰ τὰ 30 χρόνια τοῦ Ἐκκλησιαστικοῦ Λυκείου

Στὶς 25.11.2009 πραγματοποιήθηκε στὸ Πολιτιστικὸ Κέντρο τοῦ Πανεπιστημίου Πατρῶν ἐορταστικὴ ἐκδήλωση γιὰ τὴ συμπλήρωση 30 χρόνων λειτουργίας καὶ προσφορᾶς τοῦ Ἐκκλησιαστικοῦ Λυκείου Πατρῶν. Ὁ Σεβ. Μητροπολίτης Πατρῶν κ. Χρυσόστομος βράβευσε τὰ πρόσωπα, τὰ ὁποῖα εἶχε ἐπιλέξει ἡ Ὄργανωτικὴ Ἐπιτροπὴ, διότι μὲ τὸ ἔργο τους ἀνέδειξαν τὸ Λύκειο σὲ πνευματικὴ κυψέλη. Βραβεύθηκαν πρόωγν Λυκειαρχες, Καθηγητὲς καὶ μέλη τοῦ Διοικητικοῦ Προσωπικοῦ, ὅπως ὁ Ἀρχιμανδρίτης Χρυσάνθος Στελλάτος, ὁ Πρωτοπρεσβύτερος Νικόλαος Σκιαδαρέσης, ὁ Πρωτοπρεσβύτερος Ἐρμόλαος Μασσαράς, ὁ Πρωτοπρεσβύτερος Θεμιστοκλῆς Δρουκόπουλος, ὁ φιλόλογος Δημ. Παπαθανασόπουλος κ.ἄ. Χαιρετισμὸ ἀπύθυναν ὁ Σεβασμιώτατος κ. Χρυσόστομος καὶ ὁ νῦν Διευθυντὴς τοῦ Ἐκκλησιαστικοῦ Λυκείου κ. Ἰωάννης Κόττορος. Στὴ συνέχεια μαθητὲς καὶ ἀπόφοιτοι τοῦ Λυκείου παρουσίασαν τὸ Ὁρατόριο «Τοῦ καλοῦ τῶν Πατρῶν ποιμένος Ἀνδρέου τοῦ Πρωτοκλήτου».

Ἱερά Μητρόπολις Αἰτωλίας καὶ Ἀκαρνανίας

Ἡ Παναγία ἡ Βηθλεεμίτισσα στὸ Μεσολόγγι

Ἀπὸ τὶς 8 ἕως καὶ τὶς 15 Δεκεμβρίου τὸ Μεσολόγγι εἶχε τὴν εὐλογία νὰ φιλοξενήσει τὴν ἱερά εἰκόνα τῆς Παναγίας τῆς Βηθλεεμιτίσσης. Ἡ πρόσκληση ἀπευθύνθηκε ἀπὸ τὸν Σεβ. Μητροπολίτη Αἰτωλίας

καὶ Ἀκαρνανίας κ. Κοσμᾶ καὶ τὸν Νομάρχην Αἰτωλοακαρνανίας κ. Εὐθύμιο Σιώκο πρὸς τὸν Μακαριώτατο Πατριάρχην Ἱεροσολύμων κ. Θεόφιλο Γ'. Ἡ ὑποδοχὴ πραγματοποιήθηκε παναγυρικῶς στὶς 8.12.2009 μπροστὰ στὸ Δημαρχεῖο τοῦ Μεσολογγίου. Στὶς 12.12.2009, κατὰ τὴν πανήγυρη τοῦ Μητροπολιτικοῦ Ναοῦ, ἡ ἱερὰ εἰκόνα λιτανεύθηκε στοὺς δρόμους τῆς πόλεως μαζί με τὴν εἰκόνα τοῦ Ἀγίου Σπυρίδωνος.

Ἱερὰ Μητρόπολις Δημητριάδος

*Ἀποκαλυπτήρια τῆς προτομῆς
τοῦ Μακαριστοῦ Ἀρχιεπισκόπου
Ἀθηνῶν καὶ πάσης Ἑλλάδος
Χριστοδούλου*

Μὲ κάθε ἐπισημότητα καὶ παρουσία πλήθους κόσμου πραγματοποιήθηκε τὴν Τετάρτη 21 Ὀκτωβρίου ἡ τελετὴ ἀποκαλυπτηρίων τῆς προτομῆς τοῦ μακαριστοῦ Ἀρχιεπισκόπου Ἀθηνῶν καὶ πάσης Ἑλλάδος κυροῦ Χριστοδούλου στὸ Βόλο.

Στὴν τελετὴ ἐκτὸς ἀπὸ τὸν Σεβασμιώτατο Μητροπολίτη Δημητριάδος καὶ Ἀλμυροῦ κ. Ἰγνάτιο παρευρέθηκαν οἱ Σεβασμιώτατοι Μητροπολίτες Προικονήσου κ. Ἰωσήφ, Λαρίσης καὶ Τυρνάβου κ. Ἰγνάτιος, Βρεσθένης κ. Θεόκλητος, Καισαριανῆς, Βύρωνος καὶ Ὑμηττοῦ κ. Δανιὴλ, Πειραιῶς κ. Σεραφεῖμ καὶ Σερρών καὶ Νιγρίτης κ. Θεολόγος. Τὸν Μακαριώτατο Ἀρχιεπίσκοπο Ἀθηνῶν καὶ πάσης Ἑλλάδος κ. Ἱερώνυμο ἐκπροσωποῦσε ὁ Θεοφιλέστατος Ἐπίσκοπος Βελεστίνου κ. Δαμασκηνός, ὁ ὁποῖος διάβασε τὸ μήνυμά του, τὸ ὁποῖο ἀναφερόταν στὴν μεγάλη προσφορὰ τοῦ κυροῦ Χριστοδούλου στὴν Ἐκκλησία.

Μετὰ τὸν Ἑσπερινό, στὸν Μητροπολιτικὸ Ἱερὸ Ναὸ Ἀγ. Νικολάου, τελέσθηκε ἐπιμνημόσυνη δέσπηση στὸ κῶρο, ὅπου τοποθετήθηκε ἡ προτομὴ τοῦ Μακαριστοῦ Ἀρχιεπισκόπου κυροῦ Χριστοδούλου.

Ὁ Ἀρχιμανδρίτης καὶ στενὸς συνεργάτης τοῦ μακαριστοῦ Ἀρχιεπισκόπου π. Ἐπιφάνιος Οἰκονόμου ἀναφέρθηκε στὸ ἔργο ποὺ ἐπιτέλεσε στὴ Μητρόπολη Δημητριάδος καὶ στὴν Ἀρχιεπισκοπὴ.

Ὁ Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Δημητριάδος κ. Ἰγνάτιος μίλησε μὲ πολὺ θερμὰ λόγια γιὰ τὸν προκατόχό του.

Ἱερὰ Μητρόπολις Σταγῶν καὶ Μετεώρων

Ἡμερίδα Κληρικῶν

Στὶς 20.10.2009 πραγματοποιήθηκε στὴν αἴθουσα τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ Ὁσίων Μετεωριτῶν Πατέρων τῆς Καλαμπάκας ἡ ἑτησίαι εἰδικὴ Ἡμερίδα γιὰ τοὺς Ἐφημερίους τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Σταγῶν καὶ Μετεώρων. Προηγήθηκε ἡ Θεία Λειτουργία καὶ στὴ συνέχεια χαιρετισμὸ ἀπύθυνε ὁ Σεβ. Μητροπολίτης κ. Σεραφεῖμ. Κύριος ὁμιλητὴς ἦταν ὁ Καθηγητὴς τῆς Ἱατρικῆς Σχολῆς τοῦ Πανεπιστημίου Ἀθηνῶν κ. Βασίλειος Κέκης, ὁ ὁποῖος ἀνέπτυξε δύο θέματα. Ἡ πρώτη εἰσήγηση εἶχε τίτλο: «Μεταμοσχεύσεις ὀργάνων - Μήνυμα ζωῆς ἢ βιασμός τῆς Δημιουργίας;». Ἡ δευτέρη εἰσήγηση εἶχε τίτλο: «Ἡ ἀγωνία τοῦ θανάτου στὸν ἄρρωστο». Τὸ ἀπόγευμα ὁ κ. Β. Κέκης μίλησε στὰ στελέχη τῶν Κύκλων Μελέτης Ἀγίας Γραφῆς μὲ θέμα: «Τὸ θαῦμα στὴ ζωὴ ἑνὸς γιατροῦ». Ἡ ὁμιλία ἔλαβε χώρα στὴ Βασιλειο Αἴθουσα ἐκδηλώσεων τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως.

ΔΙΟΡΘΟΔΟΞΑ ΚΑΙ ΔΙΑΧΡΙΣΤΙΑΝΙΚΑ

Οἰκουμενικὸν Πατριαρχεῖον *Ἀνακοινωθὲν τῆς Γραμματείας ἐπὶ τῆς προπαρασκευῆς τῆς Ἁγίας καὶ Μεγάλης Συνόδου τῆς Ὁρθοδόξου Ἐκκλησίας*

Κατὰ τὴν Σύναξιν τῶν Προκαθημένων τῶν Ἁγιωτάτων Ὁρθοδόξων Ἐκκλησιῶν, τῶν συνελθόντων, προσκλήσει τῆς Α.Θ. Παναγιότητος, τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριάρχου κ. Βαρθολομαίου, τὸν Ὀκτώβριον τοῦ παρελθόντος ἔτους, ἐν Φαναρίῳ, ἐξεφράσθη ὑπ' αὐτῶν ἡ βούλησις διὰ τὴν ταχεῖαν θεραπείαν πάσης κανονικῆς ἀνωμαλίας προελθούσης ἐξ ἱστορικῶν συγκυριῶν καὶ ποιμαντικῶν ἀναγκῶν καὶ ἔχαιρετίσθη ἡ πρότασις τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριαρχείου «νὰ συγκαλέσῃ διὰ τὴν συνέχισιν τῆς προετοιμασίας τῆς Ἁγίας καὶ Μεγάλης Συνόδου, Πανορθοδόξου Διασκέψεως ἐντὸς τοῦ προσεχοῦς ἔτους 2009...».

Οὕτω, μετὰ τὴν συγκληθεῖσαν ἐν Σαμπεζῷ Γενεύης κατὰ μῆνα Ἰούνιον ἐ.ἔ. Δ' Προσυνοδικὴν Πανορθόδοξον Διάσκεψιν, συνέρχεται ἤδη, τῇ προσκλήσει τῆς Α.Θ. Παναγιότητος, τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριάρχου κ. Βαρθολομαίου, καὶ πάλιν ἐν Σαμπεζῷ, ἀπὸ 9ης ἕως 17ης Δεκεμβρίου ἐ.ἔ., Διορθόδοξος Προπαρασκευαστικὴ Ἐπιτροπὴ, ὑπὸ τὴν προεδρίαν τοῦ ἐκπροσώπου τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριαρχείου, Σεβ. Μητροπολίτου Περγάμου κ. Ἰωάννου.

Ἡ Ἐπιτροπὴ αὕτη θὰ ἐξετάσῃ τὰ ὑπολειπόμενα θέματα τῆς μελλούσης ἵνα συνέλθῃ Ἁγίας καὶ Μεγάλης Συνόδου τῆς Ὁρθοδόξου Ἐκκλησίας, δηλαδὴ τὸ Αὐτοκέφαλον καὶ τὸ Αὐτόνομον καὶ τὸν τρόπον ἀνακηρύξεως αὐτῶν καὶ τὴν σειρὰν τῶν Διπτύχων.

Σαμπεζῷ Γενεύης, τῇ 8ῃ Δεκεμβρίου

Πατριαρχεῖον Ἀλεξανδρείας

Τὸ Ἱεραποστολικὸ ἔργον τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Τανζανίας

Ὅπως μᾶς πληροφοροεῖ σχετικὴ ἀνακοίνωσις τοῦ Σεβ. Μητροπολίτου Τανζανίας κ. Δημητρίου 116

ἐθελοντὲς ἀπὸ τὴν Ἑλλάδα καὶ τὴν Κύπρον βοηθοῦν τὸ Ἱεραποστολικὸ ἔργον τῆς Μητροπόλεως καὶ δίνουν χαμόγελο στὰ πεινασμένα παιδιὰ τῆς Τανζανίας. Κατὰ τὰ τελευταῖα πέντε χρόνια δέκα χιλιάδες Ἀφρικανοὶ ἔχουν βαπτισθεῖ Ὁρθόδοξοι καὶ ἔχουν ἴδρῳθεῖ 14 Ἱεροὶ ναοί, 1 Ὁρφανοτροφεῖο, 1 Ὁρθόδοξο Νηπιαγωγεῖο, 3 Κλινικὲς, 3 Δημοτικὰ Σχολεῖα καὶ 2 Γυμνάσια. Συνεχίζονται ἐπίσης οἱ χιλιάδες μερίδες συσσιτίων, οἱ 1800 ὑποτροφίαι καὶ ἡ λειτουργία τῆς Κλινικῆς Παίδων μὲ AIDS «Ἐλενίτσα Φυλακτῆ». Στὴν ἀνακοίνωσίν του ὁ Σεβασμιώτατος εὐχαριστεῖ τοὺς Ἑλλήνες δωρητὲς καὶ συνεργάτες τοῦ ἔργου του καὶ παρακαλεῖ νὰ συνεχίσουμε τὴν ἀρωγὴν μὲ τὴν προσευχὴ καὶ τὴν ἀγάπην μας στὸ δύσκολο ἱεραποστολικὸ καὶ κοινωνικὸ ἔργον τῆς Μητροπόλεως.

Πατριαρχεῖον Ἱεροσολύμων

Ἡ Ἁγιοκατάταξις τοῦ μάρτυρος Φιλομένου

Στις 29.11.2009 τὸ Πατριαρχεῖο Ἱεροσολύμων, κατόπιν Συνοδικῆς Ἀποφάσεως, ἐτέλεσε τὴν κατάταξιν στὸ Ἁγιολόγιον τῆς Ὁρθοδόξου Ἐκκλησίας τοῦ νέου ἱερομάρτυρος Φιλομένου Ἁγιοταφίτου. Ὁ μάρτυς Φιλούμενος μαρτύρησε στὸ ἱστορικὸ Φρέαρ τοῦ Ἰακώβ στὴ Νεάπολιν τῆς Σαμαρείας στίς 29.11.1979, ἐνῶ τελοῦσε τὴν Ἀκολουθίαν τοῦ Ἐσπερινοῦ. Κατήγετο ἀπὸ τὴν Κύπρον καὶ διακονοῦσε μέχρι τὸ μαρτυρικὸ του τέλος ὡς Ἡγούμενος τῆς Ἱερᾶς Μονῆς τοῦ Φρέατος τοῦ Ἰακώβ. Τῇ Θεῖᾳ Λειτουργίᾳ στὸ Καθολικὸ τῆς Ἱερᾶς Μονῆς ἐτέλεσε ὁ Μακαριώτατος Πατριάρχης Ἱεροσολύμων κ. Θεόφιλος Γ', ὁ ὁποῖος καὶ ἀνέγνωσε τὴν ἐπίσημην πράξιν ἀγιοκατατάξεως ἐνώπιον τῆς λάρνακος ὅπου ἐναποτίθεται τὸ ἱερὸ λείψανον.

Ἐκκλησία τῆς Σερβίας

Ἐκοιμήθη ὁ Πατριάρχης Παῦλος

Ὁ Πατριάρχης Παῦλος ἐκοιμήθη στίς 15.11.2009 στὸ στρατιωτικὸ νοσοκομεῖο τοῦ Βελιγραδίου, ὅπου

νοσπευόταν από τον Ιούνιο του 2007. Ὁ Μακαριώτατος Ἀρχιεπίσκοπος Ἀθηνῶν καὶ πάσης Ἑλλάδος κ. Ἱερώνυμος, πληροφορηθεὶς τὴν ἐκδημία τοῦ μακαριστοῦ Πατριάρχου Σερβίας κυροῦ Παύλου, τέλεσε τρισάγιο ὑπὲρ ἀναπαύσεως τῆς ψυχῆς του. Ἡ Ἱερά Σύνοδος τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος ἔχει ἤδη ἀποστείλει συλλυπητήριο τηλεγράφημα πρὸς τὸν Τοποτηρητὴ τοῦ Πατριαχείου τῆς Σερβίας.

Ἡ Ἱερά Σύνοδος τῆς Σερβικῆς Ὁρθόδοξης Ἐκκλησίας ἀνακοίνωσε ὅτι ὁ Πατριάρχης θὰ ἐνταφιαστεῖ, ὅπως ὁ ἴδιος ἐπιθυμοῦσε, στὴ μονὴ τῶν Ἀρχαγγέλων Μιχαὴλ καὶ Γαβριήλ, πὸν βρῖσκεται 11 χιλιόμετρα ἔξω ἀπὸ τὸ Βελιγράδι, στὸ προάστιο Ρακόβιτσα.

Ὁ Πατριάρχης Παῦλος γεννήθηκε τὸ 1914 σὲ ἓνα χωριὸ τῆς Σλαβονίας –σημερινὴ Κροατία– καὶ σὲ πολὺ μικρὴ ἡλικία ἔμεινα ὄρφανὸς καὶ ἀπὸ τοὺς δύο γονεῖς. Σπούδασε στὴ Θεολογικὴ Σχολὴ τοῦ Βελιγραδίου καὶ τὸ 1944 ἄρχισε νὰ ἐργάζεται ὡς καθηγητὴς θρησκευτικῶν. Τὸ 1946 ἐκάθη μοναχὸς καὶ τὸ 1948 χειροτονήθηκε ἱεροδιάκονος. Τὸ 1954 μετέβη

στὴν Ἀθήνα γιὰ μεταπτυχιακὲς σπουδές. Τὸ 1957 διορίστηκε ἐπίσκοπος Ράσκας καὶ Πρίζρεν, ἀξίωμα πὸν ὑπηρέτησε ἐπὶ 33 χρόνια. Τὴν 1η Δεκεμβρίου τοῦ 1990 ἐξελέγη μὲ μυστικὴ ψηφοφορία Πατριάρχης τῆς Σερβικῆς Ὁρθόδοξης Ἐκκλησίας καὶ τὴν ἐπόμενη ἡμέρα ἐνθρονίσθηκε στὸ μητροπολιτικὸ ναὸ τοῦ Ἀρχαγγέλου Μιχαὴλ στὸ Βελιγράδι.

Ἡ φράση του «νὰ μείνουμε ἄνθρωποι γιὰ νὰ μὴν ντρεπόμαστε ἐνώπιον τῶν προγόνων μας καὶ νὰ μὴν ντρέπονται γιὰ ἐμᾶς οἱ ἀπόγονοί μας» χαρακτήριζε τὴν συμπεριφορὰ του στίς δύσκολες στιγμὲς τοῦ πολέμου καὶ τοῦ μίσους πὸν κυριαρχοῦσε στὸ χῶρο τῆς πρώην Γιουγκοσλαβίας.

Στὴν ἐξόδιον Ἀκολουθία (19.11.2009) τὴν Ἐκκλησία τῆς Ἑλλάδος ἐξεπροσώπησαν οἱ Σεβ. Μητροπολίτες Ἐλασσῶνος κ. Βασίλειος καὶ Δημητριάδος κ. Ἰγνάτιος συνοδευόμενοι ἀπὸ τὸν Πανοσ. Ἀρχιμανδρίτη κ. Ἱερώνυμο Κάρμα. Τῆς Ἀκολουθίας προέστη ἡ Α.Θ.Π. ὁ Οἰκουμενικὸς Πατριάρχης κ. Βαρθολομαῖος.

Γιὰ τὴν ἀποστολὴ ἀνακοινώσεων καὶ εἰδήσεων στὸ περιοδικὸ ΕΚΚΛΗΣΙΑ
μπορεῖτε νὰ χρησιμοποιεῖτε τὴ διεύθυνση ἠλεκτρονικοῦ ταχυδρομείου:
periodika @ ecclesia.gr

Γιὰ τὸ περιοδικὸ ΕΦΗΜΕΡΙΟΣ τὴ διεύθυνση ἠλεκτρονικοῦ
ταχυδρομείου: efimerios @ ecclesia.gr

Καὶ γιὰ τὴν ἐπικοινωνία σας μὲ τὸ περιοδικὸ ΘΕΟΛΟΓΙΑ τὴ διεύθυνση
ἠλεκτρονικοῦ ταχυδρομείου: theologia @ ecclesia.gr

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ ΕΤΟΥΣ

Περιεχόμενα Περιοδικού «ΕΚΚΛΗΣΙΑ» του Τόμου ΠΣΤ' (2009)

Ἐπιμέλεια· Βασίλειος Δ. Τζέρπος, Δρ.Θ.

ΤΟ ΑΡΘΡΟΝ ΤΗΣ ΣΥΝΤΑΞΕΩΣ

Σελ. 3, 83, 147, 227, 323, 387, 451, 515, 595, 675, 772.

ΣΥΓΚΡΟΤΗΣΙΣ ΤΗΣ ΔΙΑΡΚΟΥΣ ΙΕΡΑΣ ΣΥΝΟΔΟΥ (ΣΥΝΟΔΙΚΗ ΠΕΡΙΟΔΟΣ 153η)

Σελ. 516.

ΠΙΝΑΞ ΥΠΟΨΗΦΙΩΝ ΠΡΟΣ ΑΡΧΙΕΡΑΤΕΙΑΝ

Σελ. 5, 148, 522.

ΕΓΚΥΚΛΙΟΙ

Περιορισμός Δίσκου καὶ συγκέντρωση ὕλικου πρώτης ἀνάγκης ὑπὲρ τῶν ἐμπεριστάτων Παλαιστινίων, σελ. 7. Περί τῶν ἱερατικῶν κλίσεων, σελ. 149. Ἐνημέρωση ἐπὶ τῆς ἐκδόσεως τοῦ «Προφτολογίου», σελ. 151.

ΕΠΙΣΤΟΛΑΙ

Συχαρητήριο τηλεγράφημα τῆς Ἱερᾶς Συνόδου πρὸς τὸν νεοεκλεγέντα Πατριάρχη Μόσχας καὶ πάσης Ρωσίας κ. Κύριλλον, σελ. 84. Συχαρητήριο τηλεγράφημα τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριάρχου στὸν Ἀρχιεπίσκοπο μὲ τὴν εὐκαιρία τῆς συμπληρώσεως ἐνὸς ἔτους ἀπὸ τῆς ἀναρρήσεώς του στὸν Ἀρχιεπισκοπικὸ Θρόνο τῶν Ἀθηνῶν, σελ. 85. Συχαρητήριος Ἐπιστολὴ πρὸς τὸν Μητροπολίτην Κεφαλληνίας, σελ. 153. Ἐόρτιον Γράμμα πρὸς τὸν Οἰκουμενικὸν Πατριάρχη κ. Βαρθολομαῖον γιὰ τὸ Ἅγιον Πάσχα, σελ. 324. Συλλυπητήριος Ἐπιστολὴ πρὸς τὸν Πρόεδρον τῆς Γαλλίας, σελ. 388. Ἐπιστολὴ στὸν Ὑπουργὸ Οἰκονομικῶν μὲ ἀφορμὴ τὸ Προσχέδιο Νόμου γιὰ τὴν «Ἐνίσχυση τῆς Κοινωνικῆς Ἀλληλεγγύης καὶ Εἰσφορᾶς Κοινωνικῆς Εὐθύνης τῶν μεγάλων ἐπιχειρήσεων καὶ τῆς μεγάλης ἀκίνητης περιουσίας», σελ. 676. Σχόλια ἐπὶ τοῦ Προσχεδίου Νόμου γιὰ τὴν «Ἀναμόρφωση τοῦ συστήματος προσλήψεων καὶ καθολικὴ ὑπαγωγή τους στὸν πλήρη ἔλεγχο τοῦ ΑΣΕΠ» καὶ στὸ σχέδιο Ὑπουργικῆς Ἀποφάσεως «Καθιέρωση ἀνωτάτου ὀρίου κυβι-

σμοῦ κρατικῶν αὐτοκινήτων καὶ ἄλλες διατάξεις», σελ. 773. Συλλυπητήρια τοῦ Μακαριωτάτου πρὸς τὸν Τοποτηρητὴ τοῦ Πατριαρχικοῦ Θρόνου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Σεββίας, σελ. 776.

ΑΝΑΚΟΙΝΩΘΕΝΤΑ

Ἀνακοινωθὲν τῆς Δ' Προσυνοδικῆς Πανορθόδοξου Διασκέψεως, σελ. 452. Μήνυμα ἀπὸ τῆς 13ης Γενικῆς Συνέλευσης τοῦ Συμβουλίου Εὐρωπαϊκῶν Ἐκκλησιῶν πρὸς ὅλες τὰς Ἐκκλησίες-Μέλῃ, σελ. 524.

ΜΗΝΥΜΑΤΑ

Μακαριωτάτου Ἀρχιεπισκόπου Ἀθηνῶν καὶ πάσης Ἑλλάδος κ. Ἱερωνόμου, Μήνυμα στὴν Ἡμερίδα τῶν Εὐρωπαϊκῶν Θεμάτων στὴς Σέρρες, σελ. 154. Πατριαρχικὴ Ἀπόδειξις ἐπὶ τῷ Ἅγιῳ Πάσχα, σελ. 228. Ἀναστάσιμο Μήνυμα τοῦ **Μακαριωτάτου Ἀρχιεπισκόπου Ἀθηνῶν καὶ πάσης Ἑλλάδος κ. Ἱερωνόμου**, σελ. 230. **Μακαριωτάτου Ἀρχιεπισκόπου Ἀθηνῶν καὶ πάσης Ἑλλάδος κ. Ἱερωνόμου**, Μήνυμα στὴν Γ' Ἡμερίδα τῆς Εἰδικῆς Συνοδικῆς Ἐπιτροπῆς Παρακολουθήσεως τῶν Εὐρωπαϊκῶν Θεμάτων στὸ Διορθόδοξο Κέντρο τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος στὴν Ἱερὰ Μονὴ Πεντέλης, σελ. 231. **Μακαριωτάτου Ἀρχιεπισκόπου Ἀθηνῶν καὶ πάσης Ἑλλάδος κ. Ἱερωνόμου**, Μήνυμα γιὰ τὴν Ἡμέρα τοῦ Περιβάλλοντος, σελ. 389. **Μακαριωτάτου Ἀρχιεπισκόπου Ἀθηνῶν καὶ πάσης Ἑλλάδος κ. Ἱερωνόμου**, Μήνυμα γιὰ τὴν παγκόσμια ἡμέρα κατὰ τῶν ναρκωτικῶν καὶ τῆς παράνομης διακίνησής τους, σελ. 454. **Μακαριωτάτου Ἀρχιεπισκόπου Ἀθηνῶν καὶ πάσης Ἑλλάδος κ. Ἱερωνόμου**, Πρὸς τοὺς Συνέδρους τῆς Ἡμερίδος μὲ θέμα: «Ἡ Ἀποστολὴ τοῦ ἱερέως στὸν σύγχρονο κόσμος», σελ. 456. Μήνυμα τῆς **Α.Θ. Παναγιώτου, τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριάρχου κ.κ. Βαρθολομαίου**, ἐπὶ τῇ 1ῃ Σεπτεμβρίου, ἡμέρα προσευχῆς ὑπὲρ τῆς προστασίας τοῦ φυσικοῦ περιβάλλοντος, σελ. 520. **Μακαριωτάτου Ἀρχιεπισκόπου Ἀθηνῶν καὶ πάσης Ἑλλάδος κ. Ἱερωνόμου**, Μήνυμα στὸ ΙΑ' Πανελλήνιο Λειτουργικὸ Συμπόσιο μὲ θέμα «Λειτουργικὴ Ἀγωγή», σελ. 681. **Μακαριωτάτου Ἀρχιεπισκόπου Ἀθηνῶν καὶ πά-**

οις Ἑλλάδος κ. Ἱερωνόμου, Μήνυμα σὴν ἡμερίδα τῆς Εἰδικῆς Συνοδικῆς Ἐπιτροπῆς Παρακολούθησεως Εὐρωπαϊκῶν Θεμάτων, σελ. 777. **Μακαριωτάτου Ἀρχιεπισκόπου Ἀθηνῶν καὶ πάσης Ἑλλάδος κ. Ἱερωνόμου**, Χαιρετισμὸς σὴν ὑποδοχὴ τῶν πρωτοετῶν φοιτητῶν τῆς Θεολογικῆς Σχολῆς τοῦ Πανεπιστημίου Ἀθηνῶν, σελ. 779.

ΕΓΚΥΚΛΙΑ ΣΗΜΕΙΩΜΑΤΑ

Σύγκλησις Ἡμερίδος μὲ θέμα: «Ἡ ἀποστολὴ τοῦ Ἱερῶς στοῦ σύγχρονο κόσμο», σελ. 325.

ΟΜΙΛΙΑΙ-ΛΟΓΟΙ

Λόγος τῆς **Α.Θ.Π. τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριάρχου κ. Βαρθολομαίου** κατὰ τὴν ἐπίσημη δοξολογία στὸν Ἱερὸ Ναὸ Ἁγίου Δημητρίου Ναυπάκτου, σελ. 9. **Ἀρχιμ. Χρυσσοστόμου Παπαθανασίου**, Ὁμιλία στὰ Μύρα τῆς Λυκίας, σελ. 11. **Πρεσβ. Κωνσταντίνου Παπαθανασίου**, Βασικὲς ἀνθρωπολογικὲς καὶ θεολογικὲς ἀντιλήψεις στὶς «Περὶ μετανοίας» ὁμιλίαι τοῦ ἁγίου Ἰωάννου τοῦ Χρυσσοστόμου, σελ. 15. **Οἰκουμενικοῦ Πατριάρχου Βαρθολομαίου**, Ὁρθοδοξία καὶ νεωτερικότης: ὄροι ἑνὸς ζωτικῆς διαλόγου, σελ. 86. Ὁμιλία τοῦ **Μακαριωτάτου Ἀρχιεπισκόπου Ἀθηνῶν καὶ πάσης Ἑλλάδος κ. Ἱερωνόμου** στὸν Ἱ. Ναὸ τῆς Ὑπαπαντῆς τοῦ Κυρίου Καλαμάτας, σελ. 90. **Σεβ. Μητροπολίτου Σερρών κ. Θεολόγου**, Μνήμη Ἀρχιεπισκόπου Χριστοδούλου, σελ. 94. **Σεβ. Μητροπολίτου Νικοπόλεως καὶ Πρεβέζης κ. Μελετίου**, Ἡ Ἐκκλησία ὡς παρέλαβε, σελ. 155. Προσφώνησις τοῦ **Μακαριωτάτου Ἀρχιεπισκόπου Ἀθηνῶν καὶ πάσης Ἑλλάδος κ. Ἱερωνόμου** κατὰ τὴν ἐπίσκεψίν του εἰς τὴν Α.Θ.Π. τὸν Οἰκουμενικὸν Πατριάρχην κ. Βαρθολομαῖον ἐπ' εὐκαιρίᾳ τῶν ὀνομαστηρίων του, σελ. 458. **Μάριου Μπέγζου**, Εἰσαγωγὴ στοῦ θέματος τῆς δημόσιας συζήτησης «Κοινωνικὴ Διακονία καὶ Ἐκκλησιαστικὴ Περιουσία: Παρελθόν, παρὸν καὶ μέλλον», σελ. 459. **Σεβ. Μητροπολίτου Ἰωαννίνων κ. Θεοκλήτου**, Κοινωνικὴ Διακονία καὶ Περιουσία: Παρελθόν, Παρὸν καὶ Μέλλον, σελ. 461. **Σεβ. Μητροπολίτου Ἡλείας κ. Γερμανοῦ**, Ἀλληλεγγύη: Προσφορὰ ἀγάπης τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος στὸν ἄνθρωπο, σελ. 466. Ὁμιλία τοῦ **κ. Κωνσταντίνου Δήμψα**, Διευθύνοντος Συμβούλου τῆς Μ.Κ.Ο. «Ἀλληλεγγύη», σελ. 470. **Σεβ. Μητροπολίτου Ζακύνθου κ. Χρυσσοστόμου**, Ὁ Προσκυνηματικὸς Τουρισμὸς σήμερα, σελ. 473. **Μακαριωτάτου Ἀρχιεπισκόπου Ἀθηνῶν καὶ πάσης Ἑλλάδος κ. Ἱερωνόμου**, Ὁμιλία κατὰ τὴν Πανηγυρικὴ Θεία Λειτουργία σὴν Ἱερὰ Μονὴ Παναγίας Σουμελά Βεργίου, σελ. 526. **Μακαριωτάτου Ἀρχιεπισκόπου**

Ἀθηνῶν καὶ πάσης Ἑλλάδος κ. Ἱερωνόμου, Ὁμιλία σὴν Πανηγυρικὴ Θεία Λειτουργία τῆς Ἀποτομῆς τῆς Κεφαλῆς τοῦ Ἁγίου Ἰωάννου Προδρόμου, σελ. 529. **Ἀρχιμ. Γαβριὴλ Παπανικολάου**, Ὁμιλία στὸν Πανηγυρικὸ Ἑσπερινὸ τοῦ Ἀποστόλου Παύλου, σελ. 533. Προσφώνησις τοῦ **Σεβ. Μητροπολίτου Ἐλασσῶνος κ. Βασιλείου** κατὰ τὴν Πατριαρχικὴ Θεία Λειτουργία στὸν Ἱερὸ Μητροπολιτικὸ Ναὸ Ἁγίου Δημητρίου Ἐλασσῶνος, σελ. 596. Ὁμιλία τῆς **Α.Θ. Παναγιώτιος τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριάρχου κ.κ. Βαρθολομαίου** κατὰ τὴν Θεϊαν Λειτουργίαν ἐν τῷ καθεδρικῷ Ναῷ Ἁγίου Δημητρίου, σελ. 598. Προσφώνησις πρὸς τὸν Οἰκουμενικὸν Πατριάρχην κ. Βαρθολομαῖον κατὰ τὴν ἐπίσκεψίν του εἰς Τρίπολιν ἀπὸ τὸν **Σεβ. Μητροπολίτην Μαντινείας καὶ Κυνουρίας κ. Ἀλέξανδρον**, σελ. 602. Ἀντιφώνησις τῆς **Α.Θ. Παναγιώτιος τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριάρχου κ. Βαρθολομαίου** κατὰ τὴν δοξολογίαν εἰς τὸν Ἱερὸν Ναὸν Ἁγίου Βασιλείου Τριπόλεως, σελ. 604. Ἐνθρονιστήριος λόγος τοῦ **Σεβ. Μητροπολίτου Πολυανῆς καὶ Κιλκισίου κ. Ἐμμανουὴλ**, σελ. 782. Ἐνθρονιστήριος λόγος τοῦ **Σεβ. Μητροπολίτου Διδυμοτείχου, Ὁρεστιάδος καὶ Σουφλίου κ. Δαμασκηνοῦ**, σελ. 786. **Σεβ. Μητροπολίτου Φιλίππων, Νεαπόλεως καὶ Θάσου κ. Προκοπίου**, Ὁ Νόμος περὶ διαθεισιμότητος Μητροπολιτῶν (Ἀπόσπασμα), σελ. 793. **Σεβ. Μητροπολίτου Φιλίππων, Νεαπόλεως καὶ Θάσου κ. Προκοπίου**, Ὁ περὶ Ἐκκλησιαστικῶν Δικαστηρίων Νόμος (Ἀπόσπασμα), σελ. 795. **Σεβ. Μητροπολίτου Ναυπάκτου κ. Ἱεροθέου**, Ἡ λειτουργία τοῦ Συνοδικοῦ Πολιτεύματος σὴν Ἐκκλησία τῆς Ἑλλάδος (Ἀπόσπασμα), σελ. 802. **Σεβ. Μητροπολίτου Ἡλείας κ. Γερμανοῦ**, Περὶ πληρώσεως τῶν ἕξι (6) θέσεων Βοηθῶν Ἐπισκόπων τοῦ Ν. 1951/1991 (Ἀπόσπασμα), σελ. 806.

ΣΥΝΟΔΙΚΑ ΑΝΑΛΕΚΤΑ

Στεφάνου Κουμαροπούλου, Σχόλιο γιὰ τὴν ἐφαρμογὴ τῶν ἠλεκτρονικῶν μέσων σὴν κατήχηση καὶ τὸ μάθημα τῶν Θρησκευτικῶν, μὲ ἀφορμὴ τὸ «CD-ROM» τῆς Ε' καὶ Στ' Δημοτικοῦ», σελ. 22. **Πρωτοπρ. Γρηγορίου-Τηλεμάχου Σταμκοπούλου**, Ἀνάπτυξη Βάσης Δεδομένων Ποιμαντικῆς Στήριξης, σελ. 102. **Ν. Ε. Μυρίδη**, Προτυποποίηση Θεολογικῆς Ἰστοσελίδας στοῦ Διαδίκτυο, σελ. 108. Ἡμερίδα γιὰ τὴν ποιμαντικὴ ἀντιμετώπιση τῶν ψυχικῶν διαταραχῶν, σελ. 160. **Πρωτοπρ. Χαράλαμπος Θεοδόση**, Χρῆσις ἠλεκτρονικῶν Ὑπολογιστῶν σὴν Ποιμαντικὴ Διακονία τῆς Ἐνορίας, σελ. 169. **Ἀρχιμ. Καλλινίκου Μαυρολέοντος**, ἠλεκτρονικὰ μέσα: Δίαυλος ἐπικοινωνίας μὲ τοὺς νέους, σελ. 171. **Χριστίνας Βάγια**,

Οικογένεια και Διαδίκτυο: Εύκαιρίες και Κίνδυνοι, σελ. 326. **Τριανταφύλλου Μπολίτσιου**, Σύγχρονα ηλεκτρονικά μέσα. Προβληματισμοί και εφαρμογές στον εκκλησιαστικό χώρο, υπό το πρίσμα συγκεκριμένων εμπειριών σε Ίερες Μητροπόλεις και Ένορίες, σελ. 330. **Άλεξάνδρου Μ. Σταυροπούλου**, Η χρήση των ηλεκτρονικών μέσων στη συμβουλευτική της Έκκλησίας, σελ. 334. **Πρωτοπρ. Άθανασίου Καλογήρου**, Τα σύγχρονα ηλεκτρονικά μέσα στην ύπηρεσία του ποιμαντικού έργου της Έκκλησίας: Διαπιστώσεις και Προοπτικές, σελ. 336. **Πρωτοπρ. Άναστασίου Μπαστούνη**, Συμβουλευτική Ποιμαντική μέσω Διαδικτύου, σελ. 338. **Άρχιμ. Σεραφείμ Δημητρίου**, Το ηλεκτρονικό ένοριακό έντυπο, σελ. 343. **Άναστασίου Ν. Μαρίνου**, Η επίδραση της πληροφορικής στο ποιμαντικό έργο της Έκκλησίας, σελ. 346. **Άντωνίου Κ. Παπαντωνίου**, Μουσουλμάνοι Μετανάστες στην Αθήνα, σελ. 348. Μήνυμα του **Μακαριωτάτου Αρχιεπισκόπου Άθηνών και πάσης Ελλάδος κ. Γερωνόμου** στην Ημερίδα της Ειδικής Συνοδικής Επιτροπής Παρακολουθήσεως Εθρωπαϊκών Θεμάτων, σελ. 390. **Σεβ. Μητροπολίτου Βεροίας και Ναούσης κ. Παντελεήμονος**, Χαιρετισμός στην Ημερίδα Εθρωπαϊκών Θεμάτων, σελ. 392. **Πρωτοπρ. Βασιλείου Ί. Καλλιακμάνη**, Πνευματική Πατρότητα και Ποιμαντικές Άρχες, σελ. 394. **Σταύρου Ί. Μπαλογιάννη**, Καταθλιπτικά στοιχεία και παρερμηνευτικά διαθέσεις, αί όποιαί είναι δυνατόν να έπηρεάσουν τó μυστήριο της Ίερῆς Έξομολογήσεως εις τούς ένήλικας και τούς γέροντας, σελ. 399. **Άγγέλου Βαλλιανάτου**, Τα έξι είδη της άγάπης του Εύαγγελίου της Κρίσεως, σελ. 476. «Η άποστολή του Ίερέως στον σύγχρονο κόσμο», σελ. 537. **Άρχιμ. Γερωνόμου Κάρμα**, Ό ρόλος του γραφείου της Ειδικής Συνοδικής Επιτροπής Παρακολουθήσεως τών Εθρωπαϊκών Θεμάτων στη διαμόρφωση του εθρωπαϊκού γίγνεσθαι, σελ. 542.

ΤΟ ΘΕΜΑ ΤΟΥ ΜΗΝΟΣ

Έκδηλώσεις εις μήμην Ίερού Φωτίου στην Ίερά Μονή Πεντέλης, σελ. 98. Η Τακτική Σύγκλησις της Ίερῆς Συνόδου της Ίεραρχίας, σελ. 683. Έναρκτηριος Όμιλία του **Μακαριωτάτου Αρχιεπισκόπου Άθηνών και πάσης Ελλάδος κ. Γερωνόμου** στην Ίερά Σύνοδο της Ίεραρχίας, σελ. 692. Άντιφώνησις του **Σεβ. Μητροπολίτου Καρυστίας και Σκύρου κ. Σεραφείμ** στην Ίερά Σύνοδο της Ίεραρχίας, σελ. 695. Είσηγησις του **Μακαριωτάτου Αρχιεπισκόπου Άθηνών και πάσης Ελλάδος κ. Γερωνόμου**, με θέμα: «Έκκλησιαστική περιουσία. Ίστορική άναδρομή. Νέα πρόταση», σελ. 697. Βιογραφικό Σημείωμα

του Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Πολυανῆς και Κιλκισίου κ. Έμμανουήλ, σελ. 703. Βιογραφικό Σημείωμα του Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Διδυμοτείχου και Όρεσιτιάδος κ. Δαμασκηνού, σελ. 704. Βιογραφικό Σημείωμα του Θεοφιλεστάτου Έπισκόπου Κερνίτσας κ. Προκοπίου, σελ. 705. Βιογραφικό Σημείωμα του Θεοφιλεστάτου Έπισκόπου Όλύνης κ. Άθανασίου, σελ. 707. Βιογραφικό Σημείωμα του Θεοφιλεστάτου Έπισκόπου Έπιδάυρου κ. Καλλινίκου, σελ. 708. Βιογραφικό Σημείωμα του Θεοφιλεστάτου Έπισκόπου Ρεντίνας κ. Σεραφείμ, σελ. 709. Βιογραφικό Σημείωμα του Θεοφιλεστάτου Έπισκόπου Άνδρούσης κ. Θεοκτίστου, σελ. 710. Βιογραφικό Σημείωμα του Θεοφιλεστάτου Έπισκόπου Έλευσίνος κ. Δωροθέου, σελ. 711.

ΧΡΟΝΙΚΟΝ ΕΠΙΣΚΕΨΕΩΣ

α. *Έπίσκεψις Μακαριωτάτου Αρχιεπισκόπου Άθηνών και πάσης Ελλάδος κ. Γερωνόμου στο Πατριαρχείο Άλεξανδρείας: Η Έπίσημη Είρηνηκή Έπίσκεψη του Μακαριωτάτου Αρχιεπισκόπου Άθηνών και πάσης Ελλάδος κ. Γερωνόμου στο Πατριαρχείο Άλεξανδρείας*, σελ. 479. Πρόγραμμα Είρηνηκής Έπισκέψεως της Α.Μ. του Αρχιεπισκόπου Άθηνών και πάσης Ελλάδος κ. Γερωνόμου στο Πατριαρχείο Άλεξανδρείας και πάσης Άφρικῆς (19-23 Ίουνίου 2009), σελ. 480. Όμιλία του **Μακαριωτάτου Αρχιεπισκόπου Άθηνών και πάσης Ελλάδος κ. Γερωνόμου** κατά τó πρòς τιμήν αὐτοῦ παρατεθὲν έπίσημο γεῦμα ὑπò του έν Αίγύπτω Έλληνοσ Πρέσβεωσ στο Κάιρο, σελ. 481. Όμιλία της **Α.Θ.Μ. του Πατριάρχου Άλεξανδρείας κ. Θεοδώρου**, σελ. 482. Όμιλία του Μακαριωτάτου Αρχιεπισκόπου Άθηνών και πάσης Ελλάδος κ. Γερωνόμου κατά τή Θεία Λειτουργία στον Πατριαρχικό Ναό Άλεξανδρείας, σελ. 486. Πρόποσις του **Μακαριωτάτου Πατριάρχου Άλεξανδρείας κ. Θεοδώρου** κατά τó έπίσημο γεῦμα πρòς τιμήν του Μακαριωτάτου Αρχιεπισκόπου Άθηνών και πάσης Ελλάδος κ. Γερωνόμου και της συνοδείας αὐτοῦ, σελ. 488. Όμιλία του **Μακαριωτάτου Αρχιεπισκόπου Άθηνών και πάσης Ελλάδος κ. Γερωνόμου** κατά τó έπίσημο Πατριαρχικό γεῦμα στην Άλεξάνδρεια, σελ. 489. Όμιλία του **Μακαριωτάτου Αρχιεπισκόπου Άθηνών και πάσης Ελλάδος κ. Γερωνόμου** κατά τó πρòς τιμήν αὐτοῦ έπίσημο γεῦμα παρατεθὲν ὑπò του γενικοῦ Προξένου της Ελλάδος στην Άλεξάνδρεια, σελ. 491.

β. *Έπίσκεψις Σεβασμιωτάτου Αρχιεπισκόπου Καρελίας και πάσης Φιλλανδίας κ. Λέοντος στην Έκκλησία της Ελλάδος: Πρόγραμμα της είρηνηκής*

ἐπισκέψεως τοῦ Σεβ. Ἀρχιεπισκόπου Καρελίας καὶ πάσης Φιλανδίας κ. Λέοντος εἰς τὴν Ἐκκλησίαν τῆς Ἑλλάδος, σελ. 813. Ὁμιλία τῆς **Α. Μακαριότητος τοῦ Ἀρχιεπισκόπου Ἀθηνῶν καὶ πάσης Ἑλλάδος κ. Ἱερωνύμου** κατὰ τὴν δοξολογίαν ἐν τῷ ἱερῷ ναῷ Ἁγίας Εἰρήνης Ἀθηνῶν ἐπὶ τῇ ἀφίξει τοῦ Ἀρχιεπισκόπου Καρελίας καὶ πάσης Φιλανδίας κ. Λέοντος, σελ. 816. Ἀντιφώνησις τοῦ **Ἀρχιεπισκόπου Καρελίας καὶ πάσης Φιλανδίας κ. Λέοντος** κατὰ τὴν δοξολογία στὸν ἱερὸ ναὸ Ἁγίας Εἰρήνης Ἀθηνῶν, σελ. 818. Προσφώνησις κατὰ τὴν ἐν τῇ Ἱερᾷ Συνόδῳ ὑποδοχὴν τοῦ Σεβ. Ἀρχιεπισκόπου Καρελίας καὶ πάσης Φιλανδίας κ. Λέοντος, σελ. 819. Ὁμιλία τοῦ **Μακαριωτάτου Ἀρχιεπισκόπου Ἀθηνῶν καὶ πάσης Ἑλλάδος κ. Ἱερωνύμου** κατὰ τὴν Θεῖαν Λειτουργίαν ἐν τῷ ἱερῷ ναῷ Ἁγίου Παντελεήμονος Ἀθηνῶν, σελ. 820. Ἀντιφώνησις τοῦ Σεβ. Ἀρχιεπισκόπου Καρελίας καὶ πάσης Φιλανδίας κ. Λέοντος κατὰ τὴν Θεῖαν Λειτουργία στὸν ἱερὸ ναὸ Ἁγίου Παντελεήμονος ὁδοῦ Ἀχαρνῶν, σελ. 823.

ΕΚΚΛΗΣΙΑ ΚΑΙ ΚΟΣΜΟΣ

Σεβ. Μητροπολίτου Μεσσηνίας κ. Χρυσοστόμου, Θεολογικὴ προσέγγιση τοῦ κειμένου τῆς Ραβέννας, σελ. 544.

ΕΚΚΛΗΣΙΑ ΚΑΙ ΔΙΚΑΙΟΝ

Ἀπόφασις τοῦ Συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας περὶ τοῦ διορισμοῦ Ἱερομονάχων ὡς Ἐφημερίων, σελ. 179. **Θεοδώρου Δ. Παπαγεωργίου**, Ἡ τύχη τῆς περιουσίας τῶν «Διαλελυμένων Μονῶν» (Β.Δ. 25.9.1833), σελ. 185. **Θεοδώρου Δ. Παπαγεωργίου**, Σχολιασμός Ἀποφάσεως τοῦ Συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας, σελ. 233. **Παναγιώτου Ἰ. Μπούμπη**, Τὸ ἀνώτατο κανονικὸ δικαίωμα τοῦ Οἴκουμενικοῦ Θρόνου ἐπὶ τῶν Μητροπολιτῶν τῶν «Νέων Χωρῶν» (ἀλλὰ καὶ γενικότερα) καὶ ἡ ἔρμηνεία τοῦ ὅρου «ἐπιτροπικῶς», σελ. 236.

ΓΝΩΜΟΔΟΤΗΣΕΙΣ

Παναγιώτου Μπούμπη, Ἡ αὐτόβουλος καὶ μακροχρόνιος ἐγκατάλειψη τῆς θέσεως τοῦ κληρικοῦ-μοναχοῦ καὶ οἱ συνέπειές της, σελ. 549. **Θεοδώρου Δ. Παπαγεωργίου**, Ἀσκήσεις μνήμης ἐν ὄψει «φορολογίας τῆς ἐκκλησιαστικῆς περιουσίας», σελ. 712.

ΕΚΔΗΜΙΑΙ

Ἡ Ἐκδημία τοῦ Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Πολυανῆς καὶ Κιλκισίου κυροῦ Ἀποστόλου (Παπακωνσταντίνου), σελ. 606. **Ἀρχιμ. Κυρίλλου Μισιακούλη**, Ἐπικήδειος εἰς τὸν Μητροπολίτην Πο-

λυανῆς καὶ Κιλκισίου κυρὸν Ἀπόστολον, σελ. 606. Ἡ Ἐκδημία τοῦ Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Διδυμοτείχου καὶ Ὁρεσιτιάδος κυροῦ Νικηφόρου (Ἀρχαγγελίδη), σελ. 610. **Ἀρχιμ. Κυρίλλου Μισιακούλη**, Ἐπικήδειος εἰς τὸν Μητροπολίτην Διδυμοτείχου καὶ Ὁρεσιτιάδος κυρὸν Νικηφόρον, σελ. 606. Ἡ Ἐκδημία τοῦ Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Λαγκαδᾶ κυροῦ Σπυριδῶνος (Τραντέλλη), σελ. 809. **Ἀρχιμ. Κυρίλλου Μισιακούλη**, Ἐπικήδειος εἰς τὸν Μητροπολίτην Λαγκαδᾶ κυρὸν Σπυριδῶνα σελ. 809.

ΕΙΣ ΜΝΗΜΟΣΥΝΟΝ

Σεβ. Μητροπολίτου Νέας Σμύρνης κ. Συμεών, Ὁ Μητροπολίτης Ὑδρας Ἱεροθέος, σελ. 493.

ΕΠΙΚΑΙΡΟΤΗΣ

Τὸ Νέο Πρόγραμμα τοῦ Ραδιοφωνικοῦ Σταθμοῦ τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος, σελ. 614.

ΒΙΒΛΙΟΚΡΙΣΙΑΙ

Εὐαγγέλου Θεοδώρου, Τὰ μυστήρια τῆς Ἐκκλησίας (Πρωτοπρ. Γεωργίου Ἐμμ. Μεντιδάκη, Τὰ Ἑπτὰ Μυστήρια τῆς Ἐκκλησίας μας – Τύπος καὶ Συμβολισμός, τόμ. Δεύτερος, Ἡράκλειο 2008), σελ. 200.

ΒΙΒΛΙΟΠΑΡΟΥΣΙΑΣΗ

Προφητολόγιον Τὰ Λειτουργικὰ Ἀναγνώσματα ἀπὸ τὴν Παλαιὰ Διαθήκη, σελ. 26.

ΚΑΝΟΝΙΣΜΟΙ-ΑΠΟΦΑΣΕΙΣ

Σελ. 27, 255, 360, 415, 497, 553, 621, 715, 824.

ΠΡΟΚΗΡΥΞΕΙΣ-ΚΛΗΤΗΡΙΑ

ΕΠΙΚΡΙΜΑΤΑ

Σελ. 49, 116, 202, 307, 365, 434, 501, 569, 663, 756, 828.

ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤΙΚΑ ΧΡΟΝΙΚΑ

Σελ. 53, 120, 203, 309, 367, 436, 505, 573, 667, 758, 833.

ΑΦΙΕΡΩΜΑ

Ἡ Διακονία τοῦ Καθηγητοῦ κ. Εὐαγγέλου Δ. Θεοδώρου στὰ Περιοδικὰ τῆς Ἱερᾶς Συνόδου, σελ. 68.

ΔΙΟΡΘΟΔΟΞΑ ΚΑΙ ΔΙΑΧΡΙΣΤΙΑΝΙΚΑ

Σελ. 72, 132, 217, 317, 377, 442, 510, 589, 670, 766, 843.



Ἡ Διεύθυνση καὶ οἱ ἐργαζόμενοι στὸν Κλάδο Ἐκδόσεων τῆς Ε.Μ.Υ.Ε.Ε.
εὐχονται στοὺς ἀναγνώστες τοῦ Περιοδικοῦ «Ἐκκλησία»
ΧΡΟΝΙΑ ΠΟΛΛΑ
ΕΥΤΥΧΕΣ ΚΑΙ ΣΩΤΗΡΙΟΝ ΤΟ ΝΕΟΝ ΕΤΟΣ 2010